Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

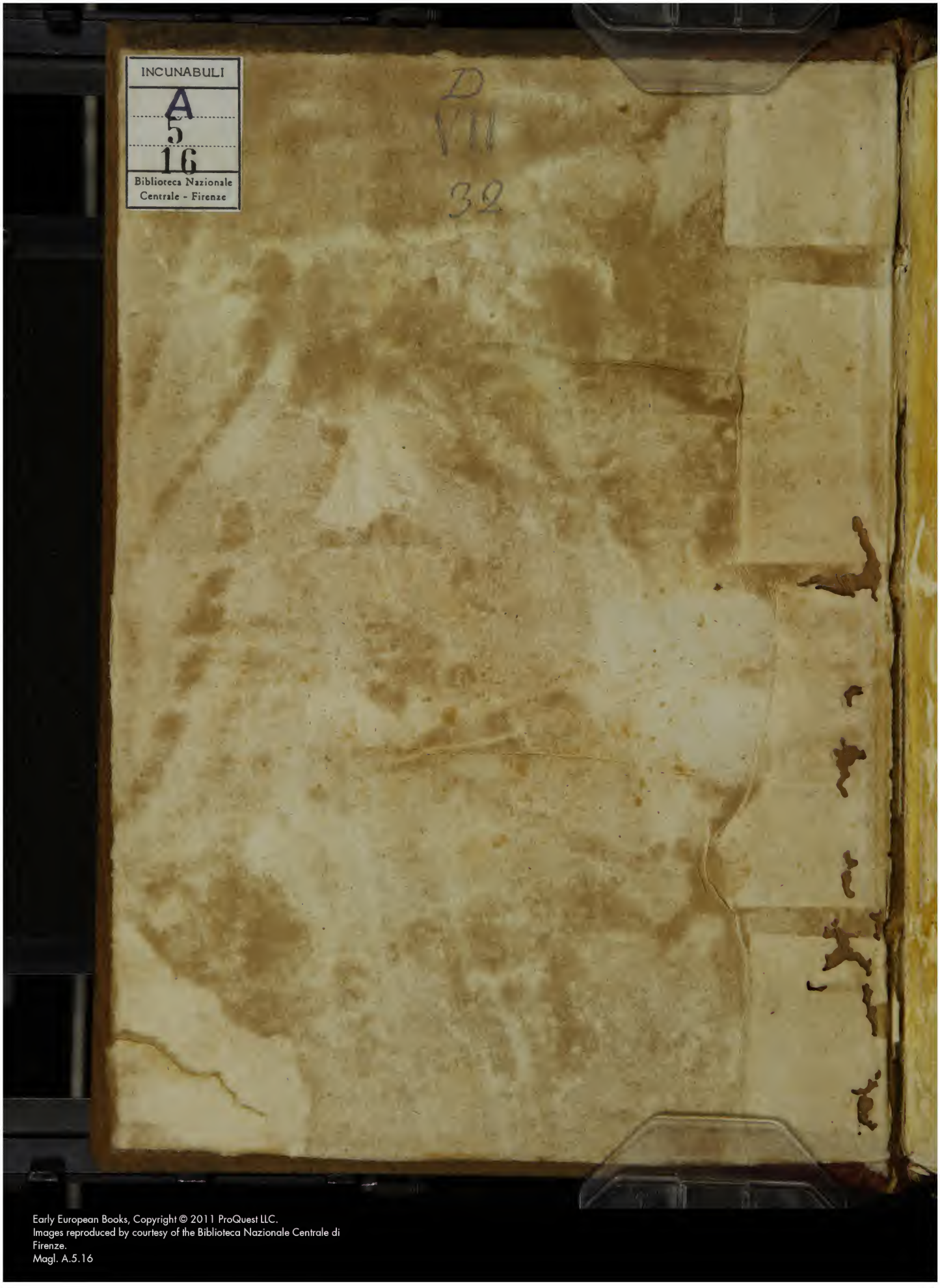

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

M. T. Varro de lingua latina

Sextus Pompeius

Conventus sancti Marci de florentia ordinis predicatorum habuit a fre georgio Ant° uespuccio Cho nanuo eiusdem conventus 1499

C[illegible] banco 30 occidentis

E

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Pomponius Platinę ſalutem.

P.M. Terẽtius Varro togatoꝝ litteratiſſimꝰ inter ínumerabilia volumía ingenij ſui vir romanꝰ & qui ſolus Aſinij polliõis iudicio viuẽs ſtatuã in bibliotheca palatina meruit xij. libros de lingua latina ſcripſit. In primis tribus de Ethíologia. In ſecũdis tribꝰ vnde uocabula ſint impoſita in lingua latina: & de poetaꝝ cõſuetudíe. A ſeptío ad decimũ de analogia. In poſtremis tribus de copia verboꝝ quoꝝ omniũ ętate nr̃a ſex corrupti in manibꝰ habent̃. Eos monitu Lelij vallẽſis magnę et ſíngularis doctrinę: legi ſũma cura ac diligentia. Vbi librarij lr̃as mutauerũt correxi: in bis quę inſcitia penitus corrupit non auſus ſum manũ íponẽ: ne forte magis deprauarẽ addidi tñ indicẽ p ordinẽ lr̃aꝝ: ut qui non nimis curioſi ſint facilius íueniant. Tu qui caſtigatiſſíe oía inſpicis ſi laborẽ hunc laudaueris: habebunt mibi gratias qui legerint. Si minus calamo nõ parcas quoniã ego et ſcio nõ fallor in hac fece hominũ tanti te facio quãti. M. Tul. cui dedicauit hos libros ſeculo eruditiſſimo fecit Varro. Vale.

Actus. Ambitus. Agroꝝ genera	carta iij.
Ager boſticꝰ. Ager. Actus. Area. Ara. Arua	iiij.
Anguli. Amnis. Amiternini. Antẽna. Albula.	
Aſia. Auentinus.	v.
Argei.	vi.
Anima.	vij.
Alices.	viiij.

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Amphibia. Anas. x.
Auxilium. Ars. xi.
Armenta. Aries. Aruigus. Aruigies. Agnus
Aper. xij.
Aſparagi. Aſſum. xiij.
Augmentũ. Arma. Aqualis. Aquarium. xiiij.
Aqua. Armariũ. Arca. xv.
Aſbaſten. Amictui. Aratrum. xvi.
Arcera. Agger. Alba. Angiportus. xvij.
Armiluſtrum. xviij.
Aquę calide ad iauũ. Argiletbũ. Atrium. xviiij.
As. Aſſipondiũ. Arrabo. xx.
Arrabo. Attributum. xxi.
Annus. Annuli. Autũnus. Agonales. xxij.
Agonia. xxiij.
Armiluſtrũ. Angeronalia. Accalia. Acca taren
tina. Acce laurentię ſepulcbrũ. Atridies. xxv.
Allienſis dies. Aprilis. xxvi.
Ago. Angiportus. Angulus. Actiones tres.
Ager cauſa & Augurium. Amens. xxvij.
Affari. Alloquutũ eunt. xxviij.
Actores. Agit fabulam. Addico. Addictus.
Aſſerere manũ. xxviiij.
Allecti. Arma ſonant. xxx.
Augures. Ago. Abluo. Acquirere. xxxi.
Aſpicio. Audio. Auſculor. Auco. Auſculto.
Accenſus. xxxij.
Amfractum. xxxv.
Areopagite. Agreſtis. xxxvi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Ambages. Adagio. Abiegna bos. xxxvij.
Ancilla. Argeorũ ſimulachra. xxxviij
Adſcriptiui. Accenſi. xxxix.
Auſcaripeda. Ax. Axioſe res. Argutus ciuis. xl.
Andromache. Alexicatos. Aurora. Alcyon.
Alcedo. Accipe. xli.
Amo pro conſtituo. Adſiduus i. frequẽs. Auer
runcaſſo. Auerrunco. xlij.

De B

Bellona viiij.
Bos. xij.
Brutorũ nomina. Braſſica. xiij.
Balteum. Barbatos. xiiij.
Biſſelium. xv.
Bura. xvi.
Buſta galica. xviij.
Biceſſis Bes. xx.
Bruma. xxiij.
Buccinator. xxxi.
Bibere. xxxij.
Bootes. xl.
Bacche. Baccha. Bacchus. xli.
Bouantes. xlij.

De C

Clamydeclupetabracbiũ. i.
Cęlum. Cęlum. Cauum. iij.
Campus. Collis. Culmi. iiij.
Capitolium. v.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Cęlius mons. Cęliolus. Carinę. Ceronienſes.
Ceronia. Ceſpes exq̨liarū pars. Ceſpius mons. vi.
Cęlum. vij.
Ceres. viij.
Caſtor. Concordia. viiij.
Cibum. Ciſibum. Conſul. Cenſor. Curio. x.
Cohors. Centurię. Claſſici. Copie. Copioſus. xi.
Capra. Canis. Camelus. Camelopardalis. Ca
prea. Cerui. xij.
Cucumis. Circuli. Crūſtulum. Caſeus. xiij.
Cinctus. Cingulum. Conum. Cornua. Cerui. i.
furcę. Cibilia. Candelabrū. xiiij.
Catinum. Caniſtrum. Cilibantum. Ciliceum.
Capulum. Cyathus. Cartibulum. Cartibum.
Cocubus. Calix. Calamiſtrum. Cineratus. xv.
Capicium. Circūlectum. Circūiectum. Circum
textum. Chlamys Curuū. Conum xvi.
Corbes. Cippi. Colonię. xvij.
Curcius lacus. Carcer. Corneta. Circus maxim9.
Carceres. Circus intumus. Circus flaminius.
Comiciū. Curię. Curia boſtilia. xviij.
Cliuus publicus. Cliuus proximus. Capitolium
vetus. Canum edium. Compluuiū. Circū cauū
edium. Cella. Cubiculū. Cenaculum. xviiij.
Culcitra. xx.
Corollariū. Compendiū. xxi
Crepuſculū. Crepuſci. Creperus. xxij.
Concubiū. Conticiniū. Circites. Carmentalia. xxiij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Caprotinę noue.Conſualia. xxiiij.
Cꝫpitalia.Conceptiue ferie.Comiciales.Compi
talia. xxv.
Cogitare. Caſeus. Concio.Centio.Compitum.
Conſilium. Cóminiſci.Curare.Cura.Curioſus.
Curiones. xvij.
Confeſſi.Colloquiũ. xxviij.
Conſero manũ.Cóputatio. xxviij.
College.Collecta.Crepare.Clamare.Cõſpõſus. xxx.
Canere.Canto.Cantatio.Cerno. xxxi.
Cereo.Conſpicio. xxxij.
Contẽplare.Conſpicare. xxxv.
Calidon pro cebolia.Cornuata vmbra.Cornua
Caſmene.Carmene.Contra.Canite.Cante. xxxvi.
Caſcus.Caſinum oppidum.Canis.an Canes.in
recto.Camilla.Caſmillus. xxxvij.
Cata.Cornus.Cortina.Caua. xxxviij
Cerdo. Caſſabundus. Carere lanam iubes. Car
minari.Congerro. xxxix.
Ceraſtibula. Coclites. Crepuſculũ. Crepereus.
Concubiũ.Conticiniũ. xl.
Comiter.Cicurare.Cicur.Ciccũ.Clepſo.Clepeo.
Cano pro facio. Caperata frons. Caudacus.
Confiteo pro confuto. xlij.

De D

Diana. viij.
Dictator.Duellana. viij.
Duplicari.Decurio. x.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Denum. xiiij.
Depesta.Discerniculũ. xv.
Doliola.Domus. xvij.
Dupondus. Deunx.Ans. Dextans. Dodrans.
Denarij.Decuma.Dos. xx.
Dis. Damnum. Detrimentum. Dispensator.
Dispendium. xxi.
Dies. xxij.
Dies februatus. xxiij.
Dies fasti. xxv.
Dies quando stercus delatum. xxvi.
Dico. Dictum. Dictiosus. Dictata.Dictator.
Dicitur immo.Dicis causa.Doceo.Discere.Di
sciplina. Documenta. Disputatio. Disputare.
Differo.Difertus. xxviiij.
Diligens.Despondeo. xxx.
Despicio. xxxij.
Duellona.Diabathra.Diuidia xxxix.
Diballare. xlij.
Deliquũ. xliij.

De E

Europa. v.
Exquilię. vi.
Edilis. x.
Exercitus.Epulentus. xi.
Edus. xij.
Elixum. xiij.
Epicliſis. xv.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Esculetum. xviij.
Equimelium. Edis. xviiij.
Expensum. xxi.
Erarium. xxij.
Equinoctiũ. Estas. Euum. Euiternũ. Equiria. xxiij.
Effata. Eloquiũ. Eloquens. xxviij.
Edo. Esculenta. Escedulia. Expecto. xxxij.
Elicius iuppiter. xxxiij.
Edituus. Extemplo. xxxv.
Egeum. xxxvi.
Est pro cõmedit xxxvij.
Epeus coquus & architectus: xxxviij
Epicrocus. xxxix.
Epitirum. xli.
Euax. Effutitum. xlij.

De F

Fundus. Fruges: iiij.
Fluuius. v.
Feronia. Ficedula. viiij.
Fiber. Flamen. x.
Falacer. Fratres aruales. Fratria. Feciales. Fedus. xi.
Fructus. Fruges. Frumentũ. Far. xij.
Faliscus venter. Farcimina. Filum. xiiij.
Fons. Filepesta xv.
Falces. Falces lumarię. Facule. xvi.
Fiscina. Fossa. Fundule. Forum. Forũ bolitoriũ.
Forum piscariũ. Forum cuppedinis. xvij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Facutal. xviij.
Feretrum. xx.
Februatus dies. Februum. Feralia. Februarius vltimus menſis anni antiqui. Fordicidia. Fordabos. Fortis. Fortunę dies. Furinalia. xxiij.
Fontanalia. Faſtidies. xxv.
Faſſis. Februarius. xxvi.
Fatur. Fatuus. Fatum. Facundi. Fatidici. Faſti dies. Fana. Fanatur. Fabule. Faſſi Confeſſi. Famoſi. Fama. Falli. Falſum. Fallacia. Faniger. Fabile. Fatuus. xxviij.
Fremere. Gemere. Crepare. xxx.
Forma. vnde Informo. Facies. vnde Facio. xxxi.
Feruere aquam. xxxij.
Fretum. xxxvi.
Fauni. Fatui. xxxvij.
Fictores. Flamines. nominati a diis. xxxviij
Ferentarij milites. xxxix.
Flexaminat. xli.
Feneratrix. Feniſeca. Frequenter. pro aſſidue. Facile. Foſſa. xlij.
Frutimi. Fringuere. xliij.

De G

Germalia. ſiue Germalium. vij.
Galicia. Galericus. Graculi. viij.
Granarium. Globuli. xij.
Gladius. Galea. xiij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Guttus.Guttus. xv.
Gaumacumina. xx.
Gero. xxxi.
Gralator. xl.
Gannire.maledicere. xlij.

De H

Hoſtis. i.
Humatus.Humus. ij.
Hoſticus.Humor.Humidus. iij.
Hercules. viij.
Honos. viij.
Haſtati. xi.
Hircus. xij.
Herbarũ nomina.Horreum.Holus. xij.
Hila.Haſta. xiij.
Heſperus. xxij.
Hyems. xxiij.
Heliconides.Helleſpontus.

De I

Inceruiceruitũpecus i.
Iter. ij.
Iugerum. iij.
Interamna. v.
Inſtellarius vicus. vi.
Iuppiter.Iuno. viij.
Iunolucina.Ignis.Iuturna.Iuturna aq̃ ſalutaris. viij.
Imperator.Inops. xi.
Iuuencus.Iugulans. xij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Inſcitia. xiij.
Induca.Iaculum. xiiij.
Imburo. xv.
Intuſium.Iugum.Iumentū.Irpices. xvi.
Impuluiū.Iberna.Ianualis porta. xviij.
Intertrimentū.Intrigo.Impendium. xxi.
Iubar. xxij.
Intermenſtris. xxiij.
Ianuarie kalende.Idus. xxv.
Interciſi dies.Iunius.Ianuarius. xxvi.
Iudico.Iudex.Indico. xxviij.
Impendium.Iubilare. xxx.
Inlicium. xxxij.
Iugula. xxxix.
Intempeſta nocte.Iuba. xl.
Iurgium pro lite. Iurgare. xlij.
Illuſtre xliij.

De K

Kalende xxv.

De L

Locus. ij.
Linteum. iij.
Lacus. v.
Latiaris collis. vij.
Luna. viij.
Luna dux naſcentiū.Luſciola. viij.
Lolligo x.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Luperci.Legati.Liticines. xi.
Libum.Lixule. xi ij.
Lucanica.Longano.Lorica. xiiij.
Luceria.Langula. xv.
Lana.Ligo.Lunaria.Falces.Lumecta xvi.
Lauiniũ.primũ oppidum latij. xvij.
Latomie.Laurentũ. xviij.
Lautole.Ligio.Lauernalis porta. xi .
Lectica. xx.
Lucij. xxij.
Luſtrum.Lupercalia.Liberalia. x iij.
Laurentalia.Latine ferie. xxv.
Libet.Libido.Libidinoſus.Libitina. xxvij.
Letari.Loqui.Loquitur.Loquax. xxviij.
Loquela.Loqui concinne. xxix.
Legere. Legati. Legulı. Legumina.Leges.Legi
tima.Ligna.Legio. xxx.
Lucco.Abluo. xxxi.
Loca. xxxv.
Libetrides. xxxvi.
Latrare. xxxvij.
Lucabos.Liba. xxxviij
Latrones.Lana oſca.Lienes.Limax. xxxix.
Lymphata.Lympholenti. xli.
Lepide.& nitide pro facile. xlij.
Lingua.Gladij.Lile. xliij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Merces. vi
Mutialis collis. vij.
Mars.Motacilla.Merula.Milia. viij.
Murena.Mulandrya.Magiſter equitū. x.
Manipuli.Milites.Mendicus. xi.
Malum. xij.
Mola.Milium. xiij.
Murtatum.Magnetum.Macte.Meſa.Manu
brium.Matiolio.Macula. xiiij.
Magida.Mundus.Muliebris. xv.
Mitra.Manicula. xvi.
Menia.Murus.Macellum.Macellote. xvij.
Macellum. xviij.
Mutionis porta. xix.
Mulcta.Merces.Mutuū. Munus.Maniceps.
Milites erarij. xxi.
Meridies.Mane.Manum. xxij.
Menſis. xxiij.
Megaleſia.Munuſcule.Iunie idus. xxiiij.
Meditrinalia xxv.
Martius.Maius. xxvi.
Memini.Metuo.Metuo.Memini.Mamuria. xxvij.
Monimenta.MereMacri. xxviij.
Manuconſertū. xxviiij.
Murmurari. xxx.
Mancipiū.Manipulus.Manipularis.Manica.
Mantellus. xxxij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Medium terrarū ubi eſt. Miſtica. xxxvi.
Miracule. xxxix.
Mandier. Manducum. Meſius. pro Meſo.
Muſare. Mugit. xlij.

De N

Nemus. Noualis. a Nouando. iiij.
Naſcendi cauſa. Nocticula. viij.
Nympha. Neptunus. Nouemſides. Noctua. viij.
Noctuculus. xij.
Neuia porta. xviij.
Nox. xxij.
Nox intempeſta. xxij.
Neptunalia. xxiij.
Noua via. Nouemdialis. None. xxv.
Narrare. Narratio. Nefaſti. xxvij.
Nunciare. Nuncius. Neapolis. Nouiſſimum.
Nouitas. Noualis. Nouicius. Nūcupare. xxix.
Numen. xli.
Nexus. xliij.

De O

Oppius mons. vi.
Ops. vij.
Ops. vij.
Opulentus. xi.
Olea. Offula. xij.
Ocrea. xiij.
Orinator. Orinare. xv.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Oppidum.Oppida quõ condebant. xvij.
Opimia basilica. xviij:
Opercula. xx.
Opeconsiua dies. xxiij.
Opalia. xxv.
Orare.porare.Exorare.Oratio.Orator.Osculũ.
Omen.Ornamentũ.Oscines.Oculi potẽtia. xxvi.
Odor.Olor.Oler.Odoratum. xxvij.
Olympus. xxvi.
Orator.Olli.Ollo.Olla. xxviij
Orion. xxix.
Obiurgat. Obscenum. Obscedium. Osmen.
Omen. xlij.
Oberatus. xlij.

De P

Pertinacia.Peregrinus.Perduellis i.
Paruirudentũ fibilus.Principia rerũ bina. ij.
Peregrinus ager. Porca. Prędium. Prędes.
Putẽus. iiij.
Potius. Potura. Puteoli. Puticoli. Puticole.
Palus. v.
Pagus. vi.
Palacium. vij.
Proserpina. viij.
Pisces.Polux.Prętor.Pontifex. x.
Prętor. Pilam. Presidium. Pauper. Pecunia.
Pecùniosus. xi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Prẽſtigiator.Pugil.Pecus.Pes.Pecudes.Peculiũ
Peculator.Porcus. xij.
Panthera.Puls. Panis.Panificium.Panarium.
Placenta.Pulmentariũ.Perna. xiij.
Purpura.Penicum.Pannus.Pannelliũ.Parma.
Pilum.Peluis. xiiij.
Patinæ.Patere.Pocula.Phlepeſta. xv.
Palla.Parilia. Parapechia. Pala. Pilum. Piſtri
num.Piſtria.Piſtrix.Phancile. xvi.
Plauſtrum.Pomerium. xvij.
Penarium.Pena. xviiij.
Puluinar.Precium.Prẽda.Prẽmiũ. xxi
Palilia.Populifigia.Portunalia. xxiiij.
Paganalia.Paganice ferię. xxv.
Pauor. xxvij.
Profanũ.Profanatũ.Pollutum.Profeſſi fama
pes.Proloquitur. xxviij.
Pronũciare.Predico.Putum.Putator. xxviiij.
Prẽs xxxi.
Poculum.Potio.Potatio. xxxij.
Polus.Peruade. xxxv.
Puſus.Paluda.Paludamenta. xxxvij.
Pomona.Piſcium nomina. xxxviij
Perduelles.Pulmones. xxxix.
Propręfica. xl.
Paris alexander. xli.
Pappus.Pipulare. xlij.
Protina.Prębitum.Prebendę. xliij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

De Q

Quirinalis collis. vi.
Quirinus. viij.
Quęstor. x.
Quirinalia. xxiij.
Quinquatrus. xxiiij.
Quintane. xxv.
Quiritare. Quirites. xxx.
Quęstio. xxxi.

De R

Restibilis ager. Rus. iiij.
Rana. x.
Rete. Reticulũ. Rbiciniũ. Rutrum. Regula.
Rastelli. Rastri. Ruturbatri. xvi.
Rauduscula porta. Raudus. xviij.
Reliquũ. Restipulari. xxi.
Rubigalia. xxiiij.
Reminisci. Recondere xxvij.
Runcinare xxxiij.
Ratis. R. M. S. mutatio & contra. xxxvi.
Rorani milites. Renes. xxxix.
Reciproca. Rutilare. Rutilar. Ratum. xli.
Rudere. xlij.

De S

Sola. ij.
Saltus. Seges. Seminaria. Sementes. Sulcus. iij.
Stagnum Stillicidia. Saturnius. v.
Subura. Succusanus. vi.
Salutaris collis. Saturnus. vij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Saturnus.Sanctus fidius. viij.
Salitia. viiij.
Sacerdotum nomina. x.
Salij.Subsidiũ.Sutor. xi.
Succidia.Sueris. xij.
Stamen.Subtegmen.Scutum. xiiij.
Sinum.Simplum.Scdes.Sella.Sedile. Sonum.
Siliquastrũ.Subsellium.Speculum. xv.
Sicrica.Succula.siue Subuccula.Supparus.
Sarculum. Stiua. Sirpices. Sęcule. Sirpicule lu
marie.Sirpicule. xvi.
Sirpea. xvij.
Stasis.Senaculum. xviij.
Segestria.Stragulum.Strigum.Scabellũ.Scam
num Sextula.Semũcia.Sextans.Septunx.Sester
cius.Sembella. xx.
Sacramentũ.Stipes.Stipulari.Stipendiũ. xxi.
Suprema vltima hora. xxij.
Silentiũ.Solstitium.Sęculum. xxiij.
Sexatrus Septimatrus.Suffibulum. xxiiij.
Saturnalia. Septimontiũ dies. Sementine ferie.
Septimane. xxv.
Serta.Sermo. xxviiij.
Sortes.Sortilegi.Sors. Sublecti.Spondẽ.Spõte.
Spondit.Sponsor.Sponsus.Sponsalis. xxx.
Spes.Sperat.Succauit.Spectare.Spectio.Suspi
cio.Specula.Speculator.Speculũ. xxxi.
Sorbere. xxxij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Strangulare. xxiij.
Signa.Sydera. xxxv.
Supremũ. Stipatores.Sinceraſtrum. Scenicule
Scractie.Scrupida. xxxix.
Scrutabile.Scrutillare.Scrictare. Scobina. Sep
tentrio. xl.
Scortari.Scortum. xli.
Sceuola. Siniſtra.Auſpica.Scena Sceuũ. Scea.
Sinſtra.Sto pro fido. xlij.
Sarrire.Serc. xliij.

De T

Terra. Territorium. Termentarium. Tritura.
Terminí. iij.
Tiberis.Tiberinus. Tiberis. Tarpeius. v.
Tereus murus. vi.
Turaculũ. Tribus. Tres. Tribuũ noía. Terra. vij.
Tellus. Tiberinus. viij.
Tribuni militũ. Tribuni plebei. x.
Tricſodales. Triarij. Turma. Tibicines xi.
Taurus. Tigris. xij.
Triticum. Teſtuaciũ. Tergus. xiij.
Trama. Tunica. Toga. Tragula. Tube. Tubicíe.
Tubi. Trua. Trulla, Tormenta. Trulleum. xiiij.
Triplía. xv.
Trapetes. xvi.
Tragula. Turres. xvij.
Teſtudo. Tuſcanicũ. Tulina porta. xviiij.
Tore. Torus. Torus. Treſſis. Triceſſis. Triẽs. xx.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Triuncius. xx.
Tributū. Tribuni erarij. xxi.
Tempus. Tempestiua. xxij.
Terminalia. Tubulustrū. xxiij.
Tarentinus dies. xxv.
Tremo. xxvij.
Triūphare. xxx.
Tibicines. xxxi.
Templum. Templū sanctum. Testa. i. sancta.
Tueri. Tesca. Triuia. Titanis. xxxv.
Thespiades. Trabes. nūc Trabs. Tartarinus xxxvij.
Titulari. Titulus. Tymnus. xxxviij
Tempestas pro tēpore. Triportēta. Trames. xxxix.
Tempestas. Temo. in cęlo. Triōes. Tema. xl.
Transuersus. xli.

De V

Viocūrrus. i.
Via. Vie. Vineta. Vitis. Vinea. Vinum. a ni. ij.
Vindemia. Vuidus. iij.
Volturnus. v.
Velabrum. Vectura. Viminalis collis. vi.
Velle. Vellie vij.
Venus. Viere. Vita. viij.
Vulcanꝰ. Velina. Venelia. Virtus. Volucres. viij.
Vreon. x.
Vindemiator. Venator. Vestigator. Vitulus.
Vernex. Vrsi. Vulpes. Virgultum. Vitis. xij.
Vuę. Vuidum. xij.
Vmbo. Vallum. Vas. xiij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Vrnariũ. Vrnà. Vcra. Veſtis. xv.
Vomer. Vallum. Ventilabrũ. xvi.
Vehiculũ. Vibis principiũ. Vrbs. Vici. xvij.
Velabrũ minus. Velabrũ maius. Vicus afric9
Vicus cipricus. Vicus ſceleratus. Vicus. xviiij.
Volupia dea. Vncia. xx.
Vſura. xxi.
Veſperugo. Veſper. xxij.
Ver. xxiij.
Vinalia. Vindemię. Veſtalia. Vinalia ruſtica.
Volcanalia a uolcano. Volcunalia xxiiij.
Volo. xxvij.
Vaticinari. xxviij.
Verbũ nouũ vitatur. xxix.
Vas. Vigilo. Videre, Violare. xxxi.
Veſtica. xxxv.
Vmbelicus terray & homis. xxxvi.
Vates. xxxvij.
Veſperugo. Veſper. Veſperum. Viuices. Viuo
lares. xxxix.
Vxorculare. xl.
Verſum. xli.
Vlulare xlij.
Vagire. Vitulare. xliij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

.M.T.VARRONIS DE LINGVA LATIa

VEmadmodũ uocabula eſſent ípoſi ta rebus í língua latina ſex libris expo nere inſtitui. De his tris ante hũc fe ci quos Septimio miſi. in quibus eſt de diſciplina quã uocãt ethimologicẽ Quę cõtra eã dicerent uolumine pri mo: quę pro ea ſecundo: quę de ea tertio. In his ad te ſcribam a quibus rebus uocabula impoſita ſint in lingua latina: & ea quę ſunt in cõſuetudine apud poe tas: cui uniuſcuiuſq; uerbi naturę ſint duę: a qua re: & in qua re uocabulũ ſit ípoſitũ. Itaq; a qua re ſit per tinacia cũ ſequitur oſtenditur eſſe a ptendo. in qua re ſit ípoſitũ dr cũ demõſtratur: í q̃ nõ debet ptẽdi & per tendit ptinaciã eſſe. Quod í quo oporteat manere ſi in eo perſtet ptíacia ſit priorẽ illã partẽ ubi cur & unde ſint illa uerba ſcrutantur. greci uocant ethimologían. Illã alterã de quibus duabus rebus in his libris pmi ſcue dicã: ſed ex illis de poſteriore. Quę ideo ſunt ob ſcura ꝙ neq; omnis ípoſitio uerboꝝ extat: ꝙ uetuſtas quaſdã deleuit: nec quę extat ſine modo oís ípoſita: nec quę recte eſt ípoſita cuncta manẽt. Multa enĩ uer ba litteris cõmutatis ſunt íterpellata: neq; oís origo ẽ noſtrę linguę Euernaculis uerbis. Et multa uerba ali ud nunc oſtẽdunt: aliud ante ſignificabãt ut hoſtis. Nĩ tũ eo uerbo dicebãt peregrinũ: qui ſuis legibus uteret nunc dicũt cũ quẽ tum dicebant perduellũ. In quo ge nere uerborũ tua cauſa erit illuſtrius ũde uideri poſſit

a

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

origo. Inde repetam. Ita fieri oportere apparet quod recto caſu quem dicimus impos: obſcurius eſt eſſe a potẽtia: quam cum dicimus impotẽtem: & eo obſcurius ſit ſi dicas poſtquam impos: uidetur enim pos ſignificare potius poteſtatem quã potentem. Vetuſtas pauca nõ depranat multa tollit. Quem puerum uidiſti formoſum hunc uides deformem in ſenecta. Tertium ſeculum non uidet eum hominem quem uidit primum. quare illa quę iã maioribus noſtris ademit obliuio: fugiat ſecura ſodalitas Mutii & Bruti & reẽ bere ne quit: non ſi non potuero indagare eo ero tardior: ſed uelocior. ideo ſi quiuero: non mediocres enim tenebrę in ſylua: ubi hęc captanda: neq; eo quo peruenire uolumus ſemitę tritę: neq; non in tramitibus quędam obiecta quę euntem retinere poſſent. Quorum uerborum nouorum & ueterum diſcordia in conſuetudine omni quot modis litterarum commutatio ſit facta qui animaduerterit ſcrutari facilius origines patietur uerborum. Reperiet enim eſſe commutata ut in ſuperioribus libris oſtẽdi maxime propter bis quaternas cauſas. Litterarũ enim fit ademptiõe aut additione. & propter earum adtractionem: aut commutationẽ. Item ſyllabarũ productionem. quę quoniam in ſuperioribꝰ libris qui cuiuſmodi eſſent exemplis ſatis demonſtraui: hic commonendum eſſe modo non putaui. Nunc ſingulorum uerborum origines expediã: quorum quatuor explicandi gradus. Primus in quo etiam populus uenit. quis enĩ uidet: unde aurifodinae etiam Viocurrus ſecũdus a quo grãmatica deſcendit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

antiqua quę oſtendit quemadmodum quodq; poeta finxerit uerbum quod confixerit quod declinarit: hic paruirudẽtum ſibilus.hic Inceruiceruitumpecus. hic clam:declupetrabracchium. Tertius gradus quo philoſophię aſcendens peruenit:atquę ea que in conſuetudine communi eſſent aperire cepit: ut a quo dictũ eſſet oppidum uicus uia. Quartus ubi eſt additus & initia regis quo ſi non peruenia ſcientiam ad opinionem aucupabor:quod etiam nonnunquam in ſalute noſtra fecit cum egrotamus medicus.Quod ſi ſũmũ gradum non attigero:tamen ſecundum prętcribo. Quod non ſolum ad Ariſtophanis lucernam:ſed etiam ad Cleantis lucubraui.nolui prętcrire eos qui poetarum modo uerba ut ſignificant expediunt.Nõ enĩ uidebam conſentaneum me in eo uerbo quod fixiſſet Ennius cauſam negligere:quod ante rex Latinus finxiſſet:cũ poeticis multis uerbis magis delecter quam utar.Antiquus magis utar quam delecter.An non potius mea uerba illa quę hęreditate a Romulo rege ueneruntquanquam a poeta Liuio relicta. Igitur quoniam in hęc ſunt tripartita uerba: quę ſunt aut a natura:aut aliena:aut ob obliuia:de noſtris dicam cur ſĩt de alienis unde ſint de obliuiis relinquam. Quorum partẽ quo ita inuenerim ut opiner ſcribam. In hoc libro dicam de uocabulis locorum & quę in his ſunt. In ſecundo de temporum & quę in his fiunt.In tertio de utraq; re a poetis comprehenſa. Pythagoras ſamius ait omniũ rerũ initia eſſe bina:ut finitũ & infinitũ bonum & malũ:uitam & mortẽ:noctẽ & diẽ.Quare

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

item duę ſtatus & motus:quod ſtat aut agitur corp9 ubi agitatur locus·Dum agitatur tempus quod eſt ī agitatu actio.Quadripartio magis ſic apparebit. corpus eſt ut curſor.locus ſtadium quo currit. Tempus hora qua currit.Actio curſio. Quare fit ut omnia fere ſint quadriparta & ca ęterna:quod neq; unquā tempus quin fuerint motus:eius animi interuallum tempus:neq; motus metus:ubi non locus & corpus:quod alterum eſt quod moueret. Alterum ubi neq; ubi bis agitatus:non actio ibi.Igitur initiorum quadrigę Locus & corpus tempus & actio. Quare quod quatuor genera·prima rerum totidem uerborum: horum enī de quis locis:& bis rebus quę in bis uidentur in hoc libro ſummatim ponam. Sępe enim ad limitē arboris radices ſub uicini prodierunt ſegetem. Quare nō cum de locis dicam ſi ab agro ad agroſum hominem & agricolam peruenero aberraro. Multa ſocietas uerborum:nec uinalia ſine uino expediri nec Curia calabra ſine calatione poteſt aperiri incipiam de locis ſub ipſius loci origine.

LOcus eſt ubi quid locatum eſſe poteſt:ut nūc dicunt collocatum ueteres id dicere ſolitos apparet:apud Plautum filiam habeo grādem caſſa dote atq; inlocabili:neq; eā queo locare cuiq̄ apd̄ Ennium etiā terra trita ubi liberi Fanum ī cuius muro locaui. Vbi quiq̄ conſiſtit.Locus ab eo dicit locare quoaduſq; id emit:quod in aliquo conſiſtit precium: inde locarium quod datur in ſtabulo & taberna: ubi conſiſtant loca·nam ſecundum antiquam diuiſionem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Principia duo terra & cęlum. Deinde particulati utri
uſq; multa. Cęli dicuntur loca ſupera & ea deorum.
Terrę loca infera & ea hominum: ut aſia. Sic cęlum
dicitur modis duobus terra. Nã & aſia quę non euro
pa: in qua etiã ſyria & aſia dicitur prioris pars aſię: in
qua eſt Ionia ac prouincia noſtra cicilia. Sic cęlum &
pars eius ſummum: ubi ſtellę & id quod pacuuius cũ
demonſtrat dicit. Hoc uide circum ſupraque quod cõ
plexu continet terram cui ſubiungit id quod noſtri
cęlum memorant. A qua bipartita diuiſione Lucreti
us ſuorum unius & uiginti librorum initium fecit ꝺ
Aetheris & terrę genitabile querere tempus. Cęlum
dictum ſcribit Elius quod eſt celatum: aut a contrario
nomine celatum quod apertum eſt non male: quod
poſterior multo potius a cęlo q̃ cęlum a celando. Sed
non minus illud alterum de celando potuit dici: qꝺ
interdiu celatur q̃ quod noctu nõ celatur omnino. Eo
magis puto a chao cauum: & hinc cęlum: quoniã ut
dixi hoc circum ſupraq; quod complexu continet ter
rã cauum cęlum. Itaq; dicit Andromacha noctiq; ca
ua celiſigni tenentibus conficis bigis & Agamemno
in altiſono cęli clipeo. Cauum enim clipeum: & Enni
us Iter ad nationem cęli ingentes fornices. Quare ut a
cauo cauea & cauile & conuallis cauata uallis: & caua
te cauitione: ut cauum ſit ortum ũde omnia apud He
ſiodum a chao cauo cęlum e terra dicta ab eo ut Eliꝰ
ſcribit quod teritur. Itaq; terra in augurũ libris ſcri
pta cũ. r. uno. Ab eo colonis locus communis quippe
oppidum reliquitur. Territorium quod maxie teritꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

hinc Linteũ quod teritur corpore hinc in mense Fermentarium Tritura quod cum frumentum teritur & Triuolum quod teritur hic fines agrorũ Termini quod hę partes propter limitare iter maxime terũtur Itaq; hoc cum his ĩ latio aliquod locis dicitur: ut apd Accium non terminus sed termen hoc grẹci

Euander enim qui uenit in palacium e grẹcia arcas. Via quidem iter quod ea uehendo teritur. Actus iter in agris. Iter quod ab agendo teritur Etiam ambitus est quod circumeundo teritur. Nam ambitus circuitus ab eo quod duodecim tabularũ interpretes ābitũ parietis circuitũ esse describũt. Igitur terra tera ab eo poetę appellarunt summa terrę quę sola teri possunt. Sola terre Terra ut putant eadem & humus. Ideo Ennius in terra cadẽtis dicere cubitis pĩ sibant humum & quod terra sit humus: ideo humatus mortuus & terra sit obrutus. Ab eo quod romanꝰ combustus est in sepulchrum eius abiecta gleba nõ est: aut si os exceptum est mortui ad familiam expurgandã donec in purgando homo est opertus ut pontifices dicunt: quod inhumatus sit familia funesta manet & dicitur humilior quę ad humum ut sabini & lucani: aut declinato ab hominibus ut apulia & latiũ utrũqꝫ: ut etruria & tuscia: qua regnum fuit latini uniuersus ager dictus latiũ particulatim oppidis cognominatus ut a prẹneste prẹnestinus ab aricia arecinus: ut nostri augures publice dixerunt. Agrorum sũt genera quinque. Romanus Gabinus Peregrinꝰ Hostilis Incertus. Romanus dictus unde roma ab roma.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Gabinus ab oppido gabiis. Peregrinus ager pacatus q ex ara romanus & gabinus: quod uno modo in his seruantur auspicia. Dictus peregrinus a pergendo id est progrediendo eo quod enim ex agro romano primum progrediebantur quo circa gabinus quo siue peregrinus: sed quos auspicia habent singularia ab reliquo discretus. Hosticus dictus ab hostibus. Incertus is ager qui de his quatuor qui fit ignoratur. Ager dictus est in quam terram quid agebant fructus causa id greci dicunt ut ager quod agi poterat. sic q̃ agi actus eius finis minimus constitutus in latitudinem pedes quatuor: fortasse an ab eo quattuor quod ea quadripes agitur. in longitudinem pedes. c. & .xx. In quadratum actus & latum & longum esset. c. xx. Multa antiqui duodenario numero finierunt. ut. xii. decuriis actum iugerum dictum uinctum duob9 actibus quadratis. Centuria prima centum iugerib9 dicta: post duplicata retinuit nomen: ut tribus actibus multiplicate idem tenent nomen: ut quo agebant act9 sic qua uehebant. Vię dictę quod fructus cõuehebãt. uille qua ibant: ab itu iter appellarunt qua auguste semita ut semitus dictum. Ager cultus ab eo quod ibi cum terra semina calescebant ab eo quod inconsitus[a] iucultus quod primum ex agro plano fructus capiebant: campus dictus postea quam proxima superiora loca colere ceperunt a colendo colles appellarunt: quos agros non colebant propter siluas aut id genus ubi pecus possit pasci & possidebant ab usu suo Saltus nominarunt: hęc etiam greci nostri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

nemora. Ager quod uidebatur pecudum ac pecunię esse fundamentum. Fundus dictus aut quod fundat quot annis multa. Vineta ac uineę a uite multa: uitis a uino id a ui hinc uindemia quod est uini demia aut uitis demia. Seges a satu. i. semine. Semen quod non plane id qđ inde: hīc seiaria semētes. Item alia q̄ sege tes ferunt. Fruges a fruendo: fructus ab spe spicę ubi & culmi uel quod in summo campi nascuntur & sū mum culmen. Vbi frumēta secta terantur & arescāt. Area propter horum similitudinē loca in urbe pura areę: a quo potest etiam ara deum esse: quod pura: ni si potius ab ardore ad quem ut sit fit ara: a quo ipsa area non abest: quod qui arefacit ardor est solis. Ager restibilis qui restituitur ac referitur quot annis: contra qui intermittitur a nouādo Noualis ager. Aruum & & arationes ab arando ab eo ꝙ aratri uomer sustulit sulcus. Quo ea terra iacta idest proiecta porca. Prata dicta ab eo quod sine opere parata. Quod ī agris quot annis rursum facienda eadem ut rursus capias fructꝰ appellata. Rura diuidit ī eos cum scribit Sulpitiꝰ Ple bei rura largitur ad aream. Pręda dicta itē ut Prędes a prędando: quod ea pignore data publice mancupes fidem prędent. Vbi nunc est roma septem montium demissior infimus humillimus quod in mundo infi ma humus humor hinc. Itaq; ideo Lucilius terra abi it in nymbos imbresq;. Pacuuius terra exhalat aurā atq; auroram humidam humectam: hinc ager uligīo sus humidissimus: hīc Vdus uuidus hinc sudor q̄uis deorsum in terra umbra. Vnde sūmipote puteus nisi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

potius quod ꝙoles dicebat:ut Sic porura a potu.non ut nunc a puteis oppidum puteoli ꝙ ſint circa eum locum aquę frigidę & calidę multę niſi a putore potius ꝙ putidus ſit odorib9 ſępe exſul phure & alumine:extra oppida a puteis. Puticuli qđ ibi in puteis obruebantur homíes:niſi potius ut Eli9 ſcribit puticule ꝙ puteſcebant ibi cadauera proiecta: qui locus publicus ultra exquilias. Itaq; eum Affra nius puticulos in togata appellat:quod inde ſuſpiciũt perpetuo lumen.Lacus lacuna magna ubi aqua cõti neri poteſt.Palus paululum aquę in altitudinẽ & pa' lam latius diffuſe.Stagnum a grẽco quod nomen ha bet primam hinc ad uillas rutundas ſtagna: quod ru tundum facillima continet. Anguli maxime laborãt Fluuius quod fluat.Item flumen a quo lege prędio; urbanorum ſcribitur.Stillicida fluuia quę ut ita fluãt cadantq;:Inter hęc hoc intereſt quod ſtillicidium co quod ſtillatim cadat:flumẽ quod fluit continuo. Am nis id flumen quod circuit aliquid. Nam ab ambitu amnis ab hoc qui circum alterunũ habitant. Amíter nini appellati ab eo qui populũ candidatus circumit ambit & faciat indagabili ex ambitu cauſam dicit.Ita ꝙ tiberis amnis quod ambit martium campum & urbẽ:Oppidũ interamne dictũ quod interamnes eſt conſtitutũ.Item antemne quod ante amnem qui ífiu it in tiberim:quod in bello male acceptum conſenuit Tiberis quod caput extra latium ſi inde nomẽ quoq; effluit in linguã noſtram nihil latinum:ut quod oritꝰ ex lamnio.Volturnus nihil ad latinam linguam: ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

qđ ꝓximū oppidū ab eo ſecūdū mare Volturnū: ad nos iā latinū uocabulū:ut tiberin⁹:non & colonia enī nr̄a uolturn⁹ & de⁹ tiberīus.S3 de tiberis noīe āceps ē hiſtoria.Nā & ſuū etruria & latiū ſuū eē credit ꝙ fue rūt:q a tiberi uicío Regulo uehientū dixerít appella tū prío tebrí.Sūt q tiberí priſcū nomē latinū albulā uocitatū lr̄is tradiderūt.poſteri⁹ ꝓpter Tiberinū regē latinoꝝ mutatū ꝙ ibi íterierit.Nā hoc ei⁹ ut tradút ſe pulchrū. Vt oís natura í cęlū & in terrā diuiſa ē ſic cę li regiōib⁹.Terra í aſiā & europā. Aſia enī iacꝫ ad me ridiē & eurū.Europa ad ſeptētriones & aquilonē.Aſia dicta a nympha a qua & Iapeto trahit Prometheus. Europa ab Europa Agenoris filia:quam ex phenice Malli⁹ ſcribit taurū exportaſſe:quoꝝ egregiā imagi nē ex ęre Pythagoras tarēti fecit. Europę loca multę í colūt natōes ea fere noíata:aut trāſlatio ínomine: aut ab boíbus.Sūt & noía ab tot mōtibus ꝗs poſtea urbs muris cōprehēdit.Equis capitolinū dictū ꝙ hic cum fūdamēta foderēt edit Iouis caput humanū dicit in uentū.hic mōs ante tarpeius dict⁹ a uirgíe ueſtali tar peia:quę ibi a ſabís necata armis & ſepulta eius noís monumētū relictū:qđ etiā nūc eius rupes tarpeiū ap pellatur ſaxū.hūc antea mōtē ſaturnū appellatū pro dideūt & ab eo late ſaturnā terrā:ut etiā Enni⁹ appel lat ātiquū oppidū in hac fuiſſe ſaturnia ſcribit ei⁹ ue ſtigia etiā nunc manēt tria.Quod Saturni fanū í fau cibus qđ ſaturnia porta quā Iunius ſcribit ibi quam nūc uocant pandanā.Quot poſt ędē Saturni in ędifi cioꝝ legibus pietes poſtici muri ſūt ſcripti. Auētinū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

aliquot de cauſis dicunt. Nenius ab auibus quod eo
ſe ab tiberi ferrent aues. Alii a rege auentino albano :
quod ibi ſit ſepultus. Alii auentinum ab auētu homi
num quod commune latinorum ibi diane templum
ſit conſtitutum. Ego maxime puto ab aduectu. Nam
olim paludibus mons erat ab reliquis diſcluſus. Itaq;
eo ex urbe qui aduehebantur ratibus quadrantem ſol
uebant. Cuius ueſtigia quod ea qua tum dicit̃ uelab⁹
& unde aſcendebant ad Rumā noua uia locus ſacellū
Labrum uelabrū. Velabrum a uehendo: uelaturā fa
cere etiam nun dicūtur qui id mercede faciūt. Merces
dicitur a merendo & ere: hinc uecture quas ſoluebāt
hi qui ratibus tranſibant: quadrans ab eo eo Lucilius
ſcripſit quadrātis ratici. Reliqua urbis loca olī diſcre
ta cū argeo⁹ ſacraria ī ſeprē &. xx. ptes urbis ſit diſpo
ſita. Argeos dcōs putāt a pricipib⁹ q cū hercule argi
uo uenere romā & ī ſaturnia ſb ſederūt. e qs pria ē ſcri
pta regio ſburbana: ſecūda exqlia: tertia colliua: q̄rta
palatia. In ſburbane regiōis pte priceps ē Cęli⁹ mōs
a celio uibēno tuſco duce nobili: q cū ſua manu dr̄ R o
mulo ueniſſe auxilio cōtra latinū regem. hic poſt celii
obitū ꝙ nimis munita loca tenerēt neq; ſine ſuſpitiōe
eſſēt deducti dicūtur in planū ab eis dictus uic⁹ tuſc⁹
& iō ibi uortunnū ſtare quod is deus etturię princeps
de cilianis ꝙ ſuſpitōe liberi eſſēt traductos uolunt ī eū
locum qui uocatur celiolus cum celio cōiunctum Ca
rine ſed inter eas quem locum ceronienſes appellatū
apparet qd' primę religionis quartū ſacrariū ſcriptū
ſic ē ceroliēſis quatriceps circa mineruiū qua in celio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

mõte it̃ ĩ tabernola ẽ. Ceroliẽsis a carinaꝝ iũctu dictꝰ Carine postea a cerionia ꝙ hic orit̃ caput sacrę uię ab strenie sacello quę ꝑtinet ĩ arce q̃ sacra quot quot mẽ sibꝰ ferũt̃ ĩ arcẽ & ꝑ quã augures ex arce ꝓfecti solẽt ĩaugurare: huiꝰ sacre uie ꝑs hęc sola uulgo nota: quę ẽ a foro eunti primoro cliuio. Eidẽ regiõi attributa Subura ꝙ sub muro terreo carmarum in eo ẽ argeorũ sacellũ sextũ: subura Iuniꝰ scribit ab eo ꝙ fuerit sb̃ antiq̃ urbe: cui testionio põt eẽ ꝙ subẽ & loco q terreus murꝰ uocat̃. ſ; ego a pago potiꝰ succusano dictã puto succussã. nũc scribit̃ tertia lr̃a. c. nõ. b. pagꝰ succusanꝰ ꝙ succurrit carís secũde regiõis. Exqline alii has scrip serũt ab excubiis regis dcãs: alii ab eo ꝙ exculte a rege Tullo eẽnt: huic origini magis cõcinũt luci uicini ꝙ ibi lucꝰ facutal' & lariũ. Querquetulanũ sacellũ & lucus martis & Iunonis lucíe: quoꝝ ãgusti fines nõ miꝝ iã diu eni late auaricia nũc ẽ exqlie duo mõtes hiti ꝙ ꝑs cespes mõs suo ãtiq̃ noíe etiã nũc ĩ sacris appellat̃ In sacris argeoꝝ scriptũ ẽ sic. Oppiꝰ mõs príceps exqlinũ lucũ facultalẽ sinistra quę sub meꝝ ẽ. Oppiꝰ mõs Terticepsos lutũ exqlinũ descior uia ĩtubernola est. Oppiꝰ mõs q̃dricepsos lucũ exquilinũ uiã dexteriorẽ ĩ figulís ẽ. Septiꝰ mõs quíticepsos lucũ poetiliũ. Exqlinꝰ ẽ cespiꝰ mõs septiceps apd' ędẽ Iunonis lucíe ubi editumꝰ hr̃e solꝫ. Tertię regiõis colles qnq; ab deorũ fanis apellati. Equis nobiles duo colles Viminalis a Ioue uimino: quod ibi arę sunt: quod ibi uiminia nata fuerunt Collis quirinalis quirini fanum est: qui a quiritibꝰ q cũ Tacio curribus uenerũt romam quod ibi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

bũerũt caſtra: quod uocabulũ coniũctarum regionũ nomina oblitterauit: dictos enim colles plures appa ret ex argeorum ſacrificiis in quibus ſic ſcriptum eſt. Collis quirinalis terticepſos ẹdẽ qrino. Collis ſaluta ris quarticeps aduerſũ ẽ pilonoris ẹdẽ ſalutis. Collis mutualis quíticeps apud ẹdẽ dei fidii in delubro ubi editumus habere ſolet. Collis latiaris ſexticeps in uico in ſtellario ſummo apud turraculum eo ẹdificium ſo lũ ẽ: boꝝ deoꝝ arẹ a quibus cognoſa bñt in eius regi onibus partibus ſunt. Quartẹ regionis pallatiũ ꝙ pa lantes cũ Euãdro uenerũt: q etiã palatini & aborigíeſ ex agro rheatino qui appellat pallatiũ ibi cõſederunt Sed hoc alii a Palatia uxore latini putarũt. Eũdẽ hũc locũ a pecore dictũ putãt quidã. Itaq; Neuius ballãtiũ appellat. huic Germaliã & Vellias cõiũxerũt ꝙ in hac regiõe ſacri portus ẽ & in ea ſic ſcriptũ Germalẽſe ẹti ceps apd ẹdẽ romuli & uelliẽſes ſepticeps í uellia apd ẹdẽ deũ penatiũ Germalũ a germania Romulo & Remo. Quod ad ficũ Ruminalẽ: & bi ibi íuẽti: quo aqua iberna tiberis eos detulerat í alueolo expoſitos. Velliẹ uñ eẽnt plures accepi cãs íquis ꝙ ibi paſtores palatini ex quib9 añ tõſurã íuctã uellẽ lanã ſít ſoliti ex quo uellera dicũt. Ager roman9 primũ diuiſus í ptes tris a quo tribus appellata Taciẽſiũ Rãniũ Luceꝝ no míate ut ait Enni9 Taciẽſes a Tacio. Rãnẽſes a Ro mulo. Luceres ut ait Iunius a Lucumone. Sed omnia hẹc uocabula tuſca ut Volumius qui tragoedias tuſ cas ſcripſit dicebat: ab hoc quoque quatuor partes ur bis tribus dictẹ ab locis Suburbana Palatia Exquilía

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Collina.quita quod ſub roma romilia. Sic relique tri
bus ab his:ut in tribuum libris ſcripſi.Quod ad loca
quęq; iis adiuncta fuerunt diximus:nunc de his quę
in locis eſſe ſolent.Immortalia & mortalia expediam
Ita ut prius quod ad deos pertinet dicere prícipes dei
Cęlum & terra hi dei idem qui ęgypti Serapis & Iſis
& ſi Arpocrates digito ſignificat ut idem principes
in latio Saturnus & Ops.Terra enim & cęlum ut Sa
mothracū initia docent ſunt dei magni & hi quos di
xi. multis nominibus.Nam neq; quas Samothracia
ãte portas ſtatuit duas uirilis ſpecies Aeneas. Dei ma
gni neq; ut uulgus putat hi ſamothracęs dii qui Ca
ſtor & pollux. Sed hi mas & foemina & hi quos au
gurum libri ſcriptos habent.ſic diui potes ſunt ꝑ illo
qui ſamothraces.hęc duo cęlum & terra quod anima
& corpus humidum & frigidum.Oua pari re ſol; ge
nus pennis condecoratum non animas:ut ait Ennius
& poſt inde uenit diuinitus pullis ſinuans ſe Ipſa ani
ma ſiue ut zenon Citus animalium ſemen ignis qui
aía ac mẽs q calor e cęlo ꝙ hĩc ínumerabiles ac ímor
tales ignes.Itaq; Epicarm⁹ de mẽte hũana dicit.Iſtic
eſt de ſole ſumptus ignis Idem ſolem isq; totus men
tis eſt:ut humores frigide ſunt humi:ut ſupra oſtẽdi
qb⁹ iũcti cęlũ & terra oía ex ſe genuerũt:ꝙ ꝑ hos na
tura frigori ímiſcet calorẽ atq; hũoꝝ aritudinẽ.Recte
igiť Pacuui⁹ qd' ait:aía; ęther adiũgat & Enni⁹ eſſe
corpus terrã quę deperit. Ipſã cape neq; diſpẽdi faceret
hilũ aíę & corporis diſceſſus ꝙ nati ſi ſępius íde exi
tiũ:ut cum iu unũ incunt initia inde omne corp⁹: ubi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

nimius ardor aut humor aut interit a si manet sterile cui testis estas & hyems: quod i altero aer ardet & spica aret: & in altero natura ad nascendum cum imbre & frigore luctare nõ uult & totius uere expectat. Igitur causa nascendi duplex ignis & aqua. Ideo ea in nuptiis in limine adhibent quod coniungit hic & mas ignis quod ibi semen aqua femina: quod fetus ab eius humore & eius iunctione sumit uenus hinc comitus huic uictrix uenus uides ne hec nõ quod uincere uelit uenus sed quod uincire ipsa. Victoria ab eo quod superati uincuntur. utriq; testis poesis quod & uictoria & uenus dicitur celigena. Tellus enim quod prima uicta celo uictoria ex eo & ideo hec cum corona & palma quod corona uinculum capitis & ipsa a uinctura dicitur. Viere est uincire a quo est in Sota Ennii. Ibãt mala uiere ueneriam corolam palmam quod ex utraq; parte natura uincta habet paria folia. poete de celo quod semen igneum cecidisse dicunt in mare ac natã e spumis uenerẽ coniunctione ignis & humoris quã haberent uim significantes ueneris a qua ui natis dicta uita & illud a Lucilio. Vis est uita uides nos facẽ omnia cogit. Quare quod celum principium ab satu ẽ dict9 Saturnus & ꝙ ignis, saturnalib9 Cereri supiorib9 mittũt. Terra ops ꝙ hic omne opus & hic opus ad uiuẽdũ: & iõ dr̃ ops mater ꝙ terra mater. hec enim terris gẽtis oĩs pepit & resumit denuo que dat cibaria: ut ait Enni9 que qd' gerit fruges Ceres ãtiqs enĩ ꝙ nũc & idẽ hi dei celũ & terra Iupiter & Iuno ꝙ ut ait Enni9 istic est is Iupiter quẽ dico quẽ greci uocãt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

aerem:qui uẽtus eſt & nubes Imber poſtea atq; ex im bre frigus uentus poſt fit aer denuo hęc propter Iu piter ſũt iſta quę dico tibi quia mortalis atq; arbores herbasq; omnis iuuat quod hic omnes & ſub hoc eũ dem appellans dicit.Diuumq; hominumq; pater rex Pater quod patefaciat ſemen.nam tum eſt conceptũ & inde cũ exit quod oritur:hoc idẽ magis oſtendit an tiquum Iouis nomen.Nam olim diouis & dieſpiter dictus ideſt dies pater:a quo dei dicti:qui inde & dief & diuus unde ſub dio diuo dius fidius.Itaq; inde eius perforatum tactum ut uideatur diuum ideſt cęlũ qui dam negant ſub tecto per hunc deierare oportere.Eli us dius fidius dicebat diouis filius ut gręci dioſcoron caſtorem.& putabant hunc eſſe ſanctũ:ab ſabina lin gua & Herculem a gręca.Ideſt hic dieſpiter dicitur in fimus:qui eſt coniunctus terrę ubi omnia oriũtur ui aboriũtur:quorũ quod finis ortus .Ortus dictus. qđ Iouis Iuno coniunx & is cęlum hęc terra:quę eadem tellus.& ea dicta quod una cũ Ioue iuuat Iuno:& regi na quod huius a terreſtria.Sol uel quod ita ſabini uel ſolũ ita lucet ut ex eo deo dies ſit.Luna uel ſola lucet noctu.Itaq; ea dicta nocticula in pallatio. nam ibi no ctu luce templũ.Hanc ut ſolem Apollinem quidã Dianam uocat Apollinis uocabalũ gręcũ alterũ:alte rũ latinũ.& hinc quod luna in altitudinẽ & latitudĩe ſimꝰ dina appellata.Hic Epicarmꝰ Ennei ꝓſerpinam quoq; appellat ꝙ ſolet eſſe ſb terris ꝓſerpia dcã ꝙ hęc ut ſerpẽs mõ ĩ dexterã mõ ĩ ſiniſterã ptẽ late mouetur Serpere & proſerpere idem dicebant: ut Plautus qui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſcribit quaſi ꝓſerpēs beſtia quę ideo uidet̃ a latinis lu
no lucina dicta:uel quod e terra ut phyſici dicūt & lu
cet:uel quod ab luce eius qua quis cōceptus ē uſq; ad
eā qua partus quis in lucē una uiuat: donec menſibus
actis produxit in lucem:facta a luuando & luce luno
lucina:a quo parientes eā inuocant.Luna enī naſcētiū
dux quod menſes huius hoc uidiſſe antiquas appar3
quod mulieres potiſſimū ſupercilia ſua attribuerunt
ei deę:hīc enī maxime debuit collocari luno lucina:ubi
ab diis lux datur oculis.ignis a naſcēdo quod hinc na
ſcitur & omne quod naſcitur ignis ſcindit ideo calet:
ut qui denaſcitur eū amittit ac frigeſcit.ab ignis iam
maiore ui ac uiolētia Vulcanus dictus ab eo ꝙ ignis
ꝑ ſplēdorē fulget fulgora fulmen & fulgur.quod ful
mine ictū cōtrariis diis. Ab aquę lapſu Lubrico Lym
pha Nympha luturna quę iuuaret Itaq; multi ęgro
ti propter id nomē hinc aquā petere ſolent a fontibus
& flumīnibus ac cęteris aquis dei:ut tiberinus a tiberi:
& ab lacu uelini uelinia:& nymphę comitię ad lacū
cūtilicīſē a cōmotu:ꝙ ibi īſula ī aqua cōmouet̃. Nep
tunꝰ ꝙ mare & terras obnubit:ut nubes cęlū a nuptu
ideſt ab opatōe ut antiq a quo nuptię nuptus dictus.
Salitia neptuni a ſalo.Venelia a ueniendo ac uēto illo
quē plautus dicit quod ibi dixit qui ſecundo uento ue
ctus ē trāqllo mari uētū gaudet.Bellona a bello:nūc
quę duellona a duello. Mars ab eo quod maribus in
bello pręeſt: aut quod a ſabinis acceptus ibi eſt ma/
mers. Quirinus a quiritibus.Virtus ut uiri uis a uiri
litate.Honos ab honeſto honere.Itaq; honeſtus dicit̃

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quod honeratus & dictũ bon⁹ eſt ut bonos qui ſuſti
net rem publicam.Caſtoris nomen grecũ & pollucis
a grecis in latinis litteris ueteribus nomen quod eſt in
ſcribitur:ut pollideuces polluces:non ut nunc pollux.
Concordia a corde congruẽte.Feronia Minerua No
uẽſides a ſabinis paulo aliter ab eiſdem dicimus:hec
Herculem ueſtam ſalutẽ fortunã funtem fidem ca re
ſabinorũ linguam olent que Tatii regis uoto ſunt ro
me dedicate.Nam ut anales dicũt uouit opi flore ut
Dioue Saturnoue Soli Lune uulcano & ſumano. Itẽ
q; larunde Termino quirino Vortuno laribus Diane
Lucineq; Equis nonnulla nomina in utraq; ligua ha
bent radices:ut arbores que in confinio nate in utroq;
agro ſerpunt.Poteſt enim eſſe Saturnus hic alia de
cauſa dictus:atq; in ſabinis & ſic diane:de quibus ſup̃
dictum eſt quod ad imortales attinet: Deiceps quod
ad mortalis attinet uideamus de his animalia in tri
bus locis qd̃ ſunt i aere in aqua in terra: a prima par
te ad ifimã deſcendam:primũ nomẽ nominem. Ali
tes alii uolucres a uolatu deide generatim.De bis ple
req; a ſuis uocib⁹:ut hec Vpupa Cuculus Coruus Hi
rũdo Vlula Bubo.Item hec Pauo Anſer Gallina Co
lũba.Sunt que aliis de cauſis appellate:ut Noctua q̃
noctu canit ac uigilat:Luſciola q̃ luctuoſe canere exi
ſtiat̃:atq; eſſe ex attica progne in luctu facta auis.Sic
Galeric⁹ & Motacilla:altera q̃ i capite hẽt plumã ala
tã:altera q̃ ſemp mouet caudã.Merula quod mera id
eſt ſola uolitat.Contra ab eo gracculi quod gregatim
ut quidam greci gregem gregerie.Ficedulla & milia .

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Ric a cibo ꝙ altere fico: alterę milio fiant pingues. Aquatiliū uocabula animaliū partim ſunt uernacula: partim peregrina foris. Murena quod mirena grece Ciſibiū & Tynnus cuius itē partes grecis uocabulis omnes: ut Melandrya atq; Vreon. Vocabula piſcium pleraq; trāſlate a terreſtribus. Ex qua parte ſiſpibus rebus ut Anguilla lingua Cafudis. Alia a coloribus ut hec Aſellus Vmbra turdus. Alia a ui quidam ut hęc Lupus Canicula Torpedo. Itē in conchiliis aliqua ex grecis ut peloris oſtreę echinnus. Vernacula ad ſimilitudinē: ut Siremę Pectunculi Vnguesſunt etiā animalia in aqua quę interdū in terram exeant. Alia a grecis uocabulis ut poliperus Hippo Patam⁹ Crocodillus. Alia a latinis: ut Raua Mergus: a quo greci ea quę in aqua & terra poſſunt uiuere uocāt amphimbia: Equis Raua: & ſua dicta uoce anas a natando. Mergus ꝙ mergendo in aquā captet eſcam. Item alię in hoc genere a grecis ut Querquedula Cerceris Halcedo quod ea Halcyone. Latia ut Teſtudo quod Teſta tectum hoc animal. Lolligo quod ſubuolat littera commutata primo uolligo ut egypti in flumine quadripes ſic in lano nominati lyra & fiber: lyraq; ſuccidere dicitur arborum radices in ripa atq; eas diſſoluere ab lyra. Fiber ab extrema ora fluminis dextra & ſiniſtra maxime quod ſolet uideri: & antiqui fibrum dicebant extremum: unde in Sagis fimbrię & ī lecore extremū fibrā fiber dcūs. Quę ſūt hoīuꝫ ꝓpa ꝑmū dciñ de pecore. Tertō de feris ſcribā. Incipiā ab honoꝝ publico. Cōſul noīat⁹ q cōſulēt populum & ſenatum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Nisi illinc potius unde Accius ait in Bruto qui recte consulat consul fiat. Prętor dictus qui preiret iure & exercitu: a quo id Lucilius. ergo prętorū est ante prei re. Censor ad cuius cēsionē idest arbitriū censeretur po pulus. Edilis q ędes sacras & priuatas ꝓcuraret. Que stores a querendo qui conquirerēt publicas pecunias & maleficia: quę triumuiri capitales nūc conquirunt ab his postea qui questionū iudicia exercēt questores dicti. Tribuni militū ꝙ terni tribus tribubus Ramiū Lucerū Ticiensium olim ad exercitum mittebantur. Tribuni plebei qui ex tribunis militū primū tribuni plebei facti qui plebem defēderēt in secessione crustu merina. Dictator qđ a consule dicebatur cuius dicto audiētes omnes essent. Magister equitū ꝙ sūma po testas huius in equites & accēsos: ut est sūmi populi dictator a quo is quoq; magister populi appellatus. Reliqui ꝙ minores q̄ hi magistri dicti magistratus ut ab albo albatus. Sacerdotes uniuersi a sacris dicti. Pōtifices ut a Scęuola qui poutifex maximus diceba tur: dicebat a posse & facere. pōtifices ergo a ponte ar bitror. nā ab his sublitius ē factus primū & restitut9 sępe. cū ideo sacra & ius & cis tibrim non mediocri fi unt. Curiones dicti a curiis qui fiunt ut ī his sacra fiāt. Flamines ꝙ in latio capite uelato erāt semp ac caput cinctū habebant filo flamines dicti. horū singuli co gnomina habent ab eo deo cui sacra faciūt. Sed partī sūt aperta partī obscura. Apta ut martialis uolcanal? Obscura dialis & furinalis: cū dialis a Ioue sit: diouis est: furinalis a furida. cui9 etiam ī fastis ferie furinales

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſunt.Sic flamen falacer a diuo patre.Falacre. Salii a ſaltãdo qđ facẽ in comiciis ĩ ſacris quot ãnis & ſolent & debẽt.Lupci q̃ lupercalibus ĩ lupcali ſacra faciunt. Fratres aruales dicti ſunt q̃ ſacra publica faciũt ꝓpte rea ut fruges ferãt arua a ferẽdo & aruis fratres arua les dicti ſũt q̃ fratria dixerũt.Fratria ẽ grẽcũ uocabu lũ patris hominũ:ut Apollini etiã nũc ſodales. Titii dicti ab titiis auibus quas in auguris certis obſeruare ſolẽt.Feciales q̃ fidei publice ĩter populos prẽerãt.nã p hos fiebat ut iuſtũ cõciperetur bellũ & indeſitum & ut federe fides pacis conſtitueret. ex his mittebãt ante q̃ conciperẽtur qui res repeterẽt & p hos etiã nũc fit fedus qđ fidus ſcribit Ennius dictũ in re militari. Prẽtor dictus qui prẽiret exercitui.Impator ab ĩperio populi.qui eos q̃ id attẽtaſſet oppreſſi hoſtis.Legati qui lecti publice quoꝝ opa conſilioq; uteret.Peregre magiſtratus qui uel nũtii ſenatus aut populi eẽnt.Ex ercitus q̃ exercitãdo fit melior.Legio q̃ legũtur mili tes in delectu.Cohors ut in uilla ex pluribꝰ tectis con iũgit ac quiddã fit unũ:ſic his ex manipulis copulat Cohors quę in uilla q̃ circa eũ locũ pecus choeretur: Tam & ſi cohortes in uilla Iſicrates dicit eſſe grẽce coho rton apud poetas dicta.Manipulos exercitꝰ mi nimas manus quę unũ ſequũtur ſignũ.Centurie quę ſub uno centurione ſũt:quoꝝ cẽtenarius iuſtus nume rus.Milites quod trium miliũ primo legio fiebat ac ſingule tribus ticienſiũ rãnenſiũ luceꝝ milia ſingula militũ mittebãt.Haſtati dicti q̃ primi haſtis pugna bãt.Pilani q̃ pilis príceps q̃ a prícipio gladiis & poſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

cõmutata re militari min9 illuſtria ſũt. Pilani Triarii quoq; dicti q̃ in acie triario ordíe extremis ſubſidio de ponebãt qđ hi ſubſidebãt ab eo Subſidiũ dictũ a q̃ Plaut9 Agite nũc ſ̃bſidite oẽs quaſi ſolẽt triarii. Auxiliũ appellatũ ab auctu cũ acceſſerant qui adiumento eẽnt alienigenę. Prę ſidiũ ẽ dictũ q̃ extra caſtra prę ſidebãt í loco aliquo quo tutior regio eſſet. Obſidium dictũ ab obſidẽdo quo minus hoſtis egredi poſſet in die. Itẽ ab abſidẽdo cũ ĩõ facerẽt quo facilius dínuerẽt hoſtis. Duplicarii dicti quibus ob uirtutẽ duplicia cibaria ut darẽt ̃ íſtitutũ. Turma terma ẽ. e. in. u. abiit qđ terdeni equites ex tribus tribub9 taciẽſiũ rãniũ & lauterũ fiebãt. Itaq; primi ſingulaꝝ decuriaꝝ Decuriões dicti q̃ ab eo in ſíguł turmis ſũt etiã nũc terni. Quos bi prío adminſtros ipſi ſibi adoptabant optões uocari cepti quos nunc ꝓpter ãbitões tribuni faciũt. Tibicines a tuba & canendo ſimiliter. Liticines & claſſicos a claſſe q̃ itẽ cornu uocãt ut cũ claſſes comitiis ad comitatũ uocãt. Quę a fortúna uocabula í bis quędã min9 a pte ut paup diues miſer beat9. ſic alia paup a paulo lare. Mẽdicus a minus cui cũ opus ẽ min9 nullo ẽ. Diues a diuo q̃ ut deus nihil índigere uł. Opulẽtus ab opę cui & opime ab eadẽ. Inops q̃ ei9 índiget ab eodẽ fonte copie & copioſus. Pecunioſus a pecunia magna. Pecunia a pecu a paſtoribus enĩ horũ uocabuloꝝ origo ab artificib9 maxía cã. ab arte ars. i. ab arte medicinaue ſit Medicus dcũs: a ſutrina Sutor nõ a medẽdo ac ſuẽdo quę oío. ultía. Huic rei earum rerũ radices ut in ꝓxío libro apiet̃. Quare q̃ ab arte artifex dł. nec multa í eo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

obſcura relinquã Similis cauſa quę ab ſciẽtia uocatur aliqua ut Pręſtigiator monitor nomẽclator. Sic etía q̃ a ſpacio quodã dicũt curſor natator pugil etiã í hoc genere que ſũt uocabula pleraq; apta ut legul9: alter ab oleis: alter ab uuis: hęc ſi minus apta Vídemiator Veſtigator & uenator tamẽ idẽ qđ uídemiator uł qđ unũ legẽ dr uł qđ de uite id demit. Veſtigator a ueſtigiis ferarũ quaſi ídagator. Venator a uenatu. Qđ ſequit uerbũ aduẽtũ & íuẽtũ: hęc de boíb9. Hoc qđ ſequit de pecore. Pecus ab eo q̃ ppaſcebãt a q̃ pecora uniuerſa: q̃ in pecore pecunia tũ cõſiſtebat paſtoribus & ſtãdi fũdamẽtũ pes. A q̃ dr in ędificiis area pes magnus. & q fũdamẽtũ íſtituit pedẽ poſuit a pede pedes appellarũt ut ab eodẽ pedicã & pediſſequũ & peculatorẽ. Oues aliud ue quid. Id enı́ peculiũ primum híc peculatũ publicũ: prío ut cũ pecore dicẽt mſcta & id eẽ coactũ í publicũ ſi erat aduerſũ ex qua fruct9 maior híc ẽ qđ gręcis illis uſus Bus bos qđ taur9: Itẽ ouis qđ ois ita enı́ ãtiq dicebãt: nõ ut nũc Probaton poſſẽt í latino quoq; ut in gręcia a ſuis uocibus hęc ea dẽ ficta armẽta q̃ boues iõ maxíe ꝑabãt ut iñ elegerít ad arã dũ íde aramẽta dicta: poſtea tertia lra extincta. Vitulus q̃ gręce ãtiquit9 itulus aut q̃ pleriq; uegeti uegitulus. Iuuẽcus iuuare q ıã ad agrũ colẽdum poſſet. Capra carpa: a quo ſcriptũ. omni carpe caprę Hircus q̃ ſabini fircus qđ illic fedus í latio rure. Ed9 qđ í urbe ut í multis. a. addito aedus. porc9 qđ ſabini dicũt a prío porco Poride porc9 niſi a gręcis qđ athenis í libris ſacrorũ ſcriptũ ẽ & porcę porco. Aries qui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

eā dicebāt. Ares ueteres nostri aruiga hīc aruig9: hęc sunt quoꝝ in sacrificiis exta ī olla nō in ueru coquūt quas & Accius scribit & ī pōtificiis libris uidemus in hostis eā dicūt Aruigiē q̄ cornua hēbat quoniā is cui oui mari testiculi dēpti & iō ut natura ueruex decliatū pecori ouilo ꝙ agnatus agnus. Catulus a sagaci sēsu & acuto. hīc canis nisi qđ tuba & cornu qđ signū cū dēte canere dicūt qđ hic itē & noctucul9 ī custodia & in uenādo signū uoce dat canis dictus. Feraꝝ uocabula itē ptim pregria ut pāthera leo utraq; greca a quo etiā in rete quędā pāther & leena & mulierecula panteris Tigris qui ē ut leo q uiuus capi adhuc nō potuit uocabulū e līgua armenia. Nā ibi & sagitta & qđ uehemētissimū flumē dr tigris. Vrsi lucana origo uł unde illi nostri ab ipsi9 uoce. Camelus suo noīe syria co in latiū uenit ut alexādria Camelopardalis nup ad ducta ꝙ erat figura ut camelus maculis ut panthera Apri ab eo ꝙ in locis aspis: nisi a grecis qđ hi apros. Caprea a sil'itudīe quadā caprę. Cerui ꝙ magna cornua gerūt Gerui mutata. g. in. c. ut ī multis quasi gerui. Lepus ꝙ siculis quidā greci dicūt leporē a Roma qđ orti siculi ut ānales nr̄i ueteres dicūt fortasse binc illuc tulerūt & hic reliquerūt id nomē. Volpes ut Elius dicebat ꝙ uolat pedib9: Proxia aialia sūt ea quę uiuere dicūt neq; br̄e aīam ut uirgulta. Virgultū dr ui ridi. id a ui quidā humoris: quę si exaruit moriť Vitis ꝙ ea uini origo. Milū qđ greci ęoles dicūt malon Pinus Iuglās qđ cū hęc nux ante q̄ purgatur simul hęc optia ut maxia ab Iouc & glande iuglās estappellata

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Eadē nux ꝙ ut nux aerē huius sucus facit corp⁹ atrū
quę ī hortis nascūt̃. Alia peregrīs uocabulis ut gręcis
Ocymū menta ruta quā nūc appellāt. Itē caulis lapa
tiū radix sic enī ātiqui gręci quā nūc raphanū. Item
hęc gręcis uocabulis Serpilū rosa una littera cōmuta
ta. Itē ex his gręcis latina coriandrō malachen Cymi
non Itē liliū ab lirio & malua a malache & sysībriū a
sysibrio. uernacula lactuca a lacte quod olus id habꝫ
lac brassica ut passica: qd̃ ex eius scapo minutatī prę
siccat̃. Asparagi ꝙ ex aspis uirgultis legūt̃ & ipsi sca
pi aspi sunt nō leues. nisi gręcū illic enī quoqꝫ dicitur
Cucumeres dicūtur a curuor̃ ut curuimeres dicti. Fru
ctus a ferēdo res hę equas fundus & hę quę in fūdo
ferūt ut fruamur hīc declinatę fruges & frumentū si
hę e terra etiā frumētū qd̃ extat loco quo solent addi
& mola idest ex sale & fare mollito. Vuę ab uuore.
Quę manu facta sunt dicā: de uictu: de uestitu de in
strumēto. & si quid aliud uidebit̃ his actū. De uictu
antiquissima puls appellata: uel ꝙ ita gręci uel ab eo
uti scribit apollodorus ꝙ ita sonet cū aqua feruēti in
spicit̃. Panis ꝙ prīo figuras faciebāt ut mulieres ī la
nificio panus postea q̃ ei figuras facere instituerunt.
alias a pane & faciendo panificiū ceptum dici. hīc pa
nariū ubi id seruabant sicut granariū ubi granū fru
mēti cōdebāt. Vnde id dictū nisi ab eo. quod gręci
a quo gręcis quoqꝫ granū dictum in quo eadē
condūt̃. Horreū ab horriēdo. Triticū quod tritum ē
spicis. Far a faciendo quod in pistrino fit. Miliū a grę
co. nā id melin. Libū quod ut libaretur prius q̃ esset

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

coctũ testuacium qd' ĩ testu calido coquebat': ut etiaꝫ nunc matralibus id faciunt mr̃onę. Circuli ꝙ mixta farina & caseo & aqua circuitũ ęquabiliter fundebãt. h̃ qdã q magis incõdite faciebãt uocabãt lixulas & semilixulas uocabulo sabino. Idq; frequẽtius a sabĩs a globo farinę dilatato itẽ ĩ oleo cotti dicti a globo globuli. Crustulũ a crusta pultis ea quod ut coriũ exurit' crusta dicta. Cętera fere opera a uocabul' gręcis sumpta ut trion & placẽta qd' debebãt cũ pulte ab eo pulmẽtum ut plautus hic pulmẽtariũ dictũ hoc primum debuit pastoribus. caseus a cocto lacte ut coxeus dictus deĩde postea q̃ desierunt esse cõtẽti his quę suapte natura ferebat sine igne in quo erãt poma ĩ quo minus cruda esse poterãt decoquebãt in olla. Ab ola olera dicta quoꝝ a genere cruda olera equis ad coquẽdum ꝙ cętere rure ruapa unde rapa olea ab elea olea grandis orchitis ꝙ ea ãtiquitus archemora. hic ad pecudis carnẽ ꝑuentũ est Suilla sic ab illis gñibus cognoĩata hic primo assã secundo elissã tertio e iure uti cepisse natura docet: dictũ assũ ꝙ id ab igni assudescit. Vuidũ est qd' humidũ: & iõ ubi id nõ est: sucus abest & iõ sudãdo assus distillat calorẽ ut crudũ nimiũ hẽt humoris sit excoctũ paꝝ hẽt succi Elixium ẽ e liquore aquę deductum & ex iure quod iucundum magis cõditõe suci. Succidia a suibus edẽdis. Nã id pecus primum occidere ceperunt domini & ut seruarẽt salire. Tergus suis ab eo quod eo tegitur. Perna a pede. Sueris a nomine ei9. Offulla ab offanimia suere. Insicia ab eo quod insecta. Caro ut in carmine saliorum est quod ĩ exis

dicitur nunc profectū. Murtatū a murta qđ ea large factū intestinū crassum dum crassundus. Lucanicam dicunt ꝙ milites a lucanis didicerunt. ut qđ faleriis falisscum uentrē fundolū a fundo qđ ut reliquę partes: sed ex una pte sola apertū ab hoc grecos puto appellasse ab cadē fortūa. Farcimina extis appellata a quo in eo qđ tenuissimū intestinū fartū. Hila ab hilo dcā idest minimo qđ ait Ennius neq; dispēdii ¦facit hilu3 qđ in hoc farcimine sūmo quidē seminet ab eo ꝙ in capite apesabo dicta. Tertiū fartū ē longauo qđ longius q̄ duo hila. Augumētū quod ex īmolata hostia defectū in iecore in ponēdo agendi cā. Magnetū a magnis qđ ad religionē magnis ꝓtinet. Itaq; ꝓpter hoc mōtana fana cōstituta locis certis qđ id īponeret. Mactē ab eo qđ greci Itē greci sigillatī ut ouium lanagrecū ut Polybius & Calimachus scribunt. Purpura a purpurę maritimę colore. Penicū qđ a penis primū dr allatū. Stamē a stādo ꝙ eo stat oē ī tela. Velamentū subtegmē ꝙ subit stamini. Trama ꝙ tranat frigus id genus uestimēti. Dēsū a dētibus pectīs qb9 ferit: filū qđ minimum ē hilū id enī mīmum ē ī uestimēto. Pānus grecus ubi ea facit pānelū dictū a pāno & uoluēdo filo. Tunica a tuēdo corpore tunica ut induca. Toga a tegēdo. Cintus & cingulū a cīgēdo alteꝝ uiris alteꝝ mulieribus attributū. Arma ab arcēdo ꝙ his arcem9 hostē. Parma ꝙ e medio ī oīs ptes par. Conum qđ cogit in cacumē uersus. Hasta ꝙ stans solet ferri. Iaculum qđ ut iaciat fit. Tragula a traiciēdo Scutum a sectura ut sectutū: sectutum qđ aminute

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ɔfectū fit tabellis. Vmbones aut a greco uł ꝙ ābones Gladius c.in.g.cōmutato a clade qđ fit ab hoſtiū cla de gladiū ſiłr ab hoſe. Pilū qđ hoſtē feriret ut perilū. Lorica qđ e loris de corco crudo pectoralia faciebant poſtea ſucuderūt galli e ferro ſub id uocabulū ex ānu lis ferreā tūicā. Balteū qđ cīgulū e corio hēbāt bullatū balteū dictū. Ocrea qđ opponebaꝫ ob crus. Galea a galero qđ multi nſi antiqui. Tube a tubis quos nunc ita appellāt tubicines ſacroꝝ ideſt ſacri tibicines Tubi uocātur. Cornua ꝙ ea que iā ſūt ex ere tunc fiebāt ex bubulo cornu. Vallū uł ꝙ ea uaricari nemo poſſet uł ꝙ ſingula ubi extrema uacilla furcillata hñt figuraꝫ litterę. V. Cerui a ſiłnitudine cornuū cerui. Itē reliqua fere ab ſiłnitudine ut uineę teſtudo aries mēſam eſcariā Cibilla appellabāt: ea erat q̄drata ut etiā nūc ī caſtris ē a cibo cibilla dicta: poſtea rotūda facta: & qđ a no bis media & a greęis meſa: meſa dici pōt niſi etiā qđ ponebāt pleraq; ī cibo meſa. Trulla ſiłnitudīe truę quę qđ magna & hęc puſilla ut troula hīc greęi trullam. Truę quę culina in lauatrinā aquā fūdūt. Trua ꝙ tra uola ea aqua: ab eodē ē appellatū truleū ſimile cnī fi gura: niſi ꝙ latius cōcipit aquā: & qđ manubriū cauū nō ē niſi uinaria trulla acceſſit. maciolio a matula di ctus & dictus ꝙ poſtea q̄ largius a figura matule di ſceſſit: & ab aqua aqualis dictus. Vas aquariū uocāt futī qđ in tricliuio ablatā aquā ifūdebāt quo poſtea ac ceſſit: magnus cū greęo noīe & cū latīo noīe greęa fi gura Barbatos. Peluis pede uis a pedū lauatōe. Cāde labrū a cādela: ex his cnī funiculi ardētes fingebantur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Lucerna post inuenta quę dicta a luce aut id quod uo
cāt greci lichnō. Vasa imēsa escaria ubi pultē aut ui
rulēti quid ponebāt. A capiēdo catinū nominauerunt
nisi qđ siculi dicūt catnō ubi assa ponebāt. Magidan
autē aut lāgulā alteꝝ a magnitudine alterum ab lati
tudine fixerūt. Patinas a patulo dixerūt ut pusillas ꝙ
bis libaret coenā patellas. Triplia & canistra qđ pu
tāt eē latia & sūt greca. Tripbō eni & canastrō de grę
ca reliqua ꝙ apta sint uñ sit reliquo. Mēsa uinaria ro
tūda noiabāt. Cilibātū ut etiā in castris id uī declina
tū a greco Ciliceo a poculo cilice id ē calice a quo illa
capit & minores capulę a capiēdo ꝙ āsate ut prebē si
possit id ē capi baꝝ figura i uasis sacris ligneas ac fic
tiles antiquas etiā nūc uidem9. Preterea in poculī erāt
paterę ita dictę ab eo ꝙ latini ita dicūt hisce etiā nūc
in publico cōuiuio antiquitatis retinēdę cā cū magri
fiūt potio circūfert & in sacrificādo deis hoc poculo
magistratus dat deo uinū. Pocula a potatōe unde po
tatio & etiā postea hęc possūt a poto ꝙ potos potio
greece origo potōis. Aqua ꝙ equa sūma. Fons ūde fū
dit e terra Aqua uiua ut fistula aquę fusus aquę quę
uas uinarū grādius Sinū a sinu: quod sinū maiorem
cautionē q̄ pocula hēbant. Itē dicta Flepeste etiā nūc
in diebus sacris sabinis uasa uinaria in mēsa deoꝝ sūt
posita apud ātiquos scriptores grecos iueni appellari
poculi genus depestā. Quare uel inde radices i agrum
sabinū & romanū sunt ꝓfecte qđ uinū dabāt ut mi
nutati fūderēt a guttis Guttū appellarūt ꝙ sumebāt
miutati. A sumēdo Siplū noiauerūt. In huiusce locū

b 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

In cōuiuiis egregia ſucceſſit Epicliſis & cyathus. In ſa crificiis remāſit Guttus & ſimplū Altera uinaria mē ſa erat Lapidea quadrata oblōga una columella uoca batᵉ Cartibulū. hęc in ędibus ad cōpluuium apud mᵖ tos me puero ponebatᵉ & in ea & cū ea ęnea uaſa a ge rēdo. Cartibū ūde cartibulū poſt dictū. Pręterea erat ter tiū genus mēſę & quadratę: uaſoꝝ uocatᵉ. Vrnariū qđ urnas cū aqua poſitas ibi potiſſimū hēbant in cu lina ab eo etiā nūc ante balneū locus ubi poni ſolebāt urnariū uocatur. Vrnę dictę ꝙ orinant in aqua hau riēda ut Orinator. Orinare eſt mergi in aquā Inburo fictū ab urbo quod ita flexum ut redeat ſurſum uer ſus in aratro quod eſt aruum. Calix a caldo quod in eo calda puls apponebatᵉ & calidum eo bibebant. Vas ubi cibū coquebāt ab eo cocubum appellarunt. Vera a uerſādo a ſedēdo ſedes ſedile ſonum ſellę ſiliquaſtrū Deinde ab his ſubſelium ut ſubſipere quod nō plane ſapit: ſic quod non plane erat ſella ſubſellu ubi ī eiuſ modi duo Biſſelium dictū. Arca ꝙ arcebantur fures ab ea clauſa. Armarium & armamētarium ab eadem origine ſed declinati aliter. Mundus muliebris dictus a mūditia ornatꝰ quaſi ab ore natus hīc emim maxīe ſumitur quod eam deceat. Itaq; ob id paratur ſpeculū Calamiſtrum quod his calefactis in cinere capillꝰ or natur qui ea miniſtrabat. A cinere cineratus eſt appel latus. Diſcerniculum quo diſcernitur capillus. Pecten quod per eum explicatur capillus. Speculum a ſpiciē do eo quod ibi aſpectant. Veſtis a uelis uel ab eo qđ uellus lana tonſa uniuerſę ouis id dictum quod uela

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

bant.Lana ex lana facta quod capillum continere di
ctum.a rete reticulum Rete a ratitudine. Item testa
fasciola qua capillum in capite colligarent dictum ca
pital a capite quod sacerdotule in capite etiam nunc
solent habere.Sicrica a ritu quod romano.ritu sacrifi
cium foemine cum faciunt capita uellant. Mitra &
reliqua fere in capite postea addita cuꝫ uocabulis grę
cis prius de indutui aut amictu quę subtãgam. Capi
tium ab eo quod capit pectus id est ut ãtiqui dicebãt
indutui comprehendit alterũ quod subtus a quo Suc
cula alteꝙ quod supra a quo Supparus nisi quod id
dicunt osce alteriꝰ generis.Item duo unum quod fo
ris ac palam Pala.alterum quod intus a quo. Intusiũ
id quod Plautus dicit intusiatam patagiatam Caltu
lam ac crocotulam Multa post luxuria attulit quoꝙ
uocabula apparẽt esse greca ut Asostõ amictui dictũ
quod ablectũ est Si circum lectum a quo etiam qđ
uestes se inuoluũt Currumictui appellant & quod
Aictui habet purpuram circum uocant Curumtex
tum antiquissimi amictui Ricinium id quod eo ute
bantur duplici ab eo quod dimidiam partem retror
sum iacebant a reiciẽdo Riciniũ dictum:hic quod fa
cta duo simplicia paria.Parilia prio dicta Reclusum
propter leuitatẽ Parapechia:parapechia Chlamides:
sic multa greca Lana quod de lana.Multa duarum eti
am togarum instar ut antiquissimum mulierum rici
nium sic hoc duplex uirorum.Instrumẽta rustica quę
serendi aut colendi fructus causa facta.Sarculum a se
rẽdo ac sarcendo. Ligo quod eo propter latitudinem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quod ſub terra facilius legitur. Pala a pagendo .g.ĩ.l. qđ fuit Rutrũ rintũ a ruẽdo. Aratrũ qđ arauit terrã eius ferrũ. Vomer ꝙ uomit eo plus terrã. Dens ꝙ eo mũdet terra ſupra id regula quę ſtat. Stiua a ſtando & in ea trãſuerſa regula. Manicula ꝙ manu bubulci tenet ꝙ quaſi eſt temo ĩter boues. Bura a bubus .alii hoc a curuo curuũ appellant: ſub iugo mẽdio Couum ꝙ bura extrema addita apellat uocat couũ a cauo. Iugũ & iumẽtũ a iũctu. Irpices regula cũ pluribꝰ dẽtibꝰ quã itẽ ut plauſtrũ boues trabũt ut eruant quę ĩ terra ſũt. Sirpices poſtea quę detrita a quibuſdã dicti raſtelli ut irpices ferrę leues ita qua homo ĩ pratis per feni ſecta eo feſtucas abradit quo abraſu raſtelli dicti. Raſtri quibus dẽtalibꝰ penitus eradũt terrã atq; eruũt a quo Ruturbatri dicti. Falces a farre littera cõmutata hę in cãpania. Seculę a ſecando a quadã ſiłitudine harum alię ut qđ aptũ unde falces foenarię & adorcę & qđ aptũ unde lumarię falces & ſirpiculę. lumarię ſũt quibus ſecant. Lumecta cũ in agris ſerpũt ſpinę quas ꝙ a terra agricolę ſoluũt ideſt luunt lumecta. falces Sirpiculę uocatę a ſirpãdo ideſt ab alligãdo ſic ſupra dolia quaſſa cũ alligata bis dicta utũt ĩ uinea alligãdo faſces. Inciſos fuſtes Faculas bas phãcilas Chermone ſice dicũt faſces. Pilũ ꝙ eo far piſũt a q̃ id ſit dictũ piſtrinũ. R. S. ĩter ſe ſępe locum cõmutant. Inde poſt in urbe lucilli piſtrina & piſtrix. Trapetes molę olearię uocant. Trapeta terẽdo niſi grecum eſt ac mole a molendo harum enim motu eo coniecta moliũtur. Vallũ a uolatu ꝙ cum id iactãt uolant in leua. Vẽtilabrũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quod uẽtilatur in aere. frumẽtum quibus cõportatur fructus ac neceſſarie res de his Fiſcina a ferendo dcã Corbes ab eo q̃ eo ſpicas aliudue quid corruebãt hic miores corbulę dictę. De his que iumẽta ducũt. Tragula ab eo q̃ trahitur per terrã. Sirpea quę uirgis ſirpatur ideſt colligando implicatur in qua ſtercus aliud ue quid uehitur. Vehiculũ iu quo faba aliudue quid uehitur: quod ẽ ex uiminibus & eo uehitur uehiculũ dictũ eſt: ab aliis dictũ arcera quę etiã ĩ duodecĩ tabul' appellatur quod ex tabulis uehiculum erat factũ: ut arca arceta dictum. Plauſtrum ab eo quod non ĩ his quę ſupra dixi ſed ex omni parte palam eſt: que in eo uehuntur: quod perlucet ut lapides aſſeres tignũ ędificia nominata: aperte ut multa ab ędibus & faciẽdo maxime ędificium. & oppidum ab ope dictum: qđ munitur opis cauſa. ubi ſint: & quod opus eſt ad uitã gerendam ubi habeant tuta. Oppida quod operi munibant. Moenia quod munitius eſſent. quod exagerabãt aggeres dicti: & quod ager cõtineret. Murum q̃ muniendi cauſa portabatur munus. quod ſepiebant oppidum e quo munere murus: eius ſumma pinę ab his quas inſigniti milites habere in galeis ſolent: & ĩ gladiatoribus ſamnites. Turres a toruis quod hę prospiciunt ante alios qua uiam relinquebãt in muro q̃ in oppidum portarent portas. Oppida condebant in latio etruſco ritu multi ideſt iũctis bub9 tauro & uacca interiore aratro circum agebant ſulcum hoc faciebãt religionis cauſa die auſpicato ut foſſa & muro eſſẽt munita. Terrã unde exculpſerant foſſã uocabant

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

& ītrorsū fcū3 muꝝ.postea qd' fiebat orbis urbis prī
cipū qd' erat p9 muꝝ pomeriū dcū3 eiusq; auspicia
urbana finiūt'.Cippi pomerii stāt & circū arę quędā
& circū romā.Quare & oppida quę prius erāt circū
ducta aratro ab orbe & urbo urbs ē.Iō colonię nostrę
oēs ī lr̄is antiqs scribūt'.Vrbes ꝙ itē cōdite ut roma:
& ideo colonię urbes & ɔdūtur ꝙ ītra pomeriū ponū
tur:Oppidū qd' primū cōditum in latio stirpis roma
nę lauiniū.Nā ibi di penates nostri:hoc a latini filia q̄
cōiuncta ęneę lauinia appellata.hinc post trigīta ānos
oppidū alteꝝ cōdit' alba:id ab sue alba nominatum:
hęc e naui ęneę cū fuisset lauiniū trigīta parit porcos
ex hoc ꝓdigio post lauīu3 cōditū ānis trigīta hęc urbs
facta ꝓpter colorē suis & loci naturam alba longa di
cta.hinc mater Romuli Rhea.ex hac Romulus:hīc
roma.In oppido uici a uia ꝙ dextra pte uię sūt ędificia
Fūdulę a fundo qd' exitū nō hēt ac peruinū nō ē. An
giportū & id āgustū ab āgēdo & portu quo cōferrēt
suas cōtrouersias & quę uēderet uellēt quoq; ferrēt Fo
rū appellarūt ubi qd' gn̄atī additū ab eo cognomē ut
boarium forum:forū olitorium hoc erat antiquum
macellum:ubi olerum copia.Ea loca etiam nunc lace
demonii uocant macellum.Sed iones ostia ortorum
Macellotas ortorum & castelli mecelli.Secundum ti
berim ad iunium forum piscarium uocant iō ait plau
tus apud piscarium.ubi uarie res ad corneta forū cup
pedinis a cupedio quod multi forum cupidinis a cu
piditate hęc omnia postquam contacta in unum lo
cum quę ad uictum pertinebant & ędificatus locus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

appellatū macellū ut quidā ſcribūt q; ibi fuerit ortus: alii q; ibi domus fuerit:cui cognomē fuit macellus q̄ ubi publice diruta e qua ędificatū hoc qd' uocetur ab eo macellū in foro lacū.Curciū a curcio dictū conſtat de eo triceps hiſtoria.Nā & porcilius nō idē prodidit qd' piſo nec Cornelius ſtilo ſecutus a porcilio delatū i eo loco debiſſe terrā & ex.S.Con.ad auruſpices relatū eſſe reſpōſū deū maniū ſtulionē poſtulare ideſt ciue3 fortiſſimū eodē mitti:tū quędā curtiū uirū fortem armatum aſcendiſſe in equū & a cōcordia uerſū cū eq̄ eū prȩcipitatū.eo facto locū cohiſſe atq; eius corpus dinitus umaſſ3 reliquis ſe gēti ſuę monumētū Piſo i ante ānalibus ſcribit ſabino bello qd' fuit Romulo & Tacio uirū fortiſſimū.Metū curtiū ſabinū cū Romulus cū ex ſupiore pte ipreſſionē feciſſet Curcius in locum paluſtrē q tum fuit in foro anteq̄ clacę ſint facte ſeceſſiſſe atq; ad ſuos i capitolium recepiſſe ab eo lacum iueniſſe nomē.Cornelius & luctatius ſcribūt eum locum eſſe fulguratum & ex ſenatus con.ſeptu3 eſſe idque factum eſt a Curcio conſule cui Marcus genutius fuit collega Curcium appellatum. Arx ab arcēdo quod his locus minutiſſim9 urbis aquo facillime poſſit hoſtis prohiberi.Carcer a coercēdo quod exire prohibentur in hoc pars quę ſub terra Tullianum ideo quod additum a fulio rege quod ſiracuſis ubi de cauſa cuſtodiuntur uocantur latomię & de latomia trāſlatum quod hic quoq; i eo loco lapicidie fuerunt.In eo laurentum ab eo quod ibi ſepultus eſt Taeius rex q; a laurentibus interfectus eſt ab ſilua laurea

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

qđ ea ibi exciſa & ędificatus uicus ut ĩter ſacrã uiã & macellũ editũ. Corneta q̃ abſciſſe loco corni relíque rũt nomẽ:ut Eſculetũ ab oſculo dcũz.Et fagutal a fago ũde etiã ionis fagutalis quod ibi ſacellũ . Armilu ſtrũ ab ambitu luſtri locus idẽ circus maxim⁹ dictus qđ circum ſpectaculis ędificatus:ibi ludi fiũt & qđ ibi circũ metas fertur pompa & equi currũt .Itaq; dictuũ in Cornicula milites aducĩtu quẽ circũeunt ludẽtes.Quid ceſſamus ludos facere . Circus noſter adeſt In circo primo ũde mittũtur equi nũc dicũt̃ carceres Neuius oppidum appellat. Carceres dicti qđ cobercentur equi:neinde exeãt anteq̃ magiſtrat⁹ ſignũ miſit.Quod a muris partẽ pinnis turrib⁹ q carceres oli fuerũt ſcripſit poeta:dictator ubi currũ iſidit peruebitur uſq; ad oppidũ.Intim⁹ circus ad murũ uocatũ ut porcilius aiebat ab urceis qđ is loc⁹ eſſet ĩter figulos alii eſſe dicũt a murteto declíatũ qđ ibi id fuerit:cui⁹ ueſtigiũ manet qđ ibi ẽ ſacellũ & iã nunc murtete uideris Icẽ ſui de cauſa circ⁹ flaminius dicit̃ q ędificatus ẽ circũ flaminiũ campum: & qđ ibi quoq; ludis tauricis equi circũ metas currũt. Comitiũ ab eo qđ coibãt eo comitiis curiatis & lutũ eſſe uł caueſſe Curię duoz generũ nam & ubi curarent ſacerdotes res diuinas: ut curię ueteres & ubi ſenat⁹ humanas & Curia hoſtilia qđ prim⁹ ędificauit hoſtili⁹ rex ãte hãc roſtra cuius id uocabulũ ex hoſtib⁹ capta fixa ſũt roſtra:ſub dextra e comicio loc⁹ ſubſtruct⁹ ubi nationũ ſubſiſterẽt legati qui ad ſenatum eſſent miſſi I s grẽce Staſis appellatus aperte & multa : ſenatulum ſupra grẽco ſtadium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ubi ędis cõcordia & basilica. Opimia senaculũ uocatũ ubi senatus aut ubi seniores consisterẽt dictũ ut apud gręcos. Lautolę a lauãdi ꝙ ibi ad ianũ geminũ aquę calidę fuerũt. Ab his palus fuit in miori uelabro a q̊ ꝙ ibi uehebãtur litribus uelabrũ ut illud maius de q̊ supra dictũ est. Equimeliũ qđ equa melii domus publico ꝙ regnũ occupare uoluit. Is locus ad busta gallica ꝙ roma recupata gallo⁊ ossa q̃ possiderũt urbẽ ibi cateruata ac cõsecta locus q̃ uocat̃ Doliola ad cloacã maximã ubi nõ licet despuere a doliolis ſ̃ terra. Eo⁊ duę traditę historię: qđ alii inesse aiũt ossa cadauerũ. Alii Numę põpilii religiosa quędã post mortẽ eius i fossa. Argiletũ sunt qui scripserũt ab argola seu ꝙ is huc uenit ibiq; sepultus sit. alii ab argilla ꝙ ibi id gñs terrę cliuus publicus ab ędibus lebei publicis qui eũ publice edificarit. simili de cã Publius & costonius ꝙ ab his uiris dicũtur edificati cliuus ꝓxim9 ad florales usus uersus Capitoliũ uetus ꝙ ibi socellũ Iouis Iunonis Minerue & id antiquis quã ędis quę in capitolio facta. Exequilliis uicus africus ꝙ ibi obsides ex africa bello punico dicũt̃ custoditi. Vicus cyprius a cypro qđ ibi sabini ciues additi cõsederũt q a bono omine id appellarũt nã cyprũ sabine bonũ ꝓprie hunc uicus Sceleratus dictus a Tullia tarquini supbi uxore qđ ibi cum iaceret pater otiosus supra cum ut mittẽt carpẽtum mulio iussit. Et quoniã uicus cõstat ex domibus nunc eorum uocabula uideamus. Domus grecũ & iõ est ędibus sacris ante cellã ubi sedes dei sunt gręci dicunt ędis ab aditu quod plano pede adibãt. Itaque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ex ędibus afferri īductiuo funē. pręco etima eos dicit q e tabernis efferūtur & oēs in cēsu nullas īde dicam⁹ ędes Cauū ędiū dictū q locus tectu ītra pietes relīq̄ batur patulus: qui etiā ad comunē oīum usū in hoc locus si nullus relict⁹ erat sub diuo qui essēt dicebat̄. Testudo a testudīs: sil'itudīe ut est ī prętorio & castris Si relictū erat in medio ut lucē caperent deorsū quo īpluebat īpluinū dictū Susum qua cor pluebat. Cō pluuiū utrūq; a pluuia. Tuscanicū dictū a tuscis. postea q̄ illoꝝ canū ediū simulare ceperūt. Atriū appellatū ab atriatibus tuscis illīc enī exēplū sūptū circum cauū ediū erat uniuscuiusq; rei utilitatis cā pietibus dispecta ubi quid ɔditū esse uolebāt a celādo cellā appellarūt. Poenaꝝ ubi poenus ubi cubabāt Cubiculū. ubi coenabāt cenaculū uocitabāt ut etiā nūc Lanuuii apd' ędē iunonis & in cętero latio ac phaleris & cordubę dicūt̄: postea q̄ in superiore pte cenitare ceperūt supioris domus uniuersa cenacula dicta postq̄ ubi cenabāt plura facē ceperūt ut in castris ab hyeme iberna ibernū domū uocarunt. Ligionē porcius designat cū de Ennio scribens dicit eū coluisse Tulinę loca Seqt̄ porta Neuia quod in nemoribus neuiis & enim loca ubi ea sic dicta colui. Deinde porta Rauduscula qd' ęrata fuit ęs Raudus dictum ex ea in ueteribus ī mācupiis scriptum Rauduscul o librā ferito hunc lauernalis ab ara lauernę quod ibi ara ei⁹ pręterea ītra muros uideo portas dici in palatio. Mutionis a mugitu quod ea pecus in bucitatū antiquū oppidū exigebāt alteram Romanulam quę est dicta a roma quę hēt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

gradus ī noualia ad Volupię facelluū. Tertia ē Ianu
alis dicta ab Iano & iō ibi poſitū Iani ſignū & ius iſti
tutū a Pōpilio ut ſcribit ī ānalib⁹ piſo ut ſit apta ſēp
niſi cū bellū ſit nuſq̄ traditū ē memorię pōpilio rege
fuiſſe aptā & poſt Manilio cōſule bello cartaginenſi
prio cōfecto & eodē āno aptā ſub lectulis origies quaſ
auerti hę Lectica qđ legebāt uñ iā facerent ſtramenta
atq; herbā ut etiā nūc fit in caſtris. Leticas ne eēnt ī ter
ris ſublimis in his ponebāt: niſi ab eo qđ greci ātiqui
dicebāt lectron lectū potius q̄ lecticā ĩuoluebāt qđ
fere ſtramēta erāt ē ſegete Segeſtriā appellāt ut etiam
nūc ī caſtris niſi a: grecis: nā ubi lectus mortui fert̄ di
cebāt Feretrū noſtri greci feretrō. Poſtq̄ trāſierunt ad
culcitras qđ ī ea ſag⁹ aut tomētū aliudue qd calcabāt
ab ĩculcādo culcitra dicta hac quicqd ĩſternebāt a ſter
nēdo Stragulū appellabāt. Puluinar uel a pl̄ibus uel
a pollulis declinarūt qbus opiebāt opimēta & pallia
opcula dixerunt. Iu his multa peregrina ut Stigum
Rheno galli quid Gaumacūma eius ſagū & amphi
malion greca: contra latinū tore quod ante torū & to
rus a toruo qđ his in prōptu ab hac ſiſitudīe toruis ī
mulieris capite ornat⁹. Quia ſimplici ſcāſione ſcāde
bāt in lectū non altū ſcabellū in altiorē ſcānū duplica
ta ſcanſio gradus dicitur qđ geritur in inferiore ſupi
orē greca ſunt periſtromata & peripetaſmata: Sic ali
quid item conuiuii cauſa: Ibi multa pecunię ſignata
uocabula ſunt ęris & argenti: hęc As ab ęre. Dupun
dus a duobus ponderibus: quod unum pondus Aſſi
pōdū dicebatur. Id ideo quod as erat libra: pōd⁹ deiñ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ab numero reliquũ dictũ.absq; adcẽtussis ut as singu
lari nũo ab tribꝰ assibus Tressis:& sic ꝓportio ẽ usq;
ad nonussis ī denario nũo hoc mutat:qd' primũ ẽ ab
decẽ assibꝰ decussis.Secũdũ a duobus decussibꝰ bicel
sis qd' dici solũ a duobꝰ bicessis.reliqua ꝺueniunt qd'
ẽ ut tricessis ꝓportõe usq; ad cẽtussis:quo maius ęris
uocabulũ nõ ẽ.nã ducẽti ī ꝓportõe quę dicunt' nõ ma
gis asses q̃ denarii:alięue res significant'. Aeris mini
ma pars: sextula quod sexta pars uncię . Semuncia
quod dimidia pars uncię sic ualet dimidium : ut in
selibra & semodio. Vncia ab uno. Sextans ab eo qd'
sexta ps assis.sicut Quadrãs ꝙ quarta: & Triẽs tertia
ps.semis qd' semis idest dimidiũ assis ut supra dictũ
ẽ.Septunx a septẽ & uncia cõclusũ.Reliqua obscurio
ra qd' a dīnutõe & ea quę dīnuunt' ita sunt: ut extre
mas ſyllabas habeant:ut a decẽ una dẽpta uncia deũx
Dextans dẽpto sextãte.Dodrans dẽpto quadrãte.Bes
ut olī des dẽpto triẽte.In argẽto nũmi id ab sicuꝰ.De
narii quod denarii quod denos ęris ualebant. Quina
rii quod quinos. Sestertius quod semis tertius. Du
pondium enim & semis antiquus sestertius est. & ue
teris consuetudinis:ut retro ęre dicerent. Ita ut semis
tertius quartus semis pronunciarent.ab semis tertius
dictus.Nummi denarii Decuma libella quod librã
pundo as ualebat:& erat ex argento parua Sembella.
quod si libelle dimidium:quod semis assis . Triunti
us de tribus unciis quod libelle ualet quarta pars.
sic quadrans assis eadem pecunia uocabulum mu
tat. Nam potest item dici Dos. Arabo merces

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

corallariũ.Dos ſi nuptiaꝝ cauſa data:bęc gręce dotine ita enim boc ſiculi ab eodē domũ.Nam gręce ut ipſe donion:& ut alij doma:& ut Attici doſin Arrabo ſic dicta:ut reliquũ reddat̃:boc uerbum a gręco arabon Reliquũ quod ex eo quod debitũ reliquum : Dānuꝝ a demptione : cum minus re factũ q̃ quanti conſtat. Lucrum a luendo ſi amplius q̃ ut exolueret quanti eſſet ceptũ.Detrimentum a detritu: quod ea quę trita minoris precij:ab eadem mente. Intertrimentum ab eo quod duo quę inter ſe trita & deminuta:a quo etiam Intrigo dicta. Mulcta a pecunia quę a magiſtratu dicta ut exigi poſſit ob peccatum quod ſingule dicuntur appellate eſſe mulctas quod olim uinũ dicebant mulcte.Itaq; cum dolium aut Culleũ uinum addunt:Ruſtici prima urna addita dicũt etiam nũc. Poena a peniendo aut quod poſt peccatum ſequitur precium quod eſtimationis emptioniſue cauſa conſtituitur dictũ a peritis quod ſolũ bi poſſunt facere recte id. ſi quid datum pro opera aut opere.Merces a merendo quod manu factum erat & datum pro eo manu precium a manibꝫ & precio Corollariũ: ſi additũ prętereq̃ quod debitum eius uocabulum fictum a corollis:quod bę (cum placuerant actores) in ſcena dari ſolite.Pręda ẽ ab boſtibꝫ capta quod manu parta:ut pida pręda.Pręmiũ a pręda:quod ob recte quid factum conceſſum ſi datur quod reddatur mutuum quod:ſiculi meton ita ſcribit Sopbroon meton anthymo:& munus quod mutuo animo qui ſunt dant officij cauſa; Alterum munus in muniendi cā nuncupat̃

d

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

a quo etiã municeps.qui iura munus fũgi debẽt dicti: Si is ea pecunia quę in iudiciũ uenit in litibo.Sacramẽ tũ a ſacro quis petebat & qui inficiebat̃ de alijs rebus utriq; quingentos ęris ad pontẽ dependebãt.De alijs rebus itẽ certo alio legitimo numero aſſũ. qui iudicio uicerat ſuum ſacramentũ a ſacro auferebat uicti ad ęrariũ redibãt.Tributũ dictũ a tribubo qđ ea pecuia quę a populo impata erat tributi a ſingulis pportione cenſus exigebant̃.ab boc ea quę aſſignata erãt.At tributũ dictũ ab eo quoq; quibus attributa erat pecunia ut militi reddãt.Tribuni ęrarij dicti:id quod attributũ erat ęs militare boc eſt qđ ait Plautus cędit miles:ęs petit:& binc dicunt̃ Milites ęrarij ab ęre qđ ſtipendia facerent:boc ipſum ſtipendiũ ab ſtipe dictum quod ęs quoq; ſtipẽ dicebãt.Nã quod aſſes libre põdo erãt qui acceperant maiorẽ numeꝝ non in arca ponebant ſed in aliqua cella ſtipabant.i..cõponebant quominus loci occuparet a ſtipando ſtipẽ dicere ceperũt Stipa ab fortaſſe gręco uerbo id apparet qđ ut alias tum inſtitutũ etiã nũc dijs:cũ theſauris aſſes dant ſtipem dicũt:& qui pecuniã alligat.Stipulari & Reſtipulari.Milites ſtipendij ideo quod eam ſtipem pendebãt ab eo Ennius ſcribet peni ſtipendia pendẽt. ab eodem ęre in pendendo diſpenſator & in tabulis ſcribimus.Expenſũ & prima penſio.& ſic aut ſecũda aut quę alia & diſpendiũ ideo qđ in diſpendendo ſolet minus fieri. Compendiũ quod cõpendit̃ una fit a quo uſura quod in ſorte accedebat. Impendiũ appellatũ quę cum accederet ad ſortẽ uſũ Vſura dicta.ut

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

sors quod suum sit sorte: per trutinã solui solitũ. Ve
stigium etiã nunc manet in ęde Saturni qđ ea iã nũc
et ꝓpter pensurã trutinã habet positã: ab ęre Aerariũ
appellatum. Ad uocabula quę ptinere sumus rati ea
quę & loca & ea quę in locis sunt satis arbitror dicta:
qđ neq; paꝝ multa sũt aperta: neq; si amplꝰ uelimꝰ
uolumẽ patiet̃ Quare in ꝓximo ut in ꝑmo libro dixi
quod sequit̃ de tẽporibꝫ dicã.

M. Terentij Varonis Liber Secũdus incipit.

Rigines uerboꝝ quę sint locoꝝ & quę
in bis in priore libro scripsi. In hoc di-
cam de uocalibꝫ tempoꝝ & eaꝝ rerum
quę in agendo fiũt: aut dicunt̃ cũ tẽpo
re aliquo ut Sedet̃ Ambulat̃ Loquit̃:
Atq; si qua erũt ex diuerso genere adiuncta potius co
gnationi uerboꝝ q̃ auditori calumnianti oremꝰ mo-
rem: Huius rei auctor satis mihi Chrysippus aut an
tipater: aut illi in quibꝫ & si nõ tantũ acuminis at plꝰ
litteraꝝ in quo ẽ Aristophanes & Apollodorus. qui
omnes uerba eoꝝ uerbis ita declinari scribũt. ut ꝫba
litteras alia assumant. alia mittant. alia cõmutent. ut
fit in Turdo & turdario Turdelicio. Sic declinantes
gręci nostra nomina dicũt. Lucienũ lucienon & Quĩ
tum quinton. & Aristarion illi nos Aristariũ. & Dio
na dionem. sicut inq̃ cõsuetudo nostra multa declina
uit: ut ab Solu Solum. ab Libero Liberã. ab Lasibus
Lares. quę obruta uetustate ut potero eruere cona-
bor. Dicemus primo de tẽporibꝫ. q̃ quę per ea fiunt:
sed ita ut ante de natura eorum: ea enim dux fuit ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

uocabula imponẽda bomini: Tempꝰ eſſe dicũt inter/uallum mundi & motus. id diuiſum in partis aliquot maxime ab ſolis & lunę curſu itaq; ab eorum tenore temperato. Tempus dictum: unde Tempeſtiua & a motore eoꝝ qui toto cęlo ꝺiunctꝰ mundus deo. motꝰ caſu uenit quo tempus id ab boc deo Dies appellatꝰ. Meridies ab eo qđ medius dies D. antiqui nõ. R. in boc loco dicebãt. ut prȩneſte inciſum in ſolario. Quod cornelius in baſilica Emilia & Fuluia ĩumbrauit diei principium. Mane qđ tũ manat: dies ab oriente niſi potius qđ bonum antiqui dicebãt Manum. ad cuiuſ modi religionẽ greci quoq; cum lumẽ affertur ſolẽt dicere Suprema ſũmum dici id a ſupre/mo boc tempꝰ. xij. Tabulę dicũt occaſũ eſſe ſolis ſed poſtea lex prętoria id quoq; tempꝰ eſſe iubet ſupre/mũ quo prętor in comicio ſupremam pronũciauit populo Scđm boc dicitꝰ Crepuſculũ a crepero. id uo/cabulum ſumpſerũt a Sabinis unde ueniũt Crepuſci nominati Amiterno quod eo tempore erant nati ut Lucij prima luce in creatione. Crepuſculũ ſignificat dubium ab eo res dubię dictę. Crepere qđ crepuſcu lum dies etiã nũc ſit an iã nox multis dubiũ Nox qđ ut Catullus ait. oĩa niſi ĩterueniat ſol pruina obrigue rit quod nocet Nox niſi quod grȩce Nox cũ ſtella prima exorta grȩci uocãt Heſperon noſtri Ve ſperuginẽ ut Plautus. Neq; Veſperugo. neq; Vergi lię occidũt. Id tempus dictũ a grȩcis Heſpera. latinę Veſper ut ante ſolẽ ortum quod eadem ſtella uocaba tur Iubar quod Iubata. Pacuuius dicit paſtor exorto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Iubare noctis decurso itinē Ennij Aiax lumē Iubarue
in cęlo cerno. Inter Veperginem & Iubar dicta Nox
intempesta ut in Bruto Cassij quod dicebat Lucretia
Nocte intempesta nostram deuenit domum. Intem
pestam Aelius dicebat cum tempus agendi est nullū
quod Alij Cōcubium appellarunt quod fere omnes
tunc cubarent. Alij ab eo quod sileret Silentium no
ctis quod idem Plautus tempus conticinium. scribit
enim Videmus factum Volo redito cōticinio. Alter
motus solis est. alter cęli quod mouetur a Bruma ad
solstitiū dicta Bruma ꝙ breuissim⁹ dies est solstitiū
ꝙ sol eo die sistere uidetur. aut qđ sol ad nos uersum
proximium est Solstitiū. Cum uenit i mediū spaciū
inter brumā & solstitium & dies ęquus fit ac nox eq-
noctium dictū. Tempus a bruma ad brumam dum
sol redit uocat. Annus qđ ut parui circuli Anuli sic
magni dicebantur ut circites unde āni hui⁹ temporis
pars hyems qđ tum multi Imbres. hinc Ibernacula
Iberniū ue qđ tum aīma quę flatur omniū apparet
ab hyatu hyems. Tempus secundū uer quod tū uiuē
incipiūt uirgulta. ac uertere se temp⁹ anni nisi qđ Io
nes dicūt uer. Tertiū ab ęstu Aestas hinc Aestiuus
nisi forte a gręco. Quartū Autumn⁹ ab sole. Sic Mē
sis a lunę motu dict⁹. dū ab sole ꝑfecta rurs⁹ redit ad
eum luna qđ grece olim dicta. Menē unde illoꝝ Me
nes ab eo nostri a mēsibꝫ Intermēstris dict⁹ qđ puta
bant Inter prioris mēses senescētis extrem⁹ dies & no
uam lunam esse diem quē diligēti⁹ attici Mene cene
an appellarēt ab eo qđ ea die potest uideri extrema &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

prīma luna Luſtrum nominatum tempus quinquē
nale a luendo id eſt ſoluendo quod quīto quoq; anno
uectigalia & ultro tributa per Cenſores perſolueban
tur. Seculum ſpatiū annorū centum uocarunt dictū
a Sene quod longiſſimum ſpatium feneſcēdoruȝ bo
minum id putant. Euum ab ętate omnium annoruȝ
hinc Euiternum quod factum eſt eternū id ait Chry
ſippus eſſe ab eo Plautus non omnino
ętas ad perdiſcendum eſt ſatis hinc poetę eterna tem
pla cęli A naturali diſerimīe ciuilia uocabula dies ac
ceſſerūt dicam prī quid eorum cauſa: tum qui homi
num ſint inſtituti. Dies Agonales per quos rex in re
gia arietem īmolat dicti ab agone eo qđ interrogat
a principe. Ciuitatis & princeps gręcis īmolat. Car
mētalia nominant quod ſacra tum & ferię carmen
tis. Lupercalia dicta quod ī lupercali luperci ſacra fa
ciunt. Rex cum ferias mēſtruas nonis februarijs dicit
hūc diē februatū appellat. februū Sabini purgamētū
& id in ſacris noſtris uerbum nō & lupercalia februa
tio ut in antiquitatū libris demōſtraui. Quirinalia a
quirino ꝙ huic deo ferię. & coꝫ hominū qui fornaca
libꝰ ſuis nō fuerūt feriati. Ferialia ab inferis & feren
do ꝙ ferūt tum epulas ad ſepulchꝫ. quibꝰ ius ſibi pa
rentare. Terminalia ꝙ is dies āni extremus ꝰſtitutus
Duodecimus enī menſis fuit februarius & cum īter
ralatur inferiores quinq; dies duodecimo demūt mē
ſe. Equiria ab equoꝫ curſu eo enim die currūt in cam
po martio. Liberalia dicta ꝙ per totum oppidum eo
die ſedent ſacerdotes liberi bedera coronate cum libis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

& foculo pro emptore ſacrificantes. In libris Saliorũ quoꝝ cognomen agnonenſium forſitan hic dies ideo appellat̃ potius Agonia: Quinquatrus hic dies unus ab noĩs errore obſeruat̃: proinde ut ſint quinq; dict⁹ ab Tuſculanis. Poſt diem ſextũ idus ſimiliter uocat̃ Sexatrus: & poſt diem ſeptimũ Septimatrus: ſic hic quod erat poſt diem quintũ. Quinquatrus Tubu lu ſtrum appellat̃ qd̃ eo die in atrio ſutorio ſacroꝝ tu be Iuſtrant̃. Megaleſia dicta a grętis quod ex libris: Sibyllinis accerſita ab Actalo rege pergamuꝫ prope muꝝ Megaleſion in templũ eius det unde aduecta Romam Fordicidia a fordis bubo bos forda quę fert in uẽtre quod ea die publi. ĩmolant̃ boues pręgnãtes in curijs. Complures a fordis cedendis fordicidia dicta Palidia dicta a pale qd̃ & ferię ei deę fiũt. ut cere alia a cerere Vinalia a uino hic dies Iouis nõ Veneris hui⁹ rei cura non leuis in latio. nam aliquot locis uinde mię primum a ſacerdotib⁹ publice fiebant: ut Romę etiam nunc: nam flamẽ dialis auſpicat̃ uindemiaꝫ: & ut iuſſit uinum legere. agnaꝫ Ioui facit inter cui⁹ exta ceſa & ꝓiecta flamẽ prorſus uinũ legit. In Tuſcula nis facris eſt uinuꝫ nouum ne uebat̃ in urbem anteq̃ uinalia calent̃. Rubigalia dicta ab Rubigo ſecundũ ſegetes huic deo ſacrificat̃ ne rubigo occupet ſegetes Dies Veſtalia ut uirgines ueſtales ueſtę ſacrificent: Quĩquatrijs Minuſculę dictę Iunię Idus ab ſimilitu dine maloꝝ quod tibicines tum feriati per urbẽ uagã tur & cõueniunt ad ędem mineruę dies fortis fortunę appellatus ab Seruio Tullo rege quod is fanũ fortis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

fortunę ſecundum Tiberim extra urbem Romam dedicauit Iunio menſe Dies Poplifugia uidetur nominatus q̄ eo die repente tumultu fugerit populus. nō multo enim poſt hic dies q̄ deceſſus gallorum ex urbe & q tū ſub urbe populi ut Ficuleates. Fidenates & finitimi alij contra nos cōiurauerunt. aliquot huius dei ueſtigia fuge in ſacris apparent de quibꝰ rebus antiquitatum libri plura referūt. Nōne caprotine quod eo die in latio Iunoni caprotine mulieres ſacrificāt & ſub caprifico faciūt: & e caprifico adhibēt uirgam: ob hoc Toga Prętexta Data eis a pollinaribꝰ ludis decuit populum. Neptunalia a neptuno eius enim die ferię Furinalia furine q̄ ei deę ferię publice dies is cuiꝰ deę bonos apud antiquos nam ei ſacra inſtituta ānua & flamen attributus nunc uix nomē notum paucis. Portūnalia dicta a portunno cui eo die ędes in portu tiberino facta & ferię inſtitutę. Vinalia Ruſtica dicūtur ante diem. xij. Klēdas ſeptembris q̄ tum Veneri dedicata ędes & orti eius tutelę ad ſignificant̄ ac tum ſūt feriati olitores Cōſualia dicta a Conſo quod tum ferię publicę ei deo & in circo ad aram eius ab ſacerdotibꝰ fiūt ludi illi quibꝰ uirgines ſabinę rapte. Vulcanalia a Vulcano quod ei tum ferie. & q̄ eo die populus pro ſe in ignem animalia mittit. Opeconſiua dies ab ea ope conſiua cuius in regia ſacrarium: quod iō actū ut eo pręter uirgines ueſtales & ſacerdotē publicum introeat nemo. Is cum erat ſuffibulum baud habeat. ſcriptū id dicitur ne a ſuffiendo ſub ligaculum. Vortunnalia a Vortunno cuius ferat octobri menſe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Meditrinalia dies dictus a medendo quod ut ait fla
cus flammam martialis dicebat hoc die solitũ uinu
nouum & uetus libari & deguſtari medicamenti cau
ſa quod facere solẽt etiam nunc multi cum dicant no
uum uetus uinum bibo.nouo neteri uino morbo me
deor. Fontanalia a fonte quod is dies ferię eius ab co
tum in fontes Coronas iaciũt & puteos coronãt. Ar
miluſtrum ab eo quod in armiluſtrio armati ſacra fa
ciunt niſi locus potius dictu ab his.ſed de his prius:id
ab luẽdo:aut luſtro ideſt quod circuibant ludentes an
cilibus armati.Saturnalia dicta ab Saturno quod eo
die ferię eius:ut poſt diem tertium. Opalia opis An
geronalia ab Angerona cui ſacrificium fit in curia Ac
calia ferię publicę laurentine is dies quem diem qui
dam in ſcribendo laurentalia appellant ab Acca lau
rentia nominatus cui ſacerdotes noſtri publice parẽt
ante ſexto die qui atria dicitur. diem Tarẽtum Accas
Tarentinas hoc ſacrificium fit in ue labro qua in no
uam uiam exitur ut aiũt quidam ad ſepulchrum ac
cę ut quod ibi ꝑpe faciunt dijs manibus ſeruilibꝰ ſacer
dotes.qui uterq; locus extra urbem antiquam fuit nõ
longe a porta Romanula de qua in priori libro dixi.
Dies Septimontium nominatus ab his Septem mõ
tibus in quis ſita eſt.ferię nõ populi.ſed montanorum
modo ut Paganalibꝰ qui ſũt alicuiꝰ pagi:De ſtatutis
diebus dixi nũc de Annalibꝰ nõ de ſtatutis dicam. Cõ
pitalia dies attributus laribꝰ ut alibi ideo ubi me com
petũt tũ in cõptis ſacrificat. quot ãnis is dies cõcipit
Similiter Latinę ferię dies cõceptus dictus a latinis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

populus quibꝫ ex albano monte ex ſacris carmen pe
tere fuit ius cum Romanis a quibus latinis latinę di
ctę.Semētinę ferię dies is qui a pontificibꝫ dictus· ap
pellatꝰ a Semēte qđ ſtatioīs cauſa ſuſcepta·Paganice
eiuſdem agriculturę cauſa ſuſceptę ut baberent in a/
gris omnes pagos unde paganicę dictę ſunt Pręterea
Ferię conceptiuę que ut ſunt annales ut bę quę dicūt
ſine proprio uocabulo aut cum perſpicio ut Nouēdia
lis De bis diebus nūc iam qui bominum cauſa conſti
tuti uideam: Primi dies menſium nominati Kalēdę
ab eo quod bis diebꝫ calentur eius menſes· Nonne a
pontificibus·Quintanę an ſeptimanę ſunt futurę in
capitolio in curta calabria ſic dictę quinq;·Calo Iuno
Couella:Septem dictę·Calo Iuno Couella·Nōne ap
pellatę aut quod ante diem nouum Idus ſemper aut
quod ut nouus annus aKlēdę Ianuarię ab nouo ſole
appellatę·nouus menſis noua luna bonis eodem die
enim in urbem ab agris ad regem cōueniebat populꝰ·
Harum iterum ueſtigia apparent in ſacris nonalibus
in arce quod tunc ferias primas menſtruas quę futu
rę ſint eo menſe rex prędicit populo· Idus ab eo qđ
tuſci Itus uel potius quod ſabini Idus dicunt dies po/
ſtridie Kalēdas nonas Idus appellati atri quod p eos
dies noui inciperent Dies faſti per quos praetoribus
omnia uerba ſine piaculo licet fari Cominales dicti
quod tum dum eſſet populus conſtitutus eſt ad ſuf
fragium ferundum niſi ſi quę ferię conceptę eſſent ꝓ
pter quas nō liceret·ut Compitalia & latinę.contrarij
borum uocant dies Nefaſti per quos dies nefas fari

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

prętorem. Do Dico a Duco. Itaq; non poteſt agi ne ceſſe eſt aliquo eorum uti uerbo cum lege quid pera gitur quod ſi tum imprudēs dixit Mutius ambige/ bat eum expiari ut impium nō poſſe. Interciſi dies ſūt per quos mane & ueſperi eſt nefas: medio tēpore ĩter boſtiam ceſam & exta proiecta: a quo quod faſtum intercedit Interciſi. aut quod interciſum nefas. Dies q uocantur ſic. Quando rex comitiauit faſſis dictus ab eo. eo die rex ſacrificulus dicat ad comitium ad quod tempus eſt nefas ab eo fas. Itaq; poſt id tempus lege actum ſçpe Dies qui uocant᷑ quando ſtercus delatu; fas ab eo appellatus quod eo die ex ęde ueſtę ſtercus eueritur & per capitolinu; cliuum in locum difertur certū. Alliēſis dies ab allio fluuio dict⁹ nā ibi exercitu noſtro fugato: galli obſiderūt Romā Qđ ad ſingulo rū die; uocabula ptineat dixi. Menſiū nomina ſunt apta fere: ſi a Martio antiq inſtituerūt numeres. Nā prim⁹ a Marte Scđ; ut Fului⁹ ſcribit & Iuni⁹ Grac/ ch⁹ a Venere q̄ ea ſit apbrodite Cui⁹ nomē ego ātiqs lr̄is qđ nuſq; ĩueni. magis puto dictū q̄ Ver oĩa apit Aprilē. Terti⁹ a maioribꝫ Mauis. Quart⁹ a Iuniori bꝫ Iuni⁹. Debĩc qnt⁹ quĩtilis & ſic deĩceps uſq; ad de cēbrē a numero ad bos q̄ additi Prior a principe deo Iano Ianuarius appellat⁹. Poſterior ut idē dicūt ſcri ptores ab dijs ĩferis Februari⁹ appellat⁹ q̄ tū bis pa rētēt. Ego magis arbitror Februariū a die Februato q̄ tū februat᷑ popul⁹. i. Lupercis nudis luſtrat᷑ ātiquū oppidū palatiū gregibꝫ cĩctū Qđ ad tpo; uocabula latina attinet bacten⁹ ſit ſatis dictū. nūc q̄ ad eas res

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

attinet quę in tempore aliquo fieri animaduerterent dicam ut hęc ſunt Legiſti Currens Ludens. De quis duo prędicere uolo quãta ſit multitudo eorũ & quę ſint obſcuriora q̃ alia. Cuius uerborũ declinatuũ genera ſũt quattuor. Vnũ quod tempora adſignificat neq; habet caſus. ut lego leges. Alterum quod caſus habet neq; tempora adſignificat ut ab lego lectio & lector. Tertium quod habet utrunq; & tempora & caſus. ut ab lego legens lecturus. Quartum quod neutrũ habẽs ut ab lego lecte lectiſſime. Horum uerborum ſi primigenia ſũt admitte ut coſteonius ſcribit Ex eorum declinationibꝰ uerborũ diſcrimina. Quingẽta millia eſſe poſſũt. ideo quia ſingulis uerbis primigenijs circitur quingente ſpecies declinationibꝰ fiunt. Primigenia dicuntur uerba. ut Lego Scribo Sto Sedeo & cętera quę nõ ſunt aliquo uerbo ſed ſuas habẽt radices: contra uerba declinata ſunt quę ab aliquo oriunt. ut ab lego legis legit legam & ſic itidem: & ſic permulta. Quare ſi quis primigeniorum uerborum origiẽs oſtenderit ſi ea millę ſunt quingentum milium ſimplicium uerborum cauſas aperuerit unas in nullius tamen qui ab his reliqua orta oſtenderit ſatis dixerit de origine uerborum cum unum nata ſint. Principio erũt pauca. Quę inde nata ſint ĩnumerabilia A quibꝰ hiſdem principijs ãtepoſitis pręuerbijs paucis. In manis uerborum accedit numerus quod pręuerbijs additis atque commutatis aliud atque aliud fit ut enim ceſſit atque receſſit. Quod ſi haec decem ſolum pręuerbia eſſent quoniam ab uno uerbo de Amationuꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quingenta discrimina fierent bis decē plicatis cōiun-
cto prẹuerbo ex uno quinq; millia numero efficerent
ex mille ad quinquagies centum milia discrimina
fieri possunt. Democritus & item alij qui infinita
principia dixerunt quẹ unde sint non dicunt. sed eius
modi sint. faciunt tamē magnum quẹ ex his constāt
in mūdo ostendūt. Quare si ẹtimologos prīcipia uer
boꝝ postulet mille: de quibꝫ ratio ab se nō poscatur &
reliqua ostendat quod nō postulat. tamē in manem
uerboꝝ expediat numeꝝ. De multitudine quoniā qd
satis esset admonui. de obscuritate pauca dicā uerboꝝ
quẹ tempora consignificāt. ideo locutus difficillimus
est ꝙ neq; his fere societas cum grẹca lingua neq; uer-
nacula ea quoꝝ in partum memoria adfuerit nostrā
de quibꝫ ut dixi que poterimus. Incipiam. hinc primū
quod dicit̄. Ago ab agitatu facta. Hinc dicim⁹ Agit
gestū Tragoedus & Agitantur quadrigẹ. Hinc agit̄
pecus pastū ꝙ uix agi potest. hīc Angiportū. quia nil
in eo potest agi. hinc Angulus quod in eo loc⁹ angu-
stissimus cui⁹ loci is angulus. Actionum triū p̄mus
agitatus mentis quod primum ea quẹ sumus acturi
cogitare debemus deinde tum dicere ac facere. de his
minime putat uulgus esse actionem cogitationem
Tertiū in q̄ qd facim⁹ id maximū. S3 & cū hos agita
m⁹. qd & eā rē cogitam⁹ in mēte agim⁹ & cū ꝓnūtia
m⁹ agim⁹. Itaq; ab eo Orator dicit̄ agē cām. Et augu
res agere auguriū dicūt̄ cū in ea plura dicāt q faciant
Cogitare a gogendo dictum mens plura in unum
cogit unde deligere possit. Sic e Lacte coacto Caseus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

noiat9 Sic ex hominib9 Contio dicta. Sic Coentio Sic Compitum nominatū. A cogitatione & Concilium unde consilium qđ ut uestimētū apud fullonē cum igitur consiliari dicitur. Sic Reminisci cum ea quę tenuit mens ac memoria cogitando repetunt. hinc etiā Cōminisci dictū a con & mente: Cum fingunt in mē te quę nō sunt & ab boc illud quod dicit Reminisco Cōmentum pnūciat. Ab eadem mēte Meminisse dictū: & Amēs quod a mēte sua descēdit. hinc etiam Metuo: mentem quodāmodo motā ammoueo. Sic quod frigidus Timor est: Tremuisti. i. temuisti. Tremo dictū a similitudine uocis quę tunc cū ualde timetur apparet Cum etiā in corpore pili ut Arista in spica bordei borrēt. Curare a cura dictū Cura quod curat. Curiosus qui bac prēter modū utitur. Recondē rursus in cor reuocare. Curia ubi Senatus rem. p. curat illa & etiam curia dicit ubi cura sacroꝝ publica ab bis Curiones. Volo a uolūtate dictū & a uolatu qđ animꝰ ita est ut puncto temporis peruolet quo uult Libere a labēdo dictum qđ lubrica mēs ac plabit ut dicebant olim a libēdo libido Libidinosus ac libitina uenus sic alia Metuere a quodā motu animi cum id quod malum casuꝝ putat refugit mēs cum uehemētius i mouēdo ut ab se habeat foras fert. Formido cū pauet ab eo Pauor. Meminisse a memoria cū id qđ remānsit in mēte in qđ id rursus mouet quę ea monēdo ut manimoria pōt esse dicta. Itaq; Salij qui cātant mamuriam uetꝝ significant memoriam. Momere ab eadem quod is qui monet proinde sic ac memoria

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Sic monimenta quę in ſepulcbris. Et ideo ſecundum uiam: quo prętereuntis admoneāt & ſe fuiſſe & illos eſſe mortales. ab cętera quę ſcripta ac facta memorię cauſa monumēta dicta. Merere a marcere qđ mero/re corpus marceſcere dicitur. binc etiam Macri dicti. Letari ab eo quod lati⁹ gaudium propter magni bo ni opinionem diffuſum. Itaq; Iuuēti⁹ ait Gaudia ſua ſi oēs bomines conferant unum in locum tamē mea ſuperet letitia. ſic cum ſe babēt leta. Narro cū altero facio ſermonem a quo Narratio per qnā cognoſcim⁹ rem geſtā quę pars agendi eſt adiacendo. Ac ſunt. aut cōiucta cū temporibꝰ. aut ab bis eaꝝ boc genus uiden tur. Fatur is qui primū bomo ſignificabile ore emittit uocem ab eo anteq̄ ita faciūt pueri dicunt infantes cū id faciūt iam fari. Cum boc uocabuloꝝ. a ſimilitudīe uocis Pueri ac fatuus fari id dictū. Ab boc tēpore qđ tum pueris cōſtituant parce fando. dictum Fatum & res Fatales. Ad bęc eandem uocē qui facile fant Facū di dicti: qui futura prędiuinando ſolent fari fatidici di cti. Idē Vaticinari qđ ueſana mente faciunt. Sed de bꝰ poſtea uſurpandū cū de poetis dicem⁹. binc faſti dies quibus cętera uerba legitima ſine piaculo prętoribus licet fari: ab boc Nefaſti quibꝰ diebꝰ ea fari ius nō eſt: & ſi fati ſunt piaculum faciunt. binc Effata dicuntur quod augures finem auſpicorum celeſtum extra ur/bem agris ſunt affati. binc Affari templa dicuntur ab auguribus affantur qui in bis fines ſunt. binc fana no minata quod pontifices in ſacrando fati ſunt finem binc Profanum eſt quod ante fanum .i. coniunctum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

fano.hic Profanatū quod in sacrario pollutum. Atq; inde berculi Decuma data ab eo est quod in sacrificio quodam fanat᷑.i.ut fani lege sit. Id dicit᷑ Pollutū qđ a porriciēdo est fictū: Cum enī ex mercibꝫ libamēta proiecta sūt Herculi: iam ara tum pollutum est ut cum ꝓfanum dicitur.i.proīde ut sit fani factū. Ita ubi olim fano consumebat᷑ omne quod profanū erat ut etiam fit.q; populus Romanꝰ urbis quot annis faciat cum Herculi īmolat publice iuuēcam. Ab eodē ⁊bo Fari fabule: ut tragoediç & comoediç dictę. Hīc fassi & confessi qui fati id qđ ab bis quęsitum. binc ꝓfessi binc Fama & Famosi. Ab eodem Falli falsū: & falla tia qua ꝓpterea qđ Fando quē decipit: ac cōtra dixit faciat. Itaq; si qs refallit in boc nō ꝓprio noīe fallatia sed translatio.ut a Pede nostro pes lecti. ac pes Bete. binc etiam Famiger. Fabile & sic compositīa alia: Itē ut declinata multa in quo & Fatuus & Fatue loqui ab loco dictū quod qui primo dicitur fari & uocabu la & reliqua uerba dicit anteq̄ suo quisq; loco ea dicē potest. bunc Crysippus negat loqui. Quare ut imago bominis non sit bomo: sic in coruis. Cornicibus pue/ ris primitus incipientibꝫ fari uerba: nō essent uerba. quod nō loquebantur. Igitur is loquitur qui suo loco quodq; uerbum sciens ponit: & iste ꝓloquit᷑ cum ani mo quod babuit extulit loquendo. binc etiam ampliꝰ dicuntur. Eloquium ac reliqui insanis Sabinis e cella Dei qui eloquūt᷑. bic dictꝰ loquax q nimiū loqt᷑. bic eloquēs qui copiose loqt᷑. bic colloquiū cū ꝺueniūt in unū locum loquēdi causa. binc Alloquutuꝫ mulieres

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ire aiunt cū eunt ad aliquā loquut ū couſulēdi cā. hinc quidā loquelam dixerūt uerbum quod in loquēdo ef ferim9 Concinne loqui dictū a concinne ubi inter ſe cōueniunt partes & inter ſe cudant aliud alij Pronun ciare dictū & Nūciare pro idem ualet quod ante ut ī hoc pro ludit:Ideo actores ꝓnūciare dicunt qđ Pro ſcenio ꝓnuntiant poeta cogitante. Quod maxime tū dicit proprie nouam fabulā cum agunt:Nuntius eſt enī ab his reb9 nominatus quod a grēco uerbo uideri declinatum:Ab ea quidem grēca uoce Neapolis No uapolis ab antiquis noſtris uocitata a quo etiā extre mum Nouiſſimum quoq; dici ceptum uulgo quod mea memoria ut Ellius gallus Sic Senes aliquod ni mium Nouum uerbū quod eſſet uitabāt:Cui9 origo ut a uetere Vetuſtus ac ueterrim9 Sic a nouo declina natum Nouiſſimū quod extremum.Sic ab eadē ori gine Nouitas nouitius & noualis in agro & ſubnouis dicta pars in foro ędificiorum.qđ uocabulū eius pue tuſtū ut nouę uię quę uia iam diu uetus ab eo quoq; poteſt dictū nominare quo res nouę ī uſum quomō additę erant quib9 ea nouiſſent nomina ponebāt.Ab eo nuncupare quod tūc ciuitate uota noua ſuſcipiūt Nūcupare Nominare ualere. apparet in legib9 ubi Nūcupatę pecunię ſūt ſcriptę. Item in choro in quo eſt:Aenea quis eſt qui meū nomen nūcupat. Item ī medio.Quis tu es mulier quę mę inſueto nūcupaſti nomine.Dico originē habet grēcā quod greci hinc Enni9 Dico qui hūc dicare cupit.hinc Iudicare q; tūc Ius dicat. hinc Iudex qđ iudicat accepta poteſtate

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ideſt quibuſdã uerbis dicendo finit. Sic enĩ ędis ſacra a magiſtratu pontifice prę̃ute dicendo dedicat̃. binc ab dicando iudiciũ. binc illa indicit illum: Indixit funus. Prodixit diem. Addixit iudiciũ hĩc appellatũ Dictũ in minimo ac dictioſus. binc in manipulis caſtrenſi bus ducib⁹. binc dictata in ludo binc Dictator magiſter populi quod is a conſule debet dici: binc antiqua illa dicitur imo & Dicis cã & Addictus. Si dico quid ſcienti qđ det quod ignorauit trado binc Doceo declinatũ uel qđ cũ docemus dicimus: uel quod qui docẽt̃ inducant̃ in id quod docent̃. Ab eo quod ſcit ducere qui eſt dux aut ductor qui ita ĩducit ut doceat. Ab docẽdo docere Diſciplina Diſcere litteras cõmutati paucis. Ab eodem principio Documẽta quę exempla docendi cauſa dicunt̃. Diſputatio & cõputatio cum prę poſitione a putando quod ualȝ puȝ facere. Iõ antiqui puȝ putum appellarũt. Iõ putator quod arbores puras facit. Iõ ratio putari dicit̃ in qua ſũma fit pura. ſic is ſermo in quo pura diſponunt̃ uerba ne ſit cõfuſus atq; ut deluceat dicit̃ diſputare Quod dicimus diſſerat ut areas: tranſlatio ex agris fit. Nã ut bolitor diſſerit in areas ſui cuiuſq; generis res ſic in oratiõe q facit diſertus. Sermo opinor eſt a ferię unde ſerta & etiaȝ in ueſtimẽto Sartum quod cõprehenſũ: ſermo enĩ nõ põt in uno homine eſſe ſolo ſed ubi ratio cum altero coniuncta ſit conſerere manum dicimur cum boſte ſit ex iure Manu conſertum uocare. binc Aſſerẽ manum in liberbatem cum prendimus ſic Augures dicunt. Si mihi auctor eſt uerbi nam manum aſſere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

dicit cõsortes.binc etiam ad quod ipsi consortes Sors. binc Sortes quod in his iũcta tẽpora cũ hominibus ac rebꝰ ab his sortilegi:ab hꝭ pecunia quę in foenere sors est.Impendiũ quot inter se iũgat.Legere dictũ quod legantur ab oculis litterę.Iõ etiã legati qꝝ publice mittantur:legũtur.Itẽ a Legendo Leguli qui olcam aut uuas legũt.binc legũmina in frugibꝰ uariis:etiã leges quę lectę &.ad populũ late quas obseruet. binc Legitima & Collegę:quꝭ una lecti & qui in eoꝝ locũ sub/positi Sublecti. Additi allecti:& collecta quę ex pluribus locis in unum lecta. Ab legẽdo ligna quoqꝫ qđ ea caduca legebantꝫ in agro quibꝰ in focũ uterentur. Ibidẽ ab legẽdo Legio & diligens & dilectꝰ. Murmuratꝫ dictũ a similitudine sonitus : qui murmurat ita leuiter loquitꝫ quod magis id sono facere q̃ ut intelligatꝫ uideatꝫ.binc etiã poetę Murmurãtia littora:similiter Fremere Gemere Clamare Crepare ab uocis si/militudine & sonitus dicta.binc illa arma sonãt. Fremor oritur.binc Nihil me increpitando commoues. Vicina boꝝ Quiritare Iubilare. Quiritare dicitꝫ is q quiritiũ fidẽ clamans implorat.Quirites a Curẽsibꝰ. ab his cum Tatio Rege i societate uenerũt ciuitates ut Quiritare urbanoꝝ: sic iubilare rusticoꝝ : itaqꝫ bos imitatus Aprissius ait Io Bucco quis me iubilat uicinus tuus antiquꝰ:sic triũphare appellatũ : quod cum Imperatore milites redeuntes clamitant per urbem in capitoliũ Eunti Io Triũphe id a Triamuo greco liberi patris cognomẽto põt dictũ esse.Spõdere ẽ dicẽ. Spõdeo a sponte. nã id ualet a uoluntate. Iõ Lucius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſcribit de Cretea cũ ad ſe cubitum uenerit ſua uolun
tate ſponte ipſam ſuapte adductã ut tunicã & cętera
reiceret: eandem uolũtatẽ Terentius ſignificat cũ ait.
Satius eſſe ſua ſpõte recte facere q̃ alieno metu. Ab
eadem ſponte a qua dictũ Spondore declinatũ Spon
dit & Reſpõdet. Deſpõſor & ſponſa. Itẽ ſic alia Spó
det enim qui dicit a ſua ſponte: ſpõdeo pondit ẽ Spõ
ſor quidẽ faciat obligat᷑: hic Spõſus Conſpõſus. Hoc
Neuius ſignificat cum ait. Conſponſi ſpendebat᷑ pe
cunia: aut filia nuptiaꝝ cauſa appellabatur & pecunia
& quę de ſpõſa erãt ſponſa. Que pecunia inter ſe otra
ſponſũ rogata erat dicta ſponſio. cui deſpõſa qđ erat
ſponſus quo die ſpõſum erat ſponſalis qui ſpoſpõde
rat Filiã diſpondiſſe dicebat᷑ qđ de ſpõte eius ideſt uo
tate exierat. Nõ eiꝫ ſi uolebat dabat quod ſpõſus erat
alligatus. Nã in Comedijs uides dici Spõte tua gnatã
filio uxorẽ meo. Quod tũ in prętoriũ ius ad legẽ &
Cenſoriũ iudiciũ ad ęquum exiſtimabat᷑ ſic deſpõdiſ
ſe animus quoq; dicit᷑: ut diſpondiſſe filiã quod ſuae
ſpõtis ſtatuerat finẽ a q̃ ſponte dicere cũ ſpondẽ quoq;
dixerũt: cum a ſponte reſponderet᷑ ideſt ad uolũtatẽ
rogationis: Itaq; ad id quod rogat᷑ nõ dicit: nõ reſpon
det: ut nõ ſpondet. ille ſtatĩ qui dixit: Spondeo: ſi iocan
di cauſa dixit: Neq; agi poteſt cum eo ex ponſu. Ita qſ
quis dicit in Tragędia. Meminiſti ne te deſpondere
mibi agnatam tuã: quod ſine ſpõte ſua dixit cum eo
agi nõ poteſt ex Sponſu. Etiã ſpes a ſpõte poteſt eſſe
declinata quod tũ ſperat: quod cũ uult ſic fieri putat:
nam quod nõ uult ſi putat metuit. nõ ſperat. Itaq; hic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quoq; qui dicit in Astraba plauti. Sequere ad seque
Poliba discе meam spē Cupio cōsequi sequor bēdes
q dem nam libenter mea sperata ꝺsequor: Et qđ sine
spōte dicūt. uere neq; ille sperat qui dicit Adolescēs.
Neq; illa sperata ē Sponsor & Praes & Vas neq; idē
neq; rēs a quibꝺ bi. sed ere similes. Itaq; Praes q a ma
gistratu interrogatus in publicum ut prestet a quo &
cum respondet dicit prēs. Vas appellatus qui p alte
ro uadimonium pmittebat. Consuetudo erat cum
reus paꝝ esset idoneus inceptis rebus ut p se alterum
daret a quo caueri postea lege ceptum est ab bis q prē
dia uēderent Vades ne darent. ab eo scribi ceptū in le
ge in aucupioꝝ Vadem ne poscerent nec dabit̃. Ca-
nere & Canit & Succanit & Canto & cantatio ex ca-
mena pmutato p. N. M. Ab eo q semel canit si sē
pius cantat hic cātitat. Item alia. nec sine canēdo Tibi
cines dicti. Omniū enim boꝝ quod a canere etiā Bu
cinator a uocis similitudine & cantu dictus. Oro ab
ore & Perorat & Exorat & Orātō & Orator & oscu
lum dictum. Inde Omen & Ornamentum. Alteruꝫ
quod in ore primū elatum est osmen dictū. Alteruꝫ
cum prēpositione dicitur nunc ornamētū olim osna
menta ut Scenici populiq; pleriq; dicūt: hinc Oscines
dicunt̃ apud Augures quod ore faciūt auspitiū: Ter
tium Gradum agendi dicūt ubi quid faciūt meo pro
pter similitudinem agendi & faciendi & gerendi q dā
error bis qui putant esse unum potest enim aliquid
facere & nō agere: ut poeta facit fabulam & non agit:
Contra actor agit & nō facit: & sic a poeta fabula fit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

& nõ agit̃: ab actore agit̃ & nõ fit: Cõtra Impator q
dicit̃ res gerere: ĩ eo neq; agit neq; facit sed gerit idest
substinꝫ trãslatũ ab his q honera gerũt qd̃ hi sustinẽt
proprio nomine dicit̃ facere a facie quod rei quã facit
ĩponit faciẽ ut fictor cum dicit fingo. figurã imponit
cũ dicit informo. Formã sic cũ dico facio faciẽ impoĩt
a qua facie discernit̃: ut dici possit aliud esse uestimen
tũ aliud uas sic item quę fiũt apud fabros fictores. Itẽ
alijs alia quicqd administrat cui⁹ opus non extat qd̃
sub sensu ueniat. Ab agitatu ut dixi magis agere q̃ fa
cere putat̃. sed ꝙ his magis promiscue q̃ diligenter
ɔsuetudo est usa trãslatitijs utimur uerbis. Nã & q dẽ
facere uerba dicimus & qui aliquid agit non esse in fi
cientẽ. Qui adlucet dicit̃ Lucere. Abluere & luce dis
soluunt̃ tenebre: ab luce Noctiluca. Luere itẽ a luce
ꝙ propter lucẽ amissã is cultus institutus. Acquirere
ẽ ab ad & querẽ. Ipsuꝫ querẽ ab eo quod q̃ res ut reci
peret̃ dat̃ opera: a querendo quęstio ab his ɔquęstor
Video a uisu qnq; enĩ sensuũ maximus est ocul⁹. Nã
cũ sensus nullus quod abest mille pass. sentire possit.
Oculoꝝ sensus Vis usq; ꝑuenit ad stellas Hinc uisen
do uigilãt Iugulum. & uigilant uigilium Inuident. &
atticum illud Obluuio lauet quod incidit inuidendũ
a quo etiã uiolauit uirginem pro uitiauit dicebant Aę
que eadem modestia potius cum muliere fuisse q̃ cõ
cubuisse dicebant Cerno idem ualet itaq; prouideo ut
ait Ennius Lumẽ iubar ne in cęlo cerno: Canius ait
Sensũq; inesse & motum in mẽbris cerno. Dictum
Cerno a cereo idest creo ab eo quod cũ quid creatum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

eſt tũc deniq; uidet̃: binc fines capillor descripti. quod finis uidet̃ discrimẽ & qui id in teſtamẽto: I facio uide ant te eſſe beredẽ. Itaq; incretióe adhibere iubẽt teſtes Ab eodem eſt quod ait Medea Ter ſub armis malis multa cernere q̃ ſemel modo parere qđ ut decernũt de uita eo tempore multor uideat̃ uitę finis. Spectare dictũ ab antiquo quo etiã Ennius uſus. Vos epulo poſtq̃ ſpexit. Et quod in auſpicijs diſtributũ eſt. Qui habẽt ſpectionẽ qđ nõ habeãt & q̃ in augurijs etiam nũc ſeruat ut Aſpicio Conſpitio Reſpicio ſuſpicio Deſpicio ſic alia in quo etiã Expecto qđ expectare uo lo binc Specula. binc Speculũ q̃ in eo ſpecim⁹ imagi nẽ Specula de quo ꝓſpicimus. Speculator quẽ mitti mus ante. ut reſpiciat q̃ uolumus. binc quo oculos iungim⁹ quibꝫ ſpecim⁹. Specillum. Ab auguribꝫ ui dent̃ dicta uerba Audio & auſculto audio ab Aueo q̃ auribꝫ auemus dicere ſemp quod Enni⁹ uidet̃ Eti mon oſtendere uelle in Alexandro cũ ait. Iam dudũ ab laudis animus atq; aures auẽt auide expectantes nuntiũ. ꝓpter banc auriũ auiditatẽ theatra replent̃: ab audiẽdo etiã Auſcultare declinamus. quod bi au ſcultare dicunt̃ qui auditis parent. a quo dictũ poete audio aut auſculto: litterę cõmutatione dicitur. Odor Olor. binc olet & odorari & odorat̃ & odorata res. Sic ab ore Edo Sorbeo. Bibo. Poto. Edo. a gręco Edõ binc Eſculentũ & Eſcedulia. & qđ gręce golo latine guſtat. Sorbẽ Itẽ Bibẽ a uocis ſono: ut feruere aquaꝫ ab eius rei ſimili ſonitu: ab eadem lingua quod poton Potio unde Poculũ. Potatio repotatio. Itidem putes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

qđ ſic grẽcũ antiquũ nõ ut nũc pbreat: dictũ a manu Mancipiũ qđ manu capit. Cũ iũgit plures manus Manipul⁹ Maniplaris unde manica. Manubrium qđ manu tenet Manteliũ quaſi manuteliũ ubi man⁹ terguntᵉ. Nũc primũ ponã de cẽſoriꝭ tabulis. Vbi no ctu in tẽplũ cenſura auſpicauerit: atq; de cẽlo nũcium erit prẽconis ſic. Impato ut uiros decet qđ bonũ fortunatu felix Salutareq; ſiet populo. Ro. qritiũ. Reiq; p. P. R. qritiũ mibiq; collegẽq; meo fidei magiſtra tuiq; nr̃o. Oẽs qrites pedites armatos priuatoſq; Curatores omniũ tribuũ ſi quis p ſe ſi uerbo altero dari rationẽ ualet uocat Inliciũ. Huc ad me preco in tẽplo primũ uocat poſt eadẽ eris. Idẽ uocat ubi l3 cenſor. ſcribe magiſtratus mvrrba unguẽtiſq; unguetᵉ: Vbi prẽtores Tribuniq; plebei qnq; in cõſiliũ uocati ſunt uenerũt. Cẽſores iter ſe ſortiuntᵉ. Vter luſtrũ faciat ubi tẽplũ factũ eſt: poſt aũt cõuẽtionẽ babet q luſtrũ conditur⁹ ẽ: in cõmẽtariꝭ cõſularibꝫ ſcriptũ ſic iueni. Qui exercitũ paturus erit Accẽſo dicit boc. Calpurni uoca inliciũ: Omnes quirites buc ad me accenſus dicit ſic: Oẽs quirites inliciũ uiſite buc ad iudices. C. Calpurni⁹ dicit. Voca ad ꝯuẽtionẽ oẽs Quirites buc ad me Accenſus dicit Sic omnes Quirites ite ad conuentionem buc ad iudices. Deinde cõſule loquitᵉ ad exercitũ Impero qua ꝯuenit ad Comitia cẽturiata quare binc accẽſio illinc prẽconi dicit. Hec ẽ cauſa maliquot rebus Idẽ ut prẽco accẽſus acciebat: a quo Accẽſus quoq; dictus. Accenſũ ſolitũ Ciere Boetia oſtendit quã comoediã alii eſſe dicũt boc ⁊ſu Vbi ꝑmũ accẽſus damarit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

meridiē hoc idē Coſtoni⁹ ī actioibꝫ ſcribit prętorē ac cenſū ſolitū tū eſſe iubē ubi ei uidebat horā eſſe tertiā in clamare horā eſſe tertiā. itēq; meridiē & horā nonā circū aures mitti ſolit⁹ quomō īliceret populū in eū uocare poſſ; ad cōtionē nō ſolū ad ꝯſules & cēſores ſed etiā quęſtores ut ꝯmētariū iudicat uet⁹ inqſitioīs. M. Sergij Manij Filij quęſtores. q capitis accuſauit. rogū ī aq̄ ſic ē auſpitio orādo. S; ī tēplo auſpiciis: dū aut ad prętorē aut ad ꝯſulē mittas auſpiciū petitū. Cōmeatu prętores uocet ad te. Et eum de muris uocet pręco. Id īpare oport; cornicē ad priuati. Ianuā & ī arcē mittas ubi Cānat colligā rogis & Comiti edicat & roſtris & argētarij tabernas occludāt patres cēſcāt: exqras & ad eſſe iubeas magiſtrat⁹ cēſeat ex ara cōſules Prętores Tribunoſq; Plebei collegaſq; uos: & in tēplo iubeas adeſſe hominis: ac eū mittas cōtiones a uoces. In eodē cōmētario acqſitioīs ad extremū ſcriptū. Caput edcī b̄ ē Itē q̄ attingat q deceſſoribꝫ claſſicū ad comitia cē turiata redēptū hab ēt. uti curēt eo die: q̄ die Comitia erūt. In arce Claſſicus cānatum circūq; muros & ante ꝓuati huiuſce. T. Q uīti Trogi boſtiū cānat. & ut ī cā po cū ꝓma luci adſit. & īter id cū circū muros mittit & cū cōtio aduocat ītereſſe tēp⁹ apparet ex his quae īter ea fieri inlicitū ē: ſi ad comitia tū uocat populꝰ: iō quod alia de cā hic magiſtrat⁹ nō pōt exercitū urbanū cōuocare. conſul dictator. Interrex pōt qd̄ cenſor exercitu cēturiato cōſtituit Q uinquēnalē cū luſtraret. & ī urbē ad uexillū ducē debꝫ dictator. & cōſul ī ſingulos ānos q̄ hic exercitui Impare pōt quo eat: id qd̄ ꝓpter

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

cẽturiata Comitia Imperare solẽt Quare nõ ẽ dubiuꝫ cũ hoc inliciũ sit:cũ circũ muros itur utpopul⁹ inlicia tur ad magistratus Conspectũ q ꝯsul uocari põt ĩ eũ locũ unde uox ad contionẽ uocatis exaudiri possit.q̃re una origine ĩlicio & inlicijs.qd' in choro ꝓserpine est & pellexit:Et in hermiona est cũ ait Pacuui⁹ Regni alieni cupiditas pellexit. Sic Elicij Iouis uisa ara ĩ auẽ tino ab eliciẽdo.hoc nũc aliter fit atq; olĩ ꝙ augur. Cõ silij adest tũ cũ exercit⁹ ĩperat' ac pręit.Quid eũ opor teat dicere.Cõsul Augur ĩperare solet ut inliciũ nocꝫ: nõ Accẽso aut pręconi id inceptũ credo cũ nõ adesset accẽsus & nihil ĩterreat cui ĩparet & dicim⁹ cũ fiebat quędã neq; itẽ facta neq; itẽ dicta sẽp hoc ipsũ inliciuꝫ scriptũ ĩueni in.M.Iunij cõmẽtarijs:& tamẽ ibidẽ est qd' illicite illexit.Quę cũ.E.&.C.cũ.G.magnã habẽt cõmunitatẽ ſ quoniã in hęc de paucis rebꝫ uerba feci. De pluribꝫ rebꝫ uerba faciã pauca:& potissimuꝫ quę in gręca lingua putãt latina ut Scalpere Sternere Lĩ gere ferte rete ꝓuidere Errare:quę oĩa gręca sunt. Itẽ ablite gignit' ab eo qd' dicũt Stragulã strãgulare Tĩ gue a gręco.Pręterea ades:ab eo nos ut Gargarizare sic mallessere portare.Domare Mulgere ab

ut Rũcinare a runcina cui⁹ origo gręca.Quid ad originẽ uerboꝝ hui⁹ libri ꝑtinet satis multas arbi troꝝ positas hui⁹ generis desistã & quoniã de hisce re bus:tris libros ad te mittere ĩstitui. De oratiõe soluta duo poetica unum & ex soluta oratiõe ad te misi duo Priorẽ de locis & quę in locis sũt: hũc de tẽporibus & quę cũ his sũt cõiuncta. Deinceps in ꝓxĩo de poeticis ꝟboꝝ originibꝫ scribere ĩstitui.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

.M.T.VARRONIS LIBER TERTIVS.

TEMPORVM uocabula & eoꝝ quę ꝯiuncta ſũt aut in agendo fiũt aut cum tẽpore aliquo enunciant̃ priore libro dixi in h̃ dicã de poeticis uocabulis & eorũ originibꝫ in q̃s multa difficilia. Naꝫ ut uerbũ quod cõditũ ẽ e quibꝫ litteris oportet ſcribi aperiã Inde ſi poſt aliqua dẽpta ſit obſcur⁹ fit. Voluntas in poſteriores nõ reprehẽdẽda. Igit̃ in illis q̃ ĩ ſcrutãdo uerbo litteras adijciũt: aut demũt q̃d facili⁹. quid ſub ea uoce ſubſit uidere poſſit. Etenĩ facili⁹ obſcuraꝫ operã Hyrmicidũ ex ebore oculi uideãt extrinſec⁹ admoneãt nigras ſetas: cũ hęc adminicula addas ad eruẽdã uoluntatẽ ĩpoſitoris tamẽ latẽt multa: qd̃ ſi poetice in carmĩbꝫ ſeruabit: multa priſco quę eſſẽt: ſic etiaꝫ cui eſſẽt potuiſſẽt. fecundi⁹ poemata ferrẽt fructũ. Sꝫ ut ĩ ſoluta oratiõe ſic ĩ poematis ꝟba oĩa quę habent ethima poſſũt dici. Nec multa ab eo qd̃ nõ erũt in lucubratiõe litterę ꝓſecutę: Licet multũ legeret Elij hominis in p̃mo in litteris latinis exercitati ĩterpretationẽ carminũ ſalioꝝ uidebis. & exili lr̃a expeditã: & pręteritã obſcura multa. Nec miꝝ cũ nõ modo Epimenidis op⁹ poſt ãnos. L. expetitũ. multis nõ cognoſcat̃. Sꝫ etiã Teucer Liuij poſt ãnos. xij. ab ſuis qui ſit ignorat̃ ad hoc q̃d ad uerboꝝ poeticoꝝ ętatẽ: quoꝝ ſi Pompilij regnũ fons in carmĩbꝫ ſalioꝝ: neq; ea a ſuperioribꝰ accepta tamẽ habẽt. dcc. ãnos. Quare cur ſcriptoris induſtriã reprehendas qui herois tritanũ attanũ non potuerit repire: cũ ipſe aui tritaui mrẽꝫ nõ poſſis dicẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quod ĩteruallũ multo tãto propiꝰ nobis q̃ hinc ad ini
tiũ ſalioꝝ quo Romanoꝝ prima uerba poetica dicũt
latina: Igit᷑ de originibꝫ uerboꝝ qui multa dixerit: cõ
mode potius boni conſulẽdũ: q̃ qui aliquid nequerit
reprehendendũ pręſertĩ cum dicat etbimologice non
omniũ uerboꝝ poſſe dici cã ut ꝙ quare ad medendũ
medicina: neq; ſi nõ noris radices arboris nõ poſſis me
dicere piꝝ eſſe ex ramo: ramũ ex arbore cã ex radicibꝫ
quas nõ uideo. Quare nõ oſtẽdit Equitatũ eſſe ab eq
tibꝫ Eqtes ab equite Equitẽ ab equo. neq; equꝰ unde
ſit dicit: tamẽ hic docꝫ plura. & ſatiſfacit grato quem
imitari poſſumus ne ipſe liber erit indicio. Dicam in
iſto libro de uerbis quę a poetis ſũt poſita. Primũ de
locis deinde de bis quę in locis ſũt. Tertio de tẽporibꝫ:
tũ quę cũ tẽporibus ſũt coniũcta utq; cũ bis ſunt con
iũcta adiungã & ſi qd excidit ex ba: quadripartitiõe ta
mẽ in eã ut cõprehendã ĩcipiã hinc.

Vnus erit quẽ tu tolles ĩcęrula cęli tẽpla. Tẽplũ tribꝫ
modis dicit᷑: ab natura: ab auſpiciẽdo ab ſimilitudine:
Natura ĩ cęlo: ab auſpicꝫs in terra ab ſimilitudĩe ſub
terra; In cęlo Tẽplũ dicit᷑ ut in becuba ω̃ magna Tẽ
pla cęli tũ cõmixta ſtellis ſplẽdidis: In terra ut in peri
bea Scrupea ſaxa bachi tẽpla ꝓpe aggredit᷑: Sub ter
ra ut ĩ andromacha Acberuſia tẽpla alta orci ſaluete
in fera. qua ꝙ initiũ erat oculi a tuẽdo primo templũ
dictũ quo cirica cęlũ qua attuimur dictũ tẽplũ. Sic cõ
tremuit templũ magnũ Iouis altitonãtis: ideſt ut ait
Neuiꝰ in eſmiferio ubi tetracbeurulo ſeptũ ſtat Eius
templi partes quattuor Siniſtra ab oriẽte Dextra ab

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

occasu.antica ad meridiem.Postica ad septemtrionem
ĩ terris dictũ templũ locus augurij aut auspicij causa
quibusdã cõceptis uerbis finit⁹:cõcipit̃ uerbis nõ eisdẽ
usq; quaq; in arce itẽ sic Testaq; meta sunto quoad ego
eas te linguã nũcupauero.Ollauer arbor quirquir est
quã me sentio dixisse tẽplũ tectũ: quẽ festo in sinistꝝ
Ollauer arbor ẽ quirqr.qcquid ẽ ꝙ me sentio dixisse
templũ tectũ quẽ festo ĩ dextrũ Interea Cõcretione:
Cõspictione.Cortumione.utiq; ea rectissime sensi in
hoc tẽplo faciũdo arbores cõstitui fines apparet & ĩtra
eas regiones qua oculi cõspiciẽt.i.tueamur a q̃ tẽplum
dictũ:& contẽplare ut apud Enniũ in Medea.Contẽ
pla & templũ cereris ad leuã aspice. Cõtẽplare & Cõ
spicare id esse apparet ideo dicere.Cũ templum faciat
augurem ɔspitione q̃ oculoꝝ cõspectũ finiãt quod cũ
dicũt cõspitionẽ addũt cortumionẽ:quę dicit̃ a cordis
uisu Cor enĩ Cortumionis origo qd̃ adit templa ut
sint dextra aiũt sãcta esse qui glossas scripserũt: Idest
falsũ nã curia hostilia templũ ẽ & sãctũ nõ ẽ. Sꝫ h̃ ut
putarent ędẽ sacrã esse tẽplũ & esse sanctũ Q̃ ĩ urbe
Roma pleręq; ędes sacrę sũt tẽpla:eadẽ sancta & qd̃
loca quędã agrestia ꝙ alicui⁹ dei sũt dicent̃ Testa. Nã
apud Acciũ in philecto Lennia qs tu es mortalis q̃
in deserta & Testa te appones loca:Loca.n.quę sĩt de
signat cũ dicit Lẽnia Pręesthbolitor arat.& celsa cabyꝝ
delubra tenes misteriaq; p̃stĩa castris ɔcepta sacris.De
ĩde Vulcania tẽpla ꝑ ĩpis collibꝫ ĩ q̃s delat⁹ loc⁹ dicit̃:
alto ab luĩe cęli & Neui⁹ expirãte uapore uides unde
ignes clauet mortalibus diuis quare h̃ loco testa dixit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

nō errauit neq; iō quod ſancta.ſi q; ubi miſteria fiunt aut tuēt tueſta dicat tueſca poſt teſta facta tueri duo ſignificat unū ab aſpectu ut dixi unde eſt illd'. Tueor te ſenex pro Iupiter. Et qs pater aut cognat9 uol3 nos cōtra tueri. Alte; a curādo ac tutela ut cū dicim9. Bel lū tueor. & tueri uillā a quo etiā quidā dicūt illū q cu rat ędes ſacras Edituū nō Editumū. S3 tamē b ipſu3 ab eadē ꝓfectū eſt origine qd' quē uolum9 domū cu rate dicim9. Tu domi uidebis ut Plaut9 cū ait ítus. pa ra cura uide qd' opus fiet Sic dicta Veſtica quę ueſtē ſpiceret. i. uideret ueſtē ac tueret'. Quare a tuēdo Te ſta dicta cū diſcrimíe eo qd' dixi: Etiā in itidē Illud. n. extēplo acceptū me negato & filū. Extēplo ē otinuo qd' oē templū deb3 eſſe cōtinuo ſeptū: nec pl9 q̄ unū introitū habere. Quod ē apud Acciū: Peruade polu3 ſplēdida mūdi ſidera bigis cōtinuis ſe cepit ſpolus. po lus grecū id ſignificat circū cęli. Quare qd' ē peruade polū ualde uade p polū Signa dicunt' eadē & ſidera. Signa ꝓ aliquid ſignificēt: ut libra eqnoctiū. Sidera quę íſidūt: atq; ita ſignificāt aliqd in terris perurendo aliudue. Quare ut ſignū candens in pectore qd' ē ter ra; āfracta re. uiſū Amfractū ē. i. ab origine Flexum duplici dictū ab ābitu & frāgēdo ab eo leges iubēt in Directo pedū. Vui. eſſe. In āfracto. xvi. ideſt flexu. En ni9 ut tibi Titanis triuia dederit ſtirpē libe; Titanis Triuia Diana ē ab eo dicta Triuia eo ꝓ in triuio po nit' fere in oppidis grecis uel ꝓ luna dicit' eſſe quę in cęlo . ribꝰ uiis mouet' in altitudinē & latitudinē & ló gitudinē. Titanis dcā ꝓ eā genuit un9 ex titanibꝰ ut í

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Plauto latoa titanis ut scribit manili⁹ est creata tita-
no u idē scribit latona pit casto cōplexu Iou s delia de
os geminos.i. Apollinē & Diauā. Idē d' eodē ꝏ sācte
Apollo q umbilicuȝ certū terraꝝ obtines. Vmbilicū
dictū aiūt ab ūbilico nostro qd' his medi⁹ locus sit ter
raꝝ ut ūbilic⁹ in nobis ꝙ utrūq; ē falsū. Neq; hic locus
est terraꝝ medi⁹. neq; noster ūbilic⁹ est homīs medi⁹
itaq; pingit' qui uocat' ichtō Pythagora ut media cęli
ac terrę linea ducat' infra ūbilicū ꝑ id quod discernit'
homo mas an foemina sit: ubi ort⁹ humanus simul
ut in mūdo ubi enī oīa nascūt' in medio: qd' terra mū
di media Pręterea si qd' mediū.i. ūbilicus ut pila ter
rę: nō Delphi mediū & terrę mediū nō hoc ſ; quod uo
cāt Delphis in ede foramē: adlatū ē quiddā ut thesau
ri speciē quod gręci uocāt Omphalon ūbilicū dixerūt
Pacuui⁹ Calidonia altrix terra exuberatium uiꝝ. Vt
ager Tusculan⁹ sic calidoni⁹ ager ē nō terra. ſ; lege po
etica ꝙ tera etholia ī aq̄ Calidon apte totā accipi etho
liā uoluit. Acci⁹ mistica ad dextrā ꝑ uada uecti misti
ac a misterijs quę ibi ī ꝓpinqs locis nobilia fiūt. Enni⁹
areopagite q d dedere quā pndā. Areopagite ab areo
pago: is loc⁹ athenis: Musę quę pedibꝫ magnū pulsa
tis olympū: Cęlū dicūt gręci olympū: montē ī mace
doīa oēs a q̊ poti⁹ puto dictas musas olympiadas. ita
.n. a terrestribꝫ locis cognomīate Libertides Pipleides
Pīpliades: Thespiades: Helicomedes: q̄si Helle spon
tum & claustra quod xerxes quondā cum locum clau
sit: nam ut ait Ennius. Isq; Hellesponto pontē cōtēdit
in alto nisi ab eo ꝙ Asiā & Europā ibi cōcludit mare:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

& iter auguſtias facit ꝑ pontidis fauces: Pacuui⁹ aliq in ęgeo freto Dictũ fretũ a ſimilitudíe feruẽtis aquę: q̃ in fretũ ſępe ꝯcurrat ęſtus atq; effer ueſcat Aegeũ dictũ ab inſulis q̃ in eo mari ſcopuli uocant᷑ a ſimili tudíe capraꝝ Eges Pacuui⁹ Eges ferme aderãt equo re in alto ratibꝫ repẽtibꝫ Aequor mare appellatũ q̃ ęquatũ cõmotũ uẽto nõ eſt ratis nauis longa dicitur ut Enni⁹ cũ ait: Cõferre aut ratẽ eratã q̃ perit & q̃ dũ mare ſudãtes eũt atq; ſedẽtes. Ratis dicta nauis lõga propter remos q̃ bi cũ per aquã ſullati ſũt dextra & ſiniſtra duas ꝑtis efficere uident᷑ Ratis: unde ꝫ trãſla tũ illic ubi plures mali aut aſſeres.

Agreſtis ab agro Inſulas dictas apparet qđ᷑ uelamẽta boſtꝝs e lana queddũt᷑ dicũt᷑ íſulę: ítra boſtiaꝝ cornua uelamẽta erãt. Itaq; nũc cũ ad ſepulcbruꝫ ferũt frõdes ac flores addũt nõ lanas: iõ Neui⁹ ait ſ ue latas frõdentis comas cornua tauꝝ Vmbrãſaci dicere apparet cornuatã a cornibꝫ. Cornua a curuore dicta q̃ pleraq; curuam⁹ At quas memorãt noſce nos eſſe Caſmenaꝝ priſcũ uocabulũ. ita natũ atq; ſcriptũ ẽ ali bi. Carmene ab eadẽ origíe ſũt declinatę í multis ꝟbis í q̃ antiq dicebãt. S. Po. ea dicũt. R. ut í carmíe ſalioꝝ ſũt bęc Orculo doloſi Eſo ꝑ oſculo. Dolori. Ero oía ꝟo ad patula coemiſſe Iã cuſianes duo nuſcruſes. dũq; Ianuſq; uenet᷑ poſt melios melior: Fedeſũ foederum: Pluſima plurima Melioſem meliorẽ: Aſenã Arenã Ianitos: Ianitor Quare Caſmena Carmena íde Car mina Carmẽ. R. poſtea extrito Camena factũ. ab ea dẽ uoce canite ꝑ q̃ in ſaliari uerſu ſcriptũ ẽ Cãte boc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ꝟsu Diuũ exta cãte:diuũ deo supplice cãte.In carmĩe Priami apud Acciũ qd̃ est Veteres Casmenas: Cascas res uolo ꝓfari & primũ cascũ significat uetus.Ei⁹ origo sabina quę usq; radices in oscã linguã egit.Cascus uet⁹ esse significat Enni⁹ qd̃ ait Quã primũ Casci populi genuere latini:Eo magis Manili⁹ quod ait Cascũ duxisse cascã nõ mirabile ẽ:quoniã Canoras faciebat nuptias.Itẽ ostendit papinij Epygrãmatũ qd̃ ĩ adolescentẽ fecerat Cascã Rediculũ est cũ re cascam tua casca dicit. Amica philopotonis eius q senex puerũ dicit pusã puellã pusã.Sic fiet ut sis uere pusus tu tua amica senex.Itẽ ostendit ꝙ oppidũ uocat̃ casinuꝫ hoc enĩ a sabinis orti Samnites tenerũt: & nũc nostri unde & casinũ foꝝ uetus appellãt apud luciliũ Quid tibi ego ãbages ãbiui scribere conor.Profectũ a uerbo ãbe qd̃ est ĩ ãbitu & ãbitioso. Apud Valeriũ soranũ. Vetus adagio est.O.P.Scipio ꝙ uerbũ usq; eo euanuit ut gręcũ ꝓ eo positũ magis sit apertũ nã idẽ quod Paroemion uocãt gręci ut auribꝫ lupũ teneo. Canis caninã nõ ẽ Adagio est lr̃a cõmutata A bagio dicta ab eo qd̃ ãbit orationẽ:neq; ĩ aliq̃ una re ꝯsistit sola Adagio dcã ut adustũ qd̃ circũ ustũ est ut ãbiegna bos apd̃ augures quã circũ alię hostię ꝯstituũt̃. Cũ tria sint cõiũcta ĩ origĩe ꝟboꝝ quę sint aĩaduertẽda:a quo sit impositũ:& in quo & quid sępe nõ minus de tertio q̃ de ꝑmo dubitat̃:ut in h̃ Vtꝝ primũ una canis aut canes sit appellata:dicta enĩ apud ueteres Vna canes. itaq; Enni⁹ scribit Tãtidẽ q̃si freta canes sine dẽtibꝫ: latrat luculi⁹ Nequã & magn⁹ hõ lanioꝝ ĩmanes canes ut

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Impoſitiõ uniꝰ debuit eſſe canis pluriũ canes ſed neq; Ennius cõſuetudinẽ illã ſequẽs eſt reprehẽdendꝰ neq; is qui nũc dicit Canis caninaꝫ nõ eſt. Canes ꝙ latratu ſigna dant ut ſigna canãt Canes appellatę: Et qđ ea uoce indicant quę noctu latẽt Latratus appellatꝰ. Sic dictũ a quibuſdam: ut una Canes una Trabes remis roſtrata per altum: Ennius Vtinam ne in nemore pelio ſecuribꝫ ceſa accidiſſet ad terrã abegna trabes. Cuiꝰ uerbi ſingularis caſus recte correptꝰ ac fcã trabs in medio. Ennius Celitũ Camilla expectata aduenis ſalue boſpita Camilla: Qui gloſſemata interpretatiõ dixerũt adminiſtrã addi oportet in bis quę occultiora. Igitꝫ dicitꝫ in nuptiis Caſmillus qui cũ meꝫ fert in q̃ quid ſit in miniſterio pleriq; extrinſecus nectunt. hinc Caſmillus nominatꝫ in ſam otbrace miſteriis Dius q dam adminiſter dns magnis: uerbuꝫ gręcum arbitror quod apud Callimachũ in poematis eius inueniꝫ apđ Enniũ Subulo finitimas ꝓpter aſtabat aquas Subulo dictus ꝙ ita dicũt Tibicines tuſci quo circa radices eius in etruria nõ latio querũdũ eueriibꝫ: Quo olim Fauni uateſq; canebãt Fauni dei Latinoꝫ: ita ut faunꝰ & fauna ſint in uerſibꝫ quos uocãt ſaturnios in ſylueſtribus locis traditum eſt ſolitos fari. Quo fando fatuos dictos: Antiquos poetas Vates appellabant a uerſibꝫ fiẽdis. ut ĩ poematis cũ ſcribã oſtendã: Corpę tartarino ꝓ gnata paluda urago: Tartarino a tartaro dictũ: Plato ĩ quarto de flumĩbꝫ apud ĩferos quę ſint ĩ bis unũ tartaꝫ appellãt. Paluda a paludamẽtis ſũt bęc ĩſignia ac ornamẽta militaria iõ ad bellũ cũ exit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Impator.ac lictores mutauerũt ueſtẽ & ſigna incinue
rũt paludatus dicit ꝑficiſci quę ꝓpter quod cõſpiciũt
q ea habẽt ac fiũt palam Paludamẽta dicta Plautus
Epeũ fumicũ cocũ.ab epeo illo qui dr ad Troiã feciſſe
equũ Troianũ & aptius cibum curaſſe ideo ait Epeũ
fumicũ qui legioni noſtrę babet coctũ cibum: Apud
Enniũ atq; prius pariet locuſta lucã bouẽ Luca bos
elepbas cur ita ſit dicta duobꝰ modis inueni ſcriptuꝫ
Nã & cornelij cõmentario erat a libycis Lucas. Et in
Vergilij cõmẽtario ab lucanis lucas ab eo qđ noſtroꝝ
maximã quadripedẽ quã ipſi baberent uocarẽt bouẽ
& in lucanis pyrribello primũ uidiſſent apud boſtis
elepbãtos: Idem nõ item quadrupedes cornutas: naꝫ
quos dentes multi dicũt ſũt cornua lucã bouẽ appellaſ
ſe: Si a libya dictę eſſẽt luce: Pantherę & leones non
aprice beſtię dicerẽt ſi luce. ſi ab lucaís dictę. Vrſi cur
potiꝰ lucani q̃ luci dicti. Quare ego arbitror potiꝰ Lu
cas ab luce qđ longe íducebãt ꝓpter íauratos regios
clipeos quibꝰ eoꝝ tumor natę erãt turres. Enniꝰ Ora
tor ſine pace redit regiq; refert rẽ. Orator ab oratione
dictꝰ qui enĩ uerba babere orationũ publice aduerſus
eũ quo legebat ab oratione. Orator dictus cũ res ma
iore rõne legebant potiſſimũ q cauſã cõmodiſſe ora
re poterant: Itaq; Enniꝰ ait Oratores doctilio q apđ
Enniũ Olí reſpõdet ſuauis ſonus egria Olli ualꝫ di
ctũ illi ab olla & ollo qꝑ alteꝝ comitꝰ cũ recitat a prę
cone dicit Olla cẽturia nõ illa. Alteꝝ appet í funeribꝰ
ídictiuis quo dicit ollꝰ dictꝰ letbo: qđ grę dicit lirbi
i. obliuioni apud Enniũ mẽſas cõſtituit idẽq; Ancilla:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Ancilla dicta est ab ambecisu quod ea arma ab utraq; parte ut thracum incisa Saturnio : in carmine Libya quę fictores argeos & titulatos: Liba q̄ libandi cā fiūt Fictores dicti a fingendis libijs Argei ab argis Argei fiūt e Scripeis uirgultis simulachra sunt hominum xxiiij. Ea quod ānis a ponte Sublicio iaci solēt in tiberim. Tutulati dicti bi qui in sacris in capitibꝫ habere solent ut metā id titulus appellat ab eo q̄ matresfamilias crines cōuolutos ad uerticē capitis ques habēt uti uelatos dicūt tutulos: siue ab eo qđ tuendi causa capilij fiebāt siue ab eo qđ altissimum in urbe qđ est ea res tutissima Tutulus uocat: Eundem Pompolium ait fecisse flamines qui cum oēs sunt a singulis deis cognominati in quibusdaꝫ apparent etyma. ut cur sit Martialis. Quirinalis sūt í qbꝫ flaminū cognomíbꝫ latent origines ut qui sūt in nersibꝫ pleriq;. Volturnales Palatualem furiuales florales falacer Pomanalis obscura est eoꝝ origo . Volturnus ꝫ diu a Palatua Furrina Flora Falarer. Pomona pomoꝝ pater. Naꝫ apud Enniuꝫ Iam cata signa fere sonitum dare uoce parabāt. Cata acuta boc enim uerbo dicūt Sabini q̄re Catus Elius sextus non ut aiunt sapiens sed acutꝰ: Et quod est tūc cepit memorari simul cata dicta accipiē da acuta dicta apud Lucilium: Timno capto Cornuꝫ excludunt foras: Occidūtq; lupos aperdite & iura si luri Sume retbe atq; Amiā Piscium nomina sūt eorūq; in grecia origo. Apud Ennium quoq; Curuleo fela: Orca nare ceptā. Caua cortina dicta quod est iter terrā & celum ad similitudinē cortinę Apollinis ea a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

corde ꝙ ide sortes ꝑme extimatę Apud Enniũ quin
ide iuictis sũpserũt ꝑduellibꝫ:ꝑduelles sunt hostes ut
ꝑficit:sic ꝑduellũ Duellũ.i.postea bellũ ab eadẽ cã fcã.
Duellona Bellona.Apud Plautum:neq; Iugula neq;
Vespugo neq; Vergilice occidũt:Iugula signũ est qd'
Acci⁹ appellat Nriona cũ ait.Citius oriõ patefecit h⁹
signi caput dicit̃ e stellis quattuor q̃s ĩfra duę clarę q̃s
appellãt Vmeros inter quas quod uidet̃ Iugulũ Iu-
gula dicta.Vespugo stella quę uespe orit̃:a q̊ etiam
Turpili⁹ scribit Vespuꝫ itaq; dicit̃ alteꝝ: Vesp adest
quẽ dicũt gręci Neui⁹ patrẽ suũ optimũ
appellat supremũ:Sup̃mũ a suprimo dictũ: Itaq; in
.xij.tabulis solis occasu diei sup̃ma Tẽpestas esto.Li
bri auguꝝ ꝓ tẽpore tẽpestatẽ dicũt.i.sup̃mũ augurij
tẽp⁹:In corula q regi latrocinat⁹ decẽ ãnos Demetrio
Latrones dicti ab latere qui circũ latera erãt regi atq;
ad latera habebãt ferrũ q̊s postea a stipatiõe Stipato
res appellarũt & q ꝯducebãt̃ ea.n.merces gręce dicit̃
Cerdon ab eo ueteres poetę nõ nũq̃ milites appellãt
latrones qd' itẽ uti milites cũ ferro aut quod latẽt ad
ĩsidias faciẽdas:Apud Neuiũ Risi egomet me Cassa
bundũ ire ebriũ Cassabũdũ a cadẽdo: Itẽ Diabatra ĩ
pedibꝫ hẽbat & erat amictul⁹ Epicroco similis utrũq;
uocabulũ gręcũ:ĩ Menechinis Plauti: Inter ãcillas se-
dere iubes lanã carere Idẽ ẽ h̃ uerbũ in Emẽthria Ne
ui carere a carẽdo ꝙ eã tũ purgãt ac deducũt ut care
at spurtia ex q Carminari dicit̃ tũ lana cũ caret ea ꝙ
in ea hęret.Neq; ẽ lana quę ĩ romulo Neui⁹ appellat
oscã ab oscis:In ꝑsa iã pol ille hic aderit credo congero

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

me⁹:Cōgerro a gerra & grēcū ē & in latina gratis. In Menechinis.Idē iſtuc alijs adſcriptiuis fieri í legionē ſolet:Adſcriptiui dicti ꝙ olí adſcribebāt Inermes q̄ ſuccederēt armatis militibꝫ ſi quis eoꝝ deperiſſet:In Trinūmo.Nā illū ibi ferentariū a ferēdo.i. inane ac ſine fructu:aut ꝙ ferēdarij Eqtes bi dicti q ea modo habebāt arma quę ferent ut iaculū:huiuſcemōi eqtes pictos uidi í Eſculapij ęde uetere & ferētarios adſcri ptos In friuolaria:Vbi rorani ē is:en ſūt. ubi ſūt accē ſi ecce.Rorani dicti a rore:qui bellū cōmittebāt ante ideo ꝙ ante rorat q̄ pluit: Accēſos míſtratores Cato eſſe ſcribit:pōt id ab arbitrio nā íde ad arbitriū ei⁹ cui⁹ miniſter:Pacuui⁹ deū triportēta in mercatore ponit idē in mercatore Nō tibi iſtuc magis diuida ē q̄ mihi bodie fuit hęc eadē ē in Corolaria Neui diuida a diui dēdo dicta ꝙ diuiſio diſtractio ē doloris:Itaq; í Curu lione ait.Sꝫ qd tibi ē lienes negāt:renes dolēt: Pulmo nes diſtrabūt.In pagone Honos ſinceraſto perit Sin ceraſtū eſt oē medullū ātiquo uocabulo grēco.In pa raſito pigro domum ire cepi tramite dextra uia Tra mes a trāuerſo dict⁹: í fugitiuis Agerge ſpecta uide uiuices q̄tas iā íſpexi qd eſſēt uiuices alij excitatū ꝛbe ribꝫ corp⁹.In ciſtelaria Non quaſi ut hęc ſūt hic lima ces Liuide Limax a limo ꝙ ibi uiuit Viouolares ſeni cule miracole.Viuolares Sabini Soboles. Scenicule ab Scenonugaria.Miracule a muris.i.mōſtris a quo Accius ait ꝓlonas diſtortas orbi de formis mirones. Ibidē.Scractię Scrupidę Rutabulę Tāculę Ab excre ādo Scractię ſic adſignificat Scrupidā Aureli⁹ ſcribit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Auſcaripedā. Iuuēti⁹ Comicus dicebat a Vermiculo
piloſo q ſolet eſſe in frōde Cumulatis pedib⁹. Valeri⁹
a pede ac Scrupea. ex eo ab Accio poſitū curioſa itaq;
ē: In Menalippa Reicis abſte Religionē Scrupea īpo
nas ſcrittabillas a Scritilādo ſcritare ab eo q ſiſtit egre
ī aſcriba ac ſitioſe ānonā e uili cōcinat uiris: Iō in Sitel
litergo idē ait Mulieres uxor culauit ego noui ſcio ac
ſcitio aquā ſic: Clauili⁹ ſcribit Axitioſas demonſtrari
ↄſupplicatrices: ab agēdo axitioſas ut ab una fauēdo fa
ctioſe. ſic ab una agendo actioſę dictę: In Ceſtione Ce
raſtibula ut de lūbo obcenabis. Ceraſtibula ut Opili⁹
ſcribit circū coxas īdices ſūt nobis id gręcū ē ab huius
loci ꝟſura. In eruolaria ſcobinā ago illā actutū adraſi:
Scobinā a Scobe Lima. n. materia fabrilis ē: ī penulo
Vinceretis cricūcurſo uł gralatorē gradū Gralator
a gradu magno dict⁹: ī Truculēto ſine uirtute argutū
Ciuē niſi habeā: ꝓprędicta ut Aureli⁹ ſcribit mulier
ab luco quę ↄcederent̄ qua āte domū mortui laudes
eius canerȝ: ḣ factitatū ariſtoteles ſcribit ī libro q ſcri
bit̄ Noīa barbarica q b⁹ teſtimoīuȝ ē qd̄ fretū ē: Neui
us ḣ qdē hercle opinor ꝓ p̄fica ē Nā mortuos collau
dat Cladi⁹ ſcribit dicta quę p̄ficeret̄ ancillis quēadmo
dū Lāmētarent̄ pręfica eſt dicta. utrūq; oſtēdit pręfa
ctionē pręficā dictā. apud Enniū decē Coclites q̄s mō
tib⁹ ſūmis ripis foedē ab oculo Cocles ut cocles dict⁹
q unū haberȝ oculū q̊ circa in Curculione ē decloclitū
ꝓſapia eſſe arbitror Nā ſūt unoculi. Nūc de tēporib⁹
dicā qd̄ ē apud Caſſiū nocte intēpeſta noſtrā deuenit
domū In tēpeſta nox dicta ab tēpeſtate Tēpeſtas ab

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

tēpore Intēpesta nox quo tēpore nil agit. Quid nocti. uidet in altiosono cęli clipeo temo superat stellas sub lime cogens etiā atq; etiā noctis iter. hic mulctā noctē ostendē uult a temonis motu. Sz temo unde & cur di cat latet. Arbitror antiquos rusticos primuz notasse quędā in cęlo signa quę pręter alia erāt īsignia atq; ad aliquē usū cluctare tēpus designandū ꝺuenire aduer tebant cęqui signa sūt: bas septē stellas gręci ut bome r9 uocat & ꝑpiquū ęq signū bootē nostri eas septē stellas boues & temones & ꝑpe eas axē. Triōes n. & boues appellāt a bubulcis etiā nūc maxie cū arāt terrā: ęqs ut dicti ualētes glebarij q facile ꝑcidūt gle bas sic oīs q terrā arabāt a terra Terriones: ūde Trio nes ut dicerent de tritu. Temo dict9 a tenēdo is. n. cō tinet iugū & plaustꝝ: appellatū a pte toti9 ut multa possūt Triones dicti septē quod ita sitę stellę ut ternę trigona faciāt. Aliqd lumē Iubar ne in cęlo cerno Iu bar dicit stella Lucifer quę in sūmo habet lumē diffu sū: ut leo ī capite lubā bui9 ort9 significat circiter esse extremā noctē Itaq; ait pacuui9 ex orto iubare noctis decurso itinere. Apud Plautū ī parasito pigro. Inde hic dene pot9 ꝑ crepusculo Crepusculū dcm̄ a sabinis & id dubiū tēp9 noctis an diei sit itaq; ī cōdalio ē: Taz crepusculo fere ut amēt Lāpadas accēdite. Ideo dubię res crepere dictę In Trinūmo Cōcubiū sit noctis. pri usq; postremū ueneris Cōcubiū a cōcubitu dormien di cā dictū In asinaria uidebit factū uolo ad reditum cōticinio: Cōticiniū puto a cōticiscēdo dictum siue ut Opili9 scribit ab eo cū cōticuerūt boies nūc de bis reb9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quę adſignificat aliqđ tẽp⁹ cũ dicũt aut fiũt dicã. apđ Acciũ: reciproca tẽedns neruo eq̃no cõcita tela: Reciproca eſt cũ unũ q̃d ꝓfectũ redit eo qđ ab accipere reciprocare fictũ aut qđ poſcere ꝓgare Dictũ apud Plautũ aut occidẽs ☞ſu nõ ꝓuerſus cedit q̃ſi cãcer ſolꝫ: dicit ab eo q̃ in id qđ ẽ ☞ſus & iõ q exit ĩ ueſtibulũ qđ ẽ ante domũ ꝓdire & ꝓcedere qđ cũ lenio nõ faceret ſi ſecũdũ parietẽ trãſuerſus iret dixit ut trãſuerſus cedit q̃ſi cãcer nõ ꝓuerſus ut bõ: apud Enniũ Andromache nomẽ q̃ indidit recte ei indidit. Itẽ q̃ ꝓpter paris paſtores nũc alexandꝛ uocãt. Imitari dũ uolũt Euripidẽ & ponere etbimõ ẽ lapſus: Nã. Euripides q̃ greca poſuit etbyma ſũt apta: Ille ait iõ nomẽ additum: Andromache qđ andromache te: hoc Enniꝰ qs põt ĩtelligẽ. Inuerſũ ſignificare andromache nomẽ q̃ ĩdidit recte ĩdidit: aut alexandꝛ ab eo appellatũ ĩ grẽcia q̃ paris fuiſſet: a quo berculẽ quoq; nominatũ. Alexicatõ ab eo qđ defenſor eſſet bominũ: apud Acciũ Iamq; aurorã rutilare ꝓcul cerno: aurora dicit ante ſolis ortũ ab eo qđ ab igne ſolis tũ auro aer aureſcit: qđ addit Rutilare ẽ ab eodẽ colore: aurei. n. rutulit. & ĩde etiaꝫ mulieres ualde ruffe rutulę dictę: apđ Terentiũ ſcortat potat olet unguẽtũ Demeo: Scortari ẽ ſępi⁹ meretriculã ducẽ quę dicta a pelle id. n. nõ ſolũ ãtiq̃ dicebãt Scortũ: ſi etiã nũc dicim⁹ Scorta ea quę ſecorio. ac pellibꝰ ſũt facta: Inde aliq̃d ſacris ac Sacellis ſcriptuꝫ babem⁹. Neq; Scorteũ adbibeat: Iõ ne morticinũ q̃d adſit: In arellanis licet aĩaduertere Ruſticos ſe adduxiſſe ꝓ Scorto pelliculaꝫ: apud accium: Multis nomen

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ueſtꝫ numēq; ciēdo Numē dicūt eſſe Impiū dictū ab nutu: omnia ſunt eiꝰ: Impiuꝫ maximū eſſe uideatur: Itaq; ī Ioue hoc & Homerus: & alius aliquotiēs: apud Plautū ſinnū epitira eſtur īſane: Bene epitiꝫ uocabulū ē cibi q̄ frequētiꝰ Sicilia q̄ Italia uſa id uehemēter cū uellet dicē dixit īſane qđ īſani faciūt oīa uehemenˇter. apud Pacuuiū Flexanimat aquā Limphatā dicit a Lípha Níphа ut qđ apd grecos Thetis: Apd Enniū Ea thetis illi mater ī grecia cōmota mēte q̄s lymphos lētos appellāt: ab eo lymphatos dixerūt nr̄i Bacchꝰ liber & eiꝰ Comites Bacche & Vinum ī hispania Baca origo ī his oīb⁹ greca: ut apud Pacuuiū Alcyonis ritu litꝰ puolgās furor: Hec enī auis nūc grece dicit Alcyon a noſtris Alcedo hec breme q̄ pullos dicit trāq̄llo mari facē. Eos dies alcyonios appellāt qđ ē ī uerſu altionis ritu. i. eiꝰ ī ſtituto ut cū aruſpex precipit ut ſuo q̄ſq; ritu ſacrificiū faciat. & nos dicimꝰ. xij. uiros greco ritu ſacra nō Romano facere. Quod. n. fit rite id ratuꝫ ac rectū eſt ab eo Acciꝰ recte pfectꝰ ſacris uult accipi: apud Enniū ſi uoles aduertere comiter mōſtrabitur. Comiter hilare ac lubēter cuiꝰ origo grece comos. ide comis actio latine dicta: & in grecia ut qdā dicūt Comoediā: apud Aticiliū cape. cede. lide. come. crede. cape unde accipe ſi b̄ in pxio libro tractādū. apud Pacuuiū: Nulla res neq; Cicurare. neq; mederi potis ē neq; reficere. Cicurare māſuefacere: qđ. n. a uero diſcretuꝫ id dicit Cicur & iō dictū Cicur ígeniū obtineo manſuetū a q̄ uēturi quoq; nobiles cognoſciati Cicurij: Innatū a cito Cicur: Ciccū dicebāt mēbranā tenuē. quę ē ut

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

in malo punico discrimē a quo etiā Plaut⁹ dicit ꝙ uo
let densū ciccū nō īter duo:apud Neuiū Ciccū uenire
uideo ferme īiuria.Ferme dr̄ qd' nūc fere utrūq; dcm̄
a ferēdo ꝙ id qd' fert̄ ē ī motu atq; aduētat.apd' plau
tū Euax Iurgio uxorē tādē ab regia Ianua Euax ꝟbuꝫ
nihil significat:ſ; effutitū nāliter ē: ut apud Enniū he-
be ipse clipe⁹ cecidit.apud Enniū heu mea puella spe
qdē id succēses tibi:apud Pōpiliū heu q̄ me cā fortuna
īfeste p̄mis:qd' ait Iurgio.i.litibꝫ itaq; qbꝫ res erat ī cō
trouersia ea uocabat̄ Lis:Iō ī actionibꝫ uidemus dici:
quā rē siue militē dicē optꝫ:exq̊ lꝫ uidē Iurgare ab iur̄
dictū Nā qs iure litigaret a q̊ obiurgat is q id facit iu
ste apud Lucretiū atq; aliq̄s ibi ab rebꝫ clepsere foro.
q clepsere dixit.ūde etiā alij Clepē.i.corripē q̄ꝝ origo
a clā ut sit dictū Clapē & ex ea cōmutatio ut multa
& factū Clepē.pōt a gręco dictū Clep.in apud Ma
tiū Corpora graioꝝ merebar mādier igni dictū.Mā
dier a mādendo unde māducari a quo in Atellanis
Obsoniū uocāt Māducū apud Martiū obsceni īter
pres funestiq; oīs auctor.Obscenū dcm̄ ab scena:Ea
ut gręci aut acci⁹ scribit scena in pluribꝫ uerbi :.a.ante
e.alij ponūt alij nō ut quod partī dicūt sceptꝝ partim
scaeptꝝ.alij feneratricē: alij faeneratriceꝫ:sic Faeniseca
& feniseca a quo rustici Pappū Mesium nō Maesū:
A quo Lucili⁹ scribit: Cecilius ne rusticus fiat quare
turpe ideo ob sedum quod nisi in Scenam palam dici
non debet: potest uel ab eo quod puerilis turpicula
res in collo quaedam suspenditur ne quid obsit Sce
ue causa: inde Sceuola appellatus: Sceua sinistra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

qd' quę ſiniſtra ſũt bona auſpitia exiſtimãt̃ a quo di
cũt̃ Comitia::aliudue q d ſit:aut ſiniſtra quę nũc ẽ:id
a gręco ẽ qd' hi ſiniſtrã uocãt Sceã q̃re qd' dixi Sceuũ
omen ẽ:qd' unde id dr̃ Oſmen Omen extrito.S.apd'
plautũ Quia ego ãte hac te amaui:ual3 cõſtitui. Itaq;
hęres cũ cõſtituit ſe hęredẽ canere & cũ id fecerit cre-
uiſſe:Apd' eũdẽ Quo de ſinu frequẽt̃ operã dediſtis
ualet adſiduã:Itaq; q adeſt adſidu9 ferre quẽ oportet:
his frequens opponi ſolet:Itaq; illud qd' eedẽ mulier
cule dicũt q dẽ nos p̃tio p tãti ẽ frequẽtare:Ita in pran
dio nos lepide ac nitide accepiſti.apparet dicere:facile
ẽ ut curare ut adſi cũ iã bene nõ accipias:Apd' Enniũ
Decretũ ẽ ſtare corpora telis: h̃ x̃bũ Ennij dictũ a fo
diẽdo a quo foſſa:apud Enniũ Vocibꝫ concide faxſin
& obrut9 Muſſare dictũ qd' muti nõ ãpli9 q̃ mus di
cũt:a quo idẽ dicit qd' minimũ ẽ:neq; ut aiunt ni facẽ
audent apud Pacuuiũ dicit̃ moneri ne meliora atque
amentiã auerrũcaſſint a Vertẽdo Auerrũcare:ut de9
q meis rebꝫ pręẽ auerrimc9.Itaq; ab eo precari ſolent
ut picula auertat. In aulularia Pipulote differrã ante
edis i.cõuitio declinatũ a pictu pollo4 Multa ab ani
maliũ uocibꝫ trãſlata in boĩes ptĩ quę ſũt apta ptĩ ob
ſcura.pſpicua ut Ennij:anim9 cũ pectore lactat.Plau
ti ganuit odioſus omni totę familię. Cecilij tantũ re3
dibala re pro nihilo ut habuerit Lucilij Hec nũq̃ ru
det ex roſtris atq; ei litabit eiuſdẽ q̃tũ binitum atq; ęq
ti cum minus aperiant portu ab lupo uolutare ululã
tis.Ennij Auitulo Tibicina maxĩo labore mugit Eq
dem.A.boue Clamorẽ bouãtes Equidem a Leone

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

pausã fecere fremẽdi Equidẽ ab ędo clamor ad cęlum uoluẽd⁹ ꝑ ethera uagit sueta Frẽdice Frũde Frutimi suauiter Maci⁹ in casina afringu illa Quid frĩguatis qd istuc tã cupide cupis sues auoluerat. Ita trade deq; in re neq; ĩ iudiciũ Aesopi. nec theatri tritides in colace nexũ. Manili⁹ scribit oẽ qd ꝑ librã & ęs gerit in quo sint mãcipia Muti⁹ quę pes & libra fiãt ut obligent pręterq̃ mãcipio det. Hoc ueri⁹ flacc⁹ esse ipsũ ꝟbuꝫ ostendit de quo q̃rit. Nã idẽ qd obligat ꝑ librã neq; suũ sit ĩde nex⁹ dictũ Liber q suas opas in seruitute ꝓ pecunia quã debeat dũ solueret nex⁹ uocat: ut ab ęre Oberat⁹. Hoc. C. pollio uocare Sylla dictatore sublatũ ne fieret: & oĩs q bonã copiã iurarẽt ne essent nexi dissoluti: In Casina messes siue qd iubet: id facias qñ tibi domi deliquiũ ẽ dictũ ab eo qd deliquãda nõ sũt ut turbida quę sũt delinquãt ut liq da fiãt: Aurelius scribit d liq ũ eẽ a liq do: Claudi⁹ ab eliq̃to Si qs alter utꝝ seq mallꝫ hẽbit auctorẽ Ceciliũ Per letitiã liqtus aĩus aliqñ liqt fictũ. Multa apud poetas reliquã eẽ uerba quoꝝ origines possint dici nõ dubito: ut apud Neuiũ in Esiona Enimuero gladij Lingula a lingua ĩ clastidio: Vitulãtes a uitula: In dolo Caperata frõte a capre frõta: In Demetrio se Persibꝫ apite: Itaq; sb̃ h̃ glossema callide sb̃scribũt ĩ Lãpadione Protinã a ꝓtinus ꝯtinuitatẽ significãs in Agedone Caudac⁹ suauis tã & si a magistris accepim⁹ mãsuetũ: ĩ Romulo spõsus ꝯt spõsũ rogat⁹ In Istiginatia. p̃bita a p̃bẽdo ut si tutum: quod sint remedia in collo pueris: In Terinio Cõficiãt a cõfuto: Cõuenire dictũ: in Tarẽtilla: Pacuuij

Ab luce illustre.in Trucularia Ex bolas & lilas quas sant eijciũt̃ a greco ꝟbo ex bole ictũ:In bello punico. Nec satis sarrire ab serra dictũ.i.aperire.hinc etiam Sere.q ia remota fores pandũt̃.

Excusatio

Sꝫ quo qd' uereor ne plures sint futuri q̃ de h̃ genere me qd' nimiũ multa scripserĩ reprehendãt q̃q̃ relin querĩ quędã accusent: iõ potius iã reprimẽdũ q̃ ꝓducendũ puto esse uolumẽ Nemo rep̃hensus q e segete ad spicilegiũ relinqt stipulã Quare ĩstitutis sex libris quẽadmodũ rebꝫ latina noĩa essent ĩposita ad usum nostꝝ.E qs tris scripsi.P.Septĩo q mihi fuit quęstor. tris tibi quoꝝ hic ẽ tertiꝰ Priores de disciplina ꝟboruꝫ originis:posteriores de uerboꝝ originibꝫ:In illis quae sũt.In p̃mo uoluĩe ẽ quę dicãt̃.Cur ethymologice ne qꝫ an sit neqꝫ ea utilis sit.In secundo quę sint cur & ea sit:& in illis sit.In tertio quę forma ethymologie. In secũdis tribꝫ q̃s ad te misi.Itẽ generatĩ discretis:p̃mũ in quo sũt origines ꝟboꝝ:locoꝝ:& eaꝝ reꝝ quę ĩ locis esse solẽt.Secũdũ quibꝫ uocabulis tẽpora sint notata & hę res quę in tẽporibꝫ fiũt.Tertiꝰ hic ĩ q̃ a poetis itẽ sũpta utilia quę dixi ĩ duobꝫ libris soluta oratiõe.quo circa quoniã oĩs opis de lĩgua latina tris feci ptes: primo quẽadmodũ uocabula ĩposita essẽt rebꝫ: Secũdo quẽadmodũ in casus declinãt̃.Tertio quẽadmodũ cõiũgent̃ p̃ma pte ppetrata.ut secundũ ordiri possimꝰ huic libro faciã finẽ:

FINIS TRIVM LIBRORVM LINGVE LATINE AD CICERONEM.

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

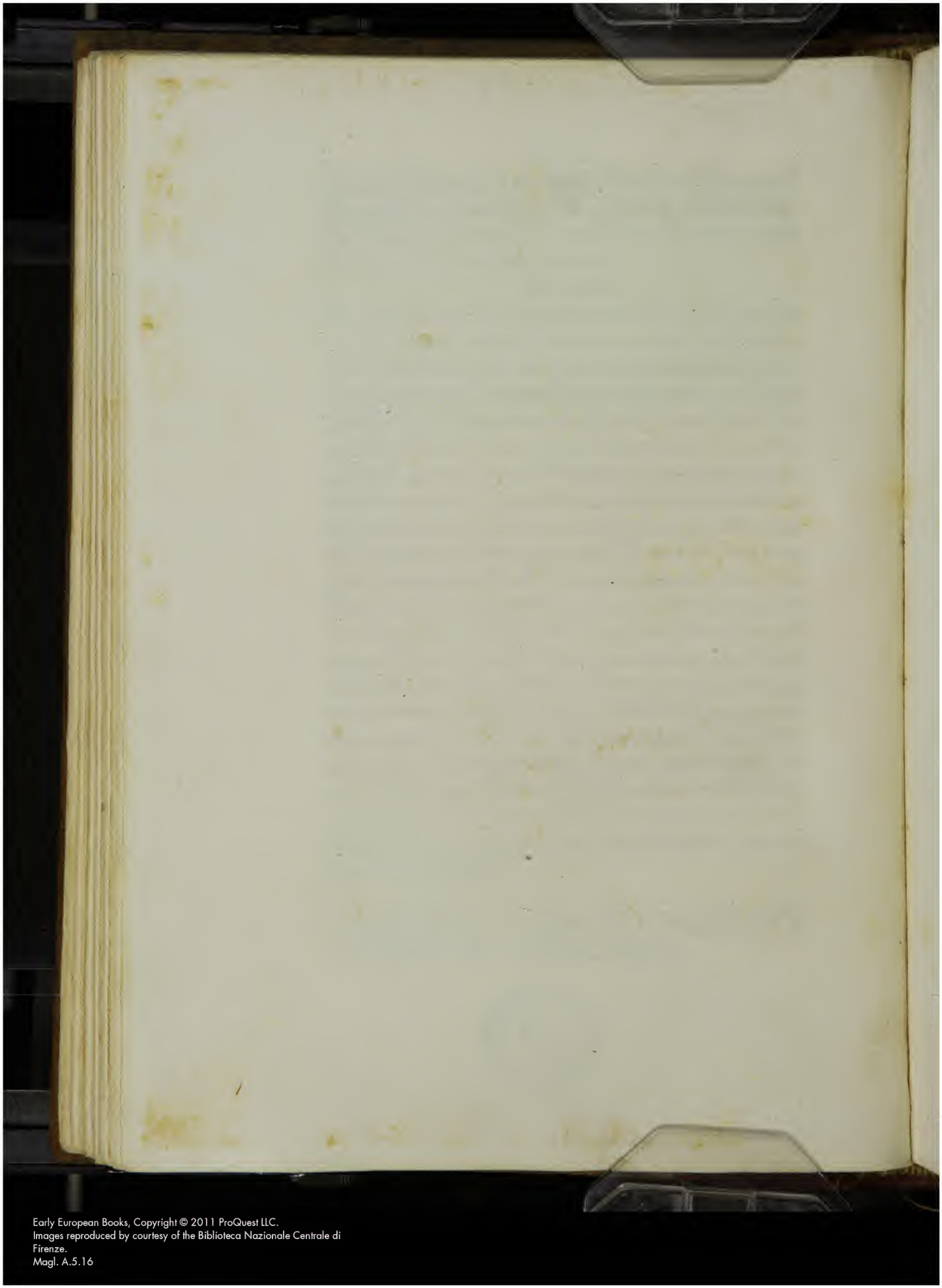

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

.M.T.VARRONIS ANALOGIAE LIBER PRIMVS.

QVomodo oratio natura tripartita esset ut superioribus libris ostendi. eius prima pars: quemadmodum uocabula rebus essent imposita. Secunda quo pacto de bis declinata in discrimina ierũt Tertia: ut ea inter se ratione coniuncta sententiam efferant. Prima parte exposita. de secunda incipiam hinc ut propago omnis natura secunda: quod prius illud rectum: unde ea sit declinata. Itaque declinatur ī uerbis rectum homo obliquum hominis: quod declinatum a recto. De huiusce multiplici natura discrimi num ore sunt hę. Cur & quo: & quemadmodum in loquendo declinata sunt uerba: de quibus duo prima duabus causis percurram breuiter: quod & tum cum de copia uerborum scribam erit retractandum: & qđ de tribus tertium quod est habet suas permultas ac magnas partes declinatio inducta in sermones: non solum latinos: sed omnium hominum utili necessaria de causa. Nisi enim ita esset factum neq; dicere tamen numerum uerborum possemus. Infinitę enim sunt naturę: in quas ea declinatur: Neq; quę didicisse mus ex his quę inter se rerum cognitio esset apparet. At nunc ideo uidemus: quod simile: est quod propagatum: Legi ut declinatum est: duo simul apparent: quodammodo eadem dici & non eodem tempore factũ. Vt si uerbi gratia alterȳ horum diceret. Priamus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

alterū Hecuba nullam unitatē adſignificaret: quę ap
pet in lego & legi & in priamus priami: ut in hōibus
quędā ſunt cognatōes & gentilitates: ſic in uerbis: ut
enī ab Emilio hoīes orti Emilii ac gētiles. ſic ab Emi
lii nomine declinatę uoces in gentilitate noīali: ab eo
enī qđ eſt īpoſitū recto caſu emilius orta emilii emi
lium emilios emilioꝝ & ſic reliqne eiuſdē quę ſūt ſtir
pis. Duo igit᷑ oīno uerboꝝ prīcipalia: Impoſito: alte
rū ut fons: alterum ut riuꝰ. Impoſita nomina eſſe uo
luerūt q̄ pauciſſima quo cicius ediſcere poſſent. De
clinata q̄plurima: Iſto opere facilius oēs: quibus adur
ſum opus eēnt dicerent᷑ ad illud genus: qđ prīꝰ hiſto
ria opus ē: niſi deſcēdendo enī aliter id non ꝓuenit ad
nos: ad reliquū genus: quod poſterius ars: ad quam
opus ē paucis prēceptis quę ſunt breuia quę enī ratio
in uno uocabulo declinare didiceris in īfinito numero
noīum uti poſſis. Itaq; nouis noībus allatis conſuetu
dinē ſine dubitatōe coꝝ declinamus. Statī oīs dicit po
pulus. Etiā nouitii ſeruienti ī magna familia cito oīuꝫ
cōſeruoꝝ oīs recto caſu accepto in reliquos obliquos
declināt. quis nō nūq̄ offendūt. Nō ē miꝝ & enī illa
qui primi noīa īpoſuerūt rebus fortaſſe: an ī quibuſ
dā ſint lapſi. Voluiſſe enim putāt ſingularis res nota
re: ut ex his in multitudīe declinaret᷑ ut ē ab hoīe ho
mines ſic mares liberos uoluiſſe notari ut ex his foe
minę declinarētur: ut ē a Terētio terētia: ſic in recto ca
ſu quas īpōerēt uoces: ut illīc eēnt futurę: quo declīa
rent᷑. Sed hęc in oībus tenere nequiſſe: qđ & una dicū
tur ſcopę: & mas & focīa aqla & recto & obliquo uo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

cabulo uis. Cur hęc ñ tã ſit í culpa qui putãt pleraque ſoluere nõ difficile Sed nũc non neceſſe nõ enim qui potuerũt aſſequi. ſed qđ uoluerint ad hoc quod ꝓpoſitũ refert qđ nihilomin9 declinari poteſt ab eo quod impoſuerunt ſcope ſcopa: quã ſi impoſuiſſent ſcopa ab eo ſcope ſic alia Cauſa: inq̃ cur easa b ípoſitis nominib9 declinarít: quã oſtẽdi ſeq̃. in quas uoluerũt declinari aut noluerũt: ut generatim ac ſumatí. Itẽ informes. Duo enĩ genera uerboꝝ: Vnũ ſecũdũ qđ declinãdo multas ex ſe parit diſparilis formas: ut eſt lego legis legã. ſic alia. Alteꝝ genus ſterile quod ex ſe parit nihil ut ẽ etiã uix magis cur Quaꝝ reꝝ uſus erat ſimplex: ibi etiã uocabuli declinãt̃ ut í qua domo un9 ſeruus uno ſeruilio poſt nomẽ í qua multi plurib9. Igit̃ ea í his reb9 quoꝝ ſunt noía qđ diſcriminia uocis plura ꝓpagines plures: In his rebus: quę copulę ſunt ac iungũt̃ uerba: qđ nõ opus fuit declinari in plura fere ſingula ſunt: uno enĩ loro colligare poſſis uel hominẽ uel equũ uel aliud qđ qcquid eſt. qđ cũ altero poteſt colligari Sic quod dicim9 í loquẽdo: cõſul fuit Tulli9 & antonius eodẽ illo & omnis binos conſules colligere poſſumus. Vel dicã amplius oía noía atq; ideo etiã oía uerba cũ fiunt tũc ex una ſyllaba illud & maneat unũ: quare duce natura: ſi quę impoſita eſſẽt uocabula rebus. ne ab omnib9 his declinat9 putarẽt quoꝝ generum declinationes oriuntur

PArtes orationis ſunt duę. ſi item: ut Dion in tris diuiſerimus partes: Res quę uerbis adſignificãt̃. Vna: quę adſignificat caſus Alterã

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quę tẽpora. Tertia quę neutrũ. De his Aristoteles duas ptes orõis eẽ dicit. Vocabula & uerba ut hõ & equ9 & legit & currit: utriusq; gñis & uocabuli & ubi. quę dĩ priora & quędã posteriora. Priora: ut hõ scribit. posteriora: ut doct9 & docte. Dr enĩ hõ doct9 & scribit docte. hęc sequit & locus & tẽp9 q̃ neq; hõ nec scribi põt sine loco & tẽpore eẽ ita ut magis sit locus hõi cõiũctus. tẽpus scriptõi. Cũ de his nomẽ sit primũ. pri9 enĩ nomẽ est q̃ uerbũ tẽporale & reliq̃ posteri9 q̃ nomen & uerbũ. pria igit noia. quare de eoꝝ declĩatõe q̃ de uerboꝝ añ dicã. Noia declĩant a ĩ eaꝝ reꝝ discrĩna quaꝝ noia sũt: ut a Terẽti9 terẽti: a ĩ eas res extrínsecus quaꝝ ea noia ñ sũt ut equo eqto. In sua discría delĩantur aut ꝓpter ipsi9 rei naturã: de quo dicũt a ꝓpter illius qui dicit ꝓpter ipsius rei discría: aut a toto: ut ab hoíe homũcul9: a capite capitulũ: ꝓpter multitudinẽ ut ab hoíe hoíes. Ab eo qd alii dicũt Ceruices: & id Ortẽsius ĩ poẽatis. Ceruix quę a pte declĩata aut a corpore: ut māma māmosę: a manu māubria. alia ab aío ut a prudẽtía prudens: ab ígenio ígenios9. hęc sine agitatõibus. a ubi mot9 maiores. Itẽ ab aío: ut a strẽuitate & nobilitate strenui et nobiles. Sic a pugnãdo & currẽdo pugiles & cursores. Vt aliq̃ declĩatões ab aío aliq̃ a corpe: sic aliq̃: quę extra hoíeꝫ: ut pecunios9 agrarii: qd foris pecunia & ager ꝓpter eoꝝ qui dicũt. Sũt declĩati casus: ut is q̃ de altero dicẽt distíguẽ posset: cũ uocaret: cũ daret: cũ accusaret. sic alia equidem discrína: quę nos & grẽcos ad declinãdũ duxerũt. Sine cõtrouersia sũt quinq; qd uocent: ut Hercules: quẽadmodũ uocet

ut hercules:quo uocet ut herculẽ:cui uocet ut hercu
li:cuius uocet ut herculis. ꝓpterea uerba quę erãt pro
ide ac cognominata ut prudẽs cãdid9 ſtrenu9 qd' í his
ꝓterea ſũt diſcrimina propter incremẽtũ:quod maius
uel min9 í his eſſe põt:acceſſit declinationũ gen9 ut a
cãdido cãdidius cãdidiſſim9. Sic a lõgo diuite.id gen9
aliis ut fieret:quę í eas res que extríſec9 declinãt ſunt:
ab equo eqle.ab ouib9 ouile.ſic alia hęc contraria illis:
quę ſupradicta ut a pecunia pecunioſus:ab urbe urba
nus ab atro atratus ut nõ nũq̃ ad hoíe loc9 ab eo loco
hõ. ut a Romulo roma a roma roman9 aliquot moís
declinata ea que foris Nã aliter q̃ a maioribus ſuis la
tonius & ꝑamides aliter q̃ feõ:ut a predando prede a
merẽdo merces.Sic alia ſũt:quę circũire non difficile.
ſed qd' genus ia; uidet & alia urgeret omitto:In uer
boꝝ genere quę tẽpora adſignificãt quod ea erãt tria:
preteritũ:preſens futuꝝ:declinatio faciẽda fuit triplex
ut a ſaluto ſalutabã ſalutabo. Cũ itẽ perſonaꝝ natura
triplex eſſet.q loqueret de quo ad quẽ: hęc ab eodem
uerbo declinata:quę in copia uerboꝝ explicabũt.quã
dictũ de duab9 declinationibus:cur & in qua ſit fama
tertiũ quod relíqt:quẽadmodũ nunc diçit: Declina
tionũ genera ſũt duo uolũtariũ & naturale.uolũtariũ
ẽ quo utquocũq; tulit uolũtas declinauit. ſic tres cum
emerũt epheſi ſingulos ſeruos: nõnũq̃ alius declinat
nomẽ ab eo q uẽdit artemidorus : atq; artemidorum
appellat:alius aut regione:qd' ibi emit ab Ionia Ionã
alius quod epheſi epheſiũ:ſic alius ab alia aliqua re:
ut uiſũ ẽ contra naturalẽ declinationeꝫ.dico quod nõ a
ſingulóꝝ orit uoluntate ſed aut comuni cõſẽſu. Itaq;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

oēs īpositis nōib⁹ eoꝝ.itē declināt casus atq; eodē mō dicūt hui⁹ artemidori & hui⁹ ionis & hui⁹ ephesi sic ī casib⁹ aliis cū utrūq; nō nūq̄ accidat: & ut ī uolūta ria declīatōe aīaduertat̄:nā & ī naturali uolūtas q̄ eius mōī sīt apiet̄ īfra ꝙ utraq; declinatōe alia fiūt sil̄ia de eo grẹci latiniq; libros fecerūt multos. ꝑtinet cū alii putarēt ī loquēdo ea uerba seq̄ optē:quę a sil̄ib⁹ sil̄r es sent declīata:quas appellāt analagogias: alii cū id ne gligēdū putarēt ac poti⁹ se quēdā sil̄itudinē: quę in cō suetudīe ē quā uocāt cū ut ego arbitror, utrūq; sit nobis sequēdū ꝙ declīatōe uolūtaria sit ano malia ī naturali magis analogia:de quib⁹ utriusq; ge neris declinatōib⁹ libros facia bis ternos prioris tris de eaꝝ declīationū disciplina posterioris ex eius disci plīę ꝓpagībus.de ꝑorib⁹ primus erit hic:quę cōtra si militudinē declinationū dicāt̄.Secūd⁹ quę cōtra dissi militudinē.Tertius de sil̄itudinū forma de quib⁹ quę expiero sīgul̄ trib⁹ aut de alteris totidē scribē ac diui dē īcipimus.Incipiā qd̄ huiusce libri ē dicē cōtra eos q sil̄itudinē sequūt̄:quę ē:ut in ętate puer ad senē ad anū iberbis:ut ē scribo scribā:dico dicē:pri⁹ ɔtra uniū sā analogiā deīde tū de sīgul̄ ꝑtibus a natura ſmo sit īcipiā:oīs orō cū debeat dirigi ad utilitatē ad quā tū deniq; ꝑuenit:si ē apta & breuis quę petimus: qd̄ ob scurius & lōgi⁹ orator ē odio & cū efficiat apta ut in telligat̄ breuis & cito ītelligat̄:& apta ɔsuetudo bre uē tēꝑantiā loquētis & utrunq; fieri possit sine analo gia:nihil ea opus ē.neq; enī utrūq; herculi an hercul̄ clauā dici opteat.si doceat analogia:cū utrūq; sit ī cō suetudīe nō negligēdū:Sūt qd̄ eque sūt & breuia &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

apta.p̄tēa ꝙ his utilitatis cā quęq; res sit īuēta.si ex ea
q̄s id sit ɔsecut⁹ āpli⁹ ea scrutari: cū nimiū otiosi: &
cū utilitatis cā ūba iō sīt īposita rebus:ut ea significēt
si id ɔsequīur una ɔsuetudīe nihil ꝓdest analogia.acci
dit ꝙ quęcūq; cā usus ad uitā sīt assūpta. In his ñ uti
litatē querē nō sil̄itudinē.Itaq; ī uestitu cū dissil̄ima
sit uiril̄ toga tunicę muliebri.stola pallio:tñ īequābi
litatē hāc sequit̄:nihilomin⁹ ī ędificiis qd̄ ñ uidemus
hr̄e atriū sil̄itudinē & cubiculū ad equale:ꝙ
tñ ꝓpter utilitatē ī his dissil̄itudiues poti⁹ q̄ sil̄itudīes
seq̄mur.Itaq; & hiberna triclinia & estiua nō itē ual
uata & fenestrata facim⁹.Quare cū ī uestitu ędificiis
sic ī supellectile cibo cęteris oīb⁹ q̄ usus ad uitā sūt as
sūpta doīet̄ īeq̄litas ī ꝑmōe quoq; q ē us⁹ cā ɔstitut⁹
ea nō repudiāda:ꝙ si quis duplicē putat eē sūmā:ad q̄s
metas naturę sit ꝑueniēdū ī usu utilitatis & elegātię:
ꝙ nō solū uestiti eē uolum⁹ ut uitem⁹ frigus:ꝫ etiā ut
uideamur uestiti eē hōeste: ñ domū hr̄e ut sim⁹ in te
cto & tuto solū:ꝙ necessitas cōtruserit:ꝫ etiā ubi uolū
tas retīeri possit:nō solū uasa ad uictū hīlia.ꝫ & figu
ra bella atq; ab artifice qd̄ aliud hōi aliud hūanitati sa
tis ē:Quouis sitiēti poculū hōi idōeū hūanitati si bel
lū paꝝ.ꝫ cū discessū & ab utilitate ad uoluptatē:tñ in
eo ex dissil̄itudīe pl⁹ uoluptatis q̄ ex sil̄itudīe sępe ca
pit̄:quo noīe & gemīa ɔclauia dissil̄r pollēt:& lectos
nō oēs ꝑis magnitudīe ac figura faciūt: ꝙ si eēt analo
gia petēda ī supellectili oēs lectos haberem⁹ domi ad
unā formā & ꝗ cū fulcro ꝗ sine eo:nec tū ad tricliniarē
gradū nō itē ad cubicularē:neq; poti⁹ delectaremur su
pellectile distīcta q̄ eēt ex ebore aliisq; reb⁹ dispib⁹q;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

figuris q̃ q̃batis analogō ad sil̃e; formā plerūq; eadē
mā fiūt. Quar̃ ꝗ negādū nobis dispia eē iucūda ꝗ qm̃
necesse ē cōfiteri dicēdū ūboꝝ dissil̃itudinē: quę sit in
ɔsuetudīe nō eē uitādā: ꝙ si analogia stamēda ē nobis:
ꝗ ea obſuāda ē q̄ ē ī ɔsuetudīe: ꝗ quę nō ē. Si ea quę ē se
quēda ē: p̄ceptis nihil op⁹ est: ꝙ cū cōsuetudinē seque
mur: ea nos sequet̃. Si quę nō ē ī cōsuetudīe querem⁹
ut q̄sq; duo ūba ī q̄tuor formis fixerūt: sil̃r q̃uis hęc
nolem⁹: tñ erūt sequēda: ut Iupiter maspiter q̄s si q̄s
fuet analogias ꝓ īsano sit rep̄hēdus. nō g° ea est sequē
da: qd̃ si oꝫ id ē ut a sil̃ibus sil̃r oīa declinēt̃ ūba: seqt̃
ut ab his sil̃ bus dissil̃ a debeāt fīgi qd̃ nō fit. Nā & si
milib⁹ alia fiūt sil̃ia: alia dissil̃ia: & a dissil̃ b⁹ ꝑtī sil̃ia
ꝑtī dissil̃ia: a sil̃ibus sil̃ia ut a bono & malo bonū ma
lū: a sil̃ibus dissil̃ia ut a lupus lepus lupo lepori. Cōt̃
ria a dissil̃ib⁹ dissil̃ia: ut p̄amus ꝑis p̄amo pari: a dissi
milib⁹ sil̃ia: ut Iupiter iouis ioui. Eo etiā magis analo
gicos dissil̃ia fīgūt̃: ꝫ etiā ab hisdē uocabul̃ dissil̃ia.
Neq; a dissil̃ibus sil̃ia: ꝫ etiā eadē ab hisdē uocabulis
dissil̃ia fīgi appet: ꝙ cum duę sit albę ab una dicūt̃ al
bani ab altera albenses: cū trinę fuerīt athenę: ab una
dcī athenei: ab altera athenēsii a tertia atheneopolite.
Sic ex diūsis ūbis multa fcā ī declinādo īueniūt̃ eadē:
ut cū dico a saturni: luo luā & a soluēdo abluo abluaꝫ
Oīa fere nr̃a oīa liberalia & muliebria. multitudīs cū
recto casu fiūt dissil̃ia: cū dādi sil̃ia: ut marces teren
tii: focie terētię. eadē ī dādi uiris terētiis & mulierib⁹
terentiis. Dissil̃e plaut⁹ & plauti⁹ & cōe ut hui⁹ plau
ti & plauti. deniq; si ē analogia: qd̃ ī multis ūbis & sil̃i
tudo ūboꝝ seqt̃: ꝙ ī pl̃ibus ē dissil̃itudo: ut non sit in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſmõe ſequenda analogia.poſtrẽo ſi ẽ ĩ orõe ut ĩ oĩbus
ei⁹ ꝑtibus eſt:a ĩ aliq̃ eẽ paꝝ & ĩ oĩbus ñ eſt: in aliq̃ eẽ
paꝝ ẽ:ut albũ eſſe ethiopẽ eẽ.nõ ſatis ẽ ꝙ hꝫ cãdidos
dentes:nõ eſt g° analogia cũ a ſiꝑibus ꝟbis quę declinã
tur ſiꝑia fore pollicent̃ q analogias eſſe dñt: & cũ ſiꝑi
letũ deniq; dicẽtes ſe uerbo ꝟbũ ex eodẽ ſit gñe eadẽ fi
gura trãſitũ de caſu ĩ caſũ ſiꝑr oſtẽdi poſſit.q hęc dñt
utrũq; ignorãt.& ĩ quo loco ſiꝑitudo dẽat eẽ & quẽad
modũ ſpectari ſoleat.ſiꝑe ſit necne quę cũ ignorãt ſe
qt̃ ut cũ analogiã dicẽ nõ poſſit ſequi debeam⁹.Que
ro enĩ uerbũ utrũ dicant uocẽ q̃ ex ſyllabis eſt ficta eã
quã audim⁹.an ꝙ ea ſignificat quã ĩtelligim⁹:an utrũ
q; ſi uox uoci eẽ dꝫ ſiꝑis nihil refert:qd̃ ſignificat mas
an foeĩa ſit & utrũ nomẽ an uocabulũ ſit qd̃ illi ĩter
eẽ dñt Sĩ illud qd̃ ſignificat̃ dꝫ eẽ ſiꝑe Theona & the
ona quos dñt eẽ pene ipſi gemĩos ĩueniũt̃ eẽ diſſiꝑes
ſi alter erit puer alter ſenex: aut unus albus & alter
ęthiops.Itẽ aliqua re alia diſſiꝑe.Sĩ ex utraq; ꝑte debꝫ
uerbũ eẽ ſiꝑe nõ cito ĩueniet̃ qui in alterutra re claudi
cet.nec ꝑ perna & alphaena erit ſiꝑe:ꝙ alteꝝ nomẽ ui
rũ alteꝝ mulierẽ ſignificat. Quare qm̃ ubi ſiꝑitudo
eẽ debeat nequeunt oſtẽdẽ ĩprudẽtes ſunt q dñt eſſe
analogias alteꝝ illud qd̃ dixi quẽadmoduꝫ ſiꝑe expe
ctari opteret ignorare appet ex eoꝝ p̃cepto qd̃ dñt cũ
trãſierit e noĩandi caſibus ĩ eos quos appellant uocã
di.tum deniq; poſſe dici rectos eſſe ſimilis aut diſſiꝑis
eſſet enĩ ut ſi quis Menechinos gemĩos:cum uideat
dicat ſe non poſſe iudicare ſimiles ne ſint:niſi qui ex
his ſint nati conſiderarit : nunc diſcrepat inter ſe ni-
hil ĩquam quo magis minusue ſit ſimile:qd̃ cõferas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

cū altero ad iudicādū extrinſecꝰ oꝫ ſumi. Quare cū iḡ
rēt: quēadmodū ſiꝑitudo dēat ſumi: de analogia dicē
nō pñt hęc aptiꝰ dixiſſē niſi breuiꝰ eo nūc mallē qđ
ifra ſūt planius uſurpāda. q̄re qđ ad uniūſā úboꝝ no
mē attinet hęc attigiſſe mō ſatis ē. qđ ad ptis ſíngulas
orōis deíceps dicā. q̄ꝝ uis qm̄ ſūt diuiſiones plures
nūc ponā potiſſimū. ītē q̄ diuidit oro ſuāda: ut nā in
q̄tuor ptis. Vnā quę hēt caſus: alterā quę hēt tēpora: &
tertia quę hēt neutrū: & q̄rta ī quā ē utrūq; : has uocāt
quidā appellādi dicēdi aminiculādi iūgēdi. appellādi
dr̄ ut hō & neſtor: dicēdi ut ſcribo & lego iūgēdi atq;
adminiculādi: ut docte & cōmode. Appellādi ptes ſūt
q̄tuor e qs dicta a qbuſdā ꝑ uocabula quę ſūt ut qſq;
uocabula ut ſcutū ut gladiū: noía ut Romulꝰ remus
Pronoía ut hic hęc: duo media dicūt noíatis: pría &
extrema articuli. Primū gñs ē ífitū. Secūdū ut ifitū.
Tertiū ut effinitū. Quartū fítū: hęc ſigulati triplícia
ēē debēt: qđ ſexū multitudinē caſū ſexꝰ utrū uirile an
muliebre: an neutrū ſit: ut doctꝰ docta doctū. multitu
dinē unū: an plura ſignificet: ut hic hi hęc: caſū utrū
recto ſit: ut marcꝰ an obliq̄ ut marco: an cōi ut iouis.
his dictis ptibꝰ ſígulas ꝑſpice quo facilꝰ nuſq̄ ēē ana
logías quas ſeq debeamꝰ uideas. Nēpe eē optebat uo
cis formas ternas: ut ī hoc humanꝰ hūana humanū.
ſi hñt quādā binas: ut ceruꝰ cerua: quādā ſígulas ut ap
& ſic multa. nō ergo ē ī huiuſcemōi gñibꝰ analogia.
Et in multitudíe: ut unꝰ ſignificat pater plures pres
ſic oía debuerint eſſe bina: ſi & ſígularia ſolum ſunt
multa: ut cicer ſíſer. nemo enim dicit cicera ſífera: &
multitudines: ut ſaline: non enim ab his ſingularis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſpe dr̃ ſalía & balnea:neq; ab eo qd̃ dicũt balneũ hẽt multitudinẽ cõſuetudo:nã qd̃ ẽ:ut p̃diũ balneũ debu erit eẽ plura ut p̃dia balnea;qd̃ nõ ẽ·g° ĩ his quoq; ana logia Alia caſ9 hñt & rectos & obliquos· alia rectos ſolũ alia mõ obliquos hñt utroſq; ut Iuno iunonis· re ctos mõ ut Iupiter maſpiter:obliquos ſolũ : ut iouis iouẽ.nõ g° ĩ his ẽ analogia.Nũc uideam9 ĩ illa q̃dtip tita·primũ ſi eẽt analogia:ut ĩ his trib9 articul9 ut ẽ qſ cui9:ſic dicẽt̃ qua quã cui9:& ut ẽ a qs cui:ſic dicẽt̃ q̃. que nã ẽ ꝓportõe ſiſe:ut dee bonę quę ſit:de ea bona q̃ ẽ:& ut ẽ quẽ qs:ſic qs ques q̃re qd̃ nũc dr̃ q̃ boíes·dici oportuit ques.Pręterea ut ẽ ab is ei ſic ab ea eę dicẽtur: qd̃ nũc dr̃ ei ꝓnũciaret̃:ut ĩ his uiris ſic eis mulieríb9 & ut ẽ ĩ rectis caſib9 ea:id ĩ obliqs cẽt ei9 & his nũc ñ mõ ĩ uiríli ſicut ĩ muliebri dr̃ ei9·ſi etiã ĩ neutris articu lis:ut ei9 uiri:eius mulieris ei9 pabuli cũ diſcrinẽt̃ in rectis caſibus:is ea id de hoc gñe ptius tetigi: q̃ libra rios hęc ſpõſoria ĩdulgẽtius elaturos putaui.De noía tiuis q̃ accidũt ꝓxíe ad fĩtã nãz articuloꝝ atq; appellã tur uocabula:ut bõ & equ9 eoꝝ declinationũ gña ſũt q̃tuor·unũ noíandi:ut ab equo eqle: alteꝝ caſuale: ut ab equo equũ:tertiũ augẽdi:ut ab albo albius:q̃rtum minuẽdi:ut ciſta ciſtula·Primũ gñs ut dixi id ẽ cũ aliq̃ pte orõis declĩata ſũt recto caſu uocabulũ:ut a balneíſ balneator:hoc fere triplices habz radices qd̃ & a uoca bulo orit̃:ut a uenatore uenabulũ & a nõie:ut a tibure tibur.ſi a ũbo & a currẽdo curſor:ĩ nullo hoꝝ analogiã ſuaꝛ uidebis ꝑmũ cũ dicat̃ ut ab oue & a ſue ouile & ſuile:ſic a boue boule ñ dr̃·& cũ ſiſe ſit auis & ouis ne q; dr̃ ut ab aue auiariũ:ab oue ouile:ab aue auile nõ ẽ,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

neq; ab oue ouiariū:& cū debuerit cē ut a cubatōe cu biculū ſit:a ſeſſiōe ſediculū nō ē. Quoniā taberna ubi uenet uinū a uino uīaria:a creta cretaria ab unguēto ūguētaria dr̄. Analogicō ſi eēt uocabula:ubi caro ue nit carnaria:ubi pelles pellaria:ubi calcei calcearia di cēt̄.nō lauiena.ac pelleſuina & ſutrina.Et ſicut eſt ab uno uni.a trib9 trini.a quattuor q̄drini:ſic a duob9 di ūni nō bini dicēt̄ necnō ut q̄drigę trigę ſic poti9 diugę q̄ bigę.pmulta ſūt huiuſce gn̄is quę qm̄ admonitus pſpicē pōt mitto.Vocabula quę a noīb9 oriūt̄. ſi a ſi milib9 noīb9 ſyllabis cē debēt dicem9.Quoniā gemia ſūt pma alba roma pniēſes.aut qm̄ ſiꝑis ē roma bola pma dicem9:ut romāi bolani:ſic pmani:& a pgamo ab ilio ſiꝑ pgamen9 ilienus.a ilius unus. & alia mas & focia:ſic pgam9 & pgama uir & mulier.& quoniā ſiꝑia noīa ſūt aſia libya dicemus aſiatices & libyaticoſ boies quę uocabulo dicūt̄ a uerbis fiūt:ut a ſcribendo ſcriptor a legēdo lector.hęc quoq; nō fuare ſiꝑitudiē licet uidē:ex his o ſiꝑit̄ dicat̄ ut ab amādo amator:a ſa lutādo ſalutator:a cātādo cātator.& cū dicat̄ laſſus ſū metēdo tērēdo.ex his uocabula nō reddūt ꝓportionē: quo nō ſit:ut meſſor fertor.mꝑta ſūt itē ī hac ſpē: in qbus poti9 cōſuetudinē ſeqmur q̄ rōē uerboꝝ. Prętę rea cū ſint ab eadē origīe ūboꝝ uocabula diſſiꝑia ſupi oꝝ: qꝑ ſimul hēant caſus & tēpora quo uocāt̄ pticipia & mꝑta ſit ɔtraria:ut amor amo ſero ſeror:ab amo et eiuſmōi oīb9 uerbis oriūt̄ pñs & futurum & amās & amaturus.& ab eis uerbis terti9 qd̄ dz fīgi ꝑteriti.In lī gua latīa repiri nō pōt:ñ ergo ē anālogia:ſic amabor legor & eiuſmōi uerbi ē uocabulū eius gn̄is prętęriti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

tēporis ſit ut amat9 erā:ſū:ero:neq; pñtis & futuri ab his fit.nō ē analogia:preſertī cū tātus numer9 uocabu lo4 ī eo gñe īterierit:qđ dicim9 in his uerbis quę con traria nō hñt:loquor & uenor: tñ dicimus loquens & uenās locuturus & uenaturus qđ ſecūdū analogias ñ ē qm̃ dicim9 loquor & uenor:uñ illa quę erāt ſupiora emimus ſeruāt̃ qđ cū ex his quę cōtraria uerba hñt̃ alia efficiūt terna:ut ea:q̃ dixi:alia bina:ut ea q̃ dica4: currēs ābulans:curſurus ābulaturus:tertia enī p̄teriti nō ſūt:ut curſus ſū ābulatus ſū.ne ī his qdē q̃ ſępius pudet fieri oſtēdūt ſuant analogiā:nā ut ē a cātando cā titans:ab amādo amitans nō ē:& ſic multa ī his ſigp̄i bus.ſic ī multitudīs.Sicut enī cantitantes ſeditātes ñ dicūt̃:qm̃ ē uocabulo4 genus qđ appellāt opoſitū & negant cōferri id optē cū ſīplicibus:de quibus adhuc dixi de cōpoſitis ſepatī dicā:cū a tibiis & canēdo tibici nes dicūt̃:querūt ſi analogias ſequi opteat:cur non a cythara & pſalterio & pādura dicam9.cytharicē & ſic alia.ſi ab ede & tuēdo edituus ē:cur ab atroi & tuēdo poti9 atritum9 ſit q̃ atriēſis. ſi ab auib9 capiendis au ceps dicat̃.debuiſſe aiūt ex piſcibus capiēdis piſiceps ut aucupe.ſic piſcipe dici ubi lauet̃ ęs ferarias ñ ęre la uīas noīari:& ubi fodiat̃ argētū argētifodīas dici : ne q; ubi fodiat̃ ferrū ferifodīas:q lapides cędunt lapici das:q ligna lignicidas ñ dici.neq; ut aurificē ſic argēti ficē:nō doctū dici īdoctū:nō ſalſū īſulſū. ſic ab b̄ q̄q; fōte q̃ pfluāt aīadūtē ē facile.Relīqt̃ de caſib9 ī q̄ ari ſtarchei ſūt otēdūt neruos primū ſi ī his eēt analogia dicāt dixiſſe oēs noīaturos & articulos habere totidē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

casus nūc alios habere nō solū.ut lrās singulas oēs alios tris.ut prędiū prędii prędio. Alios q̄ttuor:ut mel mellis melle Alios qnq;:ut qnt9 quīti quīto quitū quite.Alios sex:ut un9 unius uni:unū une uno:nō esse ergo ī casibus analogias: Secūdo qd' Crates dicebat: cur quę singulos habēt casus: ut litterę grecę nō dicā tur alpha & alphati alphatos:si idē mihi respōdebit' qd' Crateti nō essēt uocabula nostra.sed penit9 barba ra querā cur idē nostra noia & psarū & ceteroy quos uocāt barbaros cū casib9 dicāt: q̄re si esset in analogia aut ut poenicoy & ęgyptioy uocabula sīgul' casibus dicēt' aut plurib9.ut galloy ac cęterorū. Nā dicūt ab alauc alauc9 & sic alias:In qd' scribēt dicēs: qd' poeni cū sit singul' casib9 ideo eas litteras grecas noiari: sic gręci nostra senis casib9. nō qnis dicere debebāt:qd'cū nō faciūt nō ē analogia quę si eēt negāt illū casū duo b9 moisdebuisse dici qd' fit otra. Nā sine reph̄ēsione uulgo alii dicūt ī singulari. hac oui & aui alii hac oue & aue.In multitudinis hę puppes restes. Itē qd' ī patricio casu hoc gen9 dispariliter ciuitatū parētū & ciuitatū parētiū.In accusādi hos mōtes fōtes & hos mōtis fōtis.Itē cū si sit analogia dicūt a similibus uerbis sīl'iter declinatis sīl'ia fieri & id nō fieri ostēdi possit despiciēdā eā cē rōnē atq ostēdit'. Nā qd pōt sīl'iu9 eē q̄ mens dens gens.cum horum casus patricius & accusatiuus in multitudine sint dispariles.Nam de primo sit gētiū & gētis.ut rubiq; ut sit:a secūda mētiū & mētes.ut ī pore solo sit idē a tertio dētiū & dentes ut ī neutro sit sic itē q̄niā sīl'e ē recto casu Sur9:lup9 lep9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

rogāt nō dicant ꝓportionē:itē ſuro lupo lepo. Si nō re
ſpōdeat ſil'ia nō eē ꝙ ea uocem⁹ diſſimil'r ſure lupe le
pus.Sic enī reſpondē uoluit Ariſtarcus Crateti.Nā ut
ſcripſiſſet ſil'ia eſſe phylomedes heraclides melicer
tes dixit nō eſſe ſimilia.In uocando enī cū e breui dici
philomede:cū e longo heraclide: cum breui melicerte
in hoc dicūt Ariſtarchū nō ītellexiſſe qd' quereretur.
ſi nō ſolueret.Sic enī ut quicqd ī obliquis caſib⁹ diſcre
pauit dicē potuit ꝓpter ea rectos caſus uoci eſſe ſil'is:
cū querat .duo īter ſe ſil'ia ſint necne nō debē extrinſe
cus aſſumi:cur ſimilia ſunt.Itē ſi eēt analogia ſil'r ut
dicūt aues oues ſues dicerent.itē ut ouiū auiū ſuiū: ſi
analogia ē īquit. Cur populus dicit dei penates.dei cō
ſentes:cū ſit ut hic reus:ferus deus:ſic hi feri dei. Item
querunt ſi ſit analogia cū appellāt oēs ędes deū cōſē
tū & non deoruȝ conſentiū:item cur dicatur mille de
narium:nō mille denariorum.eſt enim hoc uocabulū
figura:ut Vatinius Manilius.denarius debet igit' di
ci:ut uatiniorum maniliorum denarioruȝ: & nō equū
publium mille aſſarium eſſe ſed mille aſſariorum .
ab uno enī aſſario multi aſſarii:ab eo aſſariorū.itē ſe
cūdū illoꝝ rationē debemus ſecūdis ſyllabis longi⁹ he
ctorē.Hectorē eſt enī ut queſtor prętor neſtor queſto
rē prętorem neſtorē:queſtoris prętoris hectoris:& nō
debuit dici quibuſdas quiſdas.eſt enī ut ei his qs:at ſi
cut:quibus ibus.cū dicat' da patrifamiliai: ſi analogi
as ſeq uellēt nō debuerūt dicere.da patrifamilias: qd'
eſt:ut attinie cattinię familię.ſic una attinia cattinia fa
milia.Item plures patres familias dicere nō debuerūt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Sed ut ſiſenna ſcribit patresfamiliarū neq; oportebat ꝺſuetudinē notare alios dicere boum greges:alios bo uerū:& ſimilia:alios Ioum:alios Iouerum cum eſſet ut Iouis bouis ſtrui:& Iouē bouē ſtruę Ioui boui ſtrui nec cum hęc conuenirent in obliquis caſibus dubitare debuerint in rectis propinquibus:nūc ī cōſuetudīe aꝑr dicere pro Iouis Iupiter pro bus bos.pro ſtrues ſtruis Deíceps dicā de altero gñe uocabuloꝝ ī quo cōtētōes ſunt:ut albus albius albiſſimus. In quo id analogia non ſeruari appet:nā cū ſit ſimile ſalſum calidū:& di catur ab his ſalſius calidius ſalſiſſimus calidiſſimus debuit dici.Quoniam ſimile eſt bonum malum ab his bonius & malius boniſſimum & maliſſimū: nō ne dicitur bonum melius optimum:in aliis uerbis ni hil eſt:ut dulcis dulcior dulciſſimus:in aliis primū ; ut peius peſſimum.in aliis medium ceſior ceſius ceſiſ ſimus.in aliis bina ſūt quę ſint ab eadē uoce declīata & ea ita ut alias deſit ſecūdū & tertiū:ut ī hoc. Mane mani9 maniſſīe.Alias ut duo prima abſit:ut ab opti mū optius optimi.Alias ut primū & tertiū deſit:ut a melius:melius meliſſim9.prętera ſi diceret ſiꝑr cū ſi milia eēnt:Macer:ſacer:tener.& macerimus ſacerim9 tenerimus nō diſcreparēt in his macrior & magis ſa cer tenerim9: neq; alia triſyllaba fierēt.& ſi ībis domi naretur ſimilitudo dicerem9 ut cādidiſſim9 cādidiſſīa paupimus paupima:ſi candidus cādida paup paupa: & ut dicimus doctus docta doctiſſim9:doctiſſīa . Sic dicerem9 frugaliſſim9 frugaliſſima:fruęus & fruga ea ſi proportiōe eſſent uerba & uno uocabulo dicim9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

uirũ & mulierẽ ſapientẽ & diligentẽ:& ſapientiorẽ & diligẽtiorẽ ſic diceremus: Itẽ cũ puenerimus ad ſum mũ.qđ facim9 aliter nã uix dicim9 ſapiẽtiſſimus & diligẽtiſſimũ. fęminã ſapiẽtiſſimã & diligẽtiſſimã: quod ad uocabulox huius generis exẽpla ptinet mul ta ſũt reliqua ſed eadẽ quę dicta ad iudicãdũ ſatis ſũt qđ analogias ĩ collatõe uerbox ſeq nõ debemus:Ma gnitudinis uocabula cũ poſſit eẽ terna ut ciſta ciſtula ciſtella in mediis nõ ſũt:ut in his macer macriol9:ma cellus niger nigricul9 nigell9.Itẽ minima ĩ qbuſdam ñ ſũt.ut auis auicula auicella.caput capitulũ capitellũ In hoc genere uocabulox:qđ multa deſũt dominãdũ eſt nõ eẽ ĩ eo:ſed potius ſequẽdã cõſuetudiẽ q̃ rõnẽ:qđ ad uocabulox genera quatuor ptinet:ut in hoc poti9 cõſuetudinẽ q̃ analogiã dominari facile aĩaduerti poſ ſit dictũ ẽ.Seqtur de noĩbus quę differũt a uocabulis id'o qđ ſũt finita ac ſignificãt res ꝑpas ut paris:helẽa cũ uocabla ſĩt ĩfinita ac res coĩs deſignẽt:ut uir mu lier:e qbus alia noĩa a noĩb9 ut illũ ab illo : & illa ab illo.alia a uocabulo:ut ab albo albius:& ab atro atri9 ĩ neutris fuata ẽ analogia. Nã & cum ſit a Romulo Roma ꝑportione nõ ẽ:qđ debuit eẽ ꝑperni filiã non ꝑperne : ꝑperna mulieris nomẽ eẽ debuit & nata eſſe a ꝑperno qđ ẽ ut arbern9 ꝑcernus ꝑpern9 Arberna & ꝑcerna ꝑperna qđ ſi marcus ꝑperna uirile eſt nomẽ & analogia ſequẽda. Lutius elia & qntus mutia uirilia noĩa eſſe debebũt.Item quę habẽt ab rhodo: andro ci zico Rhodius cizicen9 ſimiliter cizius diceret cuius unuſqſq; Nam ut ab athenis athenicus dicit rheror

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

noíe & ſi nō ſit athenienſis í hoc ipſo analogia non eſt qđ alii noía hñt ab oppidis alíi aut nō hñt aut nō ut debēt hñt:hñt pleriq; libertini a mūicipio manumiſſi í quo nō ſocietatū & fanoꝝ ſerui nō fuarūt ꝓportō nē & rationē:& romanoꝝ libertati debuerūt dici:ut a fauēcia fauētinus:a reate reatinꝰ:ſic a Roma romanꝰ ut noíantᷣ a libertís orti publicis ſuis rōani q manumiſſi añq̄ ſb̄ mgr̄atꝰ noía q eos liberaret ſuccedē cepit.híc q̄q; illa noía leſis.Vfenas Carinas Mecoenas quę cū eēnt a loco ut Vrbinas & tñ urbinus ab his deuerūt dici ad noſtroꝝ nominum ſimilitudinem.

.M.T.VARRONIS ANALOGIE LIB.V.

NEſciūt docē q̄ diſcē quę ignorāt:in:quo fu Crates nobilis grāmaticꝰ qui fretꝰ Criſpo hoíe acutiſſío qui reliquit pianomalias hi libri cōtra analogiā atq; Ariſtarciū ē nixꝰ ſi ita ut ſcripta ídicāt eiꝰ ut neutriꝰ uideatᷣ puidiſſe uolūtatē qđ & chriſippus de ęqlitate cū ſcribit ſmones ꝓpoſitū hēt oſtēdē ſiꝑes res diſſiꝑibꝰ uerbis & ſiꝑibus cōdiſſiꝑes eē uocabuꝰ notatas id qđ ē uerbū & cū aristarchus de ęqualitate cōſcribit & de uerboꝝ ſiꝑitudíe quarūdā íclinatōes ſequi iubet:quoad patiatᷣ cōſuetudo.Sed hi qui í loquēdo ptí ſequi iubet nos cōſuetudinē ptí rationē.Nā tā diſcrepāt q cōſuetudo & analogia & ex hac cōſuetudo ex diſſiꝑibus & ſiꝑibus uerbis eoꝝ q declinatōibus cōſtat neq; anomalia neq; analogia ē repudiāda:niſi ſi nō ē hō ex aía:qđ ē bō ex anía:q đ ē ex corpore & aía.Sed ea quę dicā quo facilíꝰ pude ri poſſūt priꝰ de trinis copuꝰ diſcernendū.Nā cum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

cõfuſí ex utraq; pte pleraq; dicũt̃:quay alia ad aliã re
ferri debẽt ſũmã primũ de copul̃ nature & ſuis. Hęc
enĩ duo ſũt quę exigũt diũſa qd̃ aliud ẽ dicẽ uerborũ
analogias:aliud dicẽ uti optẽ analogiis. Secũdũ de co
pul̃ multitudís ac finis utrũq; oíum uerboy dicãt cũ
analogia : an uſus an maioris ptis. Tertiũ de copulis
pſonay qui eis debẽt uti q̃ ſunt plures alia enĩ popu
li uniuerſi:alia ſíguloy:de bis nõ eadẽ oratores & poe
tę:q; eoy nõ idẽ ius. Itaq; populus uniũſus debet in oí
bus uerbis uti analogia & ſi ꝓperã ẽ cõſecutus corrigẽ
ſe ipſũ. Cũ orator nõ debeat í oíbus uti:qd̃ ſine offẽ
ſiõe nõ põt facẽ cũ poetę trãſilire lineas ípune poſſint:
populus enĩ í ſua poteſtate ſinguli í illi9. Itaq; ut ſuã
quiſq; cõſuetudinẽ ſi mala ẽ corrigẽ debeat: ſic popu
ſuã. Ego populi cõſuetudíſ nõ ſũ:ut dñs at ille meę ẽ:
ut rõi obtẽpare dz gubernator: gubernatori unuſq̃ſq;
innui:ſic populus rõi:nos ſíguli populo. quare ad quẽ
cũq; ſũmã í dicẽdo referã. ſi aíaduertes & ítꝑliges:uty
dicat̃ analogia cẽ:an uti opteret redigẽt̃:dici id in po
pulũ aꝑ:ac íde oíbus dici í eũ q; ſit í populo. Nãc rñ
primũ dicã ꝓ uniuerſa analogia:cur nõ mõ uideat̃ cẽ
reꝑhẽdẽda ſi etiã cur í uſu quodãmõ ſequẽda. Secũdo
de ſingꝑis crmíbus:quib9 rebus poſſit quę dicta ſũt
cõtra ſolui dicã ita ut gñati cõꝑhẽdãt: & ea quę í ꝓori
libro ſũt dicta:& ea q̃ poſſũt dici atq; illic ꝓterii

PRimũ qd̃ aiũt qui bñ loqui uelit cõſuetudi
nẽ nõ rõnũ ſiꝑitudinẽ:qd̃ alteꝝ ſi negligat ſñ
offẽſiõe facẽ nõ poſſit. alteꝝ ſi ſequat̃:qd̃ ſine
ꝓprehẽſione nõ ſit futurum erat:qd̃ qui in loquendo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ɔsuetudinē q̄ oportet vti sequit̄:nō sine rōne. Nam vo cabula ac ꝟba quę declinam⁹: similiter ea in ɔsuetudīe esse videm⁹:& ad ea referim⁹. Et si qd est erratū:non sine ea corrigim⁹. Nā ut qui tricliniū cōstrarūt si quē lectū de trib⁹ vnū īparē posuerūt: aut de parib⁹ min⁹ aut parū ꝓduxerūt vna corrigim⁹:& ad consuetudinē cōem: & ad alioꝝ triclinioꝝ analogias. Sic si qs orōne in ꝓnūciādo ita declinat ꝟba ut dicat disparia:qd̄ pec cat redigē debem⁹ ad cęteroꝝ similiū verboꝝ rōem:cū duo peccati genera sint declīationū. vnū qd̄ in cōsue tudinē ꝑperā receptū est. Alterū qd̄ nōdū est:& ꝑperā dicat̄ vnū dant nō oportē dici qd̄ sit in cōsuetudīe. Al terū nō cōcedit̄:quin ita dicat̄:ut sit simile cū id faciat ac si qs pueroꝝ ꝑ delitias pedes male ponē atq; imitāi vacias cepit:hos corrigi oportē si cōcidat. Coñ si qs in cōsuetudīe ābulādi iam fact⁹ sit vocia aut cōpnis:si eū corrigi nō cōcedat:ñ sequit̄:ut stulte faciāt: qui pueris in geniculis:alligāt serperastra ut eoꝝ deprauata ñ cor rigāt crura:cū deculpādus nō sit: medic⁹ qui e longinq̄ mala cōsuetudīe ęgrū in meliorē traducit. quare repre hēdēdus sit qui orōem min⁹ valentē pręter malā ɔsue tudinē traducit ī meliorē pictores appelles ꝓtogenes sic alij artifices egregij nō rep̄hendi:qd̄ cōsuetudinē mi conos:& alioꝝ Dyorosarim me etiā superioꝝ nō sunt secuti. Aristophones īprobādus qui potius in qbusdā veritatē q̄ cōsuetudinē secut⁹:qd̄ si viri sapiētissimi & in re militari: & in aliis rebus multa cōtra veterē cōsue tudinē cū essēt vsi laudatides piciēdi qui potiorē dicūt oportē esse consuetudinē rōne. An cum quis ꝑperam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

cõſuetuerit q d facẽ in ciuitate nõ mõ patiemur: ſi etiam pęna affinẽ: ideſt ſi qs pperã cõſuerit dicẽ verbũ nõ cor rigem9: tũ id fiat ſine pęna. & bi qui pueros in ludum mittũt ut diſcãt: quę neſciũt ẋba: quãadmodũ ſitibãt. Idẽ barbaros q ignorabũt ẋba. quãadmodũ oportuit dici. nõ docebim9 ut ſciãt: qua rõne cõueniat dici: ſed ut nutrix pueros a lacte ñ ſubito euellit a cõſuetudíe cũ a cibo priſtino í meliorẽ traducit: ſic í maioris loquẽdo annis cõmodiis ẋbis ad ea: quę ſũt cũ rõne modice tra ducere oportet: cũ ſit cõſuetudíe cõtra rõne. Alia uerba ita ut ea facile tolli poſſint: Alia ut uideat᷑ eẽ fixa quę leuiter haberẽt ac ſine offenſiõe cõmutari poſſint. Si enĩ ad rõem corrigi oportet quę tũ ad rõem ſũt ita ut in p̃ſentia corrigẽ nequeas: quin ita dicas. hic oportet ſi poſſis nõ uti. Sic enĩ abſcoleſcẽt ac poſtea iam ob lit terata facilius corrigi poterũt: quas nouas ẋbi declina tiones rõne ítroductas reſpuit forum. his boni poetę maxíe ſceneci cõſuetudíe ſubigẽ auris populi debent: q᷑ poetę multũ poſſint in hoc ꝓpter eos quędã ẋba í declinatiõe meli9: quędã deterius dicitur. Cõſuetudo lo quẽdi eſt in motu. Itaq; ſolet fieri & meliore deteriora meliora ẋba pperã dictũ apud antiquos aliquos ꝓpt᷑ poetas nõ modo nunc dicant᷑ recte: ſi etiã quę rõne dc̃a ſunt tũ num pperaꝫ dicunt᷑. Quare qui ad cõſuetudinẽ nos uocãt. ſi ad rectã ſeq̃mur. In eo q̃q; enĩ ẽ analogia ſi ad ea íuocent: quę eſt deprauata nihilomagis ſeque mur. niſi cum erit neceſſe ſequar í cęteris rebus mala exẽpla: nam ea quoq; cũ aliq̃ uis urget íuiti ſequamur. Neq; enĩ Lyſippus artificum prioꝝ potius eſt uitioſa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſecut9 qui artē. Sic populus facē debet: etiā ſinguli ſine offenſiōe qd' fiat populi qui admiſſa modo quęrāt. ſed etiā qd' iudiciū det idē ex ſermone. ſi qd deperiit nō mō nihil ípendūt ut reqrant: ſi etiā cōtra iudices repugnāt: ne reſtituūt verbū nouū & rōne ítroductū q̄ min9: ut recipiam9 iuuare nos debem9. Nam ad uſum in veſti mentis ędificiis ſuppellectilis nouitati non impediat vetus cōſuetudo. quē enim amor aſſuetudís potius in pānis poſſeſſorē retinet quem ad noua veſtimēta tra ducit. An nō ſępe veteres leges abrogare nouis cedūt: nōne in ulitatis formis vaſoꝝ recētib9 a gręcia allatis oblitterate antique cōſuetudís ſynoꝝ. & capullaꝝ ſpes His formis uocabuloꝝ in contamíati uti nollent quę docuerit oratio ꝓpter cōſuetudinē ueterē. Et tātū inter duos ſenſus ítereſſe uolunt. ut oculis ſemper aliquas figuras ſupellectilis nouas cōquirāt cōtra auris exptes uelint eſſe. Quotus quiſq; iam ſeruus habet priſcis no minib9: quę mulier ſuum inſtrumētū ueſas atq; auri ueterib9 uocabulis appellat ſi íductis. nō tam iraſcēdū q̄ buiuſce prauitatis patronis. Si enī uſq;quaq; nomē eſſet analogia tū ſequebat: ut in uerbis quoq; nō eſſet nō cū eſſet uſq;quaq; cū eſt. nō eſſe in uerbis q̄ enī eſt pars mūdi quę nō eſt ínumerabiles habeat analogias. cęlum an mare an terra q̄ in his nōne in cęlo: ut ab ęq noctiali circulo ad ſolſticialē. & huíc ad ſeptentrionalē diuiſū. ſic contra a parib9 partib9. Idē a bruma uerſū cōtraria parte nō quantū polo ſuperior abeſt & abeſt et a ſeptētrionali circuit cū his ad ſolſticiū tantūdem abeſt íferior ab eo quem arti articon uocant aſtrologi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

et is ad ad brumalē:nō quēadmodū quodq; ſignū ex
torrū.hoc anno qđ quotquot annis eodē mō exoritur
Num aliter ſola bruma venit ad ęquinoctiū.An coñ
cū ad ſolſtitiū venit ad ęqnoctialē circulū. & inde ad
brumā.Nōne luna:ut a ſole diſcedit ad aquilonē & īde
redit in eandē viā: ſic inde fertur ad auſtrū & regredit̃
inde: Sed qd plura de aſtris ubi difficili9 repetit̃ quid
ſit aut fiat ī motib9 diſſimiliter. At ī mari credo mot9
nō habēt diſſimilitudīes gemīas q ī xxiij. horis lunarib9
quottidie quater ſe mutāt. At cū ſex horis ęſtus circu
erūt totidē decreuerūt rurſus idē.Itēq; ab his ante hanc
analogiā ad diē ſeruāt:ad menſē nō itē alios mot9. Sic
itē cū habeāt alios inter ſe cōueniētes: de quib9 ī libro
quē de eſcuariis feci:ſcripſi. Non in terra in ſectiōibus
ſeruata analogia.Nec cuiuſmodi in p̄terito tēpore fru
ctuū genera reddidit.ſiſ̄ia ī p̄ſēti reddat: et cuiuſmodi
attritico iacto reddit ſegetes: ſic ordeo ſato ꝓportione
reddidit parilis. Nam ut europa habet flumīa: lacus
mōtes cāpos: ſic habet aſia. Nā in volucrib9 generatī
ſeruat̃ analogia nō ex aquilis aquilę;atq; ex turdis qui
ꝓreant̃ turdi: ſic ex reliquis ſuis cuiuſcūq; generis.
An aliter hoc fit q̄ ī aere in aqua nō hic Conchę int̃
ſe generatī īnumerabili numero ſiſ̄es.Non piſces ſane
murena fit lupus:aut merula. Nō bos ad bouē collat9
ſiſ̄is.Et qui ex his ꝓgenerant̃ inter ſe vituli etiam: ubi
diſſiſ̄is vetus:ut ex ęqua mulus: tñ ibi analogia qđ ex
quocūq; aſino & ęquo naſcitur id eſt mulus aut mula
ut ex ęquo & aſina binnuli.Non ſic ex viro & muliere
oīs ſiſ̄is partus: qđ pueri & puellę nō boȳ ita inter ſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

nō oía ſiſſia mēbra ut ſepati í ſuo vtroq; genē ſiſitudīes intra parit. Non oís cū ſint ex aía & corpe ptes quoq; boy ꝓportiōe ſiſſes. qd ergo cū oēs aíe hominū ſint diuerſe in octouas ptes inter ſe nō ꝓportiōe ſiſſes. quinq; quib9 ſētim9. ſexta q̄ cogitam9. ſeptía qua ꝓgeneram9 octaua qua voces mittim9. Igit̄ quoniā qua loqmur uoce orationē bāc q̄q; neceſſe eſt natura hr̄e analogias Itaq; habet an nō vides ut greci habeāt eā q̄driplicatā: vnā in qua ſit caſus. alterā in qua tēpora. tertiā in qua neutrū. quartū in qua utrūq;. ſic nos habē & qd verba neſcis ut apud illos ſint alia finita: alia ne ſic utra eſſe apud nos equidē nō dubito: qui aíaduertūt. Itē in eam ínumerabilē ſiſitudinē numerū ut triū tēporū x̄ba. ut triū pſonay. qs enī p̄ot noía aíadūtiſſe in omni or̄one eſſe: ut legebā lego legā. ſi lego legis legit. Cū hęc cadē dicant̄ alias: ut ſingula alias ut plura ſignificēt̄. Quis enī tā tardus qui illas q̄q; nō aíaduertit ſiſitudíes quib9 utimur impando: quib9 in optando: quib9 íterrogādo: quib9 in ífectis rebus: quib9 in p̄fectis: ſic aliis diſcriminib9. Quare qui negat eē rationē analogię nō videt naturā nō ſolū or̄onis. ſi etiā mūdi qui cū vident & ſeq negāt oportē pugnāt cōtra naturā: nō cōtra analogiam et pugnāt uolſillis nō gladio. Cū pauca excepta x̄ba ex pelago ſmōis puluiniſ trita efferāt. cū dicāt ꝓptēa analogias ñ etiā ſiſr ut ſi qs viderit mutilū bouē aut luſcū boíem claudicantē ęquū neget í cornib9 boū hominū et ęquoy naturā ſiſitudíes ꝓportiōe conſtare. Qui cum duo genera eē dicūt analogię vnū nāle. qd̄ ut ex natis naſcūt̄ lētis: ſic & lupinū. Altey uolūtariū ut í fabrica

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

cū vidēt ſcenā ut deteriore pte ſint hoſtia ſic eſſe in ſini
ſteriore ſiſi ratiōe factā: de his duobus generib9 nālem
eſſe analogicen·ut ſit in motib9 cęli volūtariā non eſſe
qđ ut q̄q; fabro lubitū ſit poſſit facē partē ſcene:ſic ī
hominū partib9 eſſe analogias qđ eas natura facit in
x̄bis ñ eē qđ et boīes ad ſuā q̄ſq; uolūtatē fingūt. Itaq;
de eiſdē reb9 alia x̄ba habē gręcos·alia ſyros alia latīos
Ego declinat9 x̄box & uoluntarios & nālis eē puto:uo
lūtarios quib9 boīes uocabula īpoſuerīt reb9 quandā:
ut a Romulo Roma a Tyburę Tyburtes· Nāles ut
ab īpoſitis uocabulis quę īclinant in tēpore aut ī caſus
ut a romuli romulo romulū·& a dico dicebā dixeram
Itaq; in uolūtariis declīationib9 incōſtātia eſt. In nālib9
cōſtātia quas utraſq; quoniā id nō debeāt negare eſſe ī
oīone q̄ in mundi ptib9 oībus ſit. Et declīatiōes x̄box
in vniūſales dicendū eſt eē in his analogias·Neq; ſtatī
ideo ea ī oībus x̄bis eſt ſequēda·Nā ſi qua pperā decli
nauit x̄ba cōſuetudo:ut ea aliter ſine offenſiōe multox
hinc orationē x̄box p̄termittēdū oſtēdit loquēdi ratio.
Quod ad vniūſalē ptinet cauſam·Cur ſiſitudo & ſit in
oīone & dēat obfuari & quā ad finē quoq; ſatis dictū
quare qđ ſequit de ptib9 ſingulis deīceps expediem9
ad ſingula crimīa q̄ dicunt analogias ſoluem9. In quo
aīaduertito naturę q̄ druplicē eē formā· ad quā in decli
nādo accomodari debeāt x̄ba. qđ debeat ſubeſſe neq;
deſignet·& ut ſit ea res in uſu:et ut uocis natura ea ſit
quę ſignificauit ut declinari poſſit & ſiſitudo figura
x̄bi ut ſit ea:q̄ ex ſe declinata genus prodere certū poſ
ſunt: quo neq; a terra terrus ut diceret poſtulandū eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

qđ natura enĩ ſubeſt ut in hoc alterũ maris alterũ foc minę debeat eſſe. Sic neq; ꝑpter uſũ ut Terẽtius ſigni ficat vnũ plures terẽtij poſtulãdũ ẽ: ut ſic dicam⁹ faba et fabę nõ enĩ in ſiłibus vtrũq;. Neq; ut dicim⁹ terẽtiuſ terẽtiũ ſic poſtulandũ: ut ĩclinem⁹ ab a & b qđ nõ oĩs natura habet declinat⁹. Neq; ĩ forma collata q̃rendũ ſolũ q đ bẽat ĩ figura ſiłe: ſi etiã nõ nũq̃ in eo quẽ bẽat effectũ. Sic enĩ lana gallicana & apula videt̃ impito ſiłis ꝑpter ſpeciẽ: cũ peritus apulã emat pluris: qđ in uſu firmior ſit: hęc nũc ſtrictũ dicta aptiora fiẽt infra Incipiã hinc. qđ rogãt ex q̃ parte oporteat ſiłe eſſe ꝛbũ ab uoce an ſignificatiõe reſpõdem⁹ a uoce. ſi tñ ñ nũq̃ q̃rim⁹ genere ſiłia ne ſint: q̃ ſignificant̃ ac nomen vi rile: cũ virili ꝺferim⁹ foemíę cũ muliebri nõ qđ id qđ ſignificãt uocẽ cõmoueãt. Sed qđ enĩ nunq̃ in re diſſi milis figurę formas ĩdiſſiłes ĩponũt. Diſpariles ut cal cei mulieres ſint. an viriles ad ſiłitudinẽ figurę cum tñ ſciam⁹ nõ nũq̃ & mulierẽ habẽ calceos viriles & virũ muliebris. Sic dici uirum ꝑpennã aut plenã muliebrĩ formã. Et cõtra parietẽ ut obiectã eſſe formã ſimilem quo alterũ uocabulũ dicat̃ uirile alterum muliebre et utrũq; natura neutrũ. Sic itaq; ea uirilia dicim⁹. ñ quę utrũ ſignificãt: ſi quib⁹ ꝑponim⁹ hic & hi. Et ſic muli ebri: in quib⁹ dicere poſſum⁹ hi aut hę quare nihil eſt qđ dicũt theona & diona nõ eẽ ſimilis. ſi alter eſt ętbi ops alter gallus ſi analogia rerũ diſſiłitudĩes aſſumat ad diſcernẽdũ vocis verbis figuras qđ dicũt ſimile ſit nec ne nomen nomini ĩpudenter Ariſtarchũ prędpe. oportẽ ſpectare nõ ſolũ ex recto: ſi etiã ex eoꝝ vocandĩ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

casu. Esset enī deridiculū si silles iter se parētes sint de filiis iudicare. qui errant qđ nō ab eo obliqs casib9 sit ut recti simili facie ostendāt ut sed ꝓpter eos facilius prospici similitudo pōt eoꝝ q̄uis vim hēat.ut lucerna in tenebris allata nō facit:quę ibi sūt posita similia sit ſ ut videant q̄ sūt cui9 desint qd silis videt q̄ ī bis est extrema littera. crux frix quas qui audit voces auribus discernē pōt nemo cum easdē nō esse silles ex aliis x̄bis ītelligam9 qđ cū sic cruces & fruges & de his extrēis syllabis exēplis sit.c.ex altero sit ut ex.c.&.s. crux ex altero.c.&.s.frux frix qđ itē apparet: cū est dēptū s.Nā fit vnū cruci alterū frugi qđ aiunt:cū in maiore parte orōnis nō sit silitudo nō esse analogiā dupliciter stulte dicūt:qđ et ī maiore pte ē et ī mīore pte ē et si ī mīore sit:tñ sit ī maiore:nisi etiā nos calceos negabūt hr̄e qđ ī maiore pte corpis calceos nō habeam9:qđ dicūt nos dissimilitudinē.Itaqę in vestitu.in supellectile: delectari varietate nō paribꝰ sub oculis uxoris respōdeo:si varietas iocūditas: magis variū eē in quo alia sūt silia alia nō sūt. Itaq; sicut abacum argēto ornari:ut alia disparia: si orōne rogāt si similitudo sit sequēda cur malim9 habē lectos alios ex ebore:alios ex testudie.sic itē genere aliq alio:ad que dico nō dissilitudies quoq; seq. Sępe itaq; ex cadē supellectili licet videre.Nam nemo facit triclinij lectos nisi paris & materia & a latitudine et figura qui facit mappas triclinarias nō similis inter se.quis puluinos.quis deniq; cętera. q̄ vni9 generis sint plura. Cū inquit vtilitatis causa introducta sit oratio: sequēdū nō quę habebit similitudinē:sed quę vtilitatē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Ego quidē vtilitatē cā orationē factā cōcedo: ſi ut veſti mentū:q̄re ut hic ſiſitudies ſeq̄remur: ut virilis tunica ſit virili ſiſis. Itē toga togę:ſic mulierū ſtola ꝓportiōe et palliū pallio ſimile. Sic cū ſint noīa vtilitatis cā: tñ virilia inter ſe ſiſia. Itē muliebra inter ſe ſequi debem⁹ qđ aiūt:ut ꝓſedit & ꝓſtitit ſic pcubuit quoniā nō ſit. ñ eſſe analogiā ut in hoc errāt qđ duo poſteriora ex prio rib⁹ declinata nō ſūt:cū analogia polliceat̄ ex duobuſ ſiſib⁹ ſiſr declinatis ſimilia fore:qui dicūt:qđ ſit a Ro mulo Roma: & non Romula: neq; ut ab oue ouilla: ſic a boue bouilla analogias errāt:qđ nemo pollicet̄ e vocabulo vocabulum declinari recto caſu ſingulari in rectū ſingularē: ſ3 ex duob⁹ vocabulis ſiſibus caſus ſiſr declíatos:ſiſes fieri dicūt qđ vocabula litteraꝝ latinaꝝ non declinent̄ in caſus nō eſſe analogias. bi ea quę nā declinari nō poſſūt eorū declinat⁹ ſequūt̄ ꝓinde ut nō ea dicat̄ eſſe analogia:quę a ſiſibus ꝟbis ſiſr eſſet decli nata: quare nō ſolū iu vocabulis lr̄aꝝ:hęc nō reqrenda analogia:ſi ī ſyllaba quidē ulla:qđ dicim⁹ boc ba hui⁹ ba:ſic alia qđ ſi quis in hoc quoq; velit dicē eſſe analo gias rerū tenere pōt:ut enim dicūt ipſi alia nomía. qđ quinq; habent figuras habere quinq; caſus. alia q̄tuor. ſic minus alia dicere poterit eſſe litteras ac ſyllabas in voce:quę ſingulos habēt caſus in rebus plurimis quē admodū inter ſe conferrēt ea:q̄ q̄ternos habebūt voca bulis caſus. Item ea inter ſe q̄ternos ſicq; ſingulos ha bebūt:ut cōferūt iter ſe dicētes ut ſit boc. A. huic. a. cē: boc eſt huiuſce. e. huic. e. qđ dicunt eſſe quędā verba:q̄ bēant declinat⁹:ut caput boꝝ par repiri qđ non poſſit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

non esse analogias respõdendũ:sine dubio si qđ est sin gulare verbũ id non habẽ analogias minimũ duo esse debẽt ẋba in quib9 sit similitudo quay ĩ hoc tollũt eẽ analogias si initiũ vocabulũ recto casu apparet in hoc quę dedit ira caput:nec dispendi facit bilum:qđ valet neq; dispẽdñ facit qcq̃ idẽ.hoc obliq̃ apud Plautũ.Vi deo enĩ te nihili pendere:prębiloiacho oẽs boies qđ ex ne & bili quay dict9 ẽ nihili:qui nõ bili erat. Casus tũ cũ cõmutat̃ de q̃ dicit:de boie dicim9 enĩ hic homo nihili est:& hui9 boĩs nihili:& hunc boiem nihili:si in illo cõmutarem9: diceremus ut hoc linũ & limum sic nihilũ: nõ hic nihili:& huic lino & limo: sic nihilo nõ huic nihili põt dici patriti9 casus:ut ei pręponũt̃ ꝓno mina plura:ut hic casus Terẽtñ:hũc casũ Terentñ:hic miles legiõis:hui9 militis legiõis:hũc militem legiõis. Negãt cũ oĩs natura sit aut mas:aut foeĩa:aut neutrũ, debuisse ex singulis vocib9 ternas figuras vocabuloy fieri:ut albus alba albũ: nũc fieri in multis reb9 binas ut metellus metella: ennius ennia: nõ nulla singula: ut tragoedia comoedia: sic esse Marcũ numeriũ:at mar cam numeriã nõ esse dici:corbũ turdũ:nõ dici corbam turdã.Contra dici pãtherã menilã:nõ dici pantherum menilũ:nulli9 neutros:filiũ & filiam:nõ acta discerni marem ac foeminã:ut Terentiũ & terentiam: contra deoy liberos & seruoy nõ id idẽ:ut iouis filium & filiã iouem: iouem & iouam. Item magnũ numerũ voca buloy ĩ hoc genere ñ fuare analogias. Ad hęc dicim9 oĩs orõnis:quãuis res natura subsit:tamen si ea in vsu nõ puenerit eo nõ puenire verba. Ideo equus dicitur et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

equa. In usu enī hoꝝ discrimīe coruus & corua non ꝙ sine usu id qd' dissil'is nā. Itaq; quędā al'r olī nā & tū oēs mares & foeīe dicerēt' colūbę ꝙ nō erāt ī eo usu domestico quo nūc cōtra ꝓpter dōesticos us9: qd' īternouimus appellat' mas colūb9 foeīa colūba. Nā cū tria gn̄a trāsit. & id ē ī usu discrīa totū dēiq; appꝫ ut ē ī docto & docta & doctū. doctrīa enī ꝑ tria hęc trāsire potest & usus docuit discrīare doctas res ab hōib9 & in his marē & foeminā ī mare & foeīa & neutro neq; nā mares trāsit neq; foeīę neq; neutra. & iō nō dr̄ foemin9 foeīa foemīnū sic reliq̄. Itaq; singl'ib9 & secretis uocabul' appellati sūt: quare ī quib9 rebus nō subē sil'is nā aut usus ī his uocabul' hui9 cōmemoratio quęri nō dꝫ. Ergo igit' ut surd9 uir surda mulier. sic surdū theatrū ꝙ oēs tres ad auditū sūt cōpatę. Cōtra nemo dicit cubiculū surdū ad silētiū nō ad auditū. ac si fenestrā non hēt dr̄ cecū: ut cec9 & ceca qd' oīa hn̄t lumē hr̄e deberet: mas & foeīa hn̄t īter se nā quādā societatē neutra cū his ꝙ sūt diūsa īterest quoq; de his ꝑpauca sūt q̄ hēant quādā cōitatē dei & sui noīa qd' non itē ut libera nr̄a trāsiūt eadē & cā ꝙ ad usū attīet īstitui. Op9 fuit de liberis: de reliquis nihil attinuit. qd' ī suis gētilitia nā nō subē ī usu. In nr̄is noīb9 q sum9 ī latio & liberi necessaria. itaq; ibi appet analogia ac dr̄ terētius uir: terētia foeīa terētiū gn̄s ī p̄noībus iō nō fit. itē ꝙ ad hęc īstituta ad usū sīgularia quib9 discernerēt' nomīa gētilitia: ut a nūo secūda tertia quarta. In uitis ut quitus sext9 decim9: sic ab aliis rebus. cum essent duo Terentii aut plures discernendi cā ut aliquid sīgulare

hērēt natabāt forsitā ab eo q̄ mare natus diceret ut is
mani⁹ eēt qui luci Lucili⁹ q̄ post p̄ris mortē postum⁹
Et quib⁹ quę cū itē accidisset foeis ꝓportōe appellata
declinarāt prēnoia mulier antiqua mania lucia postu
ma.uidemus enī maniā matrē larū dici.luciā uolami
niā salior carmīb⁹ appellari postumā a multis post
p̄ris mortē etiā nūc appellari.quare quocūq; ꝓgressa
ē natura cū usu uocabula siē ꝓportōe ꝓpagata ē ana
logia.Cū in quib⁹ declīatōib⁹ uolūtariis maris & foe
minę & neutri quę uolūtaria nō debeāt siē declinari
Sed ī quib⁹ naturales sint declīatas hi q ēē repiuntur
Quo circa in trib⁹ gn̄ibus nominū ī quę tollūt analo
gias:qui tū eas reprebēdūt qđ alia uocabula singula
ria sint solū ut cicer.alia multitudīs solū:ut scalę cum
debuerīt ēē oīa duplicia:ut equus equi.Analogię fun
damētū ēē obliuiscūt naturā:& usu sīgulare ē: qđ nā
unū significat ut equ⁹: aut ꝙ cōiūcta q̄dāmō ad unū
usū ut abigę.Itaq; dicim⁹ una musa sic dicim⁹ unę bi
gę.Multitudīs uocabula sūt unū īfinitū ut musę:alte
rū finitū ut due tres quatuor.Dicimus enī ut bę mu
sę:sic unę bigę & binę & trinę bigę sic deīceps.Quare
tā une & uni & una quodāmō singularia sūt:q̄ unus
& una & unū.hoc mō mutat:ꝙ altera ī singularibus
altera ī cōiūctis rebus & ut duo tria sūt multitudīs:sic
bina trina.Est tertiū quoq; gn̄s singulare:ut ī multi
tudīe uter ī quo mltitudīs ut utre id ēē uter poeta sīgli
uni poetę multitudīs ē. Qua explicata nā appet non
debē oīa uocabula multitudīs hēre par sīgulare.Oēs
enim numeri a duobus sensū uersus multitudīs sunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

neq; eoꝝ qſq̃ habere poteſt ſingulare compar Iniuria igit̃ poſtulant : ſi qua ſint ſingularia oportere habere multitudines. Item qui reprehendũt : qd̃ nõ dicat̃ ut ũguẽtum ũguẽta. uinũ uina. ſic acetũ aceta. garũ gara faciũt imperite: qui ibi deſiderãt multitudinis uocabulũ. quę ſub mẽſura ac pondera potius q̃ ſub numerũ ſuccedãt Nã in plumbo. oleo: aceto: cũ incremẽtũ ac ceſſit dicimus enim multũ oleũ: ſic multũ plumbum argẽtũ nõ multa olea plumba argẽta Cũq; ex biſce fiant dicam⁹: plũbea & argẽtea. Aliud enĩ cũ argẽtuꝫ Nã id tum cũ iã uas. Argẽtum enim ſipocillũ aut qd item: quod pocilla argentea multa nõ : qd̃ argentum multũ Ea natura: in quib⁹ ẽ mẽſura non numerus ſi genera in ſe habẽt plura: & ĩ uſũ uenerũt & genere multo. ſic Vina & Vnguẽta dicta Alii generis enim unũ: qd̃ chio aliud quod leſbio. Sic ex regionib⁹ quę ipſa dicũt̃ nunc melius unguẽta cui nũc genera aliqd̃ Si itẽ diſcrimina magna eſſent: olei & aceti & ſic cęte raꝝ rerũ huiuſcemodi ĩ uſu cõmuni dicerẽt̃ : ſic Olea & Vina Quare in utraq; deniq; reſcindere conat̃ analogiã: Sed cũ in diſſimili uſu ſimilia uocabula querũt Et cum itẽ ea quę metimur. atq; ea: quę numeramus dici putẽt oportere. Itẽ reprehendũt analogias: quod dicãt̃ multitudinis nomine publice balneę nõ balnea contra quod puati dicũt unum balneum quod plura balnea dicãt : quibus reſpondere poteſt non eſſe reprehendendum quod ſcalę & aquę caldę pleraque quę cũ multitudinis uocabulis ſint appellata . neque eorum ſingularia in uſum uenerint idemque : Item & contra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

primũ balneũ nomẽ & grecũ introijt in urbẽ publicę ibi cõcedit:ubi bina essent cõiuncta edificia lauandi cã unũ ubi uiri.alteꝝ ubi mulieres lauarent̃ ab eadẽ rõe domi suę quisq;:ubi lauat̃ balneũ dixerit:& quod non erãt duo balnea dicere cõsueuerũt.Cũ hoc antiqui nõ balneũ.ꝫ lauiatrinã appellare ɔsuescẽt.Sic aquę calidę a loco & aquę quę ibi staret:cũ ut colerẽt̃ uenissẽt ĩ usũ nostris.Cum alię ad alium morbum idoneę essent. hę:cum plures essent:ut puteolis & in tuscis qbus utebant̃ multitudinis poti9. q̃ singulari uocabulo appellarũt.Sic scalas a scãdendo dicat̃. & singulos gradus scãderent:magis erat quęrendũ si appellassent singulari uocabulo scalas:cum origo noĩatus ostenderet ɔt̃ Itẽ reprehendũt de casibꝫ qd̃ quidã nomĩat9 habẽt rectos:quidã obliquos:qd̃ dicũt utrosq; in uocibus oportere:quibꝫ idẽ respõderi põt: in quibꝫ usus & natura nõ subsit ibi non esse analogiam.Sed ne ĩ his uocabulis:quę declinant̃:sic trãseunt e recto casu in rectum casũ.Quę tamẽ fere nõ discedũt a ratiõe sine iusta cã: ut hi qui gladiatores faustinos.Nã quod pleriq; dicũt̃ ut tris extremas syllabas habeãt:easdẽ castelliani aquiliani aĩaduertunt: unde oriunt̃ noĩa dissimilia Caselius:Cecilius:Aquili9 faustius recte dicerẽt Fastinios. sic Scipione.quidẽ male dicũt scipioninos. Nã contra scipionarios:sed ut dixi.q; ab huiuscemõi cognomĩbꝫ raro declinant̃ cognomina:neq; in usũ etiã perducta natãt quędã.Item dicunt̃ cũ sit simile stultus lusc9:& dicat̃ stultus stultior stultissimus nõ dici Lusc9:luscior luscissimus.Sic in hoc genere multa ad quę dico ideo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

fieri:qd' natura nemo Lusco magis sit Luscus cũ stul
tior fieri uideat'.qd' rogat cur dicamus mane mani9
manissime.Itẽ d' uesptino tẽpore uere magis & min9
eo nõ põt:añ & post põt.Itaq; prius est hora prima q̃
secũda nõ magis hora S3 magis mane surgere tamẽ
dr̃ q̃ primo mane surgit q̃ qui nõ ṗor.Vt.n.dies non
põt esse magis q̃ mane.Itaq; ipsũ hoc.quod dr̃ magis
sibi nõ cõstat.qd' magis mane significat ṗmũ mane:
magis uespe nouissimũ uesp.Itẽ huiuscemõi simili-
tudinibꝫ rep̃hendit' analogia.quod sũpsit anus cadus
simile & sit ab anu anicula anicilla.a cado duo r̃liqua
ꝙ nõ sint ꝓpagata:sic nõ dicat' a piscina piscinula pi-
scinulla a huiuscemõi uocabula analogias esse: ut dixi
ubi magnitudo aĩaduertenda sit in unoquoq; gradu
En quę sit in usu cõi ut est cista cistula cistella:& Cãis
catulus catellus. qd' in pecoris usu nõ est.Itaq; ꝯsuetu
do frequẽtius res ĩ binas diuidi ptes & mai9 & min9:
ut lectus & lectul9:arca & arcula.sic alia:quod dicunt
casus alia nõ habẽ rectos:alia obliq̃s & iõ nõ esse ana
logias falsũ est Negãt hẽre rectos:ut in h̃ frigis frugi
fruge.Itẽ rolĩ rolis role obliq̃s nõ hẽre.ut ĩ h̃ diespiter
diespiteri diespiterẽ Maspiter maspitri maspitrẽ. ad
hoc rñdeo & ṗora hẽre noĩandi & posteriora obliq̃s
Nã & frugi rectus ẽ nã frux.Ac scd'm ꝯsuetudinẽ di
cimus:ut hęc auis.hęc ouis.hęc frugis.Si secundũ nãm
noĩandi est casus rois scd'3 ꝯsuetudinẽ rolis. Cũ utrũq;
ꝯueniat ad analogiã:ꝙ & id quod in ꝯsuetudinẽ nõ est
cuiusmõi dẽat esse apparet & qd' est in ꝯsuetudĩe noũ
ĩ rectu cãu Eadẽ ẽ analogia ad pleraq; q̃ex multitudĩe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

cū tranſeūt in ſingulare difficulter efferūt ore. ſic cū tranſiret ex eo qđ dicebat hęc oues una nō eſt dicta ouis ſine una ſi additū .i. ac factū ābiguū uerbū nomi nādi an patrici eſſe caſus: ut ouis & auis. ſic in obliqs caſibꝫ cur negāt eſſe dieſpitri dieſpitrem nō uideo niſi qđ minus eſt tritū in cōſuetudine q̄ dieſpiter: quod ī nihil argumētū eſt nā tā caſus qui nō trit9 ē q̄ qui eſt. Sꝫ in caſuū ſerię alia uocabula nō bēre noſcendi. alia de obliqs aliquē nihil. n. iō quo minus ſit rō pcellere po/ terat hoc crimē: Nā ut ſigna: quę nō bñt caput: aut ali quā aliā partē nihiloīnus in reliqs mēbris eoꝝ eſſe poſ ſūt analogię: ſic in uocabulis caſuū. pñt itē fieri ac re/ poni: qđ aberit ubi patiet natura & ꝰſuetudo qđ nō nunq̄ apud poetas īuenimus factū. ut in hoc apud ne uiū ī claſtidio uita inſepulta lect9 in patriā redux. Itez reꝑbendūt q̄ dicat hęc ſtrues: hic bercules. hic bō. ḋebu iſſent enim dici ſi eſſet analogia: hic bercul. hęc ſtrux. hic bōn hęc oſtendūt noua nō analogiā eſſe ſi obliquos caſus nō bēre caput ex ſua analogia: nō ut ſit in Alexā dri ſtatua īpoſueris caput Philippi mēbra conueniūt ad tationē ſit ad Alexādri mēbroꝝ ſimulacbra caput qđ reſpōdeat ita ſit. Nā ſi quis tunicā in uſu ita ꝰſuit: ut altera placula ſit anguſtis clauis: alterā latis: utraq; pars in ſuo genere caret analogia. Itē negāt eſſe analo gias quod alij dicūt cupreſſus alij cupreſſi. Itē de ficis platanis & pleriſq; arboribꝫ: de qbꝫ alij extremū. us. alij ei faciūt. Id eſt falſū Nā debēt dici. e. & .i. fici: & nū mi qđ eſt ut nūmi fici ut nūmoꝝ ficoꝝ: ſi eſſent plures ficus eſſent: ut manus dicerem9: ut manibꝫ & ficibꝫ &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ut manuū & ficuū neq; bas ficos diceremꝰ: ſed ficꝰ ut
nō manos appellamus. Sed ꝺſuetudo dicēt ſingulatis
obliquos caſus buiꝰ feci neq; hac fico: ut nō dici huius
mani. ſi buiꝰ manus & hac mano: ſi hac manu. Et illud
putāt eſſe cauſę. cur nō ſit in analogia: quod Lucilius
ſcribit. decuiꝰ ſiue decuſiꝺꝺ eſt qui errāt qꝺ Lucilius
nō debuit dubitare ꝙ utrūq;. Nā i ęre uſq; ab aſſe ad
cētuſſis numerus es aſſignificat. & eius numero finiti
caſus oēs a dupōdio ſūt qꝺ dicit a multis duoꝺꝺ mo-
dis hic dupondius & hoc dupōdium ut hoc gladiū &
hic gladius a terſibus uirilia multitudinis hi treſſes &
bis treſſibus. ꝺfido ſingulare hoc treſſis bēo & hoc tre
ſis. Cōfido ſic deinceps a cētuſſis: Deinde numerus ęs
nō ſignificās numeri qui ęs nō ſignificāt uſq; a q̄ttuor
ad centū triplicis habēt formas qꝺ dicūt in quattuor
hę quattuor hęc q̄ttuor cū puentū ē ad mille. quartuꝫ
aſſumit ſingulare neutꝝ quod dicit ꝺ mille denariū
a quo multitudinis fit milia denaria q̄re cū ad analo
gias qꝺ ꝓtineat nō eſt: ut oía ſimilia dicāt ſi ut in ſuo
quoq; genere ſimiliter declinēt ſtulte quęrūt curas &
dupondiꝰ & treſſis nō dicant ꝓportiōe cū adſit ſim-
plex dipōdius fictꝰ qꝺ duo aſſes pendebāt. Treſſis ex
ęribus ęris qꝺ ſit ꝓ aſſibus. Nōnū q̄ ęs dicebāt antiqui
a quo dicimꝰ aſſem tenentes ꝺ ab ęrea ęneaq; libra &
mille ęris legaſſe q̄re qꝺ a treſſis uſq; ad ducentuſſis
numeri ex eiuſmōi ſūt cōpoſiti eiuſmōi bñt ſimilitu
dinē dupondiꝰ qꝺ diſſimilis eſt ut debuit diſſimilem
bēre rationē. Sic as quoniā ſimplex eſt ac principium
& unū ſignificat & multitudinis habet ſuū infinituꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

dicimus enī asses. quos cū finimus dicim⁹ dupondi⁹ & tressis. Et sic porro sic uidet᷑ mihi quoniā finitum & infinitū habeat dissimilitudinē nō debere utrunq;. Item dici eo magis. qđ in ipsis uocabulis. ubi additur certus numerus in militaris aliter atq; in reliquis dr̄. Nā sic loquūt᷑ hoc mille denariū. nō hoc mille denarij & hęc duo milia denaria nō duo milia denarij. Si esset denarij in recto casu atq; infinitū multitudinē significaret tūc in patrico denario⁹ dici oportebat & non solum in denarijs uictoriatis & richimis nūmis: si etiaz in uitris idē seruari oportere. Cū dicimus iudiciū fuisse triū uiȝ. decem uiȝ nō trium uiroȝ. Numeri ātiq habēt analogias: quod oibꝫ est una nō nouētria regula duactus tres gradus sex decurię q̄ oia similiter iter se respōdent regulę est numer⁹ nouētrius qđ ab uno nouē cum puenimus. rursus redimus ad unā &. v. bīc &. lx. ab una sūt natura nouenaria. sic ab octouaria & deorsū uersus ad singularia pueniunt Actus primus est ab uno. dcccc. Secūd⁹ a mille ad nūgenta milia: qđ idē ualebat unum & mille utrunq; singulari numero appellat᷑. Nā ut dicit᷑ hoc unū. hęc duo milia & sic de inceps multitudinis in duobꝫ actibꝫ reliqui oēs Item numeri gradus singularis ē in utroq; actu ab uno ad nouē denarios gradus decē ad. lx. cētenaribꝫ a centum dcccc. Itaq; tribꝫ gradibꝫ sex decurię fiūt tres miliaria & res minores. antiq his numeris fuer ūt cōtenti. Ad alios tertiū & quartū actura a decies minores īposue rūt uocabula. neq; ratione. sed tam ē nō cōtra est cā. de qua scribimus analogiā. Nā ut deciēnis cū dicat᷑ hoc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

decies:ut mille h̄ mille:ut sit utrūq; sine casibꝫ uocis dicemus:ut hoc mille:huiꝰ mille:si hoc deciens huiꝰ de ciēs:nec eo minus in altero qd̄ est mille pręponimꝰ hi mille hoꝝ mille:quoniā in eo est nomē cōmune quaꝫ uocāt emonimia obliqui casus·ab eodē capite ubi erit emonimia obliqui casus quo minus dissimiles fiant analogia nō ꝓhibet· Itaq; dicimus hic argus cum ho minē dicimꝰ·Cū oppidū gręcācerie hos argos cū ita/ q; argi itē faciemus·Si eadē uox nominet uerbū signi ficauit:ut & in casus & in tēpora dispariliter declinet̄ ut faciamus A meto qd̄ nomē est motonis metoneꝫ quod uerbū est metā metebā·Rep̄hendūt cū ab eadē uoce plura sunt uocabula declinata quas synonimas appellāt:ut sappho & alceus & alceo sic gerion gerio nes gerionꝰ In hoc genere qd̄ casus ꝑparā ꝑmutant· quidā nō rep̄hendunt analogiā·sed qui eis utit̄ īperite qd̄ quisq; caput prēderit seq debet eiꝰ cōsequēti casus in declinādo ac nō facere cū dixerit recto casu alceꝰ·in obliquis dicere alceon & alceonē qd̄ si īstituerit & nō secutus erit analogias reprehendendū Aristarchum qd̄ hęc noīa melicertes & philomedes similia neget esse quod uocādi casus hēt alter melicerta alter philo mede Sic qui dicat lepus & lupus nō esse simile quod alterius uocādi casus sit lupe alteriꝰ lepꝰ Sic socer ma cer qd̄ in transitu fiat ab altero trisyllabū soceri ab al tero bisyllabū macri de hoc.& si supra responsū est cū dixi de lana hic quoq; āpliꝰ additiā·similia nō solum a facie dici.sed etiā ab aliqua ꝯiuncta ui & potestate quę & oculis & auribꝫ latere soleāt.Itaq; sępe gemīa facie

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

mala negamus esse similia si sapore sunt alio. Sic eqs eadē facie nō nullos negamus esse similis in nationes ex procreāte dissimilis. Itaq; in boibꝰ emēdis si natiōe alter ē melior: eminꝰ pluris atq; i bisce oibus similitudinis nō sumimus tm̄ a figura: si etiā aliunde ut ī eqs ętas. ut ī bis cuiusmōi faciant pullos. ut in pomis quo sūt sucosi Igit̄ idē sequit̄ in similitudie uerboꝝ. quis reꝑbendendus nō est q̄re similitudies discernēdarum cā nōnūq̄ ut ꝓnomē assuit̄ sic casū aliquē assumi: ut ī bis nemus. lepꝰ. hic lepus hoc nemꝰ. Itaq; discedunt ac dicūt̄ hi lepores: hęc nemora sic: aliud si qd assūptuꝫ erit extrinsicꝰ quo similitudo penitꝰ ꝑspici possit: non enī erit remotū a natura. Neq; enī magnetes lapides duo inter se: similes sint. nec ne ꝑspicere possis nisi minutū extrinsicus ꝓpe apposueris ferrū qđ similes lapides similiter dicūt̄ dissimiliter dissimiles: qđ ad nominatiuū analogia ꝓtinet. ita declinatū arbitror: ut oia quę dicūt̄ cōtra ad respōdendū ab his fōtibꝰ sumi possit qđ ad uerboꝝ tēporaliū rationē attinet: cū ꝓtes sint. iiij. tēporū ꝑsonaꝝ: geneꝝ diuisionū Ex omni ꝓte qm̄ reprendūt ad singula rn̄debo ꝑmū qđ aiunt analogias nō seruari. in tēporibꝰ cū dicat legi lego legā; & sic simile alia. Nā quę sint. ut legerī perfectū significare duo reliqua lego & legā & lego īcboatā iuriā reꝑbendūt. Nā ex eodē genere & ex diuisiōe idē uerbum qđ sūptum ē per tēpora traduci pōt. ut discedā disco discā & eadē ꝑfecti sic didicerā didici didicero. ex q̄ licꝫ scire uerboꝝ rōne ꝟstare. Sꝫ eos per triū tēpoꝝ x̄ba ꝓnūciare uelint sciēter id facere. Idē illos q reꝑbendunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quod dicimus amor amabor amatus ſum:non enim debuiſſe in una ſerie unū nerbū eſſe duplex cum duo ſimplicia eſſēt.Neq; ex diuiſione ſi uniuſmodi ponas ꝟba diſcrepāt iter ſe.Nā infecta oīa ſimplicia ſilla ſūt & pfecta duplicia iter ſe paria ī oībꝫ ꝟbis:ut hic ama bor amor amabor:amatꝰ ero q̄re itē male dicūt ferio feriā pcuſſi qđ ē ordo feriā feriebā pcuſſi pcutio pcuti am.Sic deiceps ī reliq s tpibꝫ reꝑbēdēti reſpōderi pōt Similiter errāt:q dicūt ex utraq; pte ꝟba oīa cōmuta re ſyllabas oportē:aut nullū in bis pūgo pungā pupu gi.Tūdo tundā tutudi:diſſimilia enī cōferūt ꝟba infe cti cū īpfectis:qđ ſi infecta mō ꝫferent oīa ꝟbi princi pia incōmutabilia uiderent ut in bis pūgebā pungo pungā.Et conſ ex utra pte cōmutabilia ſi pfecta pone rēt ut pupugerā pupugi pupugero.Itē male cōferūt: fui ſū ero:qđ fui eſt pfectū cuiꝰ ſeries ſibi ut dēt ī oībꝫ pſonis cōſtat qđ ē fuerā fui fuero de infectis ſū: quod aūt dicit:oli dicebat ęſū.Et in oībus pſonis cōſtabat: qđ dicebat ęſū es eſt erā eras erat:ero eris erit. Sic hꝰ modi cętera ſeruare analogiā uidebis.Etiā in h reꝑbē dūt qđ quędā uerba neq; pſonas bēnt ternas: neq; tē pora terna id īpite reprebēdūt.ut ſi qs reꝑbendat na turā.qđ nō uniuſmōi finxerit aīalis oīs.Sic enī natura ñ oēs forme ꝟbou terna babeāt tēpora:ternas pſonas nō babeāt tottidē ꝟbou diuiſiones:q̄re cū īpamus natu ra:qđ infectabat ſolū bēt:cū & pręſēti aut abſēti īpa mus fiūt terna:ut lege legito legat.pfectū.n. imparat nemo Cōtra quę ſūt īpandi ut lego legis legit.noue na fiūt ꝟba ifecti:nouena pfecti quo circa ñ ſi genꝰ cū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

genere discrepat sed in suo quisq; genere si q̄d est de ē
requirendū ad hęc addita si erūt ea·quę de nominati-
uis supra sūt dicta·facilius omnia soluēt·. Nā ut illic
externi caput rectos casus sic hic in forma ē psona ei9
qui loquit·& tēpus prēsens. ut scribo lego. quare ut
illic fit:sic hic. Itē acciderit in formula·ut aut caput non
sit:aut ex alieno genere nō sit ꝓportōne eadē:quę illic
dicimus. Cur nihiloīnus seruet analogia. Itē sicut illic
caput suū bēbit & ī obliqs casib9 trālitio erit ī aliquā
formulā:qua assūpta reliqua facilius pñt uideri ꝛba:
unde sint declinata. Fit.n.ut rect9 casus nō nūq̄ sit am
bigu9:ut in l̄ ꝛbo uolo:qđ id duo significat unū a uo
lūtate alterꝫ a uolādo. Itaq; a uolo ītelligam9 & uolare
& uelle q̄dā reprebēdūt:qđ pluit & luit dicam9 ī prę
terito & prēsenti tēpore cuꝫ analogię sui cuiusq; tēpo
ris ꝛba debeāt discriminare fallūt·. Nā ē ac putāt ali
ter qđ in prēteritis ut dicim9 longū pluit in prēsenti
breue luit pluit. Iōq; ī uēditioīs lege fūdi rura cesa ita
dicimus:ut u producamus. Item reprebendūt quidaꝫ
quod putant idem esse sacrificio & sacrifico relauat
& lauatur:quod sit an non nihil commouet analogiā:
dum sacrifici qui dicat·seruet sacrificabo. Et sic per to
tam formam ne dicat sacrificaturus: aut sacrificatus
sum:hęc enim inter se conueniunt apud Plautum cū
dicit piscis ego credo qui usque dum uiuunt· lauant
diu minus lauari q̄ hęc lauat pronesium ad lauant
lauari non ꝺuenit ut·sit postremum sed e ad lauant
analogia ad lauari reddit:quod Plautius: aut librarij
mendiunt. si est non ideo analogia·sed qui scripsit: est

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

rep̄hēdend⁹ oīno & lauant & lauat̄ .dr̄ sepatī recte in
rebꝫ certis qd̄ pueꝝ nutrix lauat.puer a nutrice lauat̄
nos ī balneis & lauam⁹ & lauamur.S3 cōsuetudo alte
rū utꝝ cū satis hēret ī toto corpore poti⁹ utimur laua
mur.In ptibꝫ lauam⁹. qd̄ dicim⁹ lauo man⁹ sic pedes
& cętera.q̄re & ut ī eis ñ recte dicūt laui laui man⁹ re
cte.S3 qm̄ ī balneis lauor lauat⁹ sū sequit̄.ut coñ qm̄
ē soleo oportet dici solui: ut Cato & Enni⁹ scribit: nō
ut dicit Vulgus solit⁹ sū dēre dici.Neq; ꝓpter hęc qd̄
hę discrepāt in sermone pauca min⁹ ē analogia:ut su/
pra dictū est.Itē cur nō sit analogia efferūt: qd̄ a simi
libꝫ similia nō declinēt̄:ut ab dolo & colo:ab altero.n.
dicit̄ dolaui:ab altero colui. In qbus assumi sol3 aliq d
quo facili⁹ reliq̄ dicāt̄.uti mūnecidis opibꝫ minutis so
let fieri:igit̄ in ꝟbis tēporalibꝫ:quo similitudo sępe sit
ꝯfusa ut discerni neq̄at nisi trāsieris in aliā ꝑsonā aut ī
tēpus quę prępositа sūt nosse.similia ītelligit̄ cū trāsi
tū ē in secūdā ꝑsonā qd̄ alteꝝ ē dolas.alteꝝ colis. Itaq;
in reliq̄ forma uerboꝝ suā uterq; sequit̄ formā utꝝ in
secūda forma ꝟboꝝ tēporale hēat in extrema syllaba
as ae si ad discernēdas dissimilitudīes ītelē q̄ circa q̄re
ibi poti⁹ Index analogię q̄ ī ꝑma qd̄ ibi abstrusa ē dis
similtudo:ut apparet ī his meo neo ruo Ab his.n.dis
syllaba fiūt trāsitu qd̄ sic dicūt̄ meo as neo nes ruo
ruis:q̄ꝝ unūqd̄q; suas ꝯfuat similitudīs for̄s analogiā
itē d̄ his quę appellāt̄ ꝑticipia rep̄hēdūt multa īiuria
Nā ñ d3 dici terna a sīgul̄ ꝟbis amatur⁹ amās amat⁹
Illud analogia qd̄ p̄stare dēt:in suo quicq; genere hēt
ca⁹ ut amatus:amato amati:amatie & sic ī mulierib⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

amata amate:Item amaturus eiusdem habet declina
tiones amās paulo aliter q̄ hoc genus oīa sunt in suo
genere similia. p̄portione sic uirilia & muliebria sunt
eadem.de eo qđ in p̄ore libro extremū est: iō nō ē ana
logia.qđ qui de ea scripserint:aut īter se nō ꝺueniant
aut in q̄bus ꝺueniat ea cū cōsuetudinis discrepāt ⁊ bis.
utrūq; sic.n.oīs repudiādū est artis qđ in medicina &
in musica & in alijs multis discrepāt scriptores: Itē in
quibus ꝺueniūt ut scriptis si etiā repudiāt natura qđ
ita dicīt nō sit ars:sed artifex reprehendend⁹ q dēt in
scribēdo nō uidisse uel̄ non iō nō posse scribi uel̄ qui
dicit hoc monti & hoc fōti:cū alia dicāt hoc mōte & h̄
fōte.Sic alia:quę duob⁹ modis dicunt̄ cū altel̄ sit uel̄:
altel̄ falsū nō uterpeccat tollit analogias.si uter recte
dicit ꝺfirmat & quēadmodū is qui cū peccat ī bis uer
bis:ubi duob⁹ modis dicunt̄:nō tollit rationē cū seq̄
tur falsū Sic etiā in bis nō in duobus dicūt̄.si q̄s aliter
putat dici oportere atq; oportet:nō scientiā tollit orati
onis ſ suā inscientiā denudat q̄bus rebus solui arbitra
remur posse quę dicta sūt p̄ori libro ꝺtra analogiā ut
potui breui peucurri. ex q̄bus si id cōfeciſſent qđ uo
lūt ut ī lingua latina esset anomalia tñ nihil legisset.iō
quod in omnibus partibus mundi utraq; natura inest
qđ alia īter se alia sūt.Sicut in animalibus dissimilia
sūt:ut equ⁹ bos. cuius homo itē alia ī unoquoq; borū
genere inter se similia innumerabilia.Item ī piscibus
dissimil̄ murēa lupo bis solee hęc nerenę & mustelę
sic alijs ut maior ille numerus sit similitudinū earu3:
quę sunt seꝑatim in murenis. seꝑatim ī asellis:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Sic ī generibꝫ alijs quare cū ī clinatioībus uerboꝝ nu
merus sit magnꝰ a dissimilibꝫ uerbis ortus quod etiā
uel maior est in quibꝫ similitudines repiunt̄ cōferēdū
est esse analogias: Itē quę cura ea nō multo minꝰ q̄ in
oībus ꝟbis patiat̄ uti consuetudo coīs fatendū illud. q̄
qñ analogiā sequi nos debere uniuersos singulos: tuꝫ
pręterq̄ in qbus uerbis offensura sit cōsuetudo cōmu
nis. Quod ut dixi aliud debet pręstare populꝰ aliud e
populo singuli hoīes: neqꝫ id miꝝ est cū singuli quoqꝫ
nō sint eodē iure. Nā liberius pōt poeta q̄ orator seq
analogias quare cū hic liber id qd̄ pollicitus est demō
stratur⁹ absoluerī faciā finē ꝓxio Deīceps declinatoꝝ
uerboꝝ firma scribā.

IN uerboꝝ declinatioībus isciplina loquēdi
dissimilitudinē: an similitudinē sequi deberet
multi quęrūt. Cū ab his nō quę a similitudīe
oriret̄ uocaret analogia: reliqua ꝑs appellaret̄ anoma
lia De qua re ꝑ libro: quę dicerēt̄ cur dissimilitudinē
ducē hēri optē dixi. Scd̄o cont̄ quę dicēt̄ cur potiꝰ dis
similitudinē ꝯueīrꝫ prępōi q̄ꝝ reꝝ qd̄ nec fūdamēta
ut debita posita ab ullo neqꝫ ordo ac natura. ut res po
stulat explicata: ipse eius rei formā exponā Dicam de
quattuor rebus quę continent declinationibus uerbo
rum: quid simile ac dissimile quid ratio: quam appel
lant logon qui proportione quid dicūt anologon qd
consuetudo: quę explicate declarabunt Analogiam
& anomalia. ūde sit qd sit: cuiusmōi sit. de similitudīe
& dissimilitudine: Ideo primū dicendum quod ea res

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

eſt fundamentum omnium declinationum :ac cõtinet rationes uerboꝝ Simile eſt:quod res pleraſq; uidetur habere eaſdem quas illud cuiuſq; ſimile .Diſſimile ẽ: quod uidetur huius minimum ex duobus conſtat oẽ ſimile Item diſſimile :qđ nihil poteſt eſſe ſimile: qñ alicuius ſit ſimile :Item nihil dicitur diſſimile quĩ ad dat̃ quod id ſit diſſimile.Sic dicit̃ ſimilis bõ homini: equꝰ equo Et diſſimil̃ homo equo Nã ſimile ẽ homo homini ideo qđ eaſdẽ figuras mẽbroꝝ bẽnt: quę eos diuidũt ab aliquoꝝ animaliũ ſpecie.ĩ ipſis hominibus ſimili de cauſa uir uiro ſimilior.q̃ uir mulieri qđ plures habẽt eaſdẽ ptis & ſic ſenior ſeni ſimilior q̃ puero Et porro ſimiliores ſũt: qui facie quoque pene eadẽ habitu corporis filio : Itaque qui plura habẽt eadẽ dicunt̃ ſimiliores qui proxime accedũt ad id ut oĩa habeãt :eadẽ uocãt̃ :gemini ſimilimi ſũt qui tris naturas rerũ putẽt eſſe.Simile diſſimile:Neutrũ qđ aliis uocent nõ ſimile: aliis nõ diſſimile Sed quanuis tria ſĩt ſimile: diſſimile Neutrũ tamẽ põt diuidi etiã in duas partes ſic quodcũq; cõferas aut ſimile eſſe:aut nõ eſſe ſimile eſſe & diſſimile ſi uideat̃ eſſe :ut dixi neutrum ſi ĩ neutrã partẽ prępõderet:ut ſi quę res duę cõferũt̃ uicinas habẽt ptes & ĩ bis denis habeãt eaſdem denas alias ad ſimilitudinẽ & diſſimilitudinẽ quę aĩaduertẽ das banc naturã pleriq; ſubijciunt ſub diſſimilitudinis nomẽ quare qm̃ fuit ut potius de uocabulo q̃ de recõ trouerſia eſſe uideat̃ :illud eſt potiꝰ aduertẽdũ cum ſimile quid eſſe dicitur : quin cui parti ſimile dicatur eſſe.In hoc enim ſolet eſſe error:quod poteſt fieri: ut

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

homo homini simile sit nõ sit: ut multas ꝑtes habeat similis & iõ dici possit similis hẽre oculos mapedes: & sic alias res sepatim & una plures. Itaq; qđ diligenter uidendũ est in ꝟbis: quas ꝑtes & q̊t modis oporteat similis hẽre dicũt̃ ut ĩfra apparebit. Is locꝰ maxĩe lubricus est. qd. n. similius põt uideri in diligenti q̃ duo ꝟba hęc: suis & suis: quę nõ sũt ꝙ alteꝝ nõ significat suere. alteꝝ suẽ. Itaq; similia esse uocibꝫ ac syllabis ɔfitemur Dissimilia esse ꝑtibus orationis uidemꝰ: ꝙ alteꝝ hẽt tẽpora alteꝝ casus. quę duę res uel maxĩe discernunt analogias Itẽ ꝓpinquiora genere ĩter se ꝟba simile sępe pariũt errorem: ut in h̊ ꝙ numerus & lepꝰ uidet̃ esse simile. qđ cũ trũq; habuerit eũdem casũ rectũ: ꝫ nõ est simile: quod eas certe similitudĩes opus sũt: in quo ẽ: ut in genere nomine sint eodẽ: qđ in his nõ est Nã in uirili genere nominũ sint eodẽ est lepꝰ ex neutro nemus Dicit̃. n. hic lepus & hoc nemꝰ si eiusdem generis esset utriq; pręponeret̃ idem ac diceret̃: aut hic lepus & hic nemus: aut hoc lepus & h̊ nemus q̃re quę & cuiusmodi sũt genera similitudinũ ad hãc rem ꝑspiciendũ ei: qui declinationes ꝟboꝝ ꝓportione sint: ne queret qđ locũ quod ẽ difficilis: q de his rebꝫ scripserũt. aut uitauerũt aut ĩceperũt neq; adseq potuerũt. Itaq; in q̊ dissensio neq; ea uniusmõi apparet. Nã alij de oĩbꝫ uniuersis discrimĩbꝫ posuerũt numeꝝ: ut Dyonisiꝰ Sidoniꝰ q scripsit eas eẽ septuagĩta unã. alij ꝑtes eiꝰ quę hñt casus. cuiꝰ eidẽ hic cũ dicta esse discrimĩa q̃dragĩta septẽ. Aristotiles rettulit ĩ litteras. xiiij. Parmenisius. viij. Sic alij pauciora aut plura quarum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

similitudinũ si esset origo recte capta & ide a rõne min9 erraret in declinatioib9 uerboꝝ quaꝝ ego pticipia prima duoꝝ geneꝝ sola arbitror esse similitudines exigi oporteat. E quis unũ positũ in ꝟboꝝ materia alteruꝫ ut in materię figura quę ex declinatõe fit. Nã dẽt esse unũ ut uerbũ ꝟbo: unde declinet̃ sit simile. Alterum ut est uerbo in uerbũ declinatio: ad quẽ ꝯferat̃ eiusdẽ modi sit. alias. n. a similibus ꝟbis similiter declinãtur ut ab herus fer9. hero fero. Alias dissimiliter her9 fer9 heri feꝝ cũ utrũq; & uerbũ ꝟbo. erit simile & declíatio Tũ deniq; dicã esse similẽ ac duplicẽ & pfectã similitudinẽ hẽre id quod postulat analogia: ſ ne astutius uidear posuisse duo genera esse similitudinũ soia: cũ utriusq; inferiores species sint plures: si de his retinero ut mihi relinquã latebras repetã ab origine similitudís quę in cõferendis ꝟbis & íclinãdis sequẽdę aut uitãdę sint: p̃ma diuisio in orõne qd̃ alia ꝟba nusq̃ declinant̃ ut hęc uix: mox alia declinãt̃ ut a lima limabo a fero ferebã: Et cũ nisi in his ꝟbis: quę declinãt̃: nõ possit eẽ analogia: q dicit simile esse mox & nox errat qd̃ nõ ẽ eiusdẽ generi utrũq; uerbũ cũ nox succedere dẽat sub casuũ rõne mox neq; dẽat: neq; possit. Scd̃a diuisio est de his ꝟbis quę declinari possũt: qd̃ alia sũt a uolũtate alia a natura. Voluntatẽ appello cũ unusquis a nomíe alie íponit nomẽ: ut Romul9 Romę Naturam dico cũ uniuersi acceptũ nomẽ ab eo q íponit nõ req rim9: quẽadmodũ id uelit declinari S3ip̃i declinam9: ut h9 Romę: hãc romã. De his duab9 ptib9 uolũtaria declinatio refert̃ ad ꝯsuetudinẽ naturalis ad orationẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Quare ꝓinde ac ſimile cõferri nõ oportet ac dicere. ut ſit e Roma Romanus: Sic ex Capua dici. Capuanus qd' in cõſuetudíe uęhemẽter natat: qd' declinãtes im perite rebꝫ nomina iponunt. A quibus cũ accepit con ſuetudo turbulẽta neceſſe eſt dicere. Itaq; neq; Ariſtar chij: neq; alij in analogijs defendã eius ſuſceperũt cãm S3 ut dixi hoc genere declinatio in cõmuni ɔſuetudíe ꝟboꝝ ęgrotat & langueſcit Quod orit̃ e populo mul tiplici Impio: Itaq; in hoc genẽ in loquẽdo magis ano malia q̃ analogia. Tertio diuiſio ẽ quę ꝟba declinata natura. Ea diuidit̃ ĩ ꝑtis q̃ttuor In Vnã primã uidelic3 quę hẽt caſus neq; tꝑa hẽt. ut docilis. Facilis & Ama bilis In alterã quę tẽpora hẽt neq; caſus ut docet facit amat In tertiã quę utraq; hẽt ut docẽs faciẽs. In q̃rta3 quę neutra ut docte & facete. Ex hac diuiſione ſingu lis ꝑtibꝫ tres relinquere diſſimiles Quare niſi in ſua ꝑte íter ſe collata erũt uerba: ſi nõ cõueniunt non erit ita ſimile: ut debeat facẽ idẽ in articulis. Vix ad ũbrata ẽ analogia & magis reꝝ q̃ uocũ in nomĩbꝫ magis ex preſſa: ac plus etiã in uocibꝫ ac ſimilitudinibꝫ q̃ ĩ rebꝫ ſuã optinet rõe3. Etiã illud accedit ĩ articulis hẽre ana logias oſtẽdere ſit difficile: qd' ſingula ſint ꝟba hic ɔt̃ facile ꝙ magna ſit copia ſiliu3 noĩatiuũ. Quare nõ tã hãc ꝑtẽ ab illa ob diuidendũ q̃ illud uidẽdũ: ut ſatis ſit uerecũdi etiã illã in eãdẽ harenã uocare pugnatũ: ut ĩ articulis duę ꝑtes finitę & ĩfinitę. ſic ĩ uocabul' duę uo cabulũ & nomẽ. Nõ. n. idẽ oppidũ & Romã. Cũ op pidũ ſit uocabulũ: Roma nomẽ: q̃ꝝ diſcrimen in his reddendis rationibus alij diſcrimíe alij nõ. Hos ſicubi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

opus fuerit qd ſit & cur aſcribimus uniuſcuiuſq; ptes
qm̃ ſpecies plures de ſingulis dicã. Prima pars cauſal
diuidit᷑ ī partes duas: ī nominatiuũ ſcilicet quod neq;
finitũ eſt: ut hic & quis de his generibus duobus ut⁹
ſũpſeris cum reliquo nõ conferẽdũ: quod ĩter ſe diſſi-
miles habent analogias nominatus: ut ſimul ſit nomi
natus bẽre debz: ut ſit eodẽ genere: ſpecie eadẽ ſic cãu.
Exitu eius genere ut ſi nomẽ ẽ: quod cõferas ſit nomẽ
ſpẽ ſimile: ut nõ ſolũ utrũq; ſit uirile caſu ſimile ut ſi
alte⁹ ſit dandi itẽ alte⁹ ſit dandi cũ quo cõferas Exitu
ut quas unũ bẽat extremas litteras. eaſdẽ alte⁹ bẽat:
ad hũc quadruplicẽ fontẽ ordíes dirigũt᷑ bini: uni trã-
uerſi: alteri directi ut in tabula ſolet in qua latuncul⁹
ludũt. Tranſuerſi ſũt: qui a recto caſu obliqui declinã
tur: ut albus albi albo Directi ſũt: qui a recto caſu in
rectos declinant᷑: ut albus alba albũ. utriq; ſũt partib⁹
ſenis. Tranſuerſo⁹ ordinũ ptes expellant᷑ caſus dire-
cto⁹ genere utriſq; ĩter ſe ĩplicatis formã dicã. Pri⁹ de
trãſuerſis caſu ũ uocabula alius alio modo appellauit
Nos dicemus qui nominãdi cã dicũt᷑ nominandi uel
nominatiuũ.

Et ſcope dicit᷑ una ſcopa
aliter. n. natura qd᷑ priora ſimplicib⁹ poſteriora in cõ
iunctis rebus uocabula ponũt᷑ ſic bigę ſic quadrigę a
cõiuncto dictę. Itaq; nõ dicit᷑: ut hęc una lata & alba.
ſic una biga. ſed unę bigę. neq; ut dicit᷑. ut hę duę latae
albę. ſic hę duę bigę & quadrigę. Itẽ figura ubi qualis
ſit refert: qd᷑ in figura uocis alias cõmutatio fit. in uno
uerbo ſint. modo ſint. alias in medio: ut curſu cueſito.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

alias in extremo.ut doceo docui.alias cõmunis:ut lego lege.Refert igit᷑ ex quibꝫ litteris quodq; uerbũ ꝯſtet maxie extrema:quod ea in pleriſq; cõmutant᷑.Quare in bis quoq; ptibꝫ ſimilitudines ab alijs male.ab alijs bene:qđ ſolẽt ſũmi in caſibꝫ cõferendis recte an ppe ram uidendũ.Sꝫ ubicũq; ꝺmouẽt᷑ litterę nõ ſolũ bę ſũt aĩaduertendę:ſed etiã quę ꝓxie ſunt neq; mouẽt᷑: bęc enĩ uiciniras aliquãtũ potẽs in uerboꝝ declinationibꝫ In qs figuris nõ ea ſimilia dicemus:quę ſimilis res ſignificat.ſed quę ea forma ſint. ut eiuſmõi res ſimilia ex inſtituto ſignificare plerũq; ſoleat:ut tunicã uirilem & muliebrẽ dicimus:nõ eã quã bẽt uir aut mulier ſed quã habere ex inſtituto dẽt:põt enĩ muliebrẽ uir.uirilꝫ mulier bẽre .ut in ſcena:ab auctoribꝫ habere uidem9: ſed eã dicimus muliebrẽ:quę de eo genere eſt:quo indutui mulieres:ut uterent᷑ eſt inſtitutũ.ut actor ſtolaꝫ muliebrẽ ſic ppẽna & cecina & purpurina figura muliebria dicũt᷑ babẽ nomĩa nõ mulieꝝ Flexure quoq; ſimilitudo uidẽda iõ qđ alia uerba quã uim habeãt ex bis ꝙbis unde declinãt᷑ appellãt:ut quẽadmodũ oportet:ut a prętor cõſul prętori cõſuli. Alia extrãſitu intelligũt᷑.ut ſocer macer quod alteꝝ fit ſoceꝝ: alteruꝫ macꝝ.quoꝝ utrũq; in reliquis a trãſitu.ſuã uiã ſequit᷑ & in ſingularibꝫ & in multitudinis declinationib9. ꝟ fit iõ quod naturaꝝ genera ſũt duo.quę iter ſe cõferri poſſũt.unũ quod uideri põt:ut homo & equ9:Alteꝝ ſine aſſũpta aliqua re extrinſecus ꝑſpici nõ poſſit ut eques & equiſo.utrũq; enĩ dicit᷑ ab equo.q̃re hominẽ homĩ ſimilẽ eſſe.aut non eſſe ſicut tuleris ex ipſis hoĩ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

aĩaduerſis ſcies. Ac duo ĩter ſe ſimiliter: ne ſint lõgio
res q̃ ſint leoꝝ fratres dicẽ nõ poſſis: ſi illos breuiores
cũ quibꝫ cõferũt: q̃ longi ſint ignorent ſi latioꝝ atq;
altioꝝ. Itẽ cętera eiuſdẽ generis ſine aſſũpto extríſecꝰ
aliquo pſpici ſimilitudíes nõ pñt. Sic igĩt quidã caſus
qđ ex hoc genẽ ſũt. nõ facile eſt dicẽ ſimilis eſſe. ſi eoꝝ
ſingulos ſolũ aĩaduertas uoces niſi aſſũpſeris. alteruꝫ
quo flectit ĩ trãſuendũ uox: q; ad nominatiuũ ſimili
tudines aĩaduertẽdas arbitratus ſũ: ſatis eſt augẽ hęc
ſũt. Relinquit de articulís. In qbus quędã eadẽ. quędã
alia. De quinq;. n. generibꝫ duo ꝑma habẽt eandẽ: qđ
ſũt & uirilia & muliebria & neutra. & qđ alia ſũt: ut
ſignificẽt unũ: ut plura & de caſibus qbus bñt qnos.
Nã uocãdí uoce notatꝰ nõ ẽ ꝓpriũ illud bñt qđ partí
ſũt finita ut hic & hęc ptim ínfinita. ut qs quę & quoꝝ
qđ adũbrata & tenuis analogia. in h̃ libro plura dicẽ
neceſſe ẽ ſecũdũ genus: quę v̀ba tẽpora bñt: neq; caſus
niſi bñt ꝑſonas eoꝝ declinationũ ſpecies ſũt ſex. Vna
quę dicit tẽporalis: ut legebã gemebã. lego gemo. Al
tera ꝑſonaꝝ: ut fero: meto: feris: metis. Tertia rogãdi
ut ſcribone legone: ſcribiſne legiſne. Quarta reſpõdẽ
di ut fingo pígo: fingis pígis. Quíta optãdi: ut dicerẽ
facerẽ: dicã: faciã: Sexta ípandi: ut cape rape: capito ra
pito. Itẽ ſũt declinatũ ſpecies quattuor: quę tẽpora ba
bẽt ſine ꝑſonis in rogãdo ut foditur ne: ferit ne: & fo
diet ne: feret ne: a reſpõdendi ſpecie eedẽ figurę fiunt
extremis ſyllabis dẽptis. Optãdi ſpecies: ut uiuatur:
amet uiueret amaret. Impandi declinatꝰ ſũ ne bñt
dubitationẽ. & eoꝝ ſint. ne hęc rati paret pũget parari

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

pugnari. Accedũt ad has ſpecies a copulis diuiſionuꝫ quadrinis ab ĩfecti & ꝑfecti emo edo emi edi a ſemel & ſepius ut ſcribo lego ſcriptitaui lectitaui faciẽdi & patiendi ut uro ungo uror ungor: A ſingulari & multitudinis: ut laudo culpo laudamus culpamꝰ: huiꝰ generis ꝟboꝝ: cuiꝰ ſpecies expoſui q̃ late quicqꝫ pateat & cuiuſmõi efficiat figuras in libris q de formulis ꝟboꝝ erũt diligentiꝰ expedietꝫ. Tertij generis quę declinantꝫ cũ tẽporibꝫ ac caſibꝫ Ac uocãtꝫ a multis. Iõ ꝑticipalia ſũt h̃ genẽ

quẽadmodũ declinamꝰ q̃rimꝰ. Caſus eiꝰ etiã ſi is q finxit poeta aliqd̃ uocabulũ ut ab eo caſu ipſe aliquẽ ꝑperã. declinauit potius cũ rep̃hendimus q̃ ſeq mur. Igitꝫ rõ quã dico utrobiqꝫ & ĩ his ꝟbis: quę ĩponũtur: & in his quę declinãtꝫ. neqꝫ nõ etiã tertia illa quę ex utroqꝫ miſcetꝫ genere quaꝝ unaquęqꝫ rõ collata cũ altera: aut ſimilis: aut diſſimilis: aut ſępe ꝟba alia ratio eadẽ. Et nõ nũq̃ rõ alia ꝟba eadẽ. Quę ratio in amor amori: eadẽ in dolor dolori: neqꝫ eadẽ in dolor dolor ẽ. & cũ eadẽ rõ. quę eſt in amor & amoris ſit in amores & amoꝝ: tñ ea qd̃ nõ ĩ ea q̃ oportet cõfertꝫ a mã per ſe ſolũ efficere nõ põt analogias ꝓpter diſparilitatẽ uocis figuraꝝ: qd̃ ꝟbũ copulatũ ſingularẽ cũ multitudĩe Ita cũ ẽ ꝓportione: ut eandẽ hẽat rationẽ: tũ deniqꝫ ea rõ cõficit id qd̃ poſtulat analogia. de q̃ deĩceps dicam. Seqtꝫ tertiꝰ locus: quę ſit rõ ꝓportione a gręco uocãtꝫ

ab analogo dicta analogia. Ex eodẽ genẽ quę res ĩter ſe aliq̃ ꝑte diſſimiles rõeꝫ hñt aliquã. Si ad eas duas altere res duę collectę ſunt. quę

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

rationē habeāt eandē: qđ ea ꝟba bina hñt eūdē logon dicit̄ utrūq; sepatī analogon simł collata q̄ttuor analoga: Nā ut ī geminis. cū simile dicim⁹ esse menechinū menechino de uno dicim⁹ cū similitudīe esse ī his de utroq; sic cū dicimus eandē rationē hēre assē ad senissē. quā hēt in argumēto libella ad singulā. Quid sit analogon ostendimus: cū utrobiq; dicim⁹ & ī ere & in argēto esse eandē rōnē tū dicimus de analogia: ut sodalis & sodalitas. Ciuis & ciuitas: nō ē idē ſ; utrūq; ab eodē ac ɔiunctū sic analogon & analogia idē nō ē. sed itē est ɔgeneratū. Quare si homīes substuleris sodalis substuleris: si sodalis sodalitatē. Sic itē si substuleris

substuleris analogon: si id analogian. q̄ cū īter se tanta sint cognatione dēbit subtili⁹ audire q̄ dici. Expectare. i. cū dixero quid de utroq; & erit commune expectes. Dū ego in scribēdo trāsferā ī reliquū S3 ut potius tu ꝑsequare aīo hęc fiūt in dissimilibus rebɔ: ut in numeris. si cōtuleris cū uno duo: sic cū decē uiginti. Nā rationē duo ad unū hñt: eandē habēt uigīti ad decē. In nūmis in similibɔ. si ē ad unū uictoriat⁹ denari⁹: si ad alteꝝ uictoriatū ad alteꝝ denari⁹. Sic itē in alijs rebɔ oībɔ ꝓportiōe dicūt̄ ea: ī q̄ est. sic quadruplex natura ut in ꝓgenie cū ē filius ad patrē sic si ē filia ad matrē: & ut est in tēporibɔ meridies ad diē: sic media nox ad noctē. hoc poete genera in similitudinibus utūt̄: multū hoc acutissime Geometre. h̄ in oratiōe diligentius q̄ alij Aristarcho grāmatici ut cū dicunt̄ proportione similia esse amorē amori: dolorē dolori. Cū ita dissimile esse uideāt: amorē & dolorē: quod ē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

alio casu: Itē dolorē dolori. Sꝫ dicūt ꝙ a similibꝫ non nunq̄ rōnes hēt īplicatas duas. ut si una directa altera trāsuersa qd̄ dico aptius sic fiet. Esto sic expositos esse numeros ut ī p̄mo ꝟsu sit unū duo q̄ttuor. In secūdo decē uigīti q̄dragīta. In tertō cētū ducēti quadrigīti. In hac formula numeroꝝ duo inerūt: q̄s dixi logos: q diuersas facit analogias: unꝰ duplex: q ē in obliqs ꝟsibus qd̄ ē ut unus ad duo: sic duo ad q̄ttuor. Alter decēplex īdirectis ordinibꝫ: qd̄ ē ut unꝰ ad decē: sic decē ad cētū Similiter ī ꝟboꝝ declinatioībꝫ ē Biniū. qd̄ & ab recto casu in recto: ita ut formulā similiter efficiāt qd̄ sit p̄uersu. hic Albꝫ: huic albo: huiꝰ albi. Scd̄o hęc alba: huic albę: huiꝰ albę. Tertio h̄ albū: huic albo: huiꝰ albi: Itaq; fiūt per obliq̄s declinatioēs: ex his Analogię hoc genꝰ Albius atriꝰ: albio atrio p directas declinatioēs: albiꝰ atrius: albia atria: quę scilicet erit pticula ex illa ducennaria atria quę scilicꝫ Cētennaria formula analogiaꝝ. de qua supra dixi: analogia quę dicit̄. Eiꝰ genera sunt duo. Vnū deiunctū sic ē. ut unū ad duo: sic decē ad uigīti. alteꝝ coniūctū sicut ē unū ad duo: sic duo ad quattuor in hoc qd̄ duo bis dicūt̄. Et tū cōserimus ad unū Et tūc cū quattuor: Hoc quoq; natura dicit̄ q̄druplex si a septē cordis Cithare. Tamē duo dicūt̄ hēre cętera corda qd̄ quēadmodū crepta. Prima ad quartā cordā Sic quarta ad septimā respōdent. Media ē alteriꝰ prima. Alteriꝰ extrema Medici in ęgrotos septimos dies. q obseruant q̄rto die. Iō diligentius signa morbi aduertūt: qd̄ quā rationē habuit primus dies ad quartū eadē presagit habituꝝ: qui est futurꝰ ab eo Quartus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

q est septimus a primo. Quadruplices de iũctę ĩ casi
b⁹ sũt uocabulo⁊: ut Rex regi Cõiunctę sũt triplices
in ꝟbo⁊: tribꝫ tẽporibꝫ: ut legebã lego legã. qd' quam
rationẽ hẽt legebã a lego: hãc hẽt lego a lega in h̃ fere
oẽs homĩes peccãt qd' ꝑperã tribꝫ tẽporibꝫ hęc uerba
adijciũt cũ ꝓportione uolunt pronũciare. Nã cu⁊ sint
uerba. alia infecta: ut lego & legis: alia ꝑfecta: ut legi
& legisti. & debeãt sui cuiusq; generis in coniungendo
copulari: & cũ recte sit iõ lego & legebã nõ recte est le
go adlegi. qd' legi significat. quod ꝑfectu⁊ ut h̃ tutudi:
pupugi: tũdo pungo: tũdam pungã. Itẽ heccatus su⁊
ꝟberatus sũ: uerberabor. Iniuria reprehẽdũt: qd' & ĩfe
cti ĩter se similia sũt: & ꝑfecti ĩter se: ut tundebã: tũdo
tundã & tutuderã tutudi tutudero: Sic amabar amor
amabor: & amatus erã amatus sũ amat⁹ ero. Itaq; re
p̃hendũt q cõtra analogias dicũt. cur dispariliter in tri
bus tẽporibꝫ dicant' quędã ꝟba natura cũ quadruplex
sit analogia: id nõ nũq̃ ut dixi pauciores uidetur hẽre
ꝑtes. sic etiã al's pluris: ut cũ ẽ quẽadmodũ a tria unũ
& duo: sic ad sex duo & q̃ttuor. quę tñ quadriꝑtita cõ
prehendit' forma: qd' bina ad singula cõferũt' quod ĩ
oratiõe quoq; nõ nũq̃ reperiet'. Sic ut Diomedes con
fert' Diomedibꝫ sic dicit' ab Hercules herculi: & Her
culibꝫ: & ut hę hic ab uno capite a recto casu in duos
obliquos discedũt casus. Sic cõtra multa a duobus ca
pitibus recti casũ cõfluunt in obliquũ unũ. Nã ut ab
his rectis hi bibiei he bibię fit his bibieis Sic est ab his
hi cęli. he cęlie his celis a duobus similib⁹ similiter de
clinãtur ut fit in his Nemus Olus: Nemora Olera

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Alia a diſſimilibꝫ ſimiliter declinãt: ut ī articulis ab hic iſte hũc iſtũ. Analogia fundamẽta habet: aut a uoluntate hominũ: aut a natura ℞boꝝ: aut re utraq; uolũtatẽ dici īpoſitionẽ uocabuloꝝ naturã declinationem uocabuloꝝ quo decurrit ſine doctrina q īpoſitionẽ ſequet dicet. Si ſimile in recto cãu dolus & Malꝰ fore in obliquo dolo & malo ſi naturã ſequet ſi ſit ſimile ī obliquis Marco Quíto fore ut ſit marcũ quintũ qui utrũq; ſequet dicet ab hoc ſimile trãſitus. ut ẽ in ſeruꝰ ſerue. fore. ut fit itẽ in ceruus cerue. Cõmune omniũ eſt: ut quattuor figura uocis bẽat ꝓportione declinatꝰ ꝑmũ genus ẽ ortũ ab ſimilitudíe in rectis caſibꝫ Secũdũ a ſimilitudíe quę eſt in obliqs. Tertiũ a ſimilitudine quę eſt in trãſitibꝫ de caſu in caſũ. Primo genere ab īpoſitio ad naturã ꝓficiſcũt. In ſecũdo cõtra. In tertio ab utroq;. Quo circa etiã hoc tertiũ põt bifariã diuiſim tertiũ & quartũ dici. Quod ī eo nõ ꝓpias & roſas põt dici q ītia faciet analogię. Impoſitõ ab his obliqs figuras declinare dẽbit qui naturã ꝺtra. Qui ab utraq; reliquas declinationes ab eiuſmõi trãſitibꝫ. Impoſitio eſt in noſtro dominatu. Nos in natura quẽadmodum uult natura. Sꝫ qm̃ duobus modis īponit uocabuluꝫ aut re ſingulari: aut multitudíe. Singulari ut Cicer: multitudinis ut Scale. Nec dubiũ eſt qn ordo declinatuũ ī quo res ſingulares declinabũt ſole ab ſingulari aliq̃ caſu ꝓficiſcũtur: ut Cicer ciceri ciceris. Itẽ cõtra in eo ordine: q multitudinis erit ſolũ qn a multitudinis aliquo caſu ordiri cõueniat: ut Scale ſcalis ſcalas. Alidꝰ uidẽdũ ẽ cũ duplex nã copulata. ac declinatũ bini fiãt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ordines:ut ẽ Mars martis:Vnde tũ ratio analogiç de
buit ordiri utrũ ab singulari re in multitudinẽ:an ↄtra
Neq; n.si natura ab uno ad duo puenit idcirco nõ põt
ãplius esse in docẽdo posteriꝰ:ut íde incipias.ut qđ sit
ꝑus ostendas itaq; illi q de oi natura dísputãt: atq; iõ
uocãt phísici:tñ ex bis ab uniuersa natura profecti re/
tro:quç esse prícipia mũdi ostendũt. Oratio cũ ex lit
teris cõstat tñ ea grãmatici de litteris ostẽderũt.Qua
re in demõstrãdo qm̃ potius proficisse de litteris ostẽ/
dũt oportet ab eo qđ aptius est: q̃ ab eo qđ ꝑus ẽ. Et
potiꝰ q̃ í corrupto prícipio ab nã rey q̃ ab libídíe bo/
minũ.Et hęc tria quę sequẽda magis sũt miꝰ sunt in
singularibꝰ q̃ í multitudíe Cõmodiꝰ põt ordiri qđ in
bis prícipibꝰ miꝰ oratioís ẋbis fingẽdis ẋboy forma
facíliꝰ singularia uideri posse q̃ ex singularibus multi/
tudinis.hęc ostendũt trabes trabs duces dux.Videmꝰ
enĩ ex bis ẋbis trabes duces de extrema syllaba e lr̃am
excluſã:& iõ í singulari factũ esse trabs dux: Cõtra ex
singularibꝰ nõ tã uidemus quẽadmodũ facta sint ex
b.&.s.trabes ex.e.&.s.duces.Similitudinis rectꝰ casꝰ
forte figura corrupta erit id qđ accedit raro.ꝑꝰ id cor
rigemꝰ q̃ íde ordiemur obliquis assumẽ oportere fi
guras eas quç nõ erũt ãbigue siue singulares siue mul
titudíes ex qbꝰ id cuiusmõi debẽt esse pspici pñt. Nã
nũq̃ altey ex altero uidet:ut Crispꝰ scribit quẽadmo
dũ pater ex filiõ & filiꝰ ex patre neq; miꝰ í formicibꝰ
ꝓpter siníſtrã dexr̃ stat. q̃ ꝓpter dextrã siníſtra: q̃pro
pter ut ex rectis caíbꝰ obliqui & ex obliqs recti.& ex
ſigularibꝰ mꝫtitudíes.& mꝫtitudís ſigulares nõ nũq̃

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

q̃ recupati pñt prícipiũ id potiſſimũ ſeq debemus ut
í eo fũdamẽtũ ſit í natura qd' í declinatioíbꝰ ibi facili
or rõ.facile.n.eſt aíaduertere peccatũ magis cadẽ poſ
ſe í ípoſitiones eas quę fiũt plerũq; in rectis caſibꝰ ſin
gularibus qd' boíes ípiti & diſpſi uocabula rebus ípo-
nũt:quocũq; eos libido ĩuitauit.Natura ícorrupta eſt
plerũq; ſuapte ſpõte niſi q eam uſu íſcio deprauabit.
Quare ſi q̃s prícipiũ analogię potius poſuerit in nãli
bus caſibus:q̃ in poſiticijs nõ multe í cõſuetudíe occur
rent;& natura libido humana corrigit nõ ab libidine
natura:qd' qui ípoſitionẽ ſequi uoluerint faciẽt cõtra
ria ſin a ſingulari q̃s potius ꝓficiſci uolet.in illũ facẽ
oportebit ab ſexto caſu.qui ẽ ꝓprius latinũ: Nã eiꝰ ca
ſus.bis litterarꝫ diſcríminibus facilius reliquorꝫ uarie-
tate diſcernere poterit.qd' eius habẽt exitus.aut í .a.ut
hac terra:aut in.e.ut hac lãce:aut in.i.ut hac leui.aut in
o.ut hoc cęlo:aut in.u.ut hoc ꝛſu.Igit ad demõſtrãdas
declinationes biceps una hęc. Sed q̃m ubi analogia
tria unũ qd' í rebꝰ alterꝫ.alterꝫ qd' í uocibꝰ:tertiũ qd' in
utroq; duo ꝑora ſimplicia.Tertiũ duplex. aíaduerten
dũ hęc quę íter ſe habeãt rationẽ.Primũ ea quę ſunt
diſcrimina í rebus ptí ſũt quę ad rationẽ nõ attineant
ptí quę ptinent.Nõ ptineãt ut ea quę obſeruãt í ędifi-
cijs & ſignis faciendis.cęteris quę rebus artifices equi
us uocãtur alię armonicę ſic.Item alię nominibꝰ alijs
Sed nulla narum fit loquẽdo pars ad oratiõẽ.quę p
tinẽt res eſſe.ſunt quę uerbis dicunt proportione neq;
a ſimilitudíe queq; uocũ declinatus habent:ut Iupiter
Maſpiter. Ioui. Marti hęc enim genera nominum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

& numero & casib9 similia sũt ꝓportione similes iter se qđ utraq; noia sũt & uirilia sũt & singularia & cãu nominãdi & dãdi.alteꝝ genus uocale est in quo uoces mõ sũt ꝓportiõe similes:nõ res:ut Biga bigę.Nuptia nuptię:neq;.n.í bis res singularis subest una cũ dicit᷑ biga q̃driga:neq; ab bis uocibus quę declinata sũt multitudinis significãt quicq̃.Iõ qđ ois multitudinis quę declinãt᷑ ab uno.ut a merula merulę sunt eiusmõi ut singulari subiũgant᷑ sic Merulę duę:Catulę tres: Faculę q̃ttuor.Quare cũ idẽ ñ possit subiũgi cũ dicim9 bigẽnę quadrigę:duę nuptię tres. S3 ꝓ eo unę bigę binę q̃drigę trinę nuptię:apparet nõ cẽ a biga & quadriga & bigę & quadrigę. S3 ut ẽ bui9 ordinis.unę duae tres.principiũ una.sic in b̃ ordine altero:unę binę trinę:prícipiũ est unę.Tertiũ genus est illud duplex qđ dixi.in quo & res & uoces similiter ꝓportione dicunt᷑: ut bonus malus:boni mali:de quoꝝ analogia & aristo phanes & alĩ scripserũt.Etenĩ hęc deniq; ꝓtecta ut in orõne illic duc simplices ícboata analogię de q̃bus tñ sepatí dicã qđ bis quoq; utimur in loquẽdo.S3 ꝓpus de ꝓtecta í qua & res & uoces quadã similitudíe ꝺtinẽt᷑ Cui9 gña sũt tria unũ uernaculũ ac dominatũ. alteꝝ aducẽtitiũ.tertiũ notũ.Ex pegrino bic natũ ꝟnaculũ ẽ ut sutor & pistor:sutori & pistori.aduenticiũ ẽ:ut Hectores Nestores bectoras nestoras.Tertium illud nothũ ut achilles & Pele9.De genere multi utunt᷑ non modo poete sed etiã pleriq; hęc.Primo õnes q̃ soluta oꝛoe loquũt᷑ dicebãt ut quęstorẽ ꝓtorẽ sic bectorẽ nestorẽ.Itaq; Enni9 ait.Hectoris natũ de troiano muro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

iactari. Acci⁹ h̄ in r̄gediis. Largius a prisca cōsuetudīe mouere cepit & ad formas grecas ꝟboꝝ magis reuocare & a quo Valeri⁹ ait. Accius Hectorē nollet facē. Hectoria mall3. Quod aduēticia pleraq; habem⁹ greca secutū. ut de notbis grecaīcos quoq; noīatos plurimū haberem⁹. Itaq; ut hic alia greca. alia grecanica sic analogie E quis que sic nocte fuit declinatioēs de his alie prisca ut bachides & chrysides & bachidas. cū his oībꝫ tribꝫ utāt̄ nostri maxīe q sequūt̄ media ī loquēdo offendūt minimū. Quod p̄ma paꝝ similia uidēt̄ esse grecis unde sicut trāslata. Tertiā paꝝ similia nr̄is oīs analogie fūdamētū similitudo quedā ut dixi que solet esse ī rebus ī uocib⁹ & utroq; in qua haꝝ pte cūq; sit ī ferēdo & cuiusmōi uidendū. Nā ut dixi neq; rerū neq; uocis similitudo ad has duplicis que ī loquēdo q̄rim⁹ sepatī satis ē qd̄ utra pte opus ē simili analogie ꝟboꝝ exp̄mēdas q̄s ad loquēdū ut pducas accedē dēt usus. Alia. n. rō q̄ facias uestimētū: alia quēadmodum utare uestimēto. Vsui species uidēt̄ esse tres una ɔsuetudīs ueteris: altera cōsuetudīs h⁹ Tertia aut neutra. Vetera ut Casc⁹ casci: Fur⁹ furi h⁹ ɔsuetudīs: ut albus cald⁹ albo caldo: Neut̄ ut scala scalā. falera falerā. Ad q̄s accedē pōt q̄rta mixta ut amicitia Inimicitia: amicitiā īimicitiā Prima ē qua usi ātiq & nos relinqmus Scd̄a q̄ nūc utimur. Tertia q̄ utūt̄ poete. analogie ñ itē ea diffiniēdoq; dirigit̄ ad nām ꝟboꝝ atq; illa q̄ ad usū loquēdi. Nā p̄or diffiniēda sic. analogia ē ꝟboꝝ similiū declīatio sil̄is posterior sic. analogia ē ꝟboꝝ similiū declīatio sil̄is ñ r̄pugnāte ɔsuetudīe cōi ad quā haꝝ

duaꝝ ad extremũ additũ erit ḃ ex quadã ꝑte poeticat analogia erit diffinita haꝝ ꝑma: seq dẽt populus: Secũdã oẽm singuli e populo: Tertiã poete: hęc diligẽti⁹ q̃ aptius dicta esse arbitror. Sꝫ nõ obscurius q̃ de re sil̃i diffinitiões grãmaticoꝝ sunt. ut Aristre aristodomi: aristodi. Itẽ aliaꝝ quoꝝ obscuritates eo minus rep̃hẽ dẽdę qd̃ plereq; diffinitioẽs re incognita ꝓpter sũmã breuitatẽ nõ facile ꝓspiciũt̃ nisi articulatĩ sũt explicata. Quare magis apparebit si erit aꝑte de singulis ꝑtibꝫ qd dicat̃ ꝟbũ. Quid similitudo ꝟbi. Quid declinatio. Quid similitudo declinatioĩs nõ repugnãte cõsuetudine cõmuni. qd ex q̃dã ꝑte uerbũ dico oratioĩs uocabulis ꝑtẽ. quę sit indiuisa. Eo minima si declinationẽ naturalẽ hẽat similẽ ꝟbũ ꝟbo. Tũ qm̃ & res quaꝫ significat: & uocẽ q̃ significat Est in figura trãsitũ declinationis parile: Declinatio ẽ cũ ex ꝟbo ĩ ꝟbũ. aut ex ꝟbi discrimĩe ut trãseat mẽs uocis ꝯmutatio fit aliqua similitudo declinatioĩs cũ itẽ ex aliq̃ figura in figuraꝫ trãsit: ut id trãsit cũ q̊ ꝯfert̃. adiectũ ẽ nõ repugnãte cõsuetudĩe cõmuui: qd̃ quędã ꝟba conon usũ ueterẽ declinata patiet̃ ut possit hortensiũ dicẽ ꝓ hac si ceruices ceruix: quędã nõ ut si dicas ꝓ fauces faux: ubi addit̃ ex quadã ꝑte significat nõ esse in ꝯsuetudĩe. In his uerbis oĩs ꝑtis ut declinatũ amo iuuo: amor iuuor. qd uidẽt̃ analogia in oratiõe & q̃s hẽret species: & quę de his sequẽda uidẽt̃ ut breui potui ĩformaui. Nũc in qbꝫ nõ dẽat esse ac ꝓinde ac dẽat soleat quęri dicã: Ea fere sũt quattuor genera. Primũ in id genus uerbis qua non declinãt̃ analogia nõ debet queri: ut ĩ his neq̃ mox uix.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

De bis magis in alio q̃ in alio errat uerbo dicũt.n.nõ habere casus.mox & uix.nequã habere.qđ dicam⁹ hic nequã:hui⁹ nequã:huic nequã: cũ ítelligim⁹ aut hoís eius quẽ uolum⁹ ostendẽ esse nequã dicim⁹ casus & ei proponim⁹ nõ cui⁹ putamus nequitiã. Quod uocabulum factũ ut ex nõ & uolo Nolo sic ex Ne & Quiq̃ Nequã:Secũdo si unũ solũ bñt casũ in uoce qđ non declinẽt ut litterę oẽs.Tertio si singularis ẽ uocabuli series:neq; bẽt cũ q̃ cõpari possit.ut cẽ putãt Caput capiti capitis capite: Quartũ si ea uocabula q̃ttuor quę cõferũt ĩter se rationẽ bñt quã oportet.ut Socer socr⁹ socros socerꝫ:Cõtra in quib⁹ dẽat queri analogia fore totidẽ grad⁹ dẽnt esse coniuncti:Primũ ut sint tres:Secundũ ut eaꝝ sit usus.Tertiũ uti beres uocabula hẽat. Quartũ ut hẽat declinat⁹ naturalis: De ꝑmo gradu qđ natura subest & multitudinis & singularis dicim⁹ Hiasles:bosce asses.hic as hũc assẽ.cõtra qđ í numeris finitis multitudinis natura singularis nõ ẽ.dicim⁹ bi duo & bi tres bis duob⁹ & bis tribus.Scđo gradu si est natura neq; est usus id gen⁹ ut sit discriminandum ut fit í faba & id gen⁹:itẽ ex pte & uniuersa noíam⁹.

Finis eius quod inuenit Marci Varronis.Parce q; legeris:si aliqua min⁹ polita íuenerí. Nã ita ex omni pte:siue seculũ fecerit siue librarij Volumen quod uis corruptũ erat ut necesse fuerit aucupari binc inde sententias:iõ sine robore ueniam dabis & errori manum imponas.Vale.

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

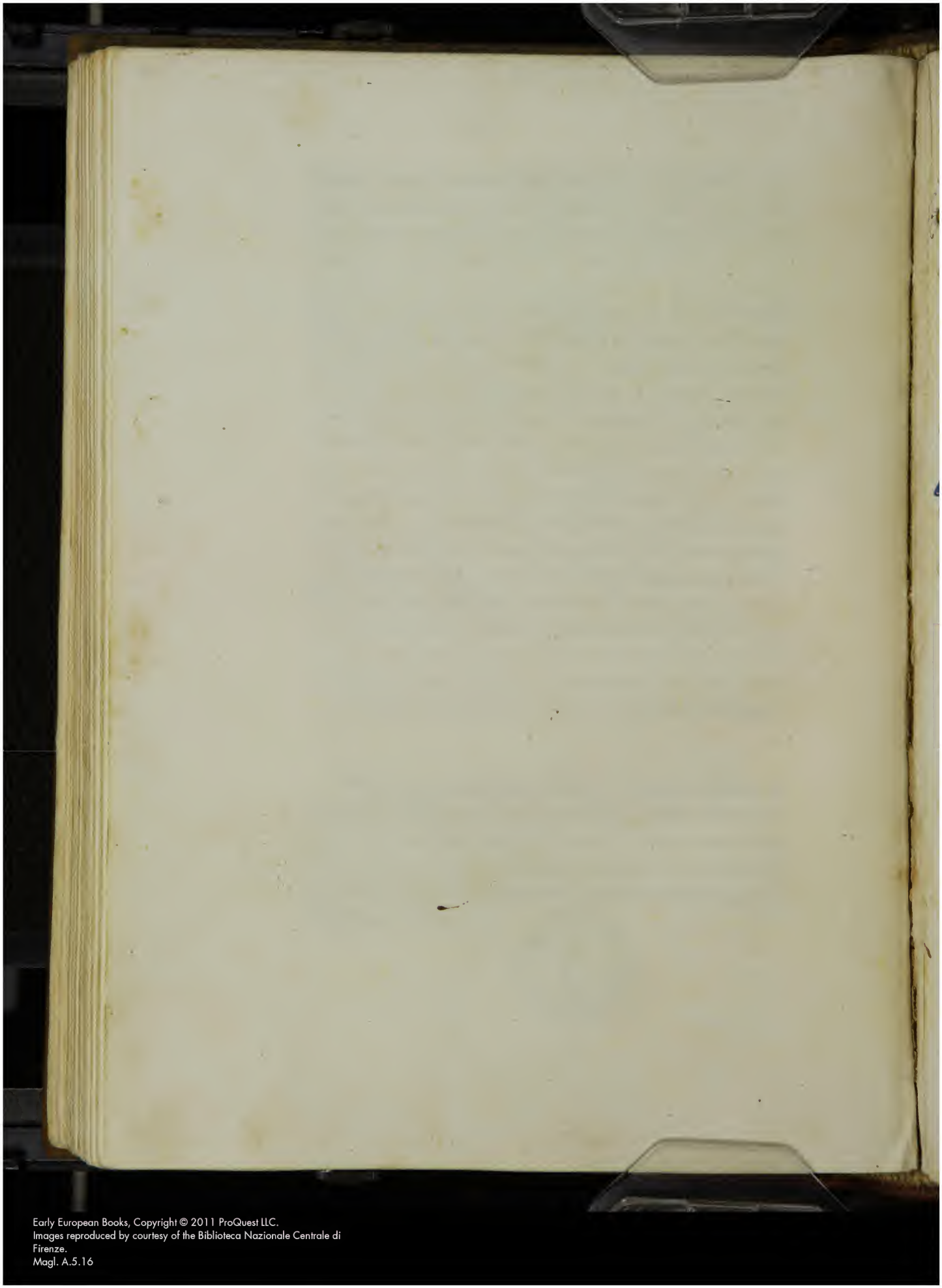

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

AVGVSTVS LOCVS SANctus ab auium gestu idest quia ab auibꝫ significatus est sic dictus. siue ab auium gustatu quia aues pastę id ratũ fecere.

Augur ab auibus gerẽdoq; dictus. quia per eum auium gestus edicitur: siue ab auiũ garritu. unde & augurium.

Auspicium ab aue spicienda. Nam quod nos cum prępositione dicimus. Aspicio apud uęteres sine prępositione specio dicebatur.

Affectare est pronum animum ad faciendũ habere

Armillum uas uinarium in sacris dictum quod harmo idest humero deportetur.

Aerarij tribuni a tribuendo ęre sunt appellati. Aerarium sane populus Ro. in ęde saturni habuit.

Apricum locum a sole apertum a gręco uocabulo appellamus. quasi idest sine horrore uidelicꝫ frigoris. unde etiam putatur africa appellari.

Amoena dicta sunt loca quę ad se amanda alliciant idest trahant.

Affectata foemina: uel in bonam partem dicitur uelut honorata: uel in malam quasi ad extremũ piculuꝫ adducta.

Aquagium: quasi aquę agium idest aquę ductus appellatur.

Aquęlitium dicitur cum aqua pluuialis remedijs quibusdam elicitur: ut quondam si creditur manali lapide in urbem ducto.

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Aqua dicit̃ a qua iuuamur aqua & igni tam ĩterdici solet damnatis: quã accipiunt nuptę uidelicet quia hę duę res humanã uitam maxime continẽt. Itaq; funus prosecuti redeuntes ignem supgrediebant̃ aqua aspersi. quod purgationis genus uocabãt suffitionem.

Axitiosi. factiosi dicebant̃: cum plures una quid agerent facerentq;.

Axit autem antiquos dixisse pro egerit. manifestum est. Vnde axies mulieres: siue dicebant̃ una agẽtes.

Alites uolatu auspitia faciẽtes: iste putabant̃. buteos anquasis. ĩmusculus. aquila. uulturius.

Axamẽta. dicebant̃ carmina salaria: quę a saliis sacerdotibus cõponebantur in uniuersos homines composita. Nam in deos singulos uersus ficti a noĩbꝫ eoꝝ appellabantur: ut Ianuali. Iunonij. miueruij.

Axis. quem gręci uocant. plures habꝫ significationes. Nam & pars cęli septemtrionalis & stipes teres circa quẽ rota uertit̃. & tabula sectil̃ axis appellatur.

Ador. farris genus: edor quõdam appellatũ ab edicẽdo: ul̃ ꝙ aduratur: ut fiat tostũ unde in sacrificio mola salsa efficitur.

Adoream. laudẽ siue gloriã dicebãt quia gloriosum eum putabant esse: qui farris copia abundaret.

Arma proprie dicuntur ab armis. idest hũeris dependentia ut scutum. gladius. pugio. sica. ut ea: quibus ꝓcul praeliamur tela

Armata dicebat̃ uirgo sacrificans. cui lacinia togę in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

humerum erat reiecta.legibus etiam laurentum
ſancitum eſt.Nec pomum ex alieno legatur in ar
mum:ideſt q̄ humeri onus ſit.

Armentum id genus pecoris appellatur: quod ē ido
neum ad opus armorū. Inuenies tamen foeminei
armentas apud Ennium poſitum.

Album:quod nos dicim⁹ a grēco.qđ eſt
eſt appellatum.Sabini tamē alpum dixerunt. Vñ
credi poteſt nomen alpium a candore niuium uo,
citatum.

Albeſia:ſcuta dicebantur:quibꝫ albēſes qui ſūt Mar
ſi generis uſi ſunt. hēc eadem decumana uocabaſ
quod eſſet ampliſſima ut decumani fluctus.

Albiona.ager trans tyberim dicitur a luco albionara
in quo loco bos alba ſacrificabātur.

Albula.tiberis fluuius dictus eſt ab albo aquę colore
Tiberis autem a Tiberio ſiluio rege albanorum
quod is in eo extinctus eſt.

Ambo.ex grēco ductum uidetur quod illi
dicunt.

Ambactus.apud Ennium lingua gallica ſeruus ap
pellatur.

Am:prēpoſitio loquelaris ſignificat circū.unde ſupra
ſeruus ambactus ideſt circumactus dicitur

Ambeſt.ita tertię peſonę uerbum eſt: ut nullā aliam
habeat declinationē.

Ambegni:bos & ueruex appellabantur: cum ad eoꝝ
utraq; latera agni in ſacrificium ducebantur.

Ambidēs:ſiue bidens ouis appellabaſ.quę ſupioribꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

& inferioribus eſt dentibus.

Abemito: ſignificat demitto: uel auferto: emere enī antiqui dicebant pro accipere.

Ambaruales boſtię appellabantᵉ: quę pro aruis a duobus fratribꝰ ſacrificabantᵉ.

Amburdiales. boſtię dicebantur que circū terminos urbis Romę ducebantur.

Ambuſtus circum uſtus.

Ambitus: proprie dicitur circuitus ędificiorum: patens in latitudinem pedes duos & ſemiſſem. In lō gitudinem idem quod aedificium. Sed & eodem uocabulo crimē auaritię uel affectati bonoris appellatur.

Adoleſcit. a gręco ideſt adcreſco uenit: unde fiunt adultus. aduleſcens.

Altare. eo quod in illo ignis excreſcit: & exoletus eſt qui exceſſit oleſcēdi modū: & inoleuit ideſt creuit

Altaria ſunt in quibus igne adoletur.

Aliuta antiqui dicebant pro aliter. ex gręco tranſferentes. Hinc eſt illud in legibus Numę pō pilij. Si quiſq̄ aliuta faxit ipſos iouis acer eſto.

Aſtu apud poetas aſtutiam ſignificat. cuius origo ex gręco oppido deducitur. in quo qui conuerſati aſſidue ſint cauti atq; acuti eſſe uidcantᵉ

Aſtutus arte tutus.

Algeo ex gręco dicitur ideſt doleo: ut ſit frigus dolor quidam membrorum rigore cōiectꝰ.

Aſt ſignificat. at. ſed. aut.

Anus dicta eſt ab ānorum multitudine: cum antiqui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

non geminabant cõſonantes:uel quod iam ſit ſine ſenſu quod grẽce dicitur.

Amuſſim regulariter tractum a regula ad quam aliquid exequetur:quę amuſſis dicitur.quidã amuſſim eſſe dicunt non tacere quod mutire interdum dicitur loqui.

Adgretus.apud Ennium.adgretus fari pro eo quod eſt aggreſſus ponitur.quod uerbum uenit a grẽco

Agnus ex grẽco. deducitur quod nomen apud maiores omnis erat generis:ſicut & lupꝰ qđ uenit ex grẽco

Aegrum:ex grẽco appellatꝝ a quibuſdaꝫ putatur a uoce doloris appellari:quod eſt

Annus.ex grẽco uenit quem illi dicunt & quod nos trimum:illi dicunt

Alterum.Sinnius:ut ideꝫ ſignificare quod apud grẽcos Quidam uero ex utroqꝫ eſſe compoſitum &

Aliter & pro nõ bono ponitur : ut in augũrijs altera cum appellatur auis:quę utiqꝫ proſpera nõ eſt. Sic aliter non nunq̃ pro aduerſo dicitur & malo.

Allieſis.dies dicebantnr apud romanos eſcoeniſſimi ominis:ab allia fluuio ſcilicꝫ ubi Ro.profuſus a gallis exercitus eſt.

Adlecti.dicebantur apud Ro. qui propter inopiam ex equeſtri ordine in ſenatorum ſunt numero aſſumpti.Nã patres dicuntꝝ qui ſunt patricij genere Cõſcripti qui in ſenatu ſũt ſcriptis ãnotati.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Altercatio.Iurgatio.
Alternatio.per uices ſucceſſio.
Alma ſancta:ſiue pulchra.uel alens ab alendo.ſ.
Altellus.romulus dicebaꝫ quaſi altus in tellure:uel quod tellurem ſuam aleret: ſiue ꝙ aleretur telis: uel ꝙ a tacio ſabinorum rege poſtulatus ſit in colloquio pacis : & alternis uicibus audierit : Allocutuſq; fuerit:ſicut enim fit diminutiue a macro macellus.a uafro uafellus.ita ab alterno altellus.
Altus.ab alendo dictus.alias ab altitudine altus.
Alterplicem duplicem.
Alterta.alterutra.
Alcedo.dicebaꝫ ab antiquis pro alcyone.ut pro Ganymede Catamitus pro Nilo Melo.
Alica.dicitur quod alit corpus.
Alicarię.meretrices appellabantur in campania ſolitę ante piſtrina alicariorum uerſari:queſtus gratia ſicut bę que ante ſtabula ſedebant dicebantur pro ſtibulare.
Almities.habitus almarum rerꝫ.
Allus.pollex ſcandens proximum digitum:quod uellut in ſiluis ſe in alium uideatur quod grece dicitur.
Alueolum.tabula aleatoria.
Antigerio.antiqui ꝓ ualde dixerũt.
Aluus.uenter foeminę ab alendo dicta eſt enim generis foemini.
Angor. ideſt animi uel corporis cruciatus : proprie a grę̃co ideſt ſtrangulatione dictus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

unde & faucium dolor anguina uocatur. Plautus uellem me in anguinam uerti. quo huic annicule fauces prẽocuparem.

Anacreon. Terentius pro antea ponit.

Anteurbana prędia. urbi propinqua.

Antarium bellum quod ante urbem geritur.

Axare. nominare.

Antipagamenta. ualuarum ornamenta: quę anteris appingunt ideſt affinguntur.

Antefixa. que ex opere figulino tectis affiguntur ſub ſtillicidio.

Aureax. auriga.

Aureas enim dicebatur frenum quod ad aures equorum religabatur orias: quo ora cobercebantur.

Auritus. a magnis auribus dicitur ut ſunt aſinorum & leporum alias ab audiẽdi facultate.

Aurum dictum quia p̃cipue cuſtoditur: grẽce enim cuſtodire dicit. Vnde & theſaurũ Hippocrates medicus de nomine inuentoris id dictum putat; quem Quidam ad ſimilitudinem auroręcoloris nomen traxiſſe exiſtimant non nulli: quia mentes hominũ auertat.

Alua a ſabinis tranſlatum putant quod illi aufum dicebant.

Auricbalcum uel oricbalcum. quidam putant compoſitum ab ẽre & auro. ſiue quod colorem habeat aurum. Oricbalcum ſane dicitur quod in montuoſis locis inuenitur. Mons & enim grẽce appellãtur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Acus. dicitur qua ſarcinatrix uel etiam ornatrix uti tur. Paleę etiam quędam de frumento acus dicũt᷑

Aexercitus quoq; : inſtructio quod ea pars militum uehementiſſima eſt ad boſtem uulnerandum acu mine telorum. Totum autem ex graeco ſermone trabitur: quo ſarcire apud illos dicitur.

Aſſiduus dicitur : qui in ea re quem frequenter agit quaſi conſediſſe uideatur. Alij aſſiduum locuple tem quaſi multorum aſſium dictum putarent Alij eum: qui ſumptu proprio militabat: ab aſſe dando uocatum exiſtimarunt.

Andruare. i. recurrere: a greco uerbo uenit binc & drua uocata eſt.

Atroare: gratias referre. cruant mouentur: eã quoq; uocant quo permouent coquẽtes exta.

Acupedius dicebatur: cui prȩcipuum erat in currẽdo acumen pedum.

Andrumauit. rumorem fecit: ſiue commurmuratus eſt. quod uerbum quidam a rumine ideſt pte gut turis putant deduci.

Acieris: ſecuris ȩrea: q̃ in ſacrificijs utebãt᷑ ſacerdotes

Apluſtria: nauium ornamenta: quę quia erant ãpli? q̃ eſſent neceſſaria uſu: etiã ãpluſtria dicebãt᷑

Agina: eſt quo inſeritur ſcapus trutine : ideſt in quo foramine trutina ſe uertit. Vnde

Aginatores dicuntur: qui paruo lucro mouẽtur.

Agoniũ: dies appellabatur: quo rex boſtiã ímolabat Hoſtiam enim antiqui agoniam uocabãt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Agonium etiam putabatur deum dici prẽsidentem rebus agendis.

Agonalia eius festiuitatem: siue quia agonos dicebãt montes

Agonia: sacrificia: quę fiebãt in mõte. binc romę mõs quirinalis ęgonis & collina porta egonensis.

Agonum: idest ludum ob hoc dictum: quia locus in quo ludi initio facti sunt: fuerit sine angulo: cuius foesta agonalia dicebant᷑.

Agea: uia in uaui dicta: quod in ea maxime quęq; res agi solet.

Agonias bostias putant ab agendo dictas.

Albogalerus: a galea nominatur. Est enim pilleum capitis quo dyales flaminis idest sacerdotes Iouis utebantur. fiebat enim ex bostia alba ioui cẽsa: cui affigebatur apex uirgula oleagina.

Apluda est genus minutissime paleę frumenti siue panici: de qua Neuius. Ne ordea apludea ẽ hodie q̃ tu nequior. Sunt qui apludam sorbitionis liqui dissimum putent genus quod flatu deiciat᷑ & q̃si applodatur.

Aridũ ꝓprie est quod naturalẽ humorẽ amisit dicit᷑ autẽ per contrariã significationẽ quod irrigari desierit. Nam grẽce irrigare est.

Aptus: cum ꝓpria significatione intelligatur. ponitamen solet pro adepto: sicut apisci ꝓ adipisci.

Area: proprie dicitur locus uacuus quasi exaruerit & nõ possit quicq̃ generare.

Angulus: a grẽco siue ab eo quod est

ideſt prope adducat᷑ quod ex diuerſo coacta faciunt anguli formam.

Adfines: in agris uicini: ſiue cõſanguinitate cõiuncti.

Anclare: haurire: a gręco deſcendit Liuius florem anclabant liberi ex᷑ carchesijs.

Anclabris: menſa miniſterijs aptata diuinis. Vaſa quoq; in ea quibus anclabria appellãt᷑: ſacerdotes utuntur.

Ancumulentę: foeminę mẽſtruo tempore appellãt᷑. Vnde trabit᷑ inquinamẽtum.

Antras: conualles uel arborum interualla.

Arferia. aqua quę inferis libabat᷑ dicta a ferendo: ſiue uas uini quod ſacris adhibebat᷑.

Affatim: dictum a copia fatendi ſiue abundanter. Liuius: affatim edi. bibi. luſi. Terentius affatim dixit pro eo quod eſt ad laſſitudinem.

Ammenta. quibus ut mitti poſſint uinciunt: ut iacula: ſiue ſolearum lora: ex gręco quod eſt ſic appellata. uel quia aptantes ea ad mentum trahunt.

Ategrare: eſt uinum in ſacrificijs augere. Integrare enim & adtegrare: minus factum: eſt in ſtatum redigere.

Adtritum & tritum ex gręco deſcendit: quia illi ueſtẽ tritam appellabant.

Adteſtata: dicebant᷑ fulgura quę in theatro fiebant uidelicet ſignificationem priorum adteſtantia.

Adtibernalis: habitator continuę tabernę: quod genus domicilij antiquiſſimum ro. fuiſſe teſtimonio ſunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

extere gentes : quae adhuc tabulatis habitant edi
ficijs. Vnde etiam tecta castrensia q̃uis pellibus
contegantur:tabernacula tamẽ dicuntur.

Atte : appellant' qui propter uicium crurum aut pe
dum plantis insistunt:& attingunt magis terram
q̃ ambulant:quod cognomẽ quintio poete adhesit

Attin:pro reuerentia seni cuilibet dicimus quasi eu3
aui nomine appellemus.

Adagia:ad agendum apta.

Adasia : iouis uetula recentis partus.

Abrogare:infirmare.

At:aut:proprie personam significat ut eo ad põpeiũ
aut locum ut abijt ad theatrum .

Apud: mutuam loci & personę coniunctionẽ signifi
cat ut cum dicimus coeno apud amicũ.

At : differentiam rerum significat.ut cum dicimus
Scipio est bellator:at Marcus cato orator.

Addicere est proprie idem dicere & approbate dicen
do.alias addicere damnare est.

Aedis : domicilium in aedito positum simplex atq;
unius aditus:siue ideo ędis dicitur quod in ea cuu3
degatur:quod grece uocatur
Itaq; ędificare cum sit proprie ędem facere ponitur
tamen in genere cõ
structionis.

Aeditutis:ędis sacrę tutor.i.curam agens.

Aeditimus:idest ędis intimus.

Aedilis:initio dictus est magistratus qui ędium non
tantum sacrarum : sed etiam priuatarum curam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

gerebat. Postea hoc nomẽ & ad magistratus trãs/
latum est. Dictus est etiam edilis quod facilis ad
eum plebi aditus esset. sed &.

Aedilatus dicebatur eadem dignitas põtificatus ma/
gistratus.

Atrium proprie est genus ędificij ante ędem: cõtinẽs
mediam aream: in quam: collecta ex omni tecto
descendit. dictum autem atrium uel quod a terra
oriatur quasi atrarium.

Auus: patris matrisq; pater: dictus a grẹco uocabulo
quod est apud eos mutatis quibus/
dam litteris. Alij uolunt q̃ ex ea uoce appelletur
quod apud eosdem grẹcos appellatur
significatq; magnum: quomodo ueluti magnus pa/
ter sit auus. Alij putãt auum dictum esse quia ad
duos attineat quasi ad auum uel quia ad patrem
sit aditus.

Abauus: dicitur quia abest ab auo & est coeuꝰ aui.

Atauus: quia asta est aui idest pater ut pueri usurpa/
re solent.

Auunculus: matris meę frater: traxit appellationem
ab eo qũod eque tertius a me ut auus est: sed non
eiusdem iuris: ideoq; uocabuli facta diminutione:
siue auunculus appellatur quod aui locũ optineat
& p̃ximitate tueatur sororis filiam.

Amita: patris mei soror. quia similiter tertia a me sit
atq; auia uideri potest: dicta ex eo quod ab antiqui
oribus auita sit uocitata. siue amita dicta est: quia a
patre amata ẽ. Nã plus sorores a fratribꝰ q̃ fratres

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

diligi ſolent: uidelicet propter diſſimilitudinem perſonarum: quę ideo minus habent diſſenſioís quo minus emulationis.

Auillas:agnus recentis partus.

Agnus:dicitur a quod ſignificat caſtū eo q̄ ſit boſtia pura & ímolationi apta.

Auere nihil aliud eſt q̄ cupere:argumento eſt auidū & auiditatem ex quibus prę̄cipua cupiditas intelligitur:cum ſignificet & gaudere.

Adſcripti dicebantur qui in colonias nomia dediſſēt ut eſſent coloni.

Adſciſcere eſt adiungere uel aſſumere.

Adſcriptitij:ueluti quidam ſcripti dicebant̄ qui ſup plendis legionibus adſcribebantur.Hos & accēſos dicebant.quod ad legionum cenſum eſſent adſcripti.Quidam uelatos: quia ueſtiti inermes ſequerē tur exercitum.Non nulli ferentarios: quod fūdis lapidibuſq; prę̄liaturi eo modo ferrēt que ī boſtes iacerent. Alij rorarios: quod íd genus bominum coirent in modum rorantis tempeſtatis dimicare

Auctarium: dicebant antiqui quod ſuper mēſuram uel pondus iuſtum adiiciebatur.ut cumulus uocatur in modio

Auctum:uocabatur ſpacium circi: quod ſuper defi nitum medum uictorię adiungitur.

Argennon:argentum percandidum.

Arbiter dicitur iudex quod totius rei babeat arbitriū & facultatem.

Amicinum:utris pendiculum ex quo uinū diffundit̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Arboſenum:pro arbore antiqui dicebant: & roboſe/
num pro robore.
Arbitrium:dicitur ſentẽtia quę ab arbitro ſtatuitur.
Arbitrarium:cum adhuc res apud arbitrũ geritur.
Amicitię uocabulum ab amore deducitur.q̃uis inter/
dum uituperandus ſit amor.ab antiquis autem.
Ameci & amecę per e litteram efferebantur.
Adpromiſſor eſt qui quod ſuo nomine promiſit idẽ
pro altero quoq; promittit.
Aduerſus:aut contrariũ ſignificat.aut idẽ quod erga.
Arcere: eſt cõtinere.Vnde & arcus in ędificijs dictus
eſt quia ſe ipſe continet. Alij dicunt arcum dictũ
eſſe ab opere arrigendo in altitudinem.
Arcirma:genꝰ plauſtri eſt modici:quod homo geſta/
ri poſſit.
Argeos uocabant ſcirpeas effigies: quę per uirgines
ueſtales annis ſingulis iaciebantꝫ in tyberim.
Arcere prohibere eſt:ſimiliter ab arcet ꝓhibet porcet
quoq; dictum ab antiquis quaſi porro arcet. & ꝓ
eo quod eſt cõtinet:ponitur. Vnde & cobercere:cõ
tinere dicimus. Trahitꝫ autem hoc uerbum a grę/
corum magiſtratu:quem illi uocãt
in cuius poteſtate eſt cogere uel ꝓhibere.
Arcani ſermois ſignificatio trahitur:ſiue ab arce quę
tutiſſima ps ẽ urbis. Siue a genere ſacrificij: quod
in arce ſit ab auguribus adeo remotum a noticia
uulgari ut ne litteris quidẽ mãdetꝫ. Sꝫ p memoriã
ſucceſſoꝝ celebretur. ſiue ab arca in qua quę clauſa
ſũt tuta manẽt.cuiꝰ ipſiꝰ origo ab arcẽdo depẽdet

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Arculum appellabant circulum: quem capiti impo/
nebant ad ſuſtinenda cómodius uaſa quę ad ſacra
publica capite portabantur.
Arculus putabatur eſſe deus qui tutelam gereret
arcarum.
Arculata dicebantur circuli qui ex farina in ſacrificijs
fiebant.
Arcula dicabatur auis: quę in auſpicijs uetebat aliqd
fieri.
Aſſeres dicti: quod aſſideant parieti trabibꝫq;.
Aſſaratum: apud antiquos dicebatur genus quoddā
potionis ex uino & ſanguine tempatum quod lati
ni priſci ſanguinem maſir uocarent.
Ambrices: regulę quę tranſuerſę aſſeribus & tegulis
interponuntur.
Antes: ſunt extremi ordines uineaꝝ. Vnde etiam no
men trabunt ante quę ſunt latera boſtioꝝ.
Ambitus: proprie dicitur inter uicinoꝝ ędificia: locus
duorum pedum & ſemipedis ad circumeundi fa
cultatem relictus. ex quo etiam bonoris ambitus
dici coeptus eſt a circumeundo ſuplicandoq;.
Ambitio eſt ip̄a actio ambientis.
Amnis: proprie dicitur a circumnando. ex gręca prę
poſitione tractum: quę eſt ſignificat
circum nare & fluere.
Ambiguū: eſt quod in ambas agi partes animo pōt
huiuſmodi apud gręcos dicuntur.
Ambrones: fuerūt gēs quędā gallica. q̄ ſubita ſunda
tiōe mari cū amiſiſſēt ſedes ſuas rapinis & p̄datioibꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

se suosq; alere coeperũt. eos & cimbros teutonosq;
.c. marius deleuit. ex quo tractum est ut turpis uitę
homines ambrones dicerentur.

Antię muliebres capilli dimissi in frontem appellati
ex gręco uidentur. quod. n. nos cõtra illi
dicunt.

Amnenses appellantur urbes sitę ꝑpe amnem ut a
mari maritimę. Vnde iteramnę & antemnę dictę
sunt. quod inter amnes sũt positę. uel ante se habe
ant amnes.

Amptermini. qui circa terminos ꝓuincie manẽt. Vñ
amiciri amburbium. ambarualia. ãplexus dicta sũt

Angiportus. iter compẽdiarium in oppido eo quod
sit: angustijs portus idest aditus in portũ.

Angeronę deę sacra a romanis instituta sunt. cũ angi
na omne genus animalium ꝯsumeretur cui⁹ festa
angeronalia dicebantur.

Actus. modo significant in comoedijs & tragoedijs
certa spacia canticoꝝ. modo iter ĩter uicinos q̃tuor
pedũ latum. modo in geomotrica minorem partẽ
iugeri. i. centum uiginti pedum modo motum cor
poris. ut bistrionum & saltatoꝝ qui etiam ex hoc
ipso actuosi dicuntur.

Auxiliares: dicuntur in bello socij romanoꝝ exteraꝝ
nationum dicti ex gręco uocabulo
quod nos dicimus rerum crescentium actionem

Ausoniam: appellauit Auson ulyssis & calipsus fili⁹
eam primam partem Italię in qua sunt urbes Be-
neuentum & Cales. deinde paulatim tota quoq;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Italia quę apennino finitur : dicta eſt auſonia ab eodem duce:a quo etiam conditam aruncbam urbem ferunt.

Alumento pro laumedōte a ueteribꝰ romanis necdum aſſuetis greçe linguę dictum eſt.Sic Melo p Milo.Catamitus pro Ganymede.Alphius p Aphbeo dicebatur.

Adcenſi: dicebantur qui in locum mortuorum militum ſubito ſubrogabantur dicti ita:quia ad cenſū adijciebantur.

Acerra.ara quę ante mortuum poni ſolebat: in qua odores incendebant.Alij dicunt arculam eſſe thurariam ſcilicet ubi thus reponebāt.

Apex:qui eſt ſacerdotum inſigne:dictus eſt ab eo qđ comprendere antiqui uinculo apere dicebant.Vñ aptus is qui conuenienter alicui uinctus eſt.

Arbauium:eſt poculi fictilis genus: quo in ſacrificijs romani utebantur ſacerdotes potiani.

Atroces: appellantur ex greco quia illi atrocia appellant quę cruda ſunt : ſiue atrox dicitur ab eo quod nihil timeat enim greci dicūt timere.

Auguraculum appellabant antiqui quam nos arcē dicimus quod ibi augures publice auſpicarentᵉ.

Arſeuerſe: auerte ignem ſignificat:Tuſcorum enim lingua arſeauerte ignem conſtat appellari: Vnde Affranius ait:Inſcribat aliquis in boſtio arſe uerſe

Aborigines appellati ſunt : qꝝ errantes conuenerint rint in agrum qui nunc eſt populi romani;fuit enī gens antiquiſſima Italie.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Aboloes dicebant pro ab illis:antiqui enim litteram non geminabant.

Auentinus mõs intra urbem dictus eſt.quod ibi rex albanorum auentinus bello fuerit extinctus atq; ſepultus

Adorare apud antiquos ſignificabat agere:unde & legati oratores dicuntur quia mãdata populi agunt

Armiluſtrium:foeſtum erat apud romanos;quo res diuinas armati faciebant:ac dum ſacrificabant tubis canebant.

Adeo:duas habẽt ſignificationes:nam cũ prima acuta effertur idem ſignificat quod accedo cum dicim9 adeo prętorem.Cum autem ſecunda ideſt quouſq; eo:non quidem ſecundum rationem quia ad prę poſitio accuſatiuis accomodata eſt:ſed uetuſta quidem loquendi conſuetudine.

Argea:loca romę appellantur quod in his ſepulti eſſent quidam argiuorum illuſtres uiri.

Aſparagus herba dicta qđ in aſpero uirgulto naſcat̃

Adſidelę menſe uocantur ad quas ſedentes flamines ſacra faciunt

Anceps:ſignificare uidetur id quod ex utraq; parte caput habeat ut ſecuris:bipennis.ſed magis a capiendo quod ex utraq; ęque captatur:appellatũ eſt.

Ancus:appellatur qui ad uncum brachium habet: ut exporrigi non poteſt.

Ancillę:dictę ab ancomarcio rege: quod is bello magnum foeminarum numerum coeperit:ſiue ideo ſic appellantur quod antiqui ancula dicebant pro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

miniſtrare : ex quo dij quoq; ac deę feruntur coli quibus nomina ſunt anculi & anculę

Anceſa:dicta ſunt ab antiquis uaſa: quę cęlata appellamus: ꝙ circumcędendo talia fiant. ipſum quoq; cęlare uerbum ab eadem cauſa eſt dictum. D. littera cum. L. permutata.

Aceroſam:appellauerunt antiqui inſulam Cyprum quod in ea plurimum aeris naſcatur.

Aenenſi: dicti ſunt comites aenęe.

Aencatores:cornicines dicuntur ideſt cornu canentes

Aenariam:appellauere locū ubi ęneas claſſe3 a troia ueniens appulit.

Audacia:ab auide ideſt cupide agendo dicta eſt.

Aceratum:lutum cum paleis miſtum.

Aclaſſis:tunica ab humeris non conſuta.

Arrillatur:coctio qui etiam cocio appellatur dictu uidetur a uoce gręea:quę eſt ideſt tolle q a ſequitur merces ex quibus quid cadens lucelli poſſit tollere: lucellum enim diminutiuū eſt a lucro.

Artitus:bonus inſtructus artibus.

Arne caput:agni caput.

Arſineum:ornamentum capitis muliebris

Artus : ex gręco appellantur quos illi dicunt : ſiue artus dictus quod membra membris artentur.

Arquites:arcu pręliantes qui nunc dicūt ſagittarij.

Arbilla:aruina ideſt pinguedo corporis.

Artifices: dicti ꝙ ſcientiam ſuam per artus exercent ſiue ꝙ apte opera inter ſe artent qua ex cauſa etiā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

artes appellate ſunt.

Arytenã ſiue artenã uas ab hauriendo ſic appellabãt

Amſegetes:dicunt᷑ quoꝝ ager uiam tangit.

Amites:pertiçe aucupales.

Ampendices:dicebantur ab antiquis quod circũ pen derent:quos nunc apendices appellamus.

Albegmina:partes extarum quę dijs ĩmolabant.

Amian:genus piſcis.

Ambulacra:ambulationes.

Ameria:urbs in umbria ab amero ſic appellata.

Adſipere & pręſipere dicebãt ſicut nos quoq; modo dicimus ab ęquo iniquum ab querendo inquirere

Admiſſiuę.aues dicebantur ab auguribus quę conſu lentem iuberent.

Adulari:eſt compoſitum ex accedendo & alluẽdo.

Addubanum:danubium.

Adulter & adultera dicuntur:quia & ille ad alteram & hęc ad alterum ſe conferũt.

Aquilus color eſt fuſcus & ſubniger a quo aquila di, cta eſſe uidetur. quanuis eam ab acute uolando di ctam uolunt. Aquilꝰ autẽ color ab aqua eſt nomi natus. nam cum antiqui duos omnino naturales noſſent:ideſt album & nigrum. interuenerit aute; is quoq; qui ita neutri ſimilis ẽ. ut tamẽ ab utroq; proprietatem trabat.potiſſimum ab aqua eum de nominarunt cuius incertus eſt color.

Aquilo uentus a uehemẽtiſſimo uolatu ad inſtar aq, lę appellatur.

Amquirere:eſt circumquirere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Antron:locus domicilij appellatur anguſtior longi/
tudine in quo uiri plurimi morabantur:ut
a mulieribus.
Apud & penes in hoc differūt:quod alterum perſo/
nam cum loco ſignat: alteꝝ perſonam & dominiū
ac poteſtatem:quod trabitur a penitus.
Adſipere & pręſipere:antiqui dicebant a ſapiendo.ſic
nos quoq; dicimus ab ęquo iniquum & a quęrēdo
inquirere.
Anxur uocabatur quę nunc tarracina dicitur Volſę
gentis.ſicut ait Ennius:Vulculus perdidit anxur.
Aquarioli:dicebantur mulierum impudicarum ſor
didi adſeculę.
Aquipenſer:genus piſcis.
Apellinem: antiqui dicebāt pro apollinem.
Aperta:idem apollo uocabatur quia patente cortina
reſponſa ab eo dentur.
Abditiui:abortiui.
Ape antique dicebatur:probibe:cōpeſce.
Apua:genus minmi piſciculi.
Abs prępoſitio: a gręco deducitur ſignificat autem
retractionē in partem poſteriorem.
Apollinares ludos:boc eſt in laude appollinis:popu/
lus laureatus ſpectabat ſtipe date p cuiuſq; copia.
Apiculum:filum quo flamines uelatū apicē gerunt.
Abacti magiſtratus ; dicebantur qui coacti depoſue
rant imperium.
Agere : modo ſignificat ante ſe pellere ideſt minari
Virgilius.Et potū paſtas age Titire.mō ſignificat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

iurgari:ut cum dicimus agit cum eo furti. modo rependere:ut cum dicimus gratias ago. modo uerbis indicare:ut cum dicimus causam ago. Quinetiã successit gestus & uultus quidam decor ut cũ scoenici agere dicuntur.

Abitionem antiqui dicebant mortem.

Abgregare : est a grege deducere ad gregem ducere Segregare ex pluribus gregibus partes seducere. Vnde & egregius dicitur e grege lectus:quorum uerborum frequens usus non mirum si ex pecoribus pendet : cum apud antiquos opes & patrimonia ex his pręcipue constiterint ut adhuc etiam pecunias & peculia dicimus.

Acetare:dicebant quod nunc dicimus agitare.

Autumnum:quidam dictum existimant quod tũc maxime augeantur hominum opes coactis agrorum fructibus.

Agedum:significat age modo. est enim adhortantis sermo.

Aulas:antiqui dicebant:quas nos dicimus ollas quia nullam litteram geminabant. Itaq; auliquona extaquę in ollis coquebantur dicebant idest elixa.

Auidus:a non uidendo ꝓpter nimiam cupiditatem appellatur sicut amens:qui mentem suã nõ habꝫ.

Aureliam : familiam ex sabinis oriundaꝫ a sole dictã putant quod ei publice a populo Ro.datus sit locꝰ in quo sacra faceret soli:qui ex hoc auseli dicebantur ut ualesij pampisij pro eo quod est ualerij papirij.

Aerumnulas: Plautꝰ refert furculas.quibꝫ religatas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſarcinas uiatores gerebant quarum uſum quia C. marius rettulit: mulij mariani poſtea appellabāt. Itaq; ęrumnę: labores oneroſos ſignificāt: ſiue a grę co ſermone deducuntur. Nam grece latine tollere dicitur.

Aemyliam gentem appellatam dicunt a Mamerco Pythagorę philoſophi filio cui propter humanitatem unicam cognomē fuerit ęmylios: alij quod ab Aſcanio deſcendat: qui duos habuit filios Iulium & ęmylion.

Aemidum: tumidum.

Aequidiale: apud antiquos dictum eſt: quod nunc dicimus ęquinoctiale quia nox diei potius q̄ dies nocti adnumerari debet. greci quoq; in hoc cōſentiūt ideſt ęquidiale dicentes.

Aeruſcare ęra undiq;: ideſt pecunias colligere.

Aequilauium: ſignificat ex toto dimidium: dictum a lauationę lane: que dicitur ęquilauio redire cum dimidium dedicat ſordibo.

Aegeum mare appellatur: ut crebre in eo ſint inſule ut procul aſpicientibus ſpecies caprarum uideatur ſiue qd' in eo ęgea amazonum regina perierit: ſiue qd' in eū ęgeus pater theſei ſe precipitauerit.

Aeſtimata poena: ab antiqnis ab ęre dicta eſt: qui eaꝫ ęſtimauerunt ęre: ouem decuſis: bouē centuſis: boc eſt decem uel centum aſſibus.

Alucinatio: erratio.

Adigas dare cogas.

Acies: acumen acus: & acuere dicit' ab

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quam latine dicimus cotem.

Auxilla:olla paruula.

Amputata:ideſt circumputata dicitur:ab eo quod antiqui putum pro puto dicebant. unde deducuntur pudor & pudicus.

Appia:uia eſt que ab Appio claudio eſt appellata.

Arriminum:a nomine fluminis propinqui eſt dictū

Animula:urbs paruarum opum fuit in apulia.

Arca:diminutiuum arculam & arcellam:ut a porco porculum & porcellum:a mamma mamulam.

Alebria:bene alentia.

Agaſones equos agentes:ideſt minantes.

Argubię:qui excubabant in arce.

Armillas ex auro:quas uiri militares ab Imperatoribus donati gerunt:dictas eſſe exiſtimant:quod antiqui humeros cum brachijs armos uocabāt. unde arma ab his dependentia ſunt uocata.

Abalienatus:dicitur quem quē quis a ſe remouerit.

Alienatus:qui alienus eſt factus.

Adſerere:manum eſt admouere quo ea quoq; quae in terram dimittuntur ſeri dicūtur. unde etiaꝫ ſerę appellantur quia foribus admote opponunt fixę poſtibus quemadmodum ea quę terrę inſeruntur

Aruum:dicimus agrum necdum ſatum.

Appica:dicitur ouis quę uentrem glabrum habet.

Ae:ſyllabam antiqui greca conſuetudine per ai ſcribebant.ut aulai muſai.

Auceta:ſępe aucta.

Abercet:prohibetur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Aduoſem:aduerſarium boſtem.
Axe adglomerati:uniuerſi ſtantes:ideſt cohortibus aut legionibus.
Acrum ęrum:utenſilia ampliora.
Acuolunt:ęuolant.
Aſtaſſent:ſtatuerunt.
Ambiaxio quę circumeuntescateruatim.
Apor:apud.
Amoſio:annuo.
Antiquum:ueteres etiam pro omnia poſuere.
Aeſtimias:ęſtimationibus.
Abiſſe pro adiſſe dicebāt.
Abambulantes:abſcendentes.
Aquilius: pręnomen ab aquilo colore ideſt nigro eſt dictum.
Antiquare:eſt in morem priſtinum reducere.
Attinge pro attingam poſuere.
Appellitauiſſe:appellaſſe.
Alteras ponebant pro eo quod eſt aduerbium alias.
Argutum iri: in diſcrimen uocari.
Aureas dicebant fręnos quibus equorum aures redi guntur.
Auſis:audeas.
Audacias pluraliter catbo dixit.
Audax dimiuutiuum facit audaculus
Aduocitat ſępe aduocat.
Annaria lex dicebatur ab autiquis ea: qua finiuntur anni magiſtratus capiendi.
Aliorſum & illorſum:ſicut introrſum dixit Cato.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Abiectaria:negocia dicebantur : quam materiã nũc dicimus uidelicet ab abietibus coemendis.

Aletudo:corporis pinguedo.

Aeribus:pluraliter ab aere.i.eramento dixit Cato

Addues:addideris.

Aristopborum:uas ĩ quo prandium offert̃:ut discus

Adlicit:est perducit aliquem in rem dictum a uerbo lacit idest decipit.Hinc tendit inlicere & oblectare idest frustrando inducere.

Abnutare:sępe abnuere.

Alirei:dixit Plautus pro eo quod est alię rei.

Adfabrum :fabre factum.

Alimodi pro aliusmodi.

Aenolo : quod ex ęre fit dicimus .enulum uas ex ęre paruum

Ad exitam ętatem:ad ultimam etatem.

Amutio:ab amore denominatum.

Anginam uinariam babere dicuntur qui uino suffocantur.

Adulterina signa dicuntur alienis anulis facta.

Ausculari dicebant antiqui pro osculari : quod est os cum ore conferre.

Arabice olet:idest ex odoribus arabicis.

Adanxit:adegerint.

Argus oculeus : argus nomen est bominis qui fuisse dicitur oculis plenis.

Amasso:amauero.

Amiculum:genus uestimenti a circumiectu dictum

Audiuitaui:sępe audiui.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Adlibuescit:libuere incipit hoc est liuidum fieri.
Atticissat:attice loquitur.Plautus nō atticissat: sed si licissat idest sicule loquitur.
Atritas atri coloris.
Aegyptinos:ęthiopas.
Aduelitatio:Iaçtatio quędam uerborum figurata ab hastis uelitaribus. Velites dicunt expediti milites quasi uolantes.
Auctor:cōmunis generis apud antiquos.
Adnictat:sępe & leuiter oculo annuit. Nęuius.Intra rent:illa alij adnutat:alij adnictat:alium amat:aliū tenet.
Atriplexum:bęrba quę nunc atriplex dicit.
Adoptaticius:ex adoptato filio natus.
Aleonem:aleatorem.Nęuius:pessimorum pessime audax:ganeo:lustro:Aleo.
Aditiculum:paruum aditum.
Atra bilis:ab atro idest animi uitio dicta est.est enim atrum nigrum idest a candore remotum.
Antios:idest excruciatos.
Anatem:morbum anuum dicebant idest uetularum sicut senium morbum senum.
Altaria:ab altitudine dicta sunt:quod antiqui dijs superis in ędificijs a terra exaltatis sacra faciebant: dijs terrestribus in terra:dis infernalibus in effossa terra.
Assa:dicebatur cantus tibiarum.
Aues:ab aduentu earum dicuntur:quod inde ueniant unde non quis suspicetur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Agolum:paſtorale baculum quo pecudes aguntur.
Abortum:grauidę mulieris dicitur: quod nō ſit tem
peſtiue ortum.

BONA: ideſt ſubſtātia rerum dicta ſūt
quod digna ſunt bonis.
Bombitatio : eſt ſonus apium ab ipſo
ſonitu dictus: ſicut mugitus boum; bin
nitus equorum.
Boare:ideſt clamare a grēco deſcendit.
boao.
Boarium forum Romę dicebatur:quod ibi uenderē
tur boues.
Bocas:genus piſcis a boando:ideſt uocem emittendo
appellatur.
Barrbire:elephanti dicuntur :ſicut oues dicimus utiq;
a ſono ipſo uocis balare.
Ballenam belluam marinam : ipſam dicunt eſſe pi-
ſtricem:ipſam eſſe & cetum.
Bacchanalia :dicebantur bacchi feſta.
Baſilica :a baſileo boc eſt rege
dicta eſt.
Baſilicum : regale baſileuo eſt
regno.
Bouiniatur:conuiciatur.
Boua:ſerpens eſt aquatilis: quem grēci;
hydron uocāt:a qua icti obturgeſcūt.cruru; quoq;
tumor uię labore collectus boua appellatur.
Batus:genus.bērbę.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Bacrionem:dicebãt genus uaſis longioris manubrii. Hoc alii trulam appellant.

Baccar uaſ uinariu3 ſimile bacrioni.

Barathrum:greci appellant locum precipitem: unde emergi non poſſit dictum ab eo:quod eſt bathys.

Ballene nomen:a greco deſcendit.hanc illi phallena3 dicunt antiqua conſuetudine:qua pyrrhon burrhum. pyxon buxum dicebant.

Burrhum: dicebant antiqui quod nunc dicimus rufum:unde ruſtici burrham appellãt buculam :que roſtrum hab3 rufum pari modo: rubens cibo ac potione ex prandio burrhus appellat.

Baſiliſcus:appellatur genus ſerpentis:uel quod in capite habeat album inſtar diadematis:uel quod reliqua ſerpentum genera uim eius fugiant.

Barbaricum : appellatur clamor exercitus : uidelicet quod eo generi barbari utantur.

Breue a greco deſcendit quod eſt brachy.

Brutiani:dicebantur:qui officia ſeruilia magiſtratibꝰ preſtabant:eo quod hi primum ſe Annibali tradiderant & cum eo perſeuerauere uſq; dum recederet de Italia

Bruma a breuitate dierum dicta.

Butrum: antiqui.grabem dicebant.

Brachium nos dicimus:quod greci brachion quod deducitur a brachy

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ideſt breue:eo qđ ab humeris ad manus breuiores ſint q̃ a coxis plantę.

Braſica:a pręſecando eſt dicta.

Brutiane parmę:dicebantur ſcuta quibus brutiani ſunt uſi.

Bubinare: eſt meſtruo mulierum ſanguine inquinari. Lucilius at cõtra te imbulbitat. Imbulbitare eſt puerili ſtercore inquinari: dictum ex ſimo qđ gręci appellant.

Bucerum pecus de bubus dicimus.

Buſtum:proprie dicitur locus in quo mortuus eſt cõbuſtus & ſepultus.dicitur buſtum quaſi bene uſtũ ubi uero combuſtus quis tantum modo alibi uero eſt ſepultus:is locus ab urendo uſtrina nocatur.ſed modo buſta ſepulcra uocamus.

Buteo:genus auis qui ex eo ſe alit quod accipitri eripuerit uaſtitatis quę eſſe cauſam bis locis quę intrauerit ut bubo a quo etiam appellat buteo.

Buccina quam nos appellamus gręci a ſimilitudine ſoni dicunt.

Bulimam gręci magnam famem dicunt adſueti magnis & amplis rebus pręponere bu: a magnitudine ſcilicet bouis:quod grandes pueros bupedas appellant & mare ſcanficum buſſicon.

Bubeumen : genus quoddam uini.

Bucephalus:uocat9 eſt equus Alexandri regis ꝓpter quandam bubuli capitis ſimilitudinem.

Benna lingua gallica : genus uehiculi appellatur: unde uocantur combennones in eandem bennam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſedentes.

Bes appellatum eſt: quod bis triens ſit quanuis dura compoſitio fiat.

Bellum a beluis dicitur: quia beluarum ſit pernitioſa diſſenſio.

Barum urbem Italię appellauerunt conditores eius expulſi ex inſula bara: quę nō longe eſt a brunduſio

Brundiſiuer: quidam poetę breuitatis cauſa brendaz dixerunt.

Beneficiarij dicebantur milites; qui uacabant muneris officio. econtrario munifices uocabātur qui nō uacabant ſed munus recipi faciebant.

Benignus proprie dicitur is: qui bonis & dignis largitur: eſt autem compoſitum ex bono & gignēdo.

Bellona dicebatur dea bellorum: ante cuius templuz erat columella: quę bellica uocabatur ſuper quam haſtam iaciebant: cum bellum indicebat.

Bidental dicebant quoddam templum qđ in eo bidentibus boſtijs ſacrificetur. bidentes autem ſunt oues duos dentes longiores cęteris habentes.

Biſeta porca dicit: cuius a ceruice ſetę biſariā diuidūt quum iam eſſe incipit maior ſex menſium.

Bignę geminę dicuntur: quia bis una die natę ſūt.

Bigenera animalia ex diuerſo genere nata: ut leopardus ex leone & panthera: Cicur ex apro & ſcroſa domeſtica: muli ex equa & aſino.

Bilis apud afros appellatur ſemen humanum humi profuſum.

Blacterare: eſt ſtulte & prȩcupide loq: quod a grȩco

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

blax originem ducit: sed & camelos cum uoces edunt blacterare dicimus.

Balatrones & blateas: bullas luti ex itineribꝰ: aut qđ calciamentoꝝ solis eraditur: appellabant.

Bilbit factũ est a similitudine sonitus: qui fit in uase Nęuius bilbit amphora inquit.

Bibliothecę: & apud gręcos: & apud nos: tam libroꝝ magnus per se numerus: q̃ locus ipse: in quo libri collocati sunt appellantur.

Blitum genus oleris: a saporis stupore appellatum esse ex gręco putatur: quod ab his blax dicatur stupidus.

Bardus stultus: a tarditate ingenij appellat̃. Cęcilius nimis audacem nimisq; bardum barbarum. trahitur autem a gręco quod illi: bardis dicunt: bardus gallice: cantor appellatur: qui uiroꝝ fortium laudes canit: a gente bardorum: de quibꝰ Lucanus Plurima securi fudistis carmina bardi.

Bellutus: bestię similis.

Beneuentum colonia cum deduceretur appellari coeptum est: melioris omnis causa: nanq; eam urbem antea gręci incolentes malaetion: appellarunt.

Bullas galli sacculos scorteos appellant.

Bouem bidentem a dentiũ numero dicunt appellari

Bellicrepam saltationem dicebant: quando cum armis saltabant quod a Romulo institutum est: ne simile pateretur: quod fecerat ipse cum a ludis sabinorum uirgines rapuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Bilinques bruta ceſenium dicti : quod brutij & oſce & greci loqui dicti ſunt. Sunt autem Italię populi uicini lucanis.

Bitienſes dicuntur: qui peregrinantur aſſidue.

Baiolos dicebant antiqni: quos nunc dicimus operari os. unde adhuc baiulari dicuntur.

Blandicella: uerba blāda per diminutionē ſunt dicta.

Bellarum & bellarie: res belli aptas appellabāt.

Bellitudinem ſicut magnitudinem Varrus dixit.

Boię: ideſt genus uinculorum tam ligneę q̄ ferreę dicuntur.

Botulus genus farciminis propter cōnexionē obolis ſic appellatur.

Blennos: ſtultos eſſe Plautus indicat: qui ait: ſtulti ſto lidi fatui fungi bardi blenni bocones.

Binominus: cui geminum nomen. Vt Numa pompilius. Tullus boſtilius.

Barbari dicebantur antiquitus omnes gētes exceptis greęis ac barbaris ſe debitorem eſſe fatet̄.

Bellulę: apud Plautum diminutiuum aduerbium eſt a bene quod facit belle & bellule.

Burranicum. genus uaſis.

Buttubata: Neuius pro nugatorijs poſuit boc eſt nullius dignationis.

Bulla aurea : inſigne erat puerorum prętextatorum quę dependebat eis a pectore: ut ſignificaretur ea3 etatē alterius regendā conſilio dicta autē eſt bulla a greęco ſermone. bulle qđ cōſiliū dicit̄ latine: uel quia eam partē corporis bulla cōtingat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ideſt pectus:in quo naturale manet conſilium.

Boicus ager dicitur:qui fuit boiorum gallorum:is au tem eſt in galia citra alpes: quę togata dicitur: in quibus ſunt mediolanẽſes.

Burrbanica potio appellat᷑ lacte mixtũ ſapa a rufo colore:quem burrbum uocant.

CORONA:quum uideatur a choro dici caret tamen aſpiratione.ſiue coronę dicũ tur:quod bonorent eos:quibus ſponunt᷑.

Coturnix:appellat᷑ a ſono uocis.

Cornua liberi patris ſimulacro adꝺiciuntur:quem in uentorem uini dicunt:eo qꝺ homines nimio uino truces fiunt.

Corgo apud antiquos pro aduerbio:quod eſt ꝓfecto ponebatur.

Corbitę:dicuntur naues onerarię: quod in malo eoꝝ fũmo ꝓ ſigno corbes ſolerent ſuſpendi.

Colurna:baſtilia ex corno arbore facta.

Cotones:appellantur portus in mari interiores arte & manu facti.

Conlatia: oppidum fuit prope Romam: eo q; ibi opes aliarum ciuitatum fuerũt collatę: a qua porta Romę conlatina dicta eſt.

Conlucare:dicebant cum ꝓfanę ſiluę rami decideret᷑ officientes lumini.

Conlatiuum:ſacrificium dicitur: quod ex conlatione

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

offertur.

Colophon dixerũt:cũ aliquid finitum significaretur.

Concinare:est apte componere. Concinere enim conuenire est.

Concilium:dicitur a populi cõsensu: siue concilium dicitur a cõcalendo idest uocando.

Conciliabulum locus:ubi concilium cõuenitur.

Contio significat conuentum:non tamen alium q̃ eũ qui a magistratu uel a sacerdote publico per prę-conem conuocatur.

Contubernales:dicuntur a tabernis:quę fiebant ex tabulis:unde & tabernacula sunt dicta.licet ex tentorijs & ex pellibus fiant.

Contubernium : dicitur contubernaliũ habitatio.

Conclauia dicuntur loca:quę una claue clanduntur.

Contemplari:dictum est a templo idest loco : qui ab omni parte aspici:uł ex quo omnis pars uideri potest:quem antiqui templum nominabant.

Comitiales dies appellabãt:cum in comitio conuenie bant : qui locus a coeundo idest insimul ueniendo est dictus.

Calatores:dicebantur serui calin quod est uocare:quia semper uocari possent ob necessitatem seruitutis.

Condulus:anulus.

Condalium similiter anuli genus.

Contestari est cum uterq; reus dicit testes estote.

Codeta:ager in quo frutices existunt in modum codarum equinarum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Condictum eſt quod in cõmuni eſt dictum.
Coctum a cogendo dicitur quia cogendo coercet ut ad utilitatem ueſcendi perducat.
Cocula uaſa ęnea coctionibus apta alij cocula dicunt ligna minuta quibꝫ facile dequoquant obſonia.
Cobum lorum: quo temo burij cum iugo colligatur a cobibendo dictum.
Cboum: poetę cęlum dixerunt: a chaos: ex quo putabant celum eſſe formatum.
Comoedias ꝫſtat appellari ex eo: quod initio in uicis iuuenes cantare ſoliti eſſent crebro cõueniẽtes.
Cicuma: auis noctua.
Coclacę: dicunt lapides ex flumine rotundi ad cochlearum ſimilitudinem.
Coccetum: genus edulij ex melle & papauere factu3
Confugelam antiqui confugium dicebant.
Comprędes eiuſdem rei populo ſponſores.
Compaſcuus ager relictus ad paſcendum cõmuniter uicinis.
Compeſcere eſt uelut eodem paſcuo cõtinere.
Compitalia feſta: quę in cõpitis peragebant.
Congruere: dictum eſt a gruibus: qui nõ ſe ſegregãt: ſiue cum paſcuntur.
Cognomines dicuntur: qui eiuſdem ſũt nominis.
Cerrbones: leues & inepti a cratibus dicti: quod ſiculi aduerſus atbenienſes cratibus proſtratis ſunt uſi quas greci gerrba appellant.
Conitum genus libaminis: quod farina conſperſa faciebant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Conitum: Afranius pro ornatu & cultu posuit.
Conflages loca dicũt. in quae undiq; confluunt uẽti.
Copona: taberna a copis dicta.
Compilare est cogere & ĩ unum çondere.
Compernes; nominant hominesgenibꝰ plus iusto coniunctis.
Confoedusti: foedere ɔiuncti.
Cõmessatio a uicis: quos grẽci komas dicunt appellatur: in bis enĩ habitabant priusq̃ oppida cõderent quibꝰ in locis alij alios cõiunctꝰ cã ĩuitabãt
Cõmittere: ꝓprie ẽ insimul mittere: Nũc eo utimur & pro facere: aut pro relinquere: aut ꝓ incipere
Condere: proprie est in unũ & interiorem locũ dare ad custodiã faciliorem: quod uerbũ nunc significat cõscribere: nunc facere: nũc componere & instruere
Consulas antiqui ponebant nõ tantũ pro consiliũ petas & percũteris sed etiã ꝓ iudices & statuas
Cossi: ab antiquis dicebantur natura rugosi corporis homines: a similitudine uermium ligno editorũ qui cossi appellant.
Consilium uel a consulendo dicitur: uel quod in unã sententiam plurium mentes consilãt: & cõueniãt sed a silentio credibilius dictũ putatur. quo maxĩe inuenitur.
Conscripti dicebantur: qui ex equestri ordine patribꝰ adscribebantur: ut numerus senatorũ expleretur.
Conspotos: antiqui dicebãt fide mutua colligatos.
Consualia ludi dicebantur: quos in bonorem consi faciebant. quem deum consilij putabant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Conuentus : quatuor modis intelligitur : uno modo cum quemlibet hominem ab aliquo conuentum esse dicimus:altero cum significatur multitudo ex cōpluribus generibus hominum contracta in unū locum.tertio cum a magistratibus iudicij causa populus congregatur. quarto cum aliquem in locū frequētia hominum supplicationis aut gratulationis causa colligitur.

Conuicium a uicis:in quibus primum habitatum est uidetur dictum:uel i mutata littera quasi cōuociū

Contuoli:oculi sunt in angustum coacti connitentibus palpebris.

Consternatio:quę est concitatio quędam subita ex aliquo metu:a sternutamēto deducta est: eo qd' toto concutimur corpore.

Consyderare:a contēplatione sydeꝝ uidet' appellari.

Constitutus hominum a consistentium multitudine appellatur.

Cōuallis est planities ex omni parte cōprehensa montibus collibusue.uallis duobꝫ lateribus inclusa planities;uallis diminutiuum uallicula facit

Conuoti:iisdem uotis obligati.

Cibus appellatur ex gręco:quod illi peram:in qua cibum recondunt. cibesim appellant.

Ciccum:mēbrana tenuis maloꝝ punicoꝝ.

Cispios in urbe est quilinę regionis de nomine cuiusdam hominis dictus.

Citimus extremus. Vls enī facit ultra ultimus: cis citra citimus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Cincindela genus muſcarum: qđ noctu lucet: uideli
cet a candeo uñ etiã candelabra putant appellata
Citroſa ueſtis appellata: a ſimilitudine citri.
Ciuicã coronam cui ſalutis ſuę canſa ſeruatus in prę
lio dabat quę erat lignea frondem babẽs pemnem
Circanea dicitur auis. quę uolans circuitũ facit.
Circites: circuli ex ęre facti.
Cilium eſt follicul⁹: quo ocul⁹ tegit: unde fit ſupciliũ
Cimmeri dicunt homines; qui frigoribꝰ occupatas
terras ícolunt: quales fuerũt inter baias & cumas
in ea regione in qua conuallis ſatis eminenti iugo
circũdata eſt. quę neq; matutino neq; ueſpertino
tempore ſole contegitur.
Cimbri lingua gallica latrones dicuntur.
Cingulos appellabant homines; qui in bis locis: ubi
cingi ſolet: ſatis ſunt tenues.
Cillibę: menſę rotundę.
Cbilo dicit cognomento a magnitudine labroy.
Cilo ſine aſpiratione: cui frõs eſt eminẽtior ac dextra
ſiniſtra quę uelut reciſa uidetur.
Ciſterna dicta eſt: quod cis ineſt infra terram.
Camillus: propric appellat puer ingenuus.
Capuam in campania quidã a capy appellatã ferũt
quẽ a pede introrſus curuato nominatũ: antiqui
falconẽ noſtri uocãt: alij a planicie regionis.
Camenę muſę a carminibus ſunt dictę uel qꝑ canunt
antiquoy laudes: uł quod ſint caſtę mẽtis prſides.
Camera & camuri boues a curuatione ex grẽco
flexura dicunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Cappas marinos equos gręci a flexione posteriorum partium appellant.
Catampo genus est lusus.
Carissam apud Luciliũ uafrã significat.
Cęrimoniarum causam alij ab oppido cere dictã existimant: alij a caritate dictas iudicãt.
Cęlibẽ dictũ existimãt: quod dignã cęlo uitã agat.
Catamitũ ꝑ ganymede dixerũt: q fuit Iouis ɔcubinus
Cęculus cõditor pręneste unde putant cecilios ortos: quoꝝ erat nobilis familia apud Romanos. Alij appellatos eos dicũt a Cęcade troiano ęneę comite.
Celius: mons dictus est a cele quodam ex etruria qui Romulo auxiliuꝫ aduersus sabinos prębuit: eo qđ in eo domicilium habuit.
Cęcum uallum dicitur: in quo pręacuti palli terrę ad fixi hęrbis uel frondibꝫ occulunt̃.
Catilliones appellabant antiqui glosos.
Catillatio graue obprobriũ hominibꝫ generosis obijciebat̃: si qui ꝓuĩcias amicas populi. R. expoliassẽt
Cesticillus appellat̃ circulus: quẽ supponit capiti: qa aliquid est laturus in capite.
Cespes est terra in modũ lateris cęsa cum hęrba: siue frutex recisus & truncatus.
Catulinam carnẽ estitauisse hoc est comedisse romanos: Plautus in saturione refert.
Catax claududus.
Cęcultare est cęcos imitari.
Cęsariati comati.
Catularia porta Romę dicta ẽ: quia non longe ab ea

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ad placandũ canicule sydus frugibꝫ inimicũ rufae canes ĩmolabant̃:ut fruges flauescẽtes ad maturitatem perducerent̃.

Cędẽ putant ex gręco dici:quod apud illos significet interficere.

Cenita urbs: quę fuit uicina romę a cenite conditore appellata est.

Catulus quoddã genꝰ uĩculi q̃ ĩterdũ canis appellat̃.

Cęstus uocantur & hi quibꝫ pugiles dimicant:& genus quoddam mulieris ornatus.

Cedicię tabernę in uia appia a dñi nomine sũt uocate

Cauillatio est iocosa calumniatio.

Cati fons:ex quo aqua petronia in tyberĩ fluit dictus quod in agro cuiusdã fuerit cati.

Cacula seruus militis. Plautus uideo Caculã militarẽ dicitur autẽ a gręco: calon qd̃ fustibꝫ clauisq; ligneis ad tutelaꝫ dominoꝝ armati soliti sint.

Canalicolę forenses homĩes pauperes dicti:qd̃ circa canales fori consisterent.

Cana dicũt gręci: nos canista: & ꝑ diminutionem canistella.

Canicę furfures de farre a cibo canum uocatę.

Cancri dicebant̃ ab antiquis:qui nunc ꝑ diminutionẽ cancelli:ex quo genere sũt calces:qui per diminutionem appellant̃ calculi.

Canẽtas capitis ornamenta.

Cantaꝓ cantata ponebant.

Caudicarię naues ex tabulis grossioribꝫ factę.

Candelabꝝ dictũ:quod in eo candele figantur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Cantberius hoc diſtat ab equo: ꝙ maialis a uerre: ca/
capus a gallo: ueruex ab ariete. Eſt enĩ cantberius
equus: cui teſticuli ãputantur.
Cauillũ: cauillatio: ideſt irriſio.
Caudecę ciſtellę ex iũco a ſiꝫilitudine eqnę caudę factę
Caulę a cauo dictę: Antiquitus enĩ an uſũ tectorum
oues in antris claudebant.
Cauum a chao dictum & eiꝰ inanitate.
Calones calcei ex ligno facti.
Calcendix genus conchę.
Calpar geuus uaſis fictilis.
Calces ampullę plumbeę.
Calbeos armillas dicebãt: quibꝰ triũphantes utebãt
& quibus ob uirtutẽ milites donabant.
Calix: quod in eo calidum bibit.
Calpurni a Calpo numę regis filio ſũt oriundi.
Calim antiqui dicebant ꝙ clam: ut nis pro nobis: ſam
pro ſuam: im pro eũ.
Calicata ędificia calce polita.
Caliptra genus ueſtimẽti: quo capita operiebant.
Calathos gręci nos dicimus quaſillos.
Caduceatores. legati pacem petẽtes. Cato caduceato
ri inquit nemo homo nocet.
Cariuãtes probra obiicientes a carina dicti: quę eſt in/
fima pars nauis. ſic illi ſortis infimę.
Cathmea terra: quę in ęs coniicit. ut fiat oricbalcum
Caſa a cauatione dicta.
Caſſum antiquum.
Caſnar ſenex oſcorum lingua.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Cassiculū reticulū a cassibo p diminutionē dictū.
Caseus a coeundo dictus.
Casilam antiqui p cadissi de ponebāt.
Cassabundus crebro cadens.
Casaria quę custodit casam.
Cassia uia a cassio strata.
Caput ex greco dictū: qđ illi iterdū cata dicūt
Caperratū rugosū a cornuū caprinoꝝ similitudine dicit̃
Capis populi genus dictū a capiendo.
Capse a greco appellant̃. Has illi dicunt
Capital facinus: qđ capitis pena luitur.
Capronę quoꝝ iubę in frontem deuexę dictę quasi a capite pronę.
Capidulū genus uestimēti: quo caput tegebat̃.
Caprę dictę: qđ uirgultū carpāt: siue a crepitu cruru: Vnde & crepas eas prixi dixerūt.
Cuppes & cuppedia antiqui lautiores cibos nomina bāt. Inde & macellū & foꝝ cupedines appellabant
Cupidia autē a cupiditate sunt dicta: uel sicut Varro uult: q ibi fuerit cupidinis eq̄tis domꝰ: qui fuerat ob latrocinium damnatus.
Caprunculum uas fictile.
Cauratores dicūt̃: q pupillis loco tutoꝝ dant̃: siue illi q rei frumētarię agrisue diuidūdis prępositi sunt
Curia locus est: ubi publicas curas gerebant.
Culabra curia dicebat̃: ubi tantū rō sacroꝝ gerebat̃.
Curię etiā nominant̃: in q̄bus: uniuscuiusq; partis populi. R. qd geri t̃: q̄les sunt bę: in quas Romulꝰ populū distribuit numero. trigīta. q̄bo postea additę

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſũt quinq; ita ut in ſua quiſq; curia ſacra publica faceret. feriasq; obſeruaret. bis que curiis ſingulis nomina currarũ uirginum ípoſita eſſe dicuntur: quas uirgines quondam romani de ſabinis rapuerant.

Curriculo pro curſim ponebant. Plautus licet inquit nos abire curriculo.

Curriculus diminutiuum eſt a curru.

Curtilacum appellatur a curtio: qui eo loco in profũdiſſimũ ſe ob ſalutem romani. P. proiecit biatum.

Curionium ęs dicebatur: quod dabatur curioni ob ſacerdotium curionatus.

Curis eſt ſabine baſta. Vnde Romulus quirinus: qa eam ferebat eſt dictus. & Romani a quirino quirites dicuntur. Quidam eum dictum putant a curibus: quę fuit Vrbs opulẽtiſſima Sabinorum.

Curitim Iunonẽ appellabant. quia eandem ferre baſtam putabant.

Curiales eiuſdẽ curię: ut tribules & municipes.

Currules equi quadrigales.

Curiata comitia a curĩs appellata.

Centurionus antea: qui nunc centurio: & curionus & decurionus dicebantur.

Currules magiſtrat9 appellati ſũt: q̃ curru uebebãt̃.

Curiati fama a curio dcã ẽ: q eo loco domũ habuerat.

Cura dicta eſt: quaſi cor eda: uel q̃ cor urat.

Cum imperio eſt: dicebat̃ apud ãtiquos: quoi nominati a populo imperiũ.

Cum poteſtate eſt: dicebat̃ de eo: qui a populo & alicui negotio pręferebat̃.

Cuniculũ. i. oframẽ ſub terra occultũ aut ab animali

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

qđ ſimile eſt lepori appellat̃; cui ſubterfoſſa terra latere eſt ſolitū:aut a cuneorum ſimilitudine : qui omnē materiā intrant fidentes

Clunadū cultꝝ ſanguinariū dictū·uel quia clunes boſtiaꝝ diuidit;uel q̄ ad clunes dependet.

Cumeꝝ uas nuptiale a ſimilitudine cumeraꝝ : quae fiūt palmę uel ſparti ad uſū popularē ſic appellatū

Culcita:quod tormēto inculcat̃ appellata.

Culcitula fuſticulus quidā ligneus in ſacris dicebatur

Cumalter ſignificat:cum altero dictū ab antiquis ita breuitatis cauſa: ut ſodes pro ſi audes : ſcilicet pro ſcies licet:ſis pro ſi uis.

Culliola cortices nucū uiridium : dicta a ſimilitudine culleoꝝ:quibꝫ uinum ſiue oleū cōtinetur.

Cuſſilirē p ignauo dicebāt antiqui.

Cū populo agere:h̄ eſt populū ad ꝯciliū aut comitia uocare.

Cuncti ſignificat q̄dē omnes.ſed cōiuncti & ꝯgregati ut uero omnes etiā ſi diuerſis locis ſint.

Cunire eſt ſtercus facere:Vnde & inquinare.

Coturniū uas:quo in ſacrificijs uinū fūdebat̃.

Culigna uas potoriū.Cato culignā ĩquit in focno grę co ponit:ut bene oleat.

Coctiones dicti uident̃ a cūctatine:qđ ĩ emēdis ꝛ ēdē diſq; mercibꝫ tarde pueniant ad iuſtī p̄cij finē.Itaq; apud antiquos prima ſyllaba p.u.litterā ſcribebat̃

Cuſtodellā dicebāt antiq:quā nūc dicimus cuſtodiam

Cymbam greci appellant

Cutis greca bēt originē:hāc.n.illi cyton dicūt.

Cutille lacus appellat̃ : quod in eo eſt inſula cotillia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

nominata a grẽcis.

Cnephosũ antiqui dicebãt tenebricosũ grẽci enĩ cnephas appellant obscuꝝ.

Cymbiũ poculi genus a similitudine nauis: quẽ dicit̃ appellatũ.

Callasis tunichę genus: quod grẽci calle pisten dicũt. Alij dicũt nodũ esse tunichę muliebris quo cõnexa circa ceruicẽ tunicha submittitur.

Cyparissię dicũt̃ ignes ꝓdigiosi similitudine cypressoꝝ.

Cybele mater: quam dicebãt magnã: ita appellat̃: qđ ageret homines ĩ furorẽ: qđ grẽci cybon dicũt. Cybele uero eadẽ dicta a loco: q ẽ in frigia.

Cytherea. i. Venus ab urbe cythera: in quã primũ deuecta esse dicit̃ concha: cũ in mari esset cõcepta.

Cyllenius Mercurius dict9: qđ omnẽ rẽ sermo sine manibꝫ officiat: q bꝫ ptibꝫ corporis q carent cyloe mutilati uocãt̃: ideoq; quadratũ cuꝫ fingũt. Alij uolũt sic appellatũ: qđ ĩ cyllenia uia sit nutrit9. Alij qđ in monte arcadię cylleno. Alij qđ a cyllene sit nympha educatus.

Cypria Venus: qđ ei primũ in cypro insula tẽpluꝫ sit constitutũ. uel q parientibꝫ prẽsideat: quod grẽce cyen patere sit.

Cynthius Apollo a cyntho deli mõte uocat9.

Calcidiũ genus ędificij ab urbe chalcidica dictũ.

Choragiũ instrumentũ scẽnaꝝ.

Chaos appellat Hesiodus cõfusam quondã ab initio unitatẽ hyantẽ patentẽq; in ꝓfundũ. Ex eo & chaneyn grẽci: & nos hyare dicimus. Vnde Ianus detracta aspiratiõe nominat̃: eo qđ fuerit omniũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

primũ:quoi primo ſupplicabãt uelut parenti; & a quo rei omniũ factũ putabãt initiũ.

Chęnica menſurę genus.

Cybiũ dictũ:q ei⁹ mediũ eque pat3 in oẽs ptes:quod gen⁹ a geometris cibos dicit: Vnde etiã teſſellę quadratę ciboe. Hinc & cibios genus piſcis:q piſcantes id genus piſciũ uelut aleã ludant

Cynaſonas acus:quibꝰ mulieres caput ſcalpunt.

Crepeꝛ dubium: Vnde increpitare dicimus: q male dicta fere ĩcerta & dubia ſunt.

Crepitulũ ornamentũ capitis. Id enĩ in capitis motu crepitũ facit.

Crocotillũ ual de exile: Plaut⁹ extortis talis cum crocotillis cruſulis.

Cruſculũ dĩminutiuũ a crure

Crines a diſcretione dicti:quã gręci diacriſin appellãt. nã iidem eos crinidas uocant.

Crocatio coruoꝝ uocis appellatio.

Cruciũ:qd cruciat. Vnde lucilius uinũ inſuaue cruciũ dixit.

Crocotirium genus operis piſtorij.

Cruſtarię tabernę a uaſis potarijs cruſtatis dictę.

Cracentes graciles. Ennius ſuccinti gladijs media regia necracentes.

Creui modo ſignificat hęreditatẽ adij: modo maior ętate:uel cenſus ſum: modo iudicaui: modo diuiſi: quę omnia a duobꝰ uerbis creſco & cerno trabũt qd illi crętein dicũt perficere.

Creterre uocabulũ trahit a cratere: qd uas eſt uini.

Craticulũ a gręco crateo deducit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Centuria in agris ſignificat ducẽta iugera: in re milita
ri centũ bomines.
Centuriatꝰ ager ĩ ducena iugera definitus q; Romu
lus centenis ciuibꝫ ducena iugera tribuit.
Centuriata comitia: itẽ curiata comitia dicebãt. q; po
pulus. R. per centenas turmas diuiſus erat.
Centenarię cenę dicebant: in quas lege licinia nõ plꝰ
centuſibꝫ prę terrę natalibꝫ ĩpendebat. i. centũ aſſi
bus: qui erãt breues nummi ex ęre.
Cęna apud antiquos dicebat: qđ nunc eſt prandium
Veſpernã quam nũc cęnam appellamus.
Cenſionã facere dicebat cenſor: quom mulctã equiti
irrogabat.
Cęnacula dicũt ad quę ſcalis aſcendit.
Centũuiralia iudicia a centũ uiris ſũt dicta. Nã cum
eſſent romę triginta & quinq; tribꝫ: quę & curiae
ſũt dictę terni ex ſingulis tribubꝫ ſũt electi ad iu
dicandũ: qui centũ uiri appellati ſunt: & licet q;q;
amplius quã centũ fuerit: tamẽ quo facilius nomi
narent centũ uiri ſũt dicti.
Centaurion: medicamẽtũ a chirone centauro inuẽtuꝫ
Cẽſere nũc ſignificat putare: nũc ſuadẽ: nũc decernẽ.
Cenſio baſtaria dicebat: cũ militi multo nomĩe ob
delictũ militare indicebat: qđ baſtas daret.
Carthoſipis genꝰ ſimię: quę ultimã ptẽ caudę uiloſaꝫ
habet.
Ceritus furioſus.
Ceruus: qđ cerata. i. cornua gerat dictus
Cęreos ſaturnalibꝫ muneri dabãt humiliores potẽtio
ribꝫ: q; candelis paupes: locupletes cęreis utebant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Celsus ex greco celles eques dict⁹
Celeres ātiqui dixerūt: quos nūc equites dicim⁹: a celere interfectore Remi. qui ĩitio a romulo bis prepositus fuit: qui primit⁹ electi fuerunt ex singulis curijs. iōq; omnino trecēti fuere.
Cermalus locus in urbe sic nominat⁹.
Colūne dicte: quod culmina sustineāt.
Cernu⁹ calciamēti gen⁹.
Cepadines saxa prominētia.
Colace a cōluēdo dicte.
Clunasimias a clunib⁹ tritis dictas existiman⁻.
Crustumina trib⁹ a tuscoꝝ urbe crustumena dcā.
Clucidatū dulce & suaue dicebat⁻.
Cloelia familia a clonio Aeneę comite ē appellata.
Clume folliculi ordei.
Clutū greci famosus clyton dicūt Vñ accepta prepositione fit ĩclyt⁹. In. n. sępe augendi causa adducim⁹. Vt inuocauit inclamauit.
Clipeū antiq ob rotunditatē etiā coriū bouis appellarūt: ĩ q̄ foedus gabioꝝ cū romanis fuerat descriptū
Classes clipeatas ātiq dixerūt: q̄s nūc exercit⁹ uocam⁹
Cloelię fossę a cloelio duce albanoꝝ dicte.
Claudere & clauis ex greco caeio cęcleis descēdit: cui⁹ rei tutelā penes portunū esse putabāt: qui clauim manu tenere fingebatur: & deus putabat⁻ esse portaꝝ.
Clauim consuetudo erat mulierib⁹ donare ob significandā partus facilitatē.
Clausula quā greci perioedon. uocāt a breui cōclusione est appellata.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Clauata dicũt aut ueſtimẽta clauis intexta:aut calcia mẽta clauis confixa.

Clauus annalis appellat:qui figebat ĩ parietibꝫ ſacrarum ędium per annos ſingulos:ut per eos numerus colligeret annoꝝ.

Claſſis ꝓcincta:exercitus inſtructus.

Clingere:cingere:a grẽco dici manifeſtũ ẽ

Cercopa grẽci appellãt lucrari undiq; cupientẽ: quaſi cerdona:quẽ nos quoq; lucrionẽ uocamus

Claſſici teſtes dicebãt:q ſignãdis teſtamẽtis adhibebãt

Cõmentaculũ genus uirgulę:qua in ſacrificijs utebãt

Ceruaria ouis:quę dicit ꝓ ceruo ímolabat.

Crepos.i.lupercos dicebãt a crepitu pellicularũ:quẽ faciũt ꝛberãtes.Mos.n.erat romanis in lupcalibꝫ nudos diſcurrere:& pellibꝫ obuias q̃ſq; foemías ferire

Condere componere.

Cincia locꝰ Romę:ubi cincioꝝ monumẽtũ fuit.

Capital linteũ quoddã quo in ſacrificijs utebant.

Caſtrẽſi corona dicebat:qui primus boſtiũ caſtra pugnãdo ítroiſſet;cui inſigne erat ex auro uallũ.

Coliuaris porcꝰ dicit:qui cibo pmixto & colo byeme nutritur.

Cognitor ẽ q litẽ alteriꝰ ſuſcipit corã ab eo: cui datus eſt.procurator autẽ abſentis nomine auctor fit.

Claudiana tonitrua appellabãt:q claudiꝰ pulcher ínſtituit ut ludis poſt ſcęnã factis lapidũ collectꝰ ita fieret:ut ueri tonitrus ſimilitudinẽ imitaret. Naꝫ antea leues ad modũ & parui ſonitus fiebãt : cum claui & lapides in labꝝ ęneũ conijcerent.

Cęſones appellant ex utero excęti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Cęsar: quod est cognomẽ iulioꝝ: a cęsarie dictus est. qꝛ scilicet cũ cęsarie natus est.
Capsit prebenderit.
Capreoli uitiũ.
Cincini itorti: qꝛ ad locũ capiendũ tendũt appellati.
Capillatũ uel capillarem arborem dicebant: in qua capillũ tonsum suspendebant.
Contestari litẽ dicunt᷑ duo aut plures aduersarij: qđ ordinato iudicio utraq; ps dicere solet testes estote.
Cauiares bostię dicebant᷑: qđ cauę. i. pars bostię cauda tenus diceret᷑: & ponebat᷑ in sacrificio pro collegio pontificũ quoq; anno.
Confoeta sus dicebat᷑: quę cũ omni foetu adbibeba ad sacrificium.
Conclauatę dicebant᷑: quę sub eadẽ erant claue.
Colossus a caleto artifice: a q̃ format⁹ ẽ dict⁹. Fuit enĩ apud Rhodũ insulã statua solis alta pedes centũ & quinq;.
Codeta appellat᷑ ager transtiberi: quod in eo uirgulta nascunt᷑ a caudaꝝ equinaꝝ similitudine.
Censui a censendo. agri ꝓprie appellant᷑: qui & emi & uenire iure ciuili possũt.
Comedũ bona sua consumentẽ antiqui dixerũt.
Comedo comedonis qui ut supra bona sua cõsumit.
Censores dicti: quod rem suã quisq; tanti ęstimare solitus sit: quantũ illi censuerint.
Consiluere: Ennius ꝓ conticuere posuit.
Claritudinẽ claritatem.
Casus dicimus nõ modo ea: quę fortuito hominibus accidunt: sed etiam uocabuloꝝ formas: qꝛ in aliam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

atq; aliam cadũt effigigem.
Catacresin tropũ nos abusionẽ dicim9:cũ alienis abu
timur ꝑinde hac si ꝓpriis:cũ ꝓpria deficiunt.
Cocũ & pistorẽ apud antiquos eundẽ fuisse accepim9
Nęui9:coc9 ĩq̃t edit Neptunũ: Venerẽ:Cererem:
significat per Cererẽ panẽ:per Neptunũ pisces: ꝑ
Venerem olera.
Cammẽsem cursorẽ. Titinnius ꝓ pistore dixit.
Conlatiuũ uentrem magnũ & turgidũ dixit Plaut9
q; in eũ omnia edulia cõgerũtur.
Conuexũ c̃ ex omni ꝑte declinatũ: q̃lis est natura cęli
qd' ex omni ꝑte. ad terrã uersus declinatũ est.
Calicatis:calcepolitis.
Confecerunt una fecerũt.
Crebrisuro apud Enniũ significat uallũ crebris suris
idest palis munitũ.
Cyprio boui merendã:Ennius sodatio uersu cũ dixit:
significat id:qd' solet fieri in insula cypro: in qua bo
ues humano stercore pascunt̃. Idẽ cũ dicit:propter
stagna:ubi lanigeꝝ gen9 piscibꝫ pascit: esse paludẽ
demonstrat:in qua nascunt̃ pisces similes ranũcul'
quos oues cousectatę edũt.
Consponsor coniurator.
Canturnus nomẽ loci.
Centena pondo dicebãt antiqui referentes ad libram
Coepiam futuꝝ tẽpus ab eo qd' est coepi. Cato coepiã
seditiosa uerba loqui. Inuenitur quoq; apud maio
res & infinitiui modi coepere.
Contionẽ antiqui masculino genere posuere.
Cognitu facilia eadem ratione dicitur; qua dictu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

facilia:& p ſpectu & factu facilia.
Contagionē eſſe dicendū nō contagiū.
Clitelle dicunt nō tm̄ bę quibꝫ ſarcinę conligatę mu
lis portant:ſi etiā locus Romę ꝓpter ſiſtitudinē: &
in uia flaminia loca qūędā deuexa ſubīde & adcli-
uia:ē etiā tormenti genus eodē noīe appellatū
Cloacale flumē dixit Cato ꝓ cloacax omniū cōluuię.
Cōpluriens a compluribꝫ ſignificat ſępe.Cato contu
melias mihi dixiſti compluriēs.
Citaria appellabat effigies quędā arguta & loquax
riduculi gratia:quę in pōpa uebi ſolita ſit.Cato in
M.ceciliū.Quid ego dicerē āplius: quē ego deniq;
credo in pompā uectitatū ire ludis pro citeria:atq;
cū ſpectatoribꝫ ſermo cinatx!
Curionē agnum.Plautꝰ ꝓ macro dixit:quaſi cura ma
cruiſſet.
Coniector:interpres ſomiox.
Comperce ꝓ cōpeſce dixerūt antiqui.
Comparſit Terentius pro compeſcuit poſuit.
Creduas credas.Plautus ipſus nec amat:nec tu credu
as.ipſus pro ipſe.
Corius apud antiquos maſculino genere dicebatur
Plautus.Iā tibi tuis meritis craſſus corius redditus
eſt.Pari modo diuerſo genere dicebāt:bęc lutꝰ:bęc
metus:bęc amnis: hic frons:
Collus quoq; maſculine dixerunt:eſt enim genus tor
menti e corio.
Crumina ſaculi genus:Plautꝰ dij bene uortant tene
crumina:minuerint triginta minę.
Corinthienſes ex eo dici coeperunt: ex quo coloni

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

corynthū ſūt deducti:q ante corintij ſūt dicti :quā ↄſuetudinē ſeruamus etiā:cū romanēſes & biſpa/nēſes & ſiciliēſes negociatores dicimus:qui in alie nis ciuitatibꝰ negociant̄.

Cauitionē dicebāt:quā modo dicimus cautionē.

Conſuetionē.Plautus pro conſuetudine dixit.

Corculū a corde dicebāt antiqui ſolertem & acutum Plautus in caſina; ego ſum liber meū corculum. melliculum uerculum.

Caſinam fabulā.Plautus inſcripſit ab ancillę nomine caſia:quā amari a ſe introduxit.

Coniuola occulta.

Cogitatim aduerbialiter ꝓ cogitate.

Clientam ꝓ cliente plautus dixit.

Comedice figuratū a comedo.Plautus eūge beus ad/ſtitiſti & dulce & comędice.

Capulū & manubriū gladij uocat̄:& id : q̄ mortui ef ferūt̄ utrūq; a ciēdo dcm̄.ſane a capulo fit capulari.

Celaſſis celaueris.

Cuſtoditio eſt opera ad cuſtodiendū quid ſūpta.

Citior cōparatiuū a cito.Plautus nullā ego rē citiorē apud bomines eſſe quā famam reor.

Clunes maſculine. Plautus quaſi lupus ab armis ua leo:clunes inflatos fero.

Coqtare ꝓ coctitare.i. frequēt̄ quoq̄re plaut⁹ poſuit

Canitudinē ꝓ canitie Plautus ſult⁹ eſt aduerſū ętatē & capitis canitudinē.

Conruſpari conquirere. Plautus poſuit: conruſpare tua cōſilia in pectore.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Cęcultant cęcis ꝓximi ſũt oculoꝝ acie obtuſa. Plautꝰ
Nũ nã mihi oculi cęcultant: cẽ ne hic noſter hermio!
Cudere a cędendo dictũ.
Cõcipilauiſti dictũ a Nęuio ꝓ corripuiſti & inuolaſti
Claua tęli genus: qua hercules utebaꝫ.
Calones militũ ſerui: qꝝ ligneas claues gerebãt. gręce
ta cla uocãt. Is quoq; q buiuſmodi tęlo utitꝫ
clauator appellatur.
Conſiptũ apud Ennium ꝓ conſeptũ inuenitur.
Curionia ſacra: quę in curijs fiebant.
Corpulẽtis Ennius ꝓ magnis dixit nos corpulentus
dicimus corporis obeſi hominẽ.
Conciliatrix dicitꝫ: quę uiris cõciliat uxores & uxoribꝰ
uiros.
Conuẽtę conditio dicebaꝫ: cũ primus ſermo de nu-
ptijs & eaꝝ conditione habebaꝫ.
Conceptiuę ferialię feſta dicebanꝫ: quę in certis diebꝰ
obſeruabanꝫ: quot ãnis: ut ſęmẽtiuę. cõpitalicię.
Celibari haſta caput nubẽtis comebaꝫ: quę ĩ corpore
gladiatoris ſtetiſſet abiecti occiſiq;: ut quẽadmodũ
illa cõiuncta fuerit cũ corpore gladiatoris: ſic ipſa
cũ uiro ſit: uel qꝝ matronę Iunonis curetis in tutela
ſint: quę ita appellabaꝫ a ferenda haſta: quę lingua
ſabinoꝝ curis dicitꝫ: uel quod fortes uiros genituras
ominetꝫ: uel qđ nuptiali iure ĩperio uiri ſubijcitur
nubẽs: qꝝ haſta ſũma armoꝝ & impeꝛ ẽ: Quã ob
cauſã uiri fortes ea donanꝫ: & captiui ſub eadẽ uene
unt quas gręci doria
lotos cae doryleptos uocant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Ciniugilo noua nupta pręcīgebat̃:quod uir in lecto soluebat:factū ex lana ouis:ut sicut illa in domuꝫ sublata ɔiuncta īterse sit: sic uir suꝰ secū cinctus uīctusqꝫ esset. Hunc Herculaneo nodo uinctum uir soluit ominis ḡtia:ut sic ip̄e felix sit in suscipiēdis liberis:ut fuit herculanꝰ:q septuagīta liberos reliqt

Camelis uirginibꝰ supplicare nupturę solitę erant.

Cinxię. Iunonis nomē sanctū habebat̃ in nuptijs: qd̃ initio cōiugij solutio erat cinguli:quo noua nupta erat cincta.

Cumerā uocabāt antiqui uas quoddā:quod opertum in nuptijs ferebāt:in quo erant nubētis utēsilia: qd̃ & camillū dicebāt:eo qd̃ sacroꝝ ministꝝ kamillon appellabāt.

Comptus.i.ornatꝰ a gręco descēdit:apud quos cosmein dicit̃ comere & ;qa apud nos comis & comę dicunt̃ capilli cū aliqua cura compositi.

Corolla diminutiuū est a corona.corollā noua nupta de floribꝰ uerbenis hęrbisqꝫ a se lectis sub amiculo ferebat.

Cypressi mortuoꝝ domibꝰ ponebant̃:iō qa huiꝰ generis arbor excisa nō renascit̃:sicut ex mortuo nihil est iam sperandū:quā & ob causam in tutela ditis patris esse putatur.

Curiales flamines curiaꝝ sacerdotes.

Cyparissę appellant̃ acies quędā igneę:que noctu apparere solent ad similitudinē cupressi.

Coninquirere deputare.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Carnifici loco habebat̃ is: q se uulnerass; ut moriret̃
Capita deoꝝ appellabant̃ fasculi facti de uerbenis.
Consiptũ clauis pręconfixũ.
Corniscaꝝ diuaꝝ locus erat transtyberim cornicibꝰ dicatus; quod Iunonis tutela esse putabant̃.
Cęlestia auguria uocant: cum fulminat tonat.
Caduca auspicia dicũt: cum aliquis in templo excidit ueluti uirgę manu:
Cliuia auspicia dicebant: quę aliquid fieri ꝓhibebant Omnia eniꝫ difficilia cliuia uocabãt. Vnde & cliui loca ardua.
Curiales mensę; in quibus ĩmolabat̃ Iunoni quę curi. est appellata.
Contrarium ęs: graue ęs
Centũ uiralia iudicia: quę centũ uiri iudicabant.
Circunluuium ius prędioꝝ.
Cumbam sabini uocant eã: quam militares lecticam Vnde uidetur deriuatum esse cubiculum.
Condicere est dicendo denunciare.
Commetacula uirgę; quas flamines portant pergen res ad sacrificiũ: ut a se homines amoueant.
Casta mola: genꝰ sacrificij: qd̃ uestales uirgines facie bant.
Culigna: uas uinariũ a gręco dcã: quã illi dicũt cylica.
Cincta flaminica: ueste uelata.
Captus locꝰ dicit̃ ad sacrificandũ legitime cõstitutus.
Cuprilia appellat̃ ager: q uulgo ad caprę paludes dici solet.
Canifera mulier: quę fert canuam. i. qualum quod

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

est cistę genus.
Contignum frustū carnis cum septez costis demptū.
Ceruaria ouis dicitur: quę pro cerua īmolat᷑.
Conauditum: coauditū: sicut coangustatum dicit᷑.
Censio ęstimatio: unde censores.
Corda frumēta: quę sero matureścūt: ut fœnū cordū
Consentia sacra: quę ex cōsensu multoꝝ sūt statuta.
Culina uocat᷑ locus: in quo epulę in funere cōburunt᷑
Calpari uinum nouū: quod ex dolio demitur sacrifi-
cij causa: ante q̄ gustetur. Ioui enim prius sua uina
libabant: quę appellabant festa uinalia.
Cicatricare citatricem inducere.
Compescere lucū: est lucum suis finib⁹ cohibere.
Cómugento conuocato.
Capitarium ęs: quod capi potest.
Conquirere cobercere.
Capitalis lucus: ubi si quid uiolatum est: caput uiola
toris expiatur.
Cloacare inquinare. Vnde & cloacę dictę.
Conregione e regione.
Conditio in diem certū eius rei: que agitur denuncio.
Cubans auspicat᷑: qui in lecto querit augurīū.
Contio connētus: dicta quasi cuocatio uelut cogitatio:
idest longa eiusdem rei agitatio in eadem mora cō
silij explicandi.
Clam a clauib⁹ dictum: quod bis quę celare uolum⁹
claudimus.
Cella qđ ea celentur: quę nolumus esse occulta.
Ciere nominare.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

VCO cum pro puto ponimus: ex gre
co deducit̃:qđ illi dicũt doco
Duplionẽ antiqui dicebant: qđ nos du
plũ. Venit aũt a gręco diplõ.
Duicensus dicebatur cum altero. id est
cum filio census.

Duis duas habet significationes. Nã & pro dis pone
batur.& pro dederis

Duidens hostia bidens.

Duellũ bellũ uidelicet quod duabus ptibus de uicto
ria cõtendẽtibus dimicatur. Inde & perduellio qui
pertinaciter retinet bellum.

Duonum bonum.

Duplabis duplicabis.

Duo de uigenti dicẽdi cõsuetudinẽ á grecis traxisse ui
demus: qui sic enũciãt dio de eicosin.

Dumosa frondosa.

Dubiat dubitat.

Dubenus apud antiquos dicebat̃:q nũc dominus.

Dusmoso in loco apud Liuiũ significat dumosũ lo
cũ. Antiqui.enĩ iterserebãt.s.litterã:& dicebãt con
smittere pro committere & casmenę pro camenę.

Dumec ãtiqui q̃si dumetica appellbãt q̃ nos dumeta.

Domus a gręco uenit. doma.

Dracones dicti derceslhie : qđ
ẽ uidere:clarissimã cnĩ dicũtur habere oculorũ aciẽ
qua ex causa incubãtes eos thesauris custodię cau
sa finxerunt antiqui. Ideoq; esculapio attribuũtur:
q; uigilantissimi generis putãtur: que res medicie

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

maxime neceſſaria eſt.

Dici mos erat romanis in oĩbus ſacrificiis precibuſq; populo romano quiritibuſq; quod eſt curenſibus: que ciuitas ſabinorum potentiſſima fuit.

Daliuum ſupinũ ait eſſe aurelius elius. ſtultus oſcoꝝ quoq; lĩgua ſignificat inſanum. ſantra uero dici putant ipſum: quem grẽci id propter eiꝰ fatuitatem quis miſereri debeat.

Dapſa apud antiquos dicebaꝫ res diuina: que fiebat aut hyberna ſẽmẽti: aut uerna: qdꝫ uocabulũ ex grẽco deducitur: apud quos id genus epulaꝝ daes dicitur. Itaq; & dẽpatice ſe acceptos dicebant: ãtiqui ſignificãtes magnifice: & dẽpaticis negotiũ amplum ac magnificum.

Dẽdalam a uarietate rerũ artificiorumq; dictam eſſe apud Lucretiũ terrã: apud Enniũ Mineruã: apud Virgiliũ Circen. facile eſt intelligere: cum grẽce daedalem ſignificat uariare.

Damiũ ſacrificiũ: qdꝫ fiebat ĩ opto ĩ honore deẽ bonẽ dictũ a contrarietate: ꝙ minime eſſet demoſion ideſt publicũ dea quoq; ipſa damia & ſacerdos eiꝰ damiatrix appellabaꝫ.

Dacronas pro lachrymas Liuius ſẽpe poſuit. nimirũ ꝙ grẽci appellãt dacrya. Item dautia q̃ lautia dicimus: & dantur legatis hoſpitii gratia

Danunt dant.

Daſi dare.

Daniſtẽ foeneratores.

Dagnades ſunt auiuꝫ genus: quas ẽgyptii ĩterpotãdũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

cũ coronis deuícire ſoliti ſunt:qnę uelicãdo morſicã doq; & cãturiẽdo aſſidue nõ patiũt dormire potãteſ

Daunia appulia appellat a Dauno illiricę gẽtis claro uiro:qui eam propter domeſticã ſeditionem excedens patria occupauit.

Dorſũ dictũ ꝙ pars ea corporis deuexa ſit deorſum.

Donũ ex greco eſt:quod illi uocãt doron.

Donaticę coronę dictę ꝙ his uictores in ludis donabantur:quę poſtea magnificẽtię cã inſtitutę ſunt ſuper modũ capitibus:quali ãplitudíe fiũt cum lares ornantur.

Dotem manifeſtũ eſt ex greco eſſe:nam didonae dicitur apud eos dare.

Doliola locus in urbe ſic uocatur:quia ſuadẽtib9 gallis ſenonibus urbem ſacra in eodẽ loco doliolis ne deſpuere alicui licebat.

Doli uocabulũ nũc tantũ in malis utimur.apud antiquos aũt etiã í bonis rebus utebatur.unde adhuc dicim9 ſine dolo malo:nimiꝙ qa ſolebat dici & bon9.

Dirus dei ira natus.

Derogare proprie eſt cũ quid ex lege uetere ,quo minus fiat ſancitur lege noua.derogare g°detrabẽ eſt.

Dierectus dicebant per antiphraſin uolentes ſignificare malum diem.

Dirigere apud Plautũ inuenitur pro diſcedere.

Diruntiunt depurgant.

Dirutum aere militem dicebant antiqui: cui ſtipendium ignominię cauſa nõ erat datum: qđ ęs dirigebatur in fiſcum:non in militis ſacculum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Delicata dicebatur diis consecrata: quę nunc dedicata Vnde adhuc manet delicatus quasi luxui dicatus idest consecratus.

Dedicare autē proprie est dicendo deferre.

Depuuere cędere. Lucilius: palmisq; nusellam depuuit me. i. uerberauit me: q ipsū ex gręco ē paein.

Dedita intelligitur ualde data.

Deperire significat ualde perire.

Deris gręci appellant pelles nauticas: ubas nos uocamus segestria.

Demū quod significat post apud Liuium demus legitur. Alii demū pro duntaxat posuerunt.

Denicales ferię colebantur: cū hominis mortui causa familia purgabatur. gręci enim necrō mortuum dicunt.

Diminutus capite appellatur: qui ciuitate mutatus ē: & ex alia familia in aliam adoptatus: & qui liber alteri mancipio datus ē: & qui in hostiū potestatem uenit: & cui aqua igniq; interdictū est.

Diuidicula antiqui dicebāt quę nunc sunt castella: ex quibus a riuo comuni aquam quisq; in suum fundum ducit.

Defrui dicebant antiqui ut deamare deperire. significantes omnem fructum percipere.

Diuidiam discordiam.

Deuersus dicebant deorsum uersus.

Deinceps qui deide cępit: ut princeps qui primū cępit.

Deus dictus q ei nihil desit: uel quia omnia cōmoda

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

hominibus dat:siue a greco deos quod signi
ficat metũ:eo q̃ hominibus metus sit. Sed magis
cõstat id uocabulũ ex greco esse dictũ aspiratõe dẽ
pta:qui mos antiquis nostris frequens erat.

Diũ antiqui ex greco appellabant:ut a deo ortum &
diurnum sub cẽlo lumen dios.
Vnde adhuc sub diuo fieri dicimus: quod non sit
sub tecto:& interdiu quod cõtrariũ ẽ noctu.

Deuitare ualde uitare.

Demagis pro minus antiqui dicebant.

Denariẽ cẽrimoniẽ dicebãtur & tricenariẽ quibus sa
cra adituris decem cõtinuis rebus uel triginta certis
quibusdam rebus carendum erat.

Decrepitus est desperatus: Crepeta alamuita: ut cre
pusculũ extremũ diei tẽpus. Siue decrepitus dict9
quia propter senectutẽ nec mouere se: nec ullum
facere potest crepitum.

Decimanus appellat̃ limes:q̃ fit ab ortu solis ad oc
casũ. Alter ex trãsuerso currens appellatur cardo.

Decumana ona dicũtur & decumani fluctus. qa sunt
magna. nam & ouũ decimũ maius nascitur: & flu
ctus decimus fieri maximus dicitur.

Deprẽhensa dicitur genus militaris animaduersionis
castigatione maior: ignominia minor.

Decima quẽq; ueteres diis suis offerebant.

Decuriones appellantur qui denis eq̃tib9 prẽsunt.

Depolitum perfectum: quia omnes perfectiones ãti
qui politiones appellabãt.

Degunere degustare.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Decures decuriones.
Depubē porcū lactētē: q̄ phibitus sit pubes fieri.
Decotes togę detritę
Dictynna diana: quā esse lunam putabāt: dicta q̄ ful gore suo omnia ostendat.
Deblacterare est stulte loqui. Nam blacas stul tos appellant gręci.
Dicęarchia uocabatur quę nunc poteoli: q̄ ea ciuitas quondam iustissime regebatur.
Demoe apud antiquos sunt: ut apud nos pagi.
Dice pro dicam antiqui posuere.
Decermina dicūtur quę decerpuntur purgādi cā.
Disertiones diuisiones patrimoniorū iter consortes.
Dispensatores dicti qui ęs pensantes expendebāt: non adnumerabant. Hinc deducuntur expensa siue dis pensata uel compensata. Item compendium dispē dium assipondium dupondium.
Dispescere est proprie pecus a pastione deducere: ut compescere una pascere & ī uno loco continere
Despretus ualde spretus.
Desituare delinere.
Dissulcus porcus dicitur cū ī ceruice setas diuidit.
Diserto a diserendo dictus.
Dignorant signa īponunt: ut fieri solet in pecoribus.
Disertim pro diserte antiqui dixerunt.
Distisum & pertisum dicebant: quod nunc distesum & pertęsum.
Delubrum dicebant fustem delibratum hoc est decor ticatum: quem uenerabantur pro deo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Delicia eſt tignū quod a culmine ad tegulas angula
res infirmas uerſus faſtigiatū collocatur. Vnde te
ctum deliciatum & tegulę deliciares.
Degere antiqui poſuerūt pro expectare.
Deterię porcę ideſt macilentę
Delibare aquam ſulco deriuare.
Delicare ponebant pro deducare.
Deliqū ſolis a deliquēdo dictū: ꝙ delīq̄t ī curſu ſuo.
Deliquere eſt prętermittere: quod nō oportet pręteri
ri. Hinc deliquia & delicta.
Deliquum apud Plautum ſignificat minus.
Detudes eſſe detonſos diminutos.
Delanicare ē diſcidere & quaſi lanā trahere: Vnde la
nocinia & lanius dicitur qui pecus diſcindit.
Delapidata lapide ſtrata.
Dextans dicitur quia aſſide eſt ſextans: quemadmo
dum duodeuiginti & de una.
Deluit ſoluit a greco dialyein.
Dilectus militum & is qui ſignificatur amatus a le
gendo dicti ſunt.
Deliberare a libella qua quid perpenditur dictū.
Detrectare eſt male tractare.
Dextimum & ſiniſtimum antiqui dixerūt.
Dextra auſpicia proſpera.
Dextrarū tibiarū genus eſt: quę dextra tenentur.
Dies dictus ꝙ diuini ſit operis: ſiue a dioue ei9: ut pū
tabāt rectore qui grece appellatur: ſiue ꝙ
cerni diurnus debiſcat in candorē.
Diobolares mētrices dicūt̄ q̄ duob9 obolis ducūtur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Diabatra genus ſolearum grecanicarum.
Deorata perorata.
Deactio peractio.
Dianius locus dianę ſacratus.
Differreatio genus erat ſacrificii: quod iter uirum & mulierē fiebat diſſolutio dicta differreatio quia fiebat farreo libo adhibito.
Diū quod ſub cęlo ē extra tectū: ab Ioue dicebat & dialis flamen & dius heroū aliqs ab Ioue gñs ducēs
Defrenſam detritam atq; detonſam.
Deíde cōpoſitū ē ex prępoſitōe & loci ſignificatione: ut exíde proíde ſubinde: quę itē tēpus ſignificant.
Diox genus piſcis frequens in ponto.
Deincipem antiqui dicebant proxime quenq; captū: ut principem primum captum.
Diomedis campi in appullia appellantur qui ei in diuiſione regni: quam cum Dauno fecit ceſſerūt.
Diomedea inſula: in qua diomedes ſepultus eſt excedens italia
Depontani ſenes appellabātur qui ſexaginarii de pōte deiiciebantur.
Deſyderare & cōſyderare a ſyderibus dici certū eſt.
Decores decuriones.
Deformicatum a fomitibus ſucciſum quibus confoueri erat ſolitum.
Depeculatus a pecude dicitur: qui enim populū fraudat peculatus poena tenetur.
Deculcarunt ualde occuparunt.
Decalcatum calce litum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Dium fulgur appellabant diurnum: quod putabant Iouis: ut nocturnuꝫ ſummani.
Dicaſſit dixerit.
Delapidata lapide ſtrata.

ELVCVM ſignificat lãguidũ ac ſemiſõnũ: uel ut alii uolũt allucitorẽ & nugarum amatorẽ ſiue alonẽ. i. externo uino lãguẽtẽ: quod colon uocitant greci.
Emere quod nunc eſt mercari: antiqui accipiebãt pro ſumere.
Elices ſulci aquarii: p quos aqua collcã educit̃ e liris.
Ennam etiam ne.
Elaudare pluſquam nominare.
Elecebrę argẽtarię mẽtrices: ab eliciẽdo argẽto dictę.
Electabo eliciam.
Enunquam ecquando.
Emuſſitata ad amuſſum facta.
Endocium micium. Eri tum.
Empanda paganorum dea.
Einen in eundem. Elumbum auulſo lumbo.
Elinguem ſine lingua.
Elacatena gñs ſalſamẽti qđ appellat̃ uulgo malãdrea
Enubro inhibenti.
Elixa a liquore dicta.
Endoplorato implorato: quod eſt cum quęſtione ícla mare. Implorare nanque eſt cum fletu rogare: qđ eſt proprie uapulantis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Endoprocinctu ſignificat autẽ cũ ex caſtris in prę̃liũ exitum eſt: procinctos quaſi prę̃cinctos atque expeditos: Naꝫ apud antiquos toti ſuccincti pugnaſſe dicuntur.

Emtiuum militem mercenarium.

Emancipati duobus modis intelligũtur: aut ii qui ex patris iure exierunt: aut ii qui aliorum fiũt domini quorum utrunq; fit mancipatione.

Eum antiqui dicebant pro eorum: en pro eum ab eo quod eſt is.

Egerię nymphę ſacrificabant prę̃gnantes: q̃ eam putabant facile conceptam aluum egerere.

Eſcarię menſę ſunt quadratę uocantur: in quibus homines epulantur: Anclabris ea qua in ſacrificando diis anclaratur: quod eſt hauritur miniſtraturq;.

Eſcit erit.

Eapſe ea ipſa

Euelatum euentilatum. Vnde uelabra quibus frumẽta uentilantur.

Egens uelut exgens: quoi ne gens quidẽ ſit reliqua

Eiuratio ſignificat id quod deſideretur non poſſe prę̃ſtari. Plautus eiurauit militiam.

Euerrator uocatur qui accepta hereditate iure iuſta facere defuncto debet: quaſi non fecerit: ſeu quid í ea re turbauerit ſuo capite luat: id nomen ductum a uerrendo: Nam exuernę ſunt purgatio quędã domus: ex qua mortuus ad ſepulturam ferendus eſt: quę fit per euerrationem ceſtę genere ſcopaꝝ adhibito ab extra uerrendo dictarum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Egretus & adgretus ex grẽco ſunt ducta a ſurgendo & proficiſcendo. Vnde & pernocto q̃ſi noctiſurgium.

Eccere iuſiurãdũ eſt: ac ſi dicat̃ per cererẽ: ut ecaſtor ẽdepol. alii eccere pro ecce poſitum accipiunt.

Eamus ex grẽco Iomen.

Europã tertiã orbis partẽ ab Europa Agenoris filia certũ ẽ appellari. Sed alii de amore iouis ĩ tauꝝ ũſi narrant. Alii eã a p̃donibus raptã: & nauẽ q̃ iouis tutelã effigiẽ tauri hũerit ĩ eã r̃gionẽ eẽ delatã. Qui dã ob pulchritudinẽ regiõis p ſimulationẽ raptẽ filiẽ occupatã terrã ab agenore & foenicibus ferũt.

Epolonos dicebant antiqui: quos nunc epulones dicimus. Datum autẽ eſt his nomen: q̃ epulas indicendi Ioui ceteriſq; diis poteſtatẽ haberent.

Eudieon lineum filum: quod medici extremo in cliſterio relinquunt: per quod chymos emittitur.

Euboicũ talẽtũ nũmo grẽco ſeptẽ miliũ & quĩgẽtoꝝ ciſtophorũ eſt. noſtro quatuor miliũ denariorum.

Extrarium ab extraneo ſic diſtinguitur. extrarius eſt qui extra focum ſacramentum iuſq; ſit: extraneus ex altera terra quaſi exterraneus.

Exta dicta q̃ ea diis profecentur: quẽ maxime extant eminentq;.

Extimũ extremũ ſignificat: ita ut intimo ſit cõtrariũ.

Exterraneus ex alia terra.

Exterricinius quoq; dicitur: & qui ante tempus nat̃ uel potius electus eſt. dictus autem exterricineus q̃ cum mater exterrita aluo eiecit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Externus est alienus terrę.
Experrectus a corrigendo se uocatus: quod fere facimus recentes a somno.
Expreta antiqui dicebāt quasi exptia habita.
Excudē ꝑ cude:& incus ipsa a cędēdo dicta sunt.
Explorare antiquos pro exclamare usos:sed postea ꝑ spicere & certū cognoscere coepit significare. Itaq; speculator ab exploratore hoc distat:ꝙ speculator hostilia silentio perspicit:explorator peccata clamore cognoscit.
Expapillato brachio exerto:qđ cū fit papilla nudat.
Exberes exinteratas:siue exbuę : quę exbiberunt quasi epotę.
Exdorsua dorsum confringe:alii exime.
Exfir purgamentum:unde adhuc manet suffio.
Excedere egredi.
Experitos imperitos.
Explenunt explent.
Exdute exuuię.
Excipuū ꝙ excipiat:ut pręcipuū qđ ante capitur.
Exciet excutiet.
Expatare ī locū patētē se dare:siue ī spatiū se cōferre.
Exdecimata electa.
Expectorat ex pectore eiicit.
Experrectus est qui per se uigilare coepit.
Expgit9 ab alio excitat9:quē solem9 dicē expgefactū
Excidionem urbis a cędendo dictā manifestum est.
Effata elocuta.
Exporgere porro agere exporrigere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Exagogen cuectionem.
Exoletus qui adoleſcere ideſt creſcere deſiit.
Exanglare exhaurire.
Examen eſt & ęquamentum:& iudicii inueſtigatio. examinatio & apium congregatio uł locuſtarũ.
Examuſſim regulariter.amuſſis enim regula fabrorum eſt uelut alii uolunt ferramentum quo in poliendo utuntur.
Exgregie ęgregie:ideſt egregie lecte.
Exodium exitum.
Exoriri ſurgere.
Exuuię ab exuendo dictę.
Exercitus & militũ copia dicit̃:& hõ multis negotiiſ exercitus:ſed ſuperius quarti ordis:hoc ſecũdi ẽ.
Exomides ſunt comici ueſtitus exertis humeris.
Exiles & ilia a tenuitate marum:quas greci inchartis appellant: ita uidetur eſſe dicta.
Exilica cauſa quę aduerſus exulem agitur
Exitium antiqui ponebant pro exitu. Nunc exitium peſſimum exitum dicimus.
Exercirent ſarcirent.
Exercitionẽ exerciti dicebant antiqui exercitationem exercitati.Itẽ exercitionẽ exercitiſſimum:ſicut ab exercitato exercitatiorem exercitatiſſimum.
Exfuti exfuſi:ut mertat pro merſat.
Effari & effata a fando:quod ipſum ex greco phemi dico.
Equiria ludi quos Romulus marti iſtituit p equorũ curſum:qui in campo martio exercebantur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Equirine iuſiurandũ per quirinum.
Equeſtre ęs:quod equiti dabatur.
Equitare antiqui dicebant equũ publicũ mereri.
Equus marti immolabatur:q̃ per eius effigiem tro
iani capti ſint: uel q̃ eo genere animalis mars de
lectari putaretur.
Equo uebi flamini diali non licebat:nec ſi longius di
grederetur:ſacra negligerentur.
Exinfabulat exercebat:infulas enim ſacerdotum fila
menta uocabant.
Exiſtimare dictũ ab eſtimatione.
Exrogare ẽ ex lege uetere aliquid eximẽ p̃ nouã legẽ.
Eximium inde dici coeptum:q̃ in ſacrificiis optimũ
pecus e grẽge eximebatur: uel quod primum erat
natum.
Exemplũ eſt quod ſequamur aut uitemus.
Exemplar ex quo ſimile faciamus. Illud animo eſtía
tur:Iſtud oculis conſpicitur
Exhauſtant efferunt.
Exin metri cauſa dicitur pro exinde.
Exeſto extra eſto.ſicut enim lictor in quibuſdam ſa
cris clamitabat hoſtis uictus: mulier uirgo exeſto:
ſcilicet intereſſe prohibebatur.
Epulares epulabãt:q̃ ĩ q̃buſdã ludis nocte epulabãt
Epiſtiliũ trabs:quę ſuper colũnas ponit
Epecus nomen cuiuſdã fabri:qui equũ dureũ fecit.
Epicrocũ genus amiculi croco tĩctũ tenue & plucidũ
Epulam antiqui etiam ſingulariter poſuere.
Epulimma genus uiliſſimi unguenti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Erectum citū: qđ fit inter conſortes: ut in libris legū romanorum legit̃. erctū a coercendo dictū: Vnde & erciſcūde & erciſci. citū aūt uocatū ẽ a ciendo.

Ederā flamini diali neq; tangere neq; nominare fas erat pro eo. quod edera uicit: & ad quodcūq; ſe applicat. Sed ne anulum quidem gerere ei licebat ſolidum: aut aliquem in ſe habere nodum.

Edeatre qui pręſunt regiis epulis dicti

apototō edeſmatō pulmētū

Eruū & eruilla a gręco ſunt dicta: quia illi eruū orobos.. eruillā erebinthō appellāt.

Ergo correptū ſignificat idē qđ apud gręcos ucon. producte idē qđ charin hoc ẽ gratia cū ſcilicet gratia ítelligit̃ pro cauſa. Sed illud ſuperius etiā ſine exēplis notū eſt. hoc íferius ſit ſomniatur cū dicim9 de aliquo: ſtatua donatus ẽ honoris uirtutiſq; ergo: id ẽ honoris uirtutiſq; cauſa.

Eritudo ſeruitudo.

Erugẽ ſemel factū ſignificat: qđ eructare ſępi9. Illud enim perfectę formę eſt: hoc frequentatiuę.

Erebū Virgilius interdū obſcuritatē quādam eſſe deſcribit apud inferos cū ait: imas erebi deſcendit ad umbras. Interdū flumen eiuſdē loci: dicens & magnos erebi trāſnauim9 amnes. Varro uō erebo natam noctem ait: unde eſt & illud: erebo creata fuſcis crinibus nox te inuoco

Effaſilatum exertum: quod ſcilicet omen exerto brachio ſit.

Exſilati ideſt extra ueſtimentū ſilo cōtextum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

FORNACALIA ſacra erant: cum far in fornaculis torrebant.

Formie oppidū appellatur ex grēco uelut portus: ꝙ circa id crebre ſtationes tutēq; erāt: ūde proficiſcebant᷑ nauigaturi.

Forma ſignificat modo faciē cuiuſq; rei: modo calidā: ut cū exta que dantur de forma appellantur. Et cato ait de quodam ędificio ęſtate frigido hyeme formido. Itē forma appellat᷑ puls miliacia ex melle.

Fordicidis boues forde. ideſt grauide immolabantur dicte a foetu.

Foedus appellatū ab eo: ꝙ in paciſcendo foedē hoſtia notaretur. Virgilius. & cęſa iungebant foedera porca: uel quia in foedera interponatur fides.

Forcipes dicū᷑. ꝙ his forma ideſt calida rapiunt᷑.

Forbeam antiqui omne genus cibi appellabāt: quam grēci pborben uocant.

Fedum antiqui dicebāt pro hedo: folus pro holere: foſtem pro hoſte: foſtiam pro hoſtia.

Furnum nigrū uel atrum. hinc dicta furnus: furie: fumus: fuligo: fulgus fumus.

Fodare fodere.

Froctes frugi & bonus ſiue ualidus.

Forū ſex modis ítelligit᷑. Primo negotiationis locus: ut forum flaminium: forum iulium: ab eoꝝ nomí b? qui ea fora cuſtodienda curarūt: quod etiā locis priuatis & in uiis & in agris fieri ſolet. Alio: in quo iudicia fieri: cum populo agi: conciones haberi ſolent. Tertio: cum is qui prouície prēſt: forū agere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

dicitur cum ciuitates uocat:& de cõtrouersiis eorũ cognoscit. Quarto cũ id forum ãtiqui appellabãt: quod nunc uestibulũ sepulchri dicari solet. Quĩto locus in naui. sed tũ masculini generis est & plurale. Sexto fori significant & circensia spectacula: quibus etiã minores forulos dicimus. Inde & forare: foras dare: & fores & foras: & forcule idest hostiola dicuntur.

Fonsa a fundendo dicitur.

Fomites sunt assulę ex arboribꝰ: dũ cęduntur excussę dictę ꝙ in eo opere occupati cibis potuq; confouentur. Atopilius adustas iã nutes uocari existimant fomites. Alii uocari putant scintillas quę ex ferro cadenti maleis excutiuntur: dictę autẽ ita quia igni sũt cõfotę: pari mõ assulę quę sũt securibꝰ excussę.

Fõtinalia fontiũ sacra: unde & romę fõtinalis porta.

Folium a gręco uenit: quod illi dicunt phtllõ: sed ideo per unum. l. quia antiqui non geminabant consonantes.

Focus fomenta focillationes foculi a fouendo idest calefaciendo dicta sunt.

Folliculare appellatur pars remi: quę folliculo ẽ tecta a quo uita follicularis.

Ferentarii auxiliatores in bello a ferendo auxilio dicti uel quia fundis & lapidibus pugnabant: quę tęla feruntur non tenentur.

Firctũ genus libi dictũ ꝙ crebrius ad sacra ferebatur: nec sine strue altero genere libi quę qui afferebant struferctarii appellabantur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Feralia diis manibus sacrata festa a ferendis epulis uel a ferendis pecudibus appellata.

Feria a feriendis uictimis appellata.

Februarius mensis dictus: q tũ ideſt extremo mense anni populus februaretur ideſt lustraretur ac purgaretur: uel a Iunone februata quã alii ferualem: romani februlim uocãt: q ipsi eo mense sacra fiebãt. cuiusq; feriæ erant lupercalia: quo die mulieres februabãtur a lupercis amiculo Iunonis ideſt pelle capri na: quã ob causã is quoq; dies februatus appellabatur. Quæcunq; deniq; purgamenti causa in quibuscunq; sacrificiis adhibetur februa appellatur. Id uero quod purgatur dicitur februatum.

Fescẽnini uersus qui canebãtur ĩ nuptiis: ex urbe fescẽnina dicũt allati: siue iõ dicti quia fascinum putabantur arcere.

Foenus & foenerata res & lex de credita pecunia.

Foenebris a foetu dicta: q crediti nũmi alios pariant: ut apud græcos eadẽ res tocos dicitur. foenũ quoque pratorũ ab hac causa est appellatum: quando id ipsũ manens quotannis nouum parit. Vnde etiam foestuca uocata est.

Felicata patera dicta q ad filicis herbę spẽ3 fit cælata.

Fesnoę uocabantur qui depellere fascinum credebãtur

Ferias antiqui festas uocabant: & aliæ erant sine die feſto: ut saturnalia quibus adiungebantur epulatões ex prouentu foetus pecorũ frugumq;.

Ferire dictum q ferientes feruntur.

Felicones mali & nullius usus a facili dicti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Ferus ager incultus.

Factio & factiosus initio honesta uocabula erant: un de adhuc factiones histrionũ & quadrigariorum dicuntur. Modo autem nomine factionis seditõ & arma uocãtur.

Fama a fando dicta. sic apud grecos.
pheme apotes phascos.

Familia autem antea in liberis hominibus dicebatur quorum dux & princeps generis uocabant pater & mater familię. Vnde familię nobilium pompili orum: ualeriorum: corneliorum: & familiares ex ea dem familia. postea hoc nomine etiam famuli ap pellari coeperunt permutata. i. cum. u. littera.

Facessere significat interdum facere: ut est: iussa facef sunt. interdum uero pro abeat ponitur. Pacuui9. fa cessite omnes hinc. i. abite.

Facul antiqui dicebãt & faculter pro facile. Vnde fa culras & difficultas uidentur dicta. Sed postea faci litas morum facta est facultas rerum.

Famuletium dicebatur quod nunc seruitium.

Famelicosam terram palustrem uocabant.

Famuli origo ab oscis dependit: apud quos seruus fa mel nominabatur unde & familia uocata.

Fagutal sacellum Iouis in quo fuit fagus arbor: quę Iouis sacra habebatur.

Fouii qui nunc fauii dicunt dicti ꝙ princeps gẽtis ei9 ex ea natus sit: cũ qua Hercules in fouea cõcubuit. Alii putant eum primum ostendisse quemadmodũ ursi & lupi foueis caperentur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Faces antiqui dicebant ut fides.
Famino dicito.
Facem in nuptiis in honorē cereris prēferebāt: aquaq; ſpargebatur noua nupta ſiue ut caſta puraq; ad uiꝝ ueniret ſiue ut ignē atq; aquā cū uiro cōicaret.
Fabā nec tangere nec nominare diali flamini licet: q̄ ea putatur ad mortuos ptinere. Nam & lemurali bꝰ iacitur laruis & parētalibus adhibetur ſacrificiiſ & in flore eius luctus litterę apparere uidētur.
Flamen dialis dictus q̄ filo aſſidue ueletur: indeq; appellatur flamen quaſi filamen. dialis aūt appellaꝫ a dio: a quo uita dari putabatur hominibus.
Famela diminutiuum a fama.
Fauiani & quintiliani appellabantur luperci a flauio & quintilio prēpoſitis ſuis.
Faſtorū libri appellantur in quibus totius anni fit deſcriptio: faſti enim dies feſti ſunt.
Fanū a fauno dictū: ſiue a fando: q̄ dū pontifex maximus dedicat certa uerba fatur.
Faſtigiū ędificii ſummū.
Faui a fauendo.
Fauiſſę locū ſic appellabāt: in quo erat aqua īcluſa circa templa. Sunt autē qui putant fauiſas eſſe in capitolio celis ciſternisq; ſimiles: ubi reponi erant ſolita ea quę in templo uetuſtate erāt facta īutilia.
Fauentia bonam ominationem ſignificat. Nam prę cones clamantes populū ſacrificiis fauere iubebāt Fauere enim eſt bona fari: & ueteres poetę pro ſilere uſi ſunt fauere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Falcones dicuntur quorũ digiti polices in pedibus intro sunt curuati a similitudine falcis.
Farreum genus libi ex farre factum.
Falarica genus teli missile: quo utuntur ex falis idest ex locis extructis dimicantes.
Fatantur multa fantur.
Falę dictę ab altitudine a falādo: quod apud etruscos significat cęlum.
Farsenum uirgulti genus.
Fascinum & fas a fando nominantur.
Fartores nomendatores: qui clam uelut infercirēt nomina salutatorū in aurem candidati.
Furnalia sacra furrinę quā deā dicebāt.
Furcilles siue furcilla quibus homines suspendebant
Fundus dicitur ager: ꝙ planus sit ad similitudinē fundi uasorum: fundus quoq; dicitur populus esse rei: quam alienat hoc est auctor
Futare arguere est: unde & confutare. Sed Cato hoc pro sępius fuisse posuit.
Futiles dicuntur qui silere tacenda nequeunt: sed ea effundunt: sic & uasa futilia a fundendo uocata.
Falgratores dicebantur genus hominum: ꝙ mercede flagris cędebantur.
Flustra dicuntur cum in mari fluctus non mouentur: quam gręci malacian idest langorē uocāt.
Flator tibicen.
Flemina dicuntur cum ex labore uię sanguis defluit circa talum.
Flaminius circus & uia flaminia a flaminio consule

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

dicta ſunt qui ab hanibale interfectus eſt ad lacū thraſumenum.

Flaminia ędes domus flaminis dialis.

Flamearii ifectores flamei coloris.uiolarii uiolatū dñr

Flumentana porta romę appellata:ꝙ tyberis partem ea fluxiſſe affirmant.

Flamineo amicitur nubens ominis boni boni cauſa: ꝙ eo aſſidue utebatur flaminica ideſt flamis uxor: cui non licebat facere diuortium.

Fiduſta a fide denoiata ea quę maxię fidei erant

Fidis genus citharę dicta.ꝙ tātum inter ſe chordę ei9 quātum inter homines fides concordet:cuius diminutiuum fidicula eſt.

Fixulas fibulas.

Fiſcellus caſei mollis appetitor:ut catilliones catillorum liguritores.

Fiber genus ueſpę quadrupes. plautus. ſic me ſubes quotidie quaſi fiber ſalicem.quo nomine extremę orę appellantur.Vnde & fibras iocinorum & fimbrias ueſtimentorum dicimus.

Fratria uxor fratris.

Friuola ſunt proprie uaſa fictilia quaſſa; unde dicta uerba friuola quę minus ſunt fide ſubnixa.

Frater a greco dict9 ē: uel ꝙ ſit fere alter.

Frontem antiqui maſculino genere dixere.

Fremitū dictū uelut ferimentum.

Fratilli uilli ſordidi iu tapetis.

Frecebunt diſplicebunt

Forago filum quo textrices diurnum opus diſtingūt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

a forando dictum
Frucinal templum ueneris frugi.
Fringilla auis dicta q̃ frigore cantet & uigeat: unde & friguttire.
Fratrare puerorum mammę dicuntur: cum primum tumeſcunt: q̃ uelut fratres pares oriuntur: quod etiam in frumento ſpica facere dicitur.
Frigere & frictum a greco phricein horreo.
Fragellę locus in urbe in quo ciuitatis felii hoſpites habitauere.
Feſtrum antiqui dicebant quã nos feneſtram.
Firmum hermatos dictum ſuſtentaculum.
Frauſus erit fraudem commiſerit.
Faleri oppidum a ſale dictũ ſal.
Fraxare uigiliam circumire.
Florifertum dictum: q̃ eo die ſpicę feruntur ad ſacrarium.
Frugamenta a frugibus appellata.
Frendere eſt frangere. unde & faba freſa: unde & dentibus dicimus frendere.
Formucales forcipes dictę: q̃ forma capiant ideſt feruentia.
Ferrago appellatur id quod ex pluribus ſatis pabuli cauſa datur iumentis.
Feciales a feriendo dicti: apud hos enim belli paciſq; faciendę ius eſt.
Feretrius Iupiter dictus a ferẽdo: q̃ pacẽ ferre putaret

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ex cuius tẽplo ſumebãt ſeptrum per quod iurarẽt: & lapidẽ ſcilicem quo foedus ferirent.

Femur femoris & femen feminis.

Foenero & foeneror dici poteſt.

Frux frugis dixerunt antiqui fructam & fructum.

Ferocit apud Catonem ferociter agit.

Fiuere item pro figere

Fruniſcor & frunitum dixit Cato: noſq; cum adhuc dicimus infrunitum: certum eſt antiquos dixiſſe frunitum.

Felices arbores Cato dixit quę fructum ferunt: infelices quę non ferunt.

Falſius & falſior cun rationabiliter dici poſſint: nõ tamen in conſuetudine.

Furum genitiuus pluralis a fure.

Fucilis falſa: dicta autem quaſi fucata

Ferię ſtatię appellabantur: q̃ certo ſtatutoq; die obſeruarentur.

Fluomam Iunonem mulieres colebãt. q̃ eam ſanguinis fluorem in conceptu retinere dicebant.

Flameo ueſtimẽto Flamica utebatur ideſt dialis uxor & Iouis ſacerdos: qui tẽlum fulminire idem erat colore.

Fulminitum id quod eſt fulmine ictum: qui locus ſatim fieri putabatur religioſus: q̃ eum deus ſibi dicaſſe uideretur.

Fanatica dicitur arbor fulmine icta.

Fulmen dictum a fluore flammę.

Fulgere priſci pro ferire dicebãt. unde fulgus dictũ ẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Funebres tibię dicuntur cum quibus in funere canit̃: quas flamini audire putabatur illicitum

Flaminius camillus puer dicebatur ingenuus patrimes & matrimes:q flamini diali ad ſacrificia prę miniſtrabat.antiqui enim miniſtros camillos dicebant:alii dicunt omnes pueros ab ātiquis camillos appellatos:ſicut habetur in antiquo carmine cum pater filio de agricultura pręciperet hyberno puluere uerno luto grandia farra camille metes

Flaminia dicebatur ſacerdotula:quę flamicę diali prę miniſtrabat: eaq; patrimes & matrimes erat.ideſt patrē matrēq; adhuc uiuos habebat.

Ficolea palus ficulneus.

Flaminius lictor eſt qui flamini diali ſacrorum cauſa pręſto eſt.

Frequentarium frequentem.

Fornacalia ferię inſtitutę ſunt farris torrendi gratia: q̄ ad fornacem:quę in piſtrinis erat ſacrificium fieri ſolebat.

Furuum bouem ideſt nigrum immolabant ętemo.

Ferentarii leuis armaturę pugnatores.

Fauſtulum porcellum foeturam porcorum.

Familiaris romanus priuatus romanus.

Fana q̄ fando conſecrantur.

Faſtis diebus iucunda fari licebat:nefaſtis quędā non fari licebat.

Foenus appellatur naturalis terrę foetus: ob quā cauſam & nūmorum foetus foenus eſt uocatum:& de ea re leges fenebres.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

GERRE crates uimineę. Athenienſes cum Syracuſas obſiderent & crebro cerras poſ/ ſcerent: irridentes ſiculi gerras clamitabant Vnde factum eſt ut gerręs pro nugis & cō temptu dicantur.

Genas Enni9 palpebras putat. cū dicit hoc uerſu. Pā dite ſopigenas & corde relíqte ſomnū. Alii eas pteſ putāt genas dici quę ſunt ſub oculis. Pacuuius ge nas putat eſſe qua barba primum orit' hoc uerſu. Nunc primum oppacat: flore lanugo genas.

Gentilis dicitur & ex eodem genere ortus: & is qui ſili nomine appellatur: ut ait Cincius. gētiles mihi ſūt qui meo nomine appellantur.

Genialis lectus qui nnptiis ſternitur in honore genii unde & appellatur.

Gens ęlia appellatur quę ex multis familiis cōficit'.

Geruſi a curia ab ętatis uocabulo dicta.

Genuini dentes q̄ a genis dependent.

Geſtus quo indicatur quid geratur prę̄ter particıpiū quod a gerendo deducitur.

Geniū appellabant deū qui uim optineret rei oīum gerendaꝝ. Aufuſtius. genius inquit eſt deorū filiꝰ & parens hominū ex quo boīes ginuntur: & pro pterea genius meus noīatur quia me gennit. Alii geniū eſſe putarūt uniuſcuiuſq; loci deum.

Germen eſt qnod ex arborum ſurculis naſcitur. Vn de & germani quaſi eadem ſtirpe geniti.

Germuſa ſub minimo digito pedis tuberculum: qđ gemere faciat eum qui gerat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Gingrire anſerum uocis proprium eſt. Vnde genus quoddam tibiarum exiguarum gingrinę.

Gireriator tibicen.

Gizeria ex multis obſoniis decerpta.

Geniales deos dixerunt aquā terram ignem aerem: ea enī ſunt ſemina rerum: quę gręcorū alii alii uocant. Duodecī quoq; ſigna lunam & ſolem inter hos deos cōputabant. Geniales autē dicti a gerendo: quia plurimum poſſe putabantur: quos poſtea gerulos appellarunt.

Gnarus cum ſignificet id quod ſcius peritus eſt.

Gnephoſum obſcurum uidelicet ex gręco quod eſt gnophos.

Galli qui uocātur matris magnę comites dicti ſunt a flumine cui nomen eſt gallo: quia q ex eo biberint in hoc furore incipiuntur: ut ſe priuēt uirilitatis pte Alii putāt iō eos ſibi genitalia icidē quia uiolauerint nomē prīs matrisue: ne poſſīt ipſi fieri pētes.

Gnarigauit ſignificat apud Liuium narrauit gnaruiſſe narraſſe.

Gaia cecilia appellata eſt ut romā uenit: quę ātea Tanaquil uocitata erat uxor Tarquini priſci regis romanorū: qnę tātę probitatis fuit: ut id nomē omnis boni cauſa frequentent nubentes: quā ſummā aſſeuerant lanificam fuiſſe.

Gallā bibere ac rugas conducere uentri cum ait Lucilius. prēmonet parſimonia eſſe utendum: neq; gulę indulgendum uentrēq; coartandum.

Gaulus genus nauigii poene rotundum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Galbeum ornamenti genus.
Geſtit qui ſubita felicitate exhilaratus nimio corpo ris motu prẽter conſuetudinẽ exultat.
Gneus & corporis inſigne & prẽnomen a generando dicta eſſe: & ea ipſa ex grẽco gigne ſthae apparet.
Ganeum antiqui locum abditum ac uelut ſub terra di xerunt. Terẽtius ubi illum queram? credo obductũ in ganeum.
Garearia a galearum ſimilitudine dicta.
Geniter & gnixus a generibus priſci dixerũt.
Gnotu cognitu.
Grauaſtellus ſenior. Plautus. qui eſt grauaſtellus: q aduenit: ut puto grauaſtellus a grauitate dictus
Gramiẽ oculorũ ſunt uitia: quas alii gramas uocãt.
Gnoma appellatur genus mathinolẽ cuiuſdã: quo re gionis agri cuiuſq; cognoſci poſſunt: quod genus grẽci dicunt gnomona.
Grumus terrẽ collectio minor tumulo.
Graccburis urbs biberẽ regionis dicta a graccho ſim pronio: quẽ antea ilurcis nominabatur.
Grẽca ſacra feſta Cereris ex grẽcia trãſlata: quẽ ob in uentionẽ Proſerpiẽ matronẽ colebãt: quẽ ſacra dũ nõ eſſent matronẽ quẽ facerent propter cladẽ cãnẽ ſem & frequentiã lugentiũ inſtitutum eſt ne ãpli? centum diebus lugeretur.
Gruere dicuntur grues: ut ſues grumire: unde tractũ eſt congruere hoc eſt conuenire: quia id genus uolu crum minime ſoli uagum eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Gradiu⁹ Mars appellat⁹ ē a gradiēdo ī bella ultro ci troq; siue a uibratōe hastę quod gręci dicūt uelut alii dicūt quia gramine sit ortus: quod ĩterp̄ tantur quia corona graminea in re militari maxię est honorationis.

Grassari ātiq ponebāt p adulari. grassari autē dicunt latrones uias obsidentes. gradi siquidē ambulare est uñ tractū grassari uidelicet ab ipetu gradiendi.

Gralatores appellabāt pātomimi qui ut saltatōc imitarēt ęgipanas adiectis pticis furculas habētibus atq; ī his supstātes ob similationē crurū eius gñis gradiebātur utiq; ppter difficultatē cōsistēdi. Plaut⁹. Vīceretis cursu ceruas: & grallatorē gradu.

Grauida est quę iā grauatur cōcepto. pregnans uelut occupata in generando quod cōcepit. Inciens pro qua partui: q incitatus sit foetus eius.

Graculi a sono oris uocati: siue a gerēdo dicti: q iacta segetū seia plurimū gerāt: uel q ex oliuetis cubitū se recipiētes duas pedib⁹ baccas tertiā ore ferāt.

Greges ex gręco dcī q̄s illi solēt appellare

Graue ęs dictū a pōdē: qa deni asse siguli pōdo libras efficiebāt. denariū ab hoc ipso nūo dictū. S⁹ bello punico populus romanus pressus ęre alieno ex singulis assib⁹ librariis scnos fecit: q tātuli ualerēt. Itē nūmi quadrigati & bigati a figura cęlaturę dicti.

Glomus in sacris crustulus kimbii figura ex oleo co / ctum appellatur.

Glos uiri soror a gręco.

Glutire & glocidare galinarum propriū est: cūm ouis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

incubiture ſunt.
Glitis ſubactis lenibus teneris.
Gluma ordei tunicula dictū qđ glubatūr id granum unde & pecus glubi dicitur cuius pellis detrahit̃.
Gliſcere creſcere eſt.& gliſcrę menſę.
Gliſcentes ideſt creſcentes per inſtructionem epuarlū ſcilicet.
Glucidatum ſuaue & iucundū.gręci &enim glycion dulcem dicunt.
Gloria a gręca uoce dicta:hanc enim illi cleoſ uocant.
Gulliocę nucū iuglandiū ſūma & uiridia putamina
Guturniū uas ex quo aqua in manus datur ab eo q̄ propter oris anguſtias guttatī fluat.
Gandium gaurian dictum.
Genus dictū putatur a terrę gręco uocabulo: quam gen dicunt.
Gannitio canum querula murmuratio.
Geſſum graue iactū.
Gurguſtium genus habitationis anguſtū a gurguli one dictum.
Gricenea funis craſſus.
Grando guttę aquę concretę ſolito grandiores.

HAERBAM do:quom ait Plautꝰ ſignifi cat uictū me fateor:qđ ẽ ātiquę & paſtora lis uitę iudiciū.nā q pato curſu aut uiribuſ cōtēdebāt cū ſupati erāt ex eo ſolo: in quo certamē erat decerptā herbā aduerſario tradebāt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Heluo dictus imoderate bona sua consumens ab he luendo quoi aspiratur:ut auiditas magis exprobre tur.fit enim uox incitatior.

Heluacea genus ornamẽti lydii dictũ a colore boum qui est inter rufum & album appellaturq; heluus.

Herma a grẽcis ponitur pro firmamẽto. Vnde etiã Mercurii nomen inuentoris ut putabãt firmę ora tionis dictũ.Interdũ etiã saburrã significat

Here idest aduerbium temporis heri dictũ a grẽco echthes.

Hecta res minimi prẽcii quasi hieta idest hiatus hoīs atq; oscitatio.Alii pusulã dixerũt esse: quę in quo quendo pane solet adsurgere:a qua accipi rẽ nulli9 prẽcii cũ dicim9:non hectę te facio.

Hęres apud antiquos pro domino putabatur.

Hęrediũ prędiũ paruulũ.

Hecate Diana eadẽ putabaꝫ & luna & proserpina

Hel9 & heluſa ãtiq dicebãt:qdꝫ nũc hol9 & holera

Herem marteã antiq accepta hęreditate colebãt:quę a nomine appellabatur hęredũ:& esse una ex mar tis comitibus putabaꝫ.

Heus aduerbiũ uocandi a grẽco hae uenit.

Hemona humana hominem dicebant

Harriuga dicebatur hostia:cuius adherentia inspicie bantur exta.

Hebes retunsi acuminis.

Helucus ab hiatu & oscitatione dictus

Hemina ex grẽco qdꝫ ẽ dimidia ps sextarii.

Heliconides musę a monte helicone uocatę

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Hedera dicta ꝙ hęreat: siue ꝙ ędita petit: uel quia id cui adhęserit ędat: quę in tutela liberi putabat esse quia ut ille iuuenis semper ita hęc uiret: uel qa ita omnia sicut ille mentes hominū illigat.

Hęrbilis ander hęrba pastus: qui gracilior est q̃ frum tum altus.

Hercules astrologus dictus: ꝙ eo die se flāmis iniecit quo futura erat obscuratio solis.

Hernici dicti a saxis: quę marsi herna dicunt.

Histriones dicti ꝙ primum ex histria uenerint.

Hertius Iupiter intra conseptū domus cuiusq; colebatur: quem etiam deū penetralē appellabant.

Hippagines naues quibus equi uehuntur: quas gręci dicunt.

Hircipili duorum pilorum homines.

Hirquitalli pueri primum ad uirilitatē accedentes a libidine scilicet hircorum dicti.

Hira quę diminutiue dicitur hilla: quam gręci dicunt intestinum est: quod ieiunū uocant.

Hippacare est celeriter animam ducere ab equi hali tu qui est supra modum acutus.

Hilum putant esse quod grano fabę adhęret: ex quo nihil & nihilum

Hirrire garrire: quòd genus uocis ē canis rabiosę

Hilarodos lasciui & delicati carminis cantor.

Hippius idest equester Neptun⁹ dictus est: uel ꝙ pegasus ex eo & pegaside natus sit: uel ꝙ equule⁹ ut putant loco eius suppositus saturno fuerit quem ꝙ neptuno deuoraret: uel ꝙ tudētis ictu terrę equū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

excierit:quoi ob hoc in illirico quaternos equos ia ciebant nono quoq; anno in mare.

Hippocoum uinum ex insula coo dictum ab agro generoso:cui nomen est hippo.

Hastę subiiciebant ea:quę publice uenundabāt quia signum pręcipuum est hosta.Nam & cartaginenses cum bellum uellent:romā hastam miserūt: & romani fortes uiros sępe hasta donarunt.

Habitudo habitus corporū.

Halapanta significat oia mentientē enim grę ci ideſt falentē appellant.

Habitior pinguior

Hostilis laribus immolabant:q ab his hostes arceri putabant.

Halux polex pedis scandens super proximum dictus a saliendo.

Hammo cognominatus qui in arena putatur iuentus quę grece hoc nomie appellatur:cui cornua adfinguntur arietis a genere pecoris: inter qd inuentus est.

Horreum antiqui dicebant farreum a farre.

Hostis apud antiquos perigrinus dicebatur: & q nūc hostis perduellio.

Hostia dicta est ab eo:q est hostire ferire.

Hordiarū ęs quod pro hordeo equiti romano dabat

Hostimentum beneficii pensatio.

Hosticapas hostium captor.

Hortus apud antiquos omnis uilla dicebatur: q ibi qui arma capere possint orirentur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Horctum & fructum pro bono dicebant.
Hamotrahones alii piſcatores:alii qui ũco cadauero trahunt.
Hordea prẽgnans:unde dies quo grauidę hoſtię ímo labantur hordeacia.
Honorarios ludos quos & liberalia dicebant.
Hodidocos latro atq; obſeſſor uiarum
Homelleum pillei genus.
Hyperionẽ alii patrẽ ſolis alii ipſum quod erat ſupẽr terras ita appellatum putabant.
Humanũ ſacrificiũ dicebant qđ mortui cã fiebat.
Hyperborei ſupra aq̃lonis flatus habitãtes dicti ꝙ humanę uitę modũ excedãt uiuẽdo ultra cẽteſimũ ānũ .i. hyperbaeon ton oron ſęculi humani
Heluella holera minuta.
Hanula pãrua delubra quaſi fanula

I MPONEBANT pro eũ a noĩatiuo is. Ianeus ianitor. Iuſſa iura.
Iubere ponebatur pro dicere quod ualet interdũ ꝙ decernere:ut populus iuſſit.
Iunium menſem dictum putant a Iunone:iidem ipſũ dicebant iunonium & iunonialem.
Iulius ꝙ eo menſe dicitur Iulius natus.
Iurgatio iuris actio.
Iuſti dies dicebantur triginta cum exercitus eſſet imperatus & uexillũ in arce poſitum.
Iuges auſpiciũ ẽ quom iũctũ iumẽtũ ſtercus fecit.
Iubar ſtella quam grẽci appellant uel

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

hoc eſt lucifer q̄ ſplendor eius diffunditur in mo
dum iubę leonis
Iugula ſtella oriō q̄ āplior ſit cęteris q̄ſi nux iuglādis
Iugū ſub quo uicti tranſibant hoc modo fiebat fixis
duabus baſtis ſuper eas ligabatur tertia ſub his
uictos diſcinctos tranſire cogebant.
Iugere milui dicuntur cum uocem emittunt.
Iuges ciuſdē iugi pares:unde & cōiuges & ſeiuges.
Iubilare eſt ruſtica uoce inclamare.
Iuuentutis ſacra pro iuuenibus ſunt inſtituta.
Iurare flamini diali fas non erat.
Iuuenalia fingebāt Dianę ſimulacra:qa ea ętas fortis
eſt ad tollerandā uiā·Diana enī uia q̄ putabat dea.
Iugarius uicus dicit romę:quia ibi fuerat ara Iunonis
iugę:quā putabant matrimonia iungere.
Ilia dicta a bina quę ps chartę eſt tenuiſſima.
Illicet ſine dubio.
Ianiculum dictum q̄ per eum romanus populus pri
mitus tranſierit in agrum ethruſcum.
Idulis ouis dicebat:quę oibus idib9 Ioui mactabat.
Ianual libi genus:quod Iano tantūmodo delibatur.
Iambi uocabantur qui ſinguli ex proſęnio loquebā
tur:trambi qui terni.
Igit nūc qdē p cōpletōis ſignificatōe ualet:que ē ergo
Sed apud antiquos ponebāt p inde & poſtea & tū.
Ircens genus farciminis.
Irquitallus puer q̄ primo uirilitatē ſuā experitur.
Iouiſte compoſitum a Ioue & iuſte.
Ignitabulum ignis receptaculum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Ignia uitia uasorũ fictilium. Ipsipe ipsi neq; alii.
Icit percussit.
Insipere farinolã iacete pultis. Vnde dissipare obstipare ut cũ rustici dicunt obsipa pullis escam.
Irnella uasis genus in sacris.
Ibi dicit cũ loco semel demõstrat. Ibidẽ cũ sępius.
Ipsullices brareę ĩ uirilẽ muliebrẽq; spẽm expressę.
Itonida Minerua a loco sic appellata.
Ircipes genus rastrorũ ferreo⁹ quod plures habet dẽtes ad extirpandas herbas in agris.
Irpini appellati nomine lupi: quem irpum dicũt samnites: eũ enim ducẽ secuti agros occupauere.
Ignis uestę si quãdo interstictus eẽt: uirgies uerberib⁹ afficiebãtur a põtifice quibus mos erat tabulã felicis materię tã diu uerberare: quousq; exceptũ ignẽ cribro ęneo uirgo in ędem ferret.
Ignem ex domo flaminia efferri nõ licebat nisi diuinę rei gratia.
Icadion nomen sęuissimi piratę.
Iracundia dicta ꝙ iram incendat.
Italia dcã ꝙ magnos uitulos hoc ẽ boues hẽat: uituli &enĩ ab italis sunt dicti. Italia ab italo rege: eadẽ ab attellio appellata.
Indoles incrementum industria.
Indigetes dii quorum nomina uulgari non licet.
Indeptare consequi.
Industrium antiqui dicebãt ídostruũ: quasi q. quicqd ageret intro strueret & studeret domi.
Indictiuũ funus ad quod per prçconẽ euocabantur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Indepiſci adſequi adipiſci.
Indiges idigetis facit.hoc noīe Aeneas ab Aſcanio appellatus eſt cū pugnās cū Mezentio nuſq̄ apparuiſſet:in cuius nomine etiā templū cōſtruxit.
Inquilinꝰ q eūdē colit focū uelut eiuſdē loci cultor.
Incillę foſſę quę in uiis fiūt ad deducendā aquā :ſiue deriuationes de riuo communi factę
Incitega machinula:in qua cōſtituebatur in conuiuio uini āphora de qua ſubinde deferrentur uina. Caſtor ita me hercules:ut ſubaudiatur iuuet.

LVCECIVM Iouē appellabāt ꝙ eū lucis eē cauſam credebant.
Lenniſci ideſt faſciolę coloriſę depēdentes ex coronis:propterea dicūtur ꝙ antiquiſſimū fuit genus coronarum lanearum.
Lectus dictus a collectis foliis ad cubitandū:uel ꝙ fatigatos ad ſe alliciat:uel a gręco lectron.
Lapidem ſilicē tenebāt iuraturi p Iouē hęc uerba dicētes ſi ſciens falleret me dieſpiter ſalua urbe arceq; bonis eiiciat ut ego hunc lapidem.
Lepiſta genus ualis aquarii.
Legio ſamnitū liteata appellata eſt ꝙ ſamnites intrātes ſinguli ad arā uelis liteis circundatā non ceſſuros romano militi iurauerunt.
Lenones ab alliciendo adoleſcentulos appellati.
Leth ū ab obliuiōe quā gręci lethē uocāt deū
Lemonia tribus a pagolemonio appellata: qui eſt a porta capena uia latina.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Leria ornamenta tunicarum aurea.
Lesbium genus uasis celati a lesbis inuentum.
Legimus aut scriptũ aut olera glandesue: & alia qdẽ & addita prępositõe dicimus colligim⁹ deligimus.
Lectosia ĩsula dicta a cõsobría ęneę ibidẽ sepulta.
Lictores dicuntur ꝙ fasces uirgarum ligatos imperãtibus magistratibus: qui delinquentibus plagas ingerunt.
Liber repertor uini ideo sic appellatur ꝙ uino usi oĩa libere loquantur.
Limis obliquus idest transuersus: unde limina.
Limites in agris nunc termini: nũc uię transuersę.
Limitatus ager in centurias dimensus.
Librile scapus librę
Librilla appellãt̃ ĩstrumẽta bellica saxa silicet ad brachii grossitudinẽ in modũ flagelloꝝ loris reuĩcta.
Liberalia liberi festa quę apud gręcos dicuntur dionisia. Nęuius libera lingua loquemur ludis liberalibus.
Limaces cocleę a limo appellatę.
Litatũ alii solitum deditum deo quasi: alii ex gręco a precibus quas illi litas dicunt.
Lixę qui exercitũ sequũtur quęstus gratia dicti ꝙ extr̃ ordinẽ sint militię: eisq; liceat quod libuerit. alii eos a lica appellatos dicunt ꝙ & ille Herculem sit secutus: quidam a liguriendo quęstum.
Lingula ꝑ diminutionẽ lĩguę dicta: alias a similitudine exertę: ut in calicibus. alias insertę. i. infra dẽtes coercitę ut ĩ tibiis. Libella diminutiuũ a libra.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Lacit decipiẽdo íducit. Lax & enim fraus eſt.
Lituus appellat⁹ ẽ q⁹ litis ſit teſtis. eſt enĩ genus buci
nę incuruę: quod qui cecinerit dicitur liticen. Enni⁹
Inde loci lituus ſonitus effundit acutos.
Litis cecidiſſe dicit⁹ q ei⁹ rei de qua agebat cā3 amiſit.
Lyxabundus iter libere ac prolixe faciens.
Licitati in mercando ſiue in pugnādo cōtẽdẽtes meli⁹
eſt pugnando nō mercādo. Liquit⁹ labit⁹ fluit.
Lingulcia genus piſcis uel mulier auguratrix.
Lance & licio dicebat⁹ apud ātiquos: quia q furtū ibat
quęrere in domo aliena lico cíctus intrabat: lancēq;
ante oculos tenebat propter matrum familię aut
uirginum preſentiam.
Lautia epularū magnificẽtia: alii a lauatione dictum
putāt quia apud antiquos hę elegantię quę nūc ſūt
non erant & raro aliquis lauabat.
Lęua ſiniſtra quā gręci ſcęan
lęan lęua leuum ūde tractū
cognomen Scęuola a lęua lęuum ſiniſtrū & retror
ſum ſiniſtrorſum.
Lacuna aquę collectio a lacu deriuatur: quā alii lama
uocant alii luſtrum dicunt.
Lacit in fraudē inducit. inde eſt allicere & laceſſere. in
de lactat illectat delectat oblectat.
Lęna ueſtimẽti gen⁹ hītus duplicis: quod appellatā exi
ſtimāt tuſce quidem gręce chlamyda.
Lautumias ex gręco & maxime a ſyracuſanis: q lao
tomias & appellant & habẽt ad inſtar carceris: ex
q⁹bus locis exciſi ſunt lapides ad extruandā urbē.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Laureati milites sequebātur currū triūphātis:ut qua si purgati a sorde humana ītrarent urbē. Itaq; eādē laurū oībus sufficionibus adhiberi solitū erat: uel ꝙ medicamēto siccissima sit:uel ꝙ omni tempore uiret:ut similiter res publica floreat.

Lauerniones fures ātiq dicebātur:ꝙ sub tutela deę la uernę essent ī cui9 luco obscuro abditoq; solitos fur ta prędāq; ītersoluē.hīc & lauernal' porta uocata ē.

Lacerare diuidere cōminuere est:ex quo dentur cū lar uis qui discedendo lacerat pecora.

Lacinia ꝙ pars uestimenti est.

Lacerna ꝙ minus capitio sit.

Lacerū quodcūq; tum in corpore imminutū est.

Laudare ponebatur apud antiquos pro nominare.

Lauticia farina appellatur ex tritico aqua conspso.

Lautulę locus extra urbē quo loco quia aqua fluebat lauandi usum exercebant.

Lactaria colūna in foro ditario dicta:ꝙ ibi infantes la cte alendos deferebant.

Laccobrigę nomen compositum a lae & arcobriga hispanię oppido.

Lācea a gręco:quā illi lonchen uocant
enī est hasta & satelles.

Lanoculus qui lana tegit oculi uitium

Lamberat scindit atque laniat.

Linerū uestimenti genus ex lana sucida confectum.

Lypuit dolore afficit. Lapicidinę ubi excīdūt' lapides

Latex a lacu profluēs aqua dicitur:utuntur tamē hoc uocabulo & in uino.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Latine loqui a latio dictum est: quę locutō adeo ē uersa ut uix ulla pars eius maneat innoxia.

Latrones eos antiqui dicebant qui cōducti militabāt latrias seruitus: at nunc uiarū obsessores dicūt̄ q̄ a latere adoriuntur uł q̄ insidiantur latenter.

Laurentalia a coniugis faustuli inuētio Remi & Romuli laurentię festa.

Locupletos locorū multorū diu locatum positum.

Laruati furiosi & mente moti quasi laruis exciti.

Lotos arboris genus ex cuiꝰ materia frequēter tibię fiebāt: cuius bacis usi quondā pastilotofagi dicti.

Lucar dicitur quod ex lucis captatur.

Lucerenses & luceres quę ps tertia populi. r. ē distributa a Tatio & Romulo appellati sunt a Lucero arde rege: q auxilio fuit romulo adūsꝰ tatiū bellāti.

Lucani appellati dicūtur q̄ eorū regio sita ē ad ptē stelę luciferę: uel q̄ loca hertola sīt. i. multę lucis. uel a Lucilio duce. uel q̄ primitus in luco cōsederunt.

Lucaris, pecunia quę in luco erat data.

Lucaria festa in luco colebāt romani: qui pmagnꝰ intra mare & salariā & thyberī fuit pro eo q̄ uicti a gallis fugiētes e prelio ī ipso se occultauerint.

Lucē facē dicūt̄ saturno sacrificāts. i. capita detegere.

Lucius p̄nomē ē eiꝰ q primū fuit q̄ oriēte luce natꝰ ē.

Lycii apollīs oraculū ī lycia maxię claritatis fuit ob lupoꝝ iterfectionē lycos enī lupus est.

Luxa mēbra e suis locis mota & soluta: a quo luxuriosꝰ in re familiari solutus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Lucũtere gñs opis piſtorii. Lucretilis mõs í ſabís.
Lucomones quidam homines ob inſaniam dicti: q̃ loca ad quę ueniſſent feſta facerent.
Lucomodi a duce ſuo lucomo dicti: qui poſtea lucenſes appellati ſunt.
Luculentus a luce appellatus.
Luens eſt diluens uſq; ad nihil tractũ a grẽco lyein. hinc dictũ lutũ terra humore ſoluta: & luſtratio: qua quid ſoluit᷑ ac liberat᷑: inde & lytra apo tes lyſeos. ideſt ſolutõe auri lytra enim libra eſt.
Luctus & lugere a grẽco lyſeos, tu biu uel tes lypes.
Lõgitrorſus ſic dicitur ſicut dextrorſus ſiniſtrorſus.
Luſtra ſignificãt lucanas lutoſas: quę ſũt í ſiluis apro rũ cubilia: a qua ſiſitudíe hi: q í locis abditis & ſordidis uẽtri & deſidię opã dãt: dicũt᷑ í luſtris uitam agẽ: & cũ ciuſdẽ uocabuli pría ſyllaba p̃ducit᷑ ſignificat nũc tẽpus q̃nquẽnale. nũc populi luſtrationẽ.
Lymphę dictę ſũt a nymphis. uulgo aũt memorię p̃ditũ ẽ qcũq; ſpẽz quãdã cfõte. i. effigiẽ nymphę uiderít: furẽdi nõ feciſſe finẽ: quos grẽci nympholeptus uocãt: latini lymphatos appellant.
Luxantur ideſt luxuriantur a luxu dictum.
Linna genus herbę uel potius ſpinę
Lumbago uitium & debilitas lumborum.
Luſcitio uitũ oculo⁊ q̃ clarius ueſpi q̃ meridie cernit
Laura os culei uel etiã utris: unde lurcones capacis gulę homines & bonorũ ſuorum conſũptores.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Luſtrati dies ſfātiū appellāt puellarū octauus: puero
rū nonus.qa bis luſtrāt atq; eis noīa ſponūtur.
Luridi ſupra modū pallidi.
Lirneſiades ab oppido phrygię lirneſeo dicti.
Loebeſum & loebertatem antiqui dicebant liberū &
libertatem ita greci.
Lycophes greci dicūt qd nos primū tēp9 lucis. dictū
aūt lycophes q̄ſi leucōfos.i.lumē cādidū
Libertatis tēplum in auentino fuerat cōſtructū.
Lingua non ſolum pars corporis dicitur: ſed etiā diffe
rentia ſermonum: promontorii quoq; genus nō ex
cellentis: ſed molliter in planum deuexi
Libicus campus in agro argęo appellatus: q̄ in eo pri
mū fruges ex lybia allatę ſunt: quā ob cauſā etiam
Ceres ab agris libyſſa uocata eſt.
Leparenſes l paritani ciues ideſt liparenſes
Labes macula ī ueſtimēto dicit: & deīde
metaphoricos trāſfert ī hoīes uitupatōe dignos.
Latrare Ennius pro poſcere poſuit.
Latitarūt Cato poſuit pro ſępe tulerunt.
Liberales dicuntur non ſolum benigni: ſed etiam īge
nuę formę homines.
Liberata ponebant pro effata ideſt locuta.
Lacus lucrin9 ī uectigalib9 publicis prim9 locat erū
d9 ominis boni grā: ut in dilectu cenſi
mę primi noīabantur Valeriuſ ſaluinus ſtatorius.
Laneę effigies cōpitalibus noctu dabantur per cōpita
q̄ lares is erat dies feſtus: animę putabātur eſſe ho
minum: Sed non in numero deorum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Mn MESSAPIA appulia a Meſſapo rege ap
pellata. Mactus magis auctus.
Macellū dictū a Macello quodā q exerce
bat ī urbe latrociniū: quo dānato cēſores
Emilius & Fuluius ſtatuerūt uti ī domo ei⁹ obſo
nia uēderēt. Macilenti macie tenuati.
Murricidum ignauum ſtultum. Plautus. murcide ho
mo ignaue iners.
Manlium patricię familię neminē uocari licuit poſt
eum manlium qui gallos a capitolio depulit: q⁹ is
regnum occupare conatus necatuſq; eſt.
Marcūlus denominatiuum a marco.
Mane a diis manibus dixerūt. Nam mana bona dici
tur. Vnde & mater matuta & poma matura.
Matrōas appellabāt eas fere qb⁹ ſtolas bñdi ius erat
Mater familię nō ante dicebat': q̄ uir eius pater fami
lię dictus eſſet. nec poſſūt hoc noīe plures in una fa
milia prę̄ter unam appellari. Sed nec uidua hoc no
mine: nec quę ſine filiis eſt uocari poteſt.
Matula uas urinę. Matralia mr̄is matutę feſta.
Mattici cognominantur boīes malarum magnarū:
atq; oribus late patentibus.
Matrimes ac patrimes dicūtur quibus patres & mā
tres adhuc uiuunt.
Matellio diminutiuum a matula.
Magmentum magis augumentatum.
Madulſa ebrius a greco deductum ſ uel q̄a ma
didus ſatis uino.
Magiſterare moderari. Vñ magr̄i nō ſolū doctores

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

artiũ:ſ etiã pagoꝝ ſocietatũ uicoꝝ collegioꝝ eqtũ dicũt̃. ꝙ oẽs hi magis cęteris poſſũt.uñ & mgr̃a t⁹ q ꝑ ĩperia potentiores ſũt q̃ priuati quę uox du abus ſignificationib⁹ notat̃. nã aut ipſã ꝑſonã de monſtrat:ut cũ dicimus magiſtratus iuſſit: aut ho norẽ ut cũ dicit̃ ticio Magiſtratus datus eſt.

Maxĩus põtifex ꝙ maxim⁹ reꝝ quę ad ſacra & religi ones pertinẽt iudex ſit uindexq; contumacię priua torum magiſtratuumq;.

Magis a gręco mallon uenit.

Magnũ ſocerũ appellat uir uxoris ſuę auum.

Magnam ſocrũ uir nxoris ſuę auiam appellat.

Maximi annales appellabantur non magnitudine: ſed ꝙ eos pontifex maximus conſecraſſet.

Maximus curio quo ius auctoritate curię omnesq; curiones reguntur.

Mãnare dicit̃ ex ĩtegro:ſ nõ ſolido nimis ꝑ mĩmas ꝑtes erũpit:ꝙ ex gręco trahat̃ rarus:quia illi nõ ſatis ſolidũ manon dicunt.

Manalẽ fontẽ dici ꝓ eo ꝙ aqua ex eo ſemper manet.

Manalẽ lapidẽ putabant eſſe hoſtiũ horchi:ꝑ qd̃ ani mę inferorũ ad ſuperos manarẽt q dicũt̃ manes.

Manalẽ uocabãt lapidẽ etiã petrã quãdã: q̃ erat extra portã capenã iuxta ędẽ martis quã cũ ꝓpter nimiã ſiccitatẽ ĩ urbẽ ꝑtraherẽt:inſequebat̃ pluuia ſtatim eũq; ꝙ aquas manaret manalẽ lapidẽ dixere.

Manias dicũt ficta quędã ex farĩa ĩ hoĩuꝫ figuras. ꝙ turpes fiãt:quas alii maniolas uocãt. manias autẽ quas nutrices minitãt̃ pueris ꝑuul̃ eẽ laruas. id eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

manes quos deos deasq; putabāt quouſq; ab iferis ad ſuperos emanare credebant. Sunt qui maniam laruarum matrem auiamue putant.

Man ceps dicitur quod manu capitur.

Māduces effigies in pōpa ātiquoꝝ iter ceteras ridicu las formidoloſasq; ire ſolebat magnis malis ac la te debiſcens & ingentē dētibus ſonitū faciēs: de q̄ Plautus ait. Quid ſi ad ludos me pro manduce lo cem: quapropter clare crepito dentibus

Mancinati fata appellabātur: q̄ mancinus habuit in ſignē domū quę publicata eſt eo interfecto.

Mamerc9 p̄nomē ē oſcū: eo q̄ hi mamertē dicūt.

Municeps qui municipio liber nat9 ē: itē q̄ ex alio ge nere hominū munus fūctus ē: itē q̄ i municipio a ſeruitute ſe liberauit a mūicipe. Itē municipes erāt q̄ ex aliis ciuitatibus romā ueniſſent: qb9 nō licebat magiſtratū capē: ſed tātū muneris ptē ut fuerūt cu mani acerani atellani: qui & ciues romani erāt & i legione merebant ſed dignitates nō capiebant.

Mamuri uetuli nomē frequēter in cātibus romāi frę quētabāt. hac de cauſa Numa pōpilio regnāte e cę lo cecidiſſe fertur ancyle ideſt ſcutum breue: quod ideo ſic eſt appellatum: quia ex utroque latere erat reciſum ut ſummum infimumque eius latius medio pateret unaq; ędita uox oīum potētiſſimā fore ciuitatē q̄ diu id i ea māſiſſet. Itaq; facta ſūt ei9 dē gn̄is plura q̄bus id miſceret ne iternoſci cęleſte poſſet: p̄batū op9 ē maxīe ne tuxii q̄ pręmii loco petiit ut ſuū nomen inter carmina ſalii canerent.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Mamers mamertis facit idē lígua oſca mars martis
unde& mamertini í ſicilia dcti qui meſſanę bitāt.
Marnalis cāpus í cęlio mōte dr̄ q; í eo eqrria ſolebāt
fieri ſiqñ aquę thyberis cāpū martiū occupaſſēt.
Mamiliorum familia a mamilia telagoni filia: quā
tuſculi procreaūat eſt appellata.
Mamilia turris ítra ſaburę regionem a mamilio no
men accepit.
Māphur appellat᷑ loro circūnolutū mediocris lōgitu
dís lignū rotūdū qd᷑ ciragūt fabri í opib9 tornādis
Māſuetū ad manū uenire ſuetū.alii māſuetū dcū3 ne
q; ex miſericordia męſtū neq; ex crudelitate ſeuū ſi
Mantare ſępe manere. (modeſtia tēpatū.
Māticulari dicūt᷑ qui māticulas adtrectāt ut furētur
Vñ poetę pro doloſe quid agendo hoc uerbo utūt᷑
Pacuuius ad manticulandum aſtu adgrcditur.
Manticularia dicūt᷑ ea quę frequēter in uſu hñtur:&
quaſi manu tractāt᷑.frequēs enī ad manus tergen
das uſus fuit mātillo4: Vñ hęc trabit᷑ ſi Pitudo.
Mātiſſa additamētū dr̄ lígua tuſca qd᷑ pōderi adiicit᷑
ſi deteri9 & qd᷑ ſñ ullo uſu ē.Luc.mātiſſa obſoniū
uincit.
Malleoli uocāt᷑ nō ſolū pui mallei:ſi etiā hi q ad ícēdi
u3 faciēdū aptant᷑ uidelicet ad ſi Pitudinē prio4 dicti
Molleſtras dicebāt pelles ouillas qb9 galeas exterge
Malta dr̄ a grę cis pix cū cęra mixta. (bant.
Menſon perſona comica ab inuctore dicta.
Meni ana ędificia a menio ſunt appellata: is enī p̄m9
ultra colūnas extēdit tignas quo āpliarēt᷑ ſupiora.

ff z

Mesius lígua osca mẽsis mai⁹:osci enĩ regiõe cãpanię
q̃ ẽ oscor uocati sũt. Maiestas a magnitudíe dcã.
Maior m gr̃atus cõsul dr̃. Mas dínutíe facit masculꝰ.
Matertera patris & matris mihi magna mater est.
Matertera matris soror quasi mater altera.
Maior patruus aui & auię patruus.
Maior auũculus aui & auię auunculus.
Maior amita aui & anię amita.
Maior socer uxoris meę proauus.
Maior socrus uxoris meę proauia.
Meandrũ genus picture dictũ ẽ a similitudíe flexus
amnis qui appellatur meandrus.
Mecia tribus a quodã castro sic appellatur.
Mãsuciũ ędacẽ a mãdẽdo scilicet. Mox paulo post
Morbosum hominẽ morbo aliquo affectum.
Mortuus ab emerita uita dictus.
Moracias nuces Titíniꝰ duras eẽ ait.uñ fit dínutiuuꝫ
Monimẽtũ ẽ qd' & mortui eã ędificatũ ẽ (moracillũ
& qcqd ob memoriã alicuiꝰ fcũꝫ ẽ ut fana porticꝰ
scripta & carmía ſ monimẽtũ q̃uis mortui cã sit
fcũꝫ nõ tñ significat ibi sepultũ.Monitores dicũt̃
& q í scęna monẽt histriões:& libri cõmentarii.
Mõile & mulieꝝ ornatꝰ dr̃ & eq̃ꝝ p̃pẽdens a collo.
Momar siculi stultum appellant.
Momẽ momẽtũ Lucre.mõine si a ꝑuo possũt ípulsa
Mõ cũ ꝑ correptũ.o. dr̃ significat & tẽpꝰ (moueri.
ut mõ ueni: & põit̃ ꝓ tãtũ:ut tace mõ:ꝙ si ꝓducta
posteriore syllaba enuncietur datiuus uel ablatiuus
est casus ab eo quod est modus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Monstrũ dictũ uelut monestrũ ꝙ moneat aliquid futuꝝ prodigiũ. uelut prędiciũ quod prędicat. portẽtũ quod portendat. ostentũ quod ostẽdat.

Molucrũ & quo molę uerrũt̃: qd̃ gręci dicũt & tumor uentris q etiã uirgib⁹ ĩcidere solet. Affranius uirgini ĩqt tã ctescit uterus q̃ grauidę mulieri, molucrũ uocat̃ trãsitus sine doloribus.

Molucrũ etiã dr̃ lignũ qd̃dã quadratũ ubi ĩmolat̃.

Mola uocatur etiã far tostum & sale sparsum: ꝙ eo mollito hostię asperguntur.

Moles pro magnitudine fere poni solet: ꝑ moliri & molitiones a mouendo certum est dici.

Munus significat cũ dicitur quis munere fungi. Itẽ donum quod officii cã datur.

Mummiana ędificia a mummio dicta.

Mundus appellatur cęlum terra mare & aer.

Mũd⁹ eriã dr̃ ornat⁹ muliebris: ꝙ ñ ali⁹ ẽ q̃ qd̃ moueri põt. mundus quoq; appellatur lautus & purus. unnitio mortificatio ciuorum.

Muneralis lex uocata est quã Cicius cauit: ne cui liceret munus accipere. Plautus. neu muneralem legẽ neq; lenoninã roga. fuerit nec ne flocci ęstimo.

Munẽ significare certũ est officiosum. Vnde e cõtrario ĩmunis dicitur qui nullo fungitur officio.

Mutę dicunt̃ litterę ꝙ positę ĩ ultĩs ptib⁹ orõnis obmutescere cogãt loquẽtes: uel ꝙ puę exiguęq; sũt uocis: ut cũ mutũ oratorẽ aut tragoedũ dicimus.

Multã osce putãt poenã dici. Mullei calcei regũ albanoꝝ: & post patricioꝝ a millãdo. i. suẽdo dicti.

Multifariam dixerunt antiqui quod in multis locis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

fari poterat ideſt dici.
Mulciber uulcanus a molliẽdo ſcilicet ferro dictus: mulcere enĩ mollire ſiue lenire eſt. Pacu. quid me obtutu terres mulces laudibus.
Maxumã multã dixerẽt triũ milliũ &.xx.aſſiũ: ꝙ non licebat quõdã pl'ib⁹.xxx.bob⁹ & duab⁹ ouib⁹ q̃nq̃ multari: ęſtĩabat'q; bos cẽtuſſib⁹ ouis decuſſib⁹.
Manię turpes deformesq; perſonę.
Mutire loqui. Enni⁹ palã mutire plebeio piaculũ eſt.
Moenia & muri & officia. Plautus prohibentq; moenia alia: unde ego fungar mea.
Murrina gñs potõis quę gręce dr̃ Hanc muli eres uocabãt murriolã: quidã murratũ uinũ: quidã id dici putãt ex uuę gñe murrinę nomine.
Murgiſonem dixerũt a mora & deciſione.
Murmilionica ſcuta dicebant cũ quibus de muro pugnabant erant ſiquidẽ ad hoc ipſum apta.
Myrtea corona Papyrius uſus eſt ꝙ ſardos in cãpis myrteis ſuperaſſet.
Muſſare murmurare. Enni⁹ ĩ occulto muſſabãt: uulgo ũo ꝓ tacẽ dr̃: ut idẽ Enni. nõ dec3 muſſare bonoſ
Mutia porta trãſtyberĩ dicta a mutio quoi a populo data fuerunt pro eo ꝙ Porſenam tuſcorum regẽ ſua conſtantia ab urbe dimouit.
Mugionia porta romę dicta ẽ a mugio q̊dã q eidẽ tu
Mugĩari ẽ nugari & q̃ſi tarde conari. (ẽdę pręfuit
Muſtricola ẽ machinola ex tegulis in qua calceus nouus ſuitur. Affranius muſtriculã ĩ dẽtes ĩpĩgã tibi.
Myoparo genus nauigii ex duobus diſſimilibus formatũ: nam & mydion & paron per ſe ſunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Miutia porta appellata ẽ eo q̃ pẽ eẽt ſacello miutii.
Martias kalẽdas matronę celebrabant q̃ eo die Iuno nis lucinę ędes coli coepta ſit.
Mauortẽ poetę dicunt martem.
Magnum annũ dicũt mathematici quo ſeptẽ ſydera errantia expletis ꝓpriis curſibus ſibimet cõcordãt.
Mediuſfidius cõpoſitũ uꝝ:& ſignificat Iouis filius.i. hercules:q̃ Iouẽ grece zeus dios & nos Iouẽ ac fidiũ ꝓ filio qd̃ ſepe ãtea ꝓ.l.littera.d. utebant̃.quidã exiſtimãt iuſiurandũ eẽ p diui fidẽ:quidã p diuturni tẽporis ideſt dici fidẽ.
Mortẽ obiiſſe ea cõſuetudíe dꝝ:q̃ dixert ãtiq̃ ob romã legiõeſ ductaſ:& ob troiã duxit exercitũ ꝓ ad ſiꝝq̃ uadíoniũ obiiſſe.i.ad uadíoniũ iiſſe & obuiã ad uiã.
Manues aureli⁹ ſignificare ait bonos:uñ dii manes ꝓ bõi dicũt̃ ac ſupplíciter eos uenerãtib⁹ ꝓpter metũ mortis ímanes quoq̃ ꝓ ualde nõ bonis dicuntur.
Muſerdas prima ſyllaba ꝓducta ſterc⁹ muꝝ appellãt
Mapalia caſę poenicę appellãt̃:í qbus quia nihil ẽ ſe creti ſolet id uocabulũ ſolute uiuẽtib⁹ obiíci: ſunt enĩ mapulia q̃ſi colores rotũdę:cohortes cortes.
Metalli dicũt̃ í re militari q̃ſi mercenarii. Acti⁹ í ãnalibus.calones famuliq̃ metalliq̃ caulęq̃ a q̃ gñe hominũ cęcilię familię cognomẽ putat̃ ductũ.
Mulis celebrantur ludis in circo maxío cõſularibus: quia id gen⁹ quadrupedũ primum putatur coeptũ curru uehiculoq̃ adiungi.
Maiis idibus mercatorũ dies feſtus erat q̃ eo die mercurii ędes eſſet dedicata.
Minuſcule quinquatrus appellabantur idus iunię: q̃

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

is dies festus erat tibicinũ q mineruã colebãt: quin quatr⁹ ꝓprie dies fest⁹ erat mineruę martio mẽse.
Muli mariani dici solẽt a. C. mario instituti: cuius milites in furca ĩterposita tabella uaricosius onera sua portare adsueuerant.
Mulus uehiculo lunę hr̃: ꝙ tã eã sterilꝰ sit q̃ mul⁹: uel ꝙ ut mul⁹ nõ suo gñi ſ eqs creat̃: sic ea solꝰ nõ suo
Murcię deę sacellũ erat sb̃ mõte auẽ (fulgore luceat. tio qui antea murcus uocabatur.
Mẽbꝝ abscidi mortuo dicebat̃ cũ digit⁹ ei⁹ decidebatur: ad qd̃ seruatũ iusta fierẽt reliq̃ corpore ɔbusto.
Monodos appellat⁹ ẽ prusię fili⁹: q unũ os hũit dẽtium loco. Similiter hũit & Pyrrhus rex epirotaꝝ.
Minotauri effigies ĩter signa militaria ẽ: ꝙ nõ minus occulta eẽ debẽt cõsilia ducũ q̃ fuit dõiciliũ eius labyrinthus mĩotaurus putat̃ eẽ genit⁹: cũ Pasiphe minois regis uxor dr̃ cõcubuisse cũ tauro: sed affirmãt alii taurũ fuisse nomen adulteri.
Manius pręnomen dictũ est ab eo ꝙ mane quis nat⁹ sit: ut Lucius qui luce.
Mãlię gẽtis patricię decreto nemo ex ea marc⁹ appellat̃: ꝙ marcus manlius qui capitoliũ a gallis defenderat cũ regnũ affectasset dãnatus necatusq; est.
Maiores flamĩes appellabãt̃ pr̃icii gñis mines plebi.
Millus collare canũ uenaticorũ factũ ex corio confixũq; clauis ferreis eminẽtibus aduers⁹ ĩpetũ lupoꝝ Scipio ęmilianus ad populũ. Vobis ĩquit reiq; .p. pręsidio eritis: quasi millus cani.
Moenia p̃tet edificia sigĩficãt etiã & mũia h̃ ẽ officia
Magnificissima dicebãt antiq pro magnificẽtissima

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Re enim uera magnificens dici non potest.
Mãceps dr qui quid a populo emit cõducitue: q ma nu sublata significat se auctorẽ ẽptõis esse qui qdẽ prẽs dicit: quia tã debet prẽstare populo quod pro misit q̃ is qui pro eo prẽs factus est.
Masculino genere dicebãt crucẽ: ut ẽ illud Gracchi dignus fuit qui malo cruce periret: masculine dicebãt & frontẽ & alia multa similiter.
Matronis auꝝ redditũ cũ legit hoc significare ur. q matronç cõtulert ornatꝰ sui auꝝ ad capitoliũ a gallis senonibꝰ liberãdũ: qbꝰ postea ẽ redditũ a po.ro.
Magistrare regere & temperare est.
Municas pro comunicas dicebant.
Multifacẽ dr sicut magnifacẽ & puifacere. Cato neq; fidẽ neq; iusiurãdũ neq; pudicitiã multifacit qd merito ab usu receſſit: quia quãtitas numero nõ ẽstimatur nec desyderat multitudinẽ.
Magisteria dicũtur in omnibus rebus qui magis cẽteris possunt: ut magisterium equitum.
Maledictores dicebãtur ab ãtiqs q nũc maledici.
Mibipte Cato pro mihi ipsi posuit.
Mansues pro mansuetus.
Meritauere idẽ Cato ait pro meruere.
Magnificius idẽ ipse pro magnificẽtius dixit & non frustra: nã positiuus eius magnifice est.
Munificior a munifico identidẽ Cato dixit cum nũc munificẽtior dicamus: q̃uis munificẽs nõ sit i usu.
Mediocriculꝰ ipse q supra posuit cũ ait ridibũdũ magistratũ pauculos homines mediocriculũ exercitũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

obuiã duci.

Mutinitini ſacellum fuit romę cui mulieres uelatę togis prętextatis ſolebant ſacrificare.

Matronę a mgr̃atib9 nõ ſubmouebãt̃ :ne pulſari ꝺtre ctariq; uiderẽt̃ :ne ue grauidę cõcuterẽt̃ : ſi ne uiri eay ſedẽtes cũ uxorib9 í uehiculo deſcẽdẽ cogebãt̃.

Munuebat̃ populo luct9 ędis dedicatõe cum a cenſoribus luſtrũ cõdebat̃ cũ uotũ publice ſuſceptũ ſoluebat̃.priuatis autẽ cũ liberi naſcerẽtur cũ bonos in familia ueniret cũ pr̃ aut liberi aut uir aut fr̃ ab hoſte captus domũ rediret quom puella deſponſaretur cũ propıore quis cognatõe q̃ is qui lugeret̃ natus eſſet cũ in caſtro Cereris cõſtitiſſẽt.

Maxię dignatõis flamen dialis ẽ íter quindecí flamines:& cũ cętera diſcrimina maieſtatis ſuę habeant mímí habeatur pomonalis: ꝙ pomona leuiſſimo fructu agrorũ prędet id eſt pomis.

Mũdũ gẽtilęs ter í ãno patẽ putabãt dieb9 his poſtri dıc uulcanalia & añ diẽ tertiũ nonas octobris:& añ diẽ ſextũ idus nouẽbris.íferiorẽ enı eı9 ptẽ cõſecratã diis manibus arbitrantes clauſa oí tẽpore preter hos dies q ſupraſcripti ſũt quos dies etiã religioſos iudicauerũt ea de cã ꝙ his diebus ea quę occulta & abdita religionis deoy maniũ cẽnt í lucẽ adducerẽt nihil eo í re.p.geri uoluerũt.Itaq; p hos dies nõ cũ hoſte manu cõſerebat̃ :nõ exercitus ſcribebat̃ nõ comitia hẽbant̃ :nõ aliud quicquã in re.pu. niſi quod ultima neceſſitas exegiſſet adminiſtrabatur.

Mos ẽ íſtitutũ patriũ ptinẽs maxime ad religiones

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

cerimoniasq; antiquorum.

Municipalia sacra uocabantur quę ante urbem condi tam colebantur.

Manes dii ab auguribus uocabantur q̄ p eos oīa ma nare credebāt:cosq; deos supos atq; īferos dicebāt.

Monstra dicūtur naturę modū egredientia ut serpēs cū pedibus auis cū quatuor alis homo duobus ca pitibus iecur cū distabuit in coquendo.

Muta exta appellabāt ex quibus nil diuinationis ani maduertebant.

Mēsę ī ędibus sacris ararum uicem obtinebant.

Manumitti seruus dicebat̄:cū dominꝰ eiꝰ aut caput ciusdē serui aut aliud mēbrum eius tenens dicebat: hūc boīem libeꝝ esse uolo & emittebat cū e manu

Mosculis Cato pro paruis moribus dixit.

Mēte captus dr̄ cū mēs ex boīuꝫ potestate abiit:& idē demēs q̄ de sua mēte decesserit:& amēs q̄ a mēte abierit.

Manare solē dicebāt antiqui cū solis oriētis radii splē dorē iacē coepissēt a q̄ & dictū putabāt mane. Alii mane dictū putāt ab eo q̄ manū bonū dicebāt.

Murrata potōe usi sunt antiqui: sed postea adsuerūt diis suis libare:ideoq; duodecim tabulis ē cautū ne mortuo uideretur. Muger muccosus.

Muries dicebat̄ sal in pila tunsū & in ollā fictilē cōie ctū & in furno percoctū:quo debinc ī aqua missū uestales uirgines utebantur in sacrificio.

Mortuę pecudis corio calceos fieri flamībꝰ nefas hē bat̄ quom sua morte extícta oīa fūesta existiabāt̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Me pro mihi dicebãt antiqui.

Maleuoli mercurii ſignum ideſt ſtatuã appellabant. ideo ꝙ in nullius tabernã ſpectabat.

Malluuiũ dicit᷑ quo manus lauantur .malluuię qui bus manus ſunt lotę.pelluuię quibus pedes.

Maior cõſul dicit᷑ uel is penes quẽ faſces ſũt:ul᷑ is qui por fact9 ẽ.ptor aũt maior urbano mĩores cęteri.

Mẽdicũ dici Verrius putat a mẽte ei9 quã fefellerit fortuna.ul᷑ ꝙ precet᷑ quẽq; ut uitę ſuę medeat᷑ cibo.

Municipiũ id genus hominũ dicit᷑ qui cũ romã ue niſſent.neq; ciues romani eſſent ptcipes:tamẽ fue rũt oĩu3 rey ad munus fũgẽdũ una cũ romãis ciui᷑ bus:pręterq̃ de ſuffragio ferẽdo aut magiſtratu ca piẽdo ſicut fuerũt fũdani formiani cumani cerani lanuuini tuſculani:q poſt aliquot ãnos ciues romãi effecti ſũt.alio mõ cũ id genus hominũ definitur: quoy ciuitas uniũſa ĩ ciuitatẽ romanã uenit ut ari cini cerites anagnini.Tertio cũ id gñs boĩu3 defit᷑ q ad ciuitatẽ romanã ira uenetũt uti municipia eſ ſẽt ſua cuiuſq; ciuitatis & colonię ut tiburtes prę neſtini piſani urbinates nolani bobutinenſes placẽ tini nepeſini ſutrini lucrenſes.

Mater matuta manis mane matrimoniũ materfami lię matertera mrices materię dcẽ uidẽt᷑:ut ait Ver ri9 qa ſũt bona qualia ſcilicet ſunt:quę ſũt matura uel potius a matre quę eſt originis greccę.

Modo quodã.i.ratõe dicũt᷑ oĩa iſta:modo ſit cõmodi tas cõmodus cõmodat accõmodat modice mode ſtia moderatio modificatio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

NAENIA Est carmē quod in funere laudandi gratia cantatur ad tibiam. Sunt qui eo uerbo finem significari putāt. Quidam uolunt Naeniam ideo dici: qđ uoci similior querimonia flentiū sit. Quidam aiunt Naenię ductū nomen ab extremi intestini uocabulo. Gręci enī Neaton extremū dicunt siue quod cordaꝝ ultima Neate dicitur: extremā cātionis uocem naeniam appellarunt.

Naenie deę: sacellum extra portam uiminalē fuerat dedicatum.

Nauali corona solet donari: qui primꝰ in hostiū nauē armatus trāsilierit.

Nefrendes arietes dixerūt: quod dentibus frendere nō possint Allii dicunt nefrendes īfantes esse nundum frendētes idest frangentes. Liuius. Quem ego nefrēdem: allii lacteam inmulgens opem. Sūt qui nefrēdes testiculos dici putent: quos lanuuini. appellant nebrūdines gręci Praenestini nefrones

Nequunt non eunt.

Necerim nec eum.

Nemora significant siluas amoenas.

Nemūt nisi etiam: uel nempe.

Neminis genitiuo casu: Cato usus est: cum dixit. Sūt multi corde quos non miseret nemini.

Nemo nec homo.

Necidatus proprie dicitur: qui sine uulnere interfectꝰ est: ut ueneno aut fame.

Necessarium: in quo non sit cessandum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Neceſſarii dicũtur cognati aut affines: in quos neceſ
ſaria officia conferuntur.
Neclegens: non legens: neq; ellectum habens: quid de/
beat facere.
Nec coniũctio diſiunctiua eſt: ut nec legit nec ſcribit.
Ponitur etiam pro non. Turpiliꝰ nec recte dici mihi
iam dudum audio.
Necunquem: necunquam quẽquam.
Nequalia detrimenta.
Nequinunt nequeunt.
Nequitum & nequitur: pro non poſſe dixerunt:
Nequiquam fruſtra.
Nectere ligare.
Nectar grẽce ſignificat deorum potionem.
Nequam aurium eſt: auris quoduis uẽhementiꝰ ãbit:
hoc uerſu Lucilius ſignificare uidet. Nequam eſſe
aurium: quod aures lędat pondere. in aurium: cum
auris inciditur: uel etiam cupiditatem pecunię uo/
luit ſignificare.
Neruum appellamus etiam ferreum uinculum: quo
pedes uel etiam ceruices impediuntur.
Negumate negate.
Nebulo dictus eſt: qui nõ pluris eſt quam nebula: aut
qui ñ facile ſpici poſſit. qualis ſit nequã nugator.
Negabundum pro negante dixerunt.
Neutiquam pro nullo modo.
Nepotes luxurioſę homines uitę appellati: quod nõ
magis his rei ſuę familiaris cura eſt: quam in bis:
quibus pater auuſq; uiuunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Nepos compoſitum ab eo:quod natus poſt ſit patri quam filius.

Nefaſti dieſ.N.littera notantur.

Nepa afrorum lingua ſydus: quod cancer appellat̃: uel ut quidã uolunt:ſcorpius. Plautus. dabo me ad parietem imitabor nepam.

Nepus non purus.

Nautea herba grat⁹nigris:qua coriarii utũtur a naue ductum nomen.quia nauſeam facit per mutationem:t.ĩ.s.

Natio gen⁹ hominum:q̃ non aliunde uenerũt:ſed ibi nati ſunt in pecoribus q̃q; bonus prouentus foeturç bona natio dicitur.

Nautiorum familia troianis dicitur oriunda.

Natinatio dicebat̃ negotiatio: & natinatores ex eo ſe ditioſi.

Nacę appellantur fullones:quod nauci non ſint.ideſt nulli⁹ pretii:omnia fere opera ex lanana nace dicuntur a gręcis.

Nauci pro nugis ponitur alias pro oleę aut nucis nucleo.alii omnium rerum putamen ita appellari uolũt. quidam ex gręco quod ſit nace:leuem hominẽ ſignificari uolentes :quidã uolunt ſic appellari mẽbranulam quę in nucis iuglandis eſt medio.

Narica genus piſcis minutum.

Nancitor nactus erit.

Nare a naue ductũ:qđ aqua feratur natans.ut nauis.

Natare eſt ſępius:ut dictitare:factitare.

Nauus cęler ac ſtrenuus a nauium uelocitate dictus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Naſiterna genus uaſis aquarii anſati & patentis.
Naſſa eſt piſcatoria :uaſis genus:quo cum intrauerit piſcis exire nō poteſt:Plautus nunquā ex iſta naſſa hodie eſcam petam.
Napurę feniculi.
Nauſtibulum alueum ad nauis ſimilitudinem factū
Nauia lignum cauatum:ut nauis : quo in uindemiis uti ſolent.
Nauſcit:cum granum fabę ſe naſcendi gratia aperit quod fit non diſſimile nauis formę.
Neuia ſilua dicta iuxta urbē:qđ neuii cuiuſdā fuerat.
Nudius tertius compoſitū ex nunc & die tertio.
Nuptam a gręco dictam:illi enim nuptam appellāt.
Numero dicebant pro nimium.
Nupta uerba dicebantur ab antiquis:quae ūirginem dicere non licebat:Plautus uirgo ſum:nondum didici uerba nupta dicere.
Numerius ꝑnomen tractum ab auo.
Nuſcicioſus:qui parum uidet propter uitium oculoꝝ quiq; plus uidet ueſperi quam meridie.
Nundinas feriarū diem eſſe uoluerunt antiqūi: quo mercandi gratia urbem ruſtici cōuenirent.
Nuculas pręneſtinos appellabant: qđ incluſi a penis caſilini famem nucibus ſuſtentarunt: uel quod in eorum regione plurima nux minuta naſcitur.
Nummus ex gręco nummiſmate naſcitur.
Nuncius & res ipſa & nuncius dicitur.
Nuper quaſi nouiter tanquam dicim9 nouiſſime.
Numen quaſi nutus dei ac poteſtas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Numidas dicim⁹:quos greci nomadas:siue q̄ id ge-
nus hominū pecoribus negotiet̄:siue q̄ herbis:ut
pecora aluntur.
Numella genus uinculi:quo quadrupedes deligant̄.
Nuces flagitātur nuptis;& iaciuntur pueris ut nouę
nuptę intranti domum noui mariti secūdum fiat
auspitium.
Numę Pompilii in ianiculo est sepulchrum.
Nonūtium & terūcium: dicit̄ quod nouem unciarū
sit:siue trium.
Nomen dictum quasi nouimen: quod noticiā facit.
Noctua a tempore noctis dicta:quo canit.uel uolat.
Noneolę uocantur papillę: quę ex faucib⁹ caprarum
dependent.
Noctilugam Lucili⁹ dixit: cum obscenum significat
Nibili qui nechili quidem est.
Nouerca dicitur: quam quis liberis sublatis nouam
uxorem ducit arcendę familię gratia.
Noualis ager nouę relictus sementi.
Noxia apud antiquos dānū significabat:sed a poetis
ponitur pro culpa.
Noxa ponitur pro peccato:aut peccati poena:cum lex
iubet noxę dedere pro peccato.
Nobtum greci natum ex uxore non legitima dicunt
qui apud nos spurio patre natus dicitur.
Nota nunc significat signum:ut in pecoribus:nūc lit-
teras singulas:aut binas.nunc ignominiam.
Nobilem antiq pro noto dicebant. Plaut⁹. peregrina
facies atq; ignobilis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Noegeum amminiculi genus.
Noegeum candidum. Liuius. lachrymas de ore Noe
geo deterſit: ideſt candido.
Nixide appellabant: qs putabāt ꝑſidē parictiū nixib⁹
Nictare & oculorum & aliorum mēbrorū niſu ſepe
aliquid conari: dicimus enim & nictationē et nictū
Cecilius hūc tremulis palpebris ꝓcutere nictu.
Nictit canis: ut odorandis canū ueſtigiis leuiter gan
nīēs. Enni⁹ nare ſagaci ſēſit: uoce ſua nictit ululatq;
unde & gannitio.
Nigulus nullus: Martius uates ne nigul⁹ mederi q̄at
Nequam qui ne tāti quidē: quā quod habet minimi.
Nanum grēci uas aquarium dicūt humile & cōcauū
quod uulgo uocant ſitulum barbatum: unde nanū
pumiliones appellantur.
Necem a grēco dici certum eſt necys
cadauer mortuum dicunt grēci.
Niuem interpretatur nouum ex grēco quod illi dicūt
neon.
Nequinates narnienſes.
Negotium: quod non ſit otium.
Nauos a celeritate nauis dicimus.
Nouendiales ferię a numero dierum ſunt dictę.
Naualiſ porticus a uicinia naualiū dicta.
Nonarum iduum Kalendarum nuptiis alieni habēt
quoniam ii dies decreto pōtificū atri iudicati ſūt:
quod quotieſcūq; Romani duces belli gerendi gra
tia his diebus ſupplicauerunt: male rem. p. geſſere.

OB prēpoſitio: alias ponitur pro circum: ut cum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

dicimus urbem obsideri·obsignare.obuallari: alias ĩuicẽ p̃positõnis q̃ ẽ ꝓpter:ut ob merita ob supatos hostes:ũde obsides ꝓ obfides:q ob patriẹ p̃standã fidem dantur. alias pro ad: ut Ennius ob romam noctu legiones ducere cẹpit.

Oculissimum carissimũ.Plautꝰ oculissimũ hostium amice.

Oculatum pro praesenti posuit. Plautus. cum dixit oculata die.item ipse pluris est oculatus testis unus quam auriti decem idest qui se uidisse dicat.

Oculitus quoq; dicitur:ut funditus:penitus:quo signi ficatur tam:carum esse quam oculum.

Odefacit dicebant pro.o. facit: q̃ uox a grẹco t̃cta est

Ogygia moenia thebana ab ogygio conditore dicta.

Occasio opportunitas temporis casu proueniens.

Occasus ut territus:uel solis in oceano mersio.

Occisum a necato distinguit̃.nã occisũ a cedẽdo dem̃ necatum sine ictu.

October equꝰ appellabat̃: q in campo martio mẽse octobri marti ĩmolabat̃:de cuiꝰ capite maxĩa erat ɔtẽtio ĩter suburanes & sacrauienses: ut hi ĩ regiae pariete:illi ad turrim mamiliã id figerẽt:cuiꝰ cauda: ut ex ea sanguis in focũ distillaret:magna celeritate perferebatur in regiam.

Occidamus:Plautus imposuit pro contra cẹdamus.

Occẽtare dicebãt ꝓ cõuitiũ facẽ:cũ id clare et cũ q̊dam cannore fieret:ut ꝓcul exaudiri potuisset: qd̃ turpe habꝫ:quia non sine causa fieri putat̃.inde cantilenã dici quia illam non cantus iucunditatem puto.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Ocrem montem confragoſum dicebāt antiqui: hinc ocreę dictę inequaliter tuberatę.

Occare & occator ab occidēdo dictum quod grandes terrę cędat globos.

Ocius & ociſſime poſitiuum latinū non hēnt: ſed ab eo ueniunt: quod eſt in greco ocys uelox.

Ocymum grecum & a celeritate naſcendi eſt dictum

Occupaticius ager dicitur: qui deſertus a cultoribus propriis ab aliis occupatur.

Orchitis genus oleę ex greco dictū: teſticulus quod magnitudine ſit inſtar teſticulorum.

Orcheſtra locus in ſcoena.

Orca genus marinę belluę maximum: ad cuius ſimilitudinē uaſa ficaria orcę dicuntur: ſunt enī teretes atq; uniformi ſpecie

Oriri naſci uel ſurgere.

Orba ſignificat apd̄ poetas p̄uata aliqua p̄ſona cara.

Orba eſt: quę patrem aut filios quaſi lumen amiſit.

Ortygia delos iuſula.

Oratores ex greco dicti: q; miſſi ad reges nationeſq; deos ſolerent ideſt triſtari. hi modo appellāt̄ legati

Orata gen⁹ piſcis a colore auri dicta; qd̄ ruſtici orū dicebant: ut auriculas oriculas.

Oreę frēni: quod ore inſerantur dicti.

Oreus liber p̄ et oreades nymphę a mōtib⁹ appellāt̄

Ordinarius homo ſcurra & improbus: qui aſſidue in litib⁹ moratur: ob eamq; cauſā in ordine ſtat p̄torē adeūtiū ſiue dcūs p cōfrietatē: q; minime ordīe uiuit

Ornat⁹ dī & bonis artib⁹ inſtruct⁹ et honores adept⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

appellatur:qui ornatus est cult⁹ipse:quo q̄s ornat̄
Ordiri:est rei principium facere.
Opica umbrosa.
Opalia dicebantur dies festi:quibus opi supplicabat̄
Obnubit caput operit;unde & nuptię dictę a capitis opertione.
Oppidum:quod ibi homines opes suas conferunt.
Oppidū dr̄ & loc⁹ in circo unde quadrigę emittuntur
Oppido ualde mltū. ortū ē aūt h̄ ꝟbū ex ſmone īter se ɔfabulātiū: q̄tū qsq; frugū facēt: ut q̄ mltitudo significaret̄: sępe respōdebat̄:q̄tū ul oppido satis eēt.hīc in ɔsuetudinē uenit ut dicēt̄ oppido ꝑ ualde multū. Itaq; si qui in aliis reb⁹ eo utūt̄:utputa:si q dicant oppido didici;spectaui ambulaui:errant:q a nulli eorum subiici potest:uel quod satis est.
Opiter est:cuius pater auo uiuo mortu⁹ est ducto uo cabulo:aut quod obitu patris genitus sit:aut quod auum post patrem habeat id pro patre.
Opitul⁹ iupiter & opitulator dict⁹ est:quasi op⁹lator
Obturare ex gręco trahit̄ ab eo qd̄ illi hostias dicūt thymas.
Optio est optatio:sed in re militari optio appellat̄:is quem decurio aut centurio optat sibi rerum priua tarum ministrum:quo facili⁹ obeat publica officia
Obtestatio est cum in meliorez partem uocatur:dete/ statio cum in deteriorem
Obices pessuli serę.
Obrutuit obstupuit.a bruto:qd̄ ātiq ꝑ graui:īt̄dū ꝑ stupido dixerūt Afrani⁹.ñ possū ꝟbū facē obrutui.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Obambulare aduersuꝫ alios ābulare & q̄si ābulatim sese opponere
Obrogare ē legis p̄oris īfirmādę cā legē aliā ferre.
Obacerare obloqui atqꝫ alterius sermonē moleste īpedire. quod sumptum uidetur apaleis: quas gręci.
achira uocant: Itaqꝫ & frumētū & panis ñ sñ paleis acerosꝰ dicit̄. Itē lutū aceratū paleis mixtum.
Obliteratur alii ab obliuione: alii a litore: quod ibi notata fluctibus ęquari & tolli solent.
Obprobrare probrum obiicere.
Obacerbat exacerbat.
Oblucuuiasse dicebant antiqui mente errasse: quasi ī luco deorum alicui occurrisse.
Obedire obaudire.
Opperiri expectare.
Obtrectat contra sententiam tractat.
Obtutu quasi obtuitu a ꝟbo tuor: qd̄ significat uideo
Opis dicta ē cōiunx saturni: per quā uoluerūt terrā significare: ꝙ oēs opes humano generi terra tribuit. ūde et opulēti terrestribꝰ rebꝰ copiosi: & hostię opimę p̄cipue pīgues: et opīa magnifica et āpla spolia
Obscū dr̄ significaē sacꝝ: ūde & leges obscatę. i. sac̄tę
Opicū quoqꝫ īuenimꝰ ꝓ osco. oscis. eniꝫ frequētissimꝰ fuit usus libidinū spurcaꝝ: unde & ꝟba īpudētia appellantur oscena. Titinnius osce & uolsce fabulant̄: nam latine nesciunt.
Obinunt obeunt.
Obigitat ante agitat: ut obambulat.
Obiurare iureiurando obstringere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Obitu dicebant pro aditu.
Opiparum magnarum opum apparatum.
Obeſt oberit uel aderit.
Offerumenta dicebant: quę offerebant.
Obſecrare eſt opem a ſacris petere.
Obeſus pinguis: quaſi ob edendum factus.
Opertat ſępe operit.
Obnoxius pęne obligatus ob dilictum.
Opilo genus auis.
Opunculo: quod opilionis genus cantus imitatur.
Opuuiat & berat: a pauiendo. i. feriendo: unde pueri ob
puuiēdo cohercētur ideſt plagis: unde & pauimēta
Obdere opponere: uel operire.
Obuos ſacro ꝑ uos obſecro: ut ſ̄uos placo ꝑ ſupplico
Obherbeſcere herbam increſcere.
Opportune dicit̄ ab eo: quod naũigantibus maximę
utiles optatique ſunt portus.
Oboritur adnaſcitur.
Obnectere obligare.
Opſ antiqui dicebant opulentũ: unde econtrario iops
Obſidionalis corona dicebatur. quę ei: qui obſeſſos li
beraſſet ab hoſtibus dabatur. ea fiebat ex germine
uiridi ex eo loco decerpto. in quo erant incluſi: quę
corona magnę auctoritatis erat. ciuica corona ſin-
gularis ſalutis ſignum erat obſidionalis uniuerſo
rum ciuium ſeruatorum.
Obſtitum uiolatum.
Obſtinat obfirmat.
Obſtrundant auide trundant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Obſtipum obliquum.
Obſalutare ſalutandi gratia offerre.
Obſequela obſequium.
Oleagineis coronis miniſtri triūphantium utebantur quod minerua dea belli eſſe putabatur.
Olentica mali odoris loca.
Oliuetam dicebant ab oleis ut a uino uīndemiam.
Offitioſus ab efficiendo dictus.
Offudas fallacias.
Offucare.aquam in fauces ad ſorbendam dare.
Offectores colorum infectores.
Oxime ociſſime.
Oenigenos uno genitos.
Oeſtrum furor greco uocabulo.
Omen uelut oremē: quod fit ore augurium: quod nō auibus alio ue modo fit
Ouem maſculino genere dixerunt: ut ouibus duob? non duabus.
Ouantes lętantes ab eo clamore: quem faciunt redeū tes expugna uictores milites geminata.o.litera.
Oualis corona eſt myrtea: quam habebāt: qui ouātes introibant: cum bella non erant indicta: aut ſine ſā guine confecta.
Obuaricator dicebat̄: q cuſpiam occurrebat: quo mi nus id rectum iter conficeret.
Ofentina tribus ab ofente fluuio dicta.
Oſtentum oſtentatum.
Oſcinum augurium a cantu auium.
Oſtinet pro oſtendit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Oscines aues auspicium ore facientes.
Ostia urbs ab exitu tbiberis appellata.
Oforem dixerunt:qui aliquem odisset.
Ollic illic.
Obiurgatio.post turpe factum castigatio : Monitio uero est ante cõmissũ.
Obstrectator est:qui facit quid contra recte tractãtẽ.
Obmaneres pro diu manens:ut permanens.
Offringi terra dicitur:quom iterum transuerso sulco aratur.
Orare antiq dixerũt pro agere:Vnde et oratores causarum actores:& oratores:qui nũc legati:quod rei P.mandata peragerent.
Occisitantur sępe occiduntur.
Osi sunt:ut perosi sunt dicebatur.
Optimati sũt:ut decurionatus siue pontificatus dicit˜
Ob os significat ad os.
Obsonitauẽ.sępe obsonauere:significat aũt ouuari.
Ostentas sępe ostendis gloriandi causa.
Opigenam iunonem matronę colebant : quod ferre eam opem in partu laborantibus credebant.
Oletum stercꝰ humanum. Veranius Sacerdotula in sacrario martiali fecit oletum.
Oppidum dictum est:quod opem prębet.
Orcus ab urgendo dictus mortem.c.enim pro.g.frequenter ponebant antiqui.
Offendices dicebant ligaturę nodos:quibus apex reti nebatur id cum peruenisset ad mentum dicebant offendimentum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

PRECEPTAT ſępe prȩcepit.
Pliſima plurima.
Petilanſurā ſignificat ungulam equi albā
Pilare & compilare a grȩco trahitur: grȩci enim plures pleoys dicunt.
Pilat pilos habẽ ĩcipit: alias pro detrahit pilos a pe/de pilati.
Pila quę parietem ſuſtentat: ab opponendo eſt dicta
Pilendum uehiculi genus: quo matronę ferebantur.
Pilani pilis pugnantes.
Pellicator qui pellicit ad fraudem.
Pellirem galerum: quia fiebat ex pelle.
Pellexit in fraudem induxit.
Pelluuiae quibus pedes lauantur: ũt malluuię quibus manus.
Pelamys genus piſcis dictum: quod in luto moretur quod grȩce dicitur. pelos
Pellem habere hercules fingitur: ut homines cultus antiqui admoneantur. lugentes quoq; diebus luct⁹ impellibus ſunt.
Pillea caſtori et polluci dederunt antiqui: quia lacones fuerunt quibus prolectis militare mos eſt.
Pelta genus ſcuti.
Petroneſi ruſtici a petraru; aſperitate & duricia dicti.
Petroricum uehiculum galicum: alii oſce putãt dcĩ: qd' quaſi petorutum appellãt; q̃tuor enĩ hab; rotas.
Petimina in humeris iumentorum bulcera.
Picta quę nũc dicitur toga: antea uocabatur purpura: eaq; erat ſine pictura.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Pietatem ut deos ęteros colebant romani.
Pẽdere poenas ſoluere ſignificat: ab eo qđ ęre graui cũ uterẽtur romani penſo eo non numerato debitũ ſoluebant: unde & penſiones dictae.
Penetralia ſunt penatium deorum ſacraria.
Peniculi ſpõgię lõgę ꝓpt̃ ſiꝑitudinẽ caudaꝝ appellatę Penes enim uocabantur caudę.
Penetrare penitus intrare.
Pennatas ꝑpennataſq; agnas in ſalari carmine ſpicas ſignificat cũ ariſtis: & alias ſine ariſtis agnas nouas uoluit intelligi.
Penora dicunt̃ res neceſſarię ad uictũ quotidianum & locus earum penarius.
Pentathluꝫ antiqui quinquaſtium dixerũt: id autem genus exercitationis in biſ quinq; artibus conſtat iactu diſci. curſu. ſaltu. iaculatione: luctatione.
Pedam ueſtigium humanum appellabant.
Piſatilem Nęuius dixit e piſis oriundum.
Pedes dicuntur: quos diminutiue dicimus pediculos ab his pedecoſi apellãt̃: ut eſt illud pedecoſus ſualid9: ubi me uidit: caput ſcauit: pedes legit.
Peſeſtas dicebatur peſtilentia.
Pedum baculi gen9: Virgilius: At tu ſume pedum quod me cũ ſępe rogaret: non tulit Antigenes.
Pedem ſtruit dicebant pro eo: quod eſt fugit.
Piſcatorii. ludi dicebantur: qui fiebant pro quęſtu piſcantium.
Pectenatum tectum dicitur a ſimilitudine pectinis in duas ptes deuexum: ut teſtudenatũ in quattuor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Peculatus furtuꝫ publicum a pecore dictum: sicut & pecunia: eo quod antiqui romanorũ nil pręter pecora habebant

Piatrix dicebat̃ sacerdos: quę expiare erat solita: quã sagã alii uocabant.

Piamentũ quęqꝫ dicebantur: quib⁹ utebant̃ ĩ expiãdo.

Piacularis porta romę dicta ꝓpter aliqua piacula: q̃ ibidem fiebant.

Perigere interdũ ꝓ tardari: ĩterdũ ꝓ penitẽ poni solet

Pangere figere; unde plantę pangi dicunt̃: cũ in terrã admittũt̃ inde etiã uers⁹ pãgi uł figi ĩ caera dicũt̃.

Peganides musę dictę sunt a fonte: quẽ fons pegasus ictu ungulę fingit̃ aperuisse: ob quã causam & gręce appellatę hippocrenę.

Pipatio clamor plorantis lingua oscorũ.

Peteides musę a fõte macedonię dictę ꝓpter liquoris eius unicam subtilitatem.

Petescere petere.

Pitpit osce quicquid.

Picena regio: in qua est asculum: dicta quod sabini cũ asculum ꝓficiscerẽt̃: in uexillo eorũ pic⁹ cõsederat

Perditum est: quod interit ac recuperari non potest.

Prebitere plautus pro perire posuit.

Peregere dicebant expergefacere.

Pergite agite. uirgilius pergite pierides.

Pergręcari est epulis & potationib⁹ ĩseruire. Titiniu⁹ hominem improbum nunc ruri pergraecatur.

Permiss⁹ appellatur aries: q ãnis cũ pł ib⁹ tõs⁹ nõ est.

Pierides musę a pierio monte dictę sunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Percontatio uidetur dicta ex uſu nauticō quia altitudi
nem aquae conto pertemtant: alii uolunt percon/
tationē dici:qđ ſcilicet is:qui curioſus eſt:percūcta
interroget.

Perfuga & trāſfuga dicitur. quod ad hoſtes perfugiat
& tranſfugiat.

Perfacul & per ſe facul antiqui dicebant: quod nūc fa
cile & pfacile dicim9: unde pmanſit in cōſuetudinē
facultas.

Perediam & bibeſiam plaut9 cū dixit:intelligi uoluit
cupiditatem edendi & bibendi.

Peremere alii poſuerunt pro ꝓhibere:alii ꝓ uitiare.

Perpetem pro perpetuo dixerunt poetę.

Perſillum dicebatur uas quoddaꝫ picatū: in qūo erat
unguentum:unde arma quirini ungebantur.

Perſicum portum mare euboicum:quod in eo ſteterit
claſſis perſarum.

Perſicum plautus dixit peracutum.

Perpetat peragit.perficit.

Perpulit perſuaſit.impulit.

Pertiſum pro perteſum dixerunt.

Puticuli ſunt appellati:quod uetuſtiſſimum genus ſe
pulturę ut puteus fuerit:& dicti puticuli:quia ibi ca
dauera puteſcerent.

Putus antiqui dicebant pro puro.unde pūtatę uites et
arbores quod deciſis impedimentis remanerent pu
rę:aurum quoq; putatum dici ſolet.i.expurgatum.
& ratio putata.i.pura facta.

Putitum Plautus dixit pro ſtulto.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Pubes adoleſcens: quinetiã impubiũ numerus eiuſdẽ ętatis

Puteolos dictos putãt ab aq̃ calidę putore: q̃dã a multitudine puteorũ earũdẽ aquarum gratia factorũ.

Pugnus a punctione: ideſt percuſſione dicitur.

Prȩcidaneam porcam dicebant: quam immolare erãt ſoliti antea: quam nouam frugem prȩciderent.

Porriciam porro iaciam.

Porcę in agris ſunt dictę qđ pareant ideſt probibeãt aquam frumẽtis nocere: nam crebriores ſulci limi. ſolent uocari.

Poſt liminium recept⁹ eſt is: qui extra limina: hoc eſt terminos prouincię capt⁹ fuerat: rurſus ad propria reuertitur.

Poſticum oſtium dicitur in poſteriore parte ędium. cęterum antiqui etiam uicinu3 habitantem ad poſteriorem partem ędium: ſic appellarunt. deniq; & quę ante nos ſunt antica. & quę poſt nos ſunt poſtica dicuntur: & dexteram ãticam: ſiniſtrã poſticã dicimus: ſic etiam ea cęli pars. quę ſole illuſtratur ad meridiem antica utique nominãtur. q̃ ad ſeptẽtrionem eſt poſtica. rurſum quę diuidũtur in duas partes orientẽm atq; occidentem.

Palatium ideſt mõs romę appellatus eſt: qđ ibi pec⁹ paſcens balare conſueuerit: uel quod palare. ideſt errare pecudes ſolerent: uel quod ibi hyperborei filia pallanto habitauerit: quę ex hercule latinũ peperit: alii eundẽ quod pallas ſepult⁹ ſit eſtimãt appellari

Palmites uitiũ ſarmenta appellantur: quod i modũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

palmarum humanarū uirgulas. q̄si digitos ędit.
Palmulę appellātur remi a similitudine manꝰ hūanę
Pallas minerua ē dicta: qđ pallantē gigantē interfecerit uel sicut putabāt quod ī pallāte palude nata est.
Pappi carduorū flores. Lucretius. uestem nec plumas auium papposq; uolantes.
Papillę capitula mammarū dcē: qđ papulaꝫ sūt sibes
Paupertes damnum dicitur.
Palpari blandiri quod quadrupes facit.
Pauciēs dicebāt ꝑ raro. Titinniꝰ uxorē pauciēs uidebo
Panus facit diminutiuum panucula.
Pandana porta dicta est Romę: qđ semper pateret.
Pandiculari dicunt̄: qui toto corpe oscitātes extūdūt̄: eo quod pandi fiunt.
Panicularis dicebatur dies: idem & communicarius: in quo omnibus diis cōmuniter sacrificabatur.
Pancarpię dicūtur coronę ex uario genere floꝫ factę.
Panibꝰ redimibant caput equi immolati idibus octobribus: in campo martio sacrificium fiebat ob frugū euentum: & equus potius: q̄ bos īmolabat̄: qđ hic bos frugibus pariendis est aptus.
Patulum bouem. Plautus appellabat cuius cornua diuersa sunt: ac late pateant.
Patagiū est: quod ad summam tunicham assui solet: quę & patagiata dicitur: & patagiarii: q. eiusmodi faciunt.
Patagꝰ morbi genus.
Patritius uicus romę dictꝰ eo: quod ibi patricii habitauerunt iubente seruio tullo: ut si qui molirentur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

aduersꝰ ip̄m ex locis superioribus opprimerentur
Pagani a pagis dicti.
Pagi dicti a fontibus: quod eadē aqua uterētur: aquę N. lingua dorica pagoe appellantur.
Paginę dictę: quod in liberis suam quęq; obtineāt regionē: ut pagi: uel a pāgēdo: ꝙ in illis. uersꝰ pāgūt̄ idest finguntur.
Pares uulgo pr̄ aut mater appellat̄: sed uni prudētes auos & ꝓauos: auias & ꝓauias pētū noīe appellari dicunt.
Parere obedire.
Paribus equis idest duobus romani utebantur in p̄lio ut si dante altero transirent in sicum.
Pararium ęs appellabatur id: quod equitibus duplex pro binis equis dabatur.
Parrici q̄stores appellabāt̄: qui solebāt creari cā reꝝ capitaliū q̄rēdarū. Nā parricida nō utiq; is q pētē decidisset dicebat̄: sed q̄lēcūq; hoīem. Inde aūt fuisse indicat lex Numę pōpilii regis his ɔposita ꝟbis. Si qs hoīeꝫ libeꝝ morti sciēs morti duit paricida esto.
Parumper significat paulisper: quasi ꝑ paruum: hoc ē ualde paruum: refertur autem ad tempus.
Parasange apud persas uiarum mensurę.
Penuria est id: quod pene minus sit: quam necesse est
Pellices nūc q̄dē appellāt̄ alienis sucūbentes nō solū foemine: sed etiā mares. ātiq eā ꝓp̄e pellicē noīabāt q̄ uxorē habēti nubat: cui generi mulieꝝ etiā poena ɔstituta est a Numa pōpilio hac lege. Pellex aram Iunonis ne tāgito: si tāget: iunoni crinibꝰ dimissis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

agnum fœminam cędite.

Poedidos sordidos significat atq; obsoletos: tractum uocabulū a gręco: quia poedes ideſt pueri talis sint ętatis ut a sordibus nesciant abstinere.

Paean apollinē uocauerunt: quod sagittarū ictu eū nocere putabant: est enim pęin ferire alii quod remedians morbis finē faceret talis grauitati.

Peligni ex illyrico orti ide enī ꝓfecti ductu uolsi regi cui cognomē fuit lucullo: ptē italię occupāt. hȳ fuerūt nepotes pacinȳa q̄ pacinates et pelicȳa q̄ peligni

Pales dicebatur dea pastorū: cuiȳ festa parilia dicebāt uel ut alii uolunt dicta parilia: quoniam pro partu pecoris eidem sacra fiebant.

Partus & pro nascendo ponitur & pro parato. Nęuiȳ male parta: male dilabūtur.

Parōes nauiū genȳ: ad cuiȳ similitudinē mvoparo uocat

Passer marinus quem uocat uulgus stritomellum.

Passcito linguā ī sacrificiis dicebat, i. coerceto: ȳtineto taceto.

Pastillȳ formā panis parui: utiq; diminutiuū ē a pane

Passales & oues & gallinę appellāt: qđ passī pascūt

Phascola appellant gręci: quod uulgus pennas uocat

Prętoria cohors est dicta: qđ a prętore ñ discedebat. Scipio enim africanus primus fortissimum quēq; delegit: qui ab eo in bello non discederent: & cętero munē militię uacarēt: & sesq.plex stipēdiū accipēt

Prorsum ponebant pro recto.

Prādiū ex gręco est dictū Nā meridianū cibū cęnam uocabant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Prętextę appellāt̃:q̄ res gestas romanorū ꝺtinēt ſeptę
Prętoria porta in caſtris appellat̃:qua exercitus ī p̄liū
educitur:quia initio prętores erant:qui nunc ꝺiules
& bi bella adminiſtrabant: quorum tabernaculū
quoq; dicebatur prętorium.
Pręs ē is:q populo ſe obligat:ĩt rogatuſq; a magiſtra
tu ſi pręs ſit ille reſpondet pręs.
Prętiderare dicitur:cū maturiꝰ byberna tēpeſtas mo
uetur:quam ante ſyderis tempus.
Pręſidium ē quod ꝓ utilitate & ſalute alicuiꝰ auxilii
gratia pręponitur:ſubſidium quod poſt poſitum
eſt ad ſubueniendum laborantibus.
Pręſtinare apud Plautum emere ē ideſt emendo tenē
Pręſtitem in eadem ſignificatione dicebant antiqui:q̄
nunc dicimus antiſtitem.
Pręſtolari dicitur is:qui ante ſtando ibi:quo uenturū
excipere uult moratur.
Pręfice dicuntur mulieres ad lamentandū mortuum
conductę quę dant cęteris modum plangendi:q̄ſi
in hōc ipſū pręfectę.Neuius hęc quidē me hercle
opinor pręfica eſt.quę ſic mortuum collaudat.
Prętagire eſt prediuinare:prętipē ſagax enī ē acutus
& ſollers.
Prędicanea agna uocabatur:quę ante alias cędebatur
Item porca:quę cereri mactabat̃ ab eo:q mortuo
iuſta ñ feciſſet.ideſt glebam non obiecciſſet q̄ mos
erat eis facere prius:quam nouas fruges guſtarēt.
Prędia dicebant q a flaminibus p̄mitrebāt̃:ut denūti
arent opificibus manus abſtinerent ab opere:ne ſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

uidisset sacerdos facientem opus: sacra polluerẽt
Pręiuratiões facẽ dicũt hi: q añ alios ɔcepti ꝟbis iurãt
p⁹ q̊s in eadẽ ꝟba iurãti tãtũmõ dicũt idem in me.
Pronur⁹ nepotis uxor.
Pręneste dcã est: quasi loc⁹ quo ɔdita: mõtibus pręstet.
Promissũ capillũ dr̃ lõgũ item barba promissa: uelut
porro missa.
Promissam dicebant pro promissiue.
Promonstra prodigia.
Primordia principia.
Promulgari leges dicũt̃: cũ ꝑmũ ĩ uulg⁹ędunt̃ quasi
prouulgari:
Promulco agi dicit̃ nauis: cũ scaphę ducitur fune.
Principalis castrorum porta nominat̃: qđ in eo loco
est: in quo principes ordines tendunt.
Pręnõib⁹ foeminas eẽ appellatas testimonio sunt reci
lia & tarratia: quę ambę caię solitę sint appellari:
pari modo lucia & titia.
Priminesius palus: ad quem funis nauticus religatur
quem alii tosilam dicunt.
Procare poscere: unde procaces meretrices ab assiduo
poscẽdo: & proci uxorẽ poscentes in matrimoniũ.
Procellunt procumbunt.
Proculum inter cognomina eum dicunt: qui natus ẽ
patre peregrinante a patria procul.
Proculos sunt: qui credant ideo dictos: quia patribus
senibus quasi procul progressi & attenuati sunt.
Procapis progenies: quę ab uno capite procedit.
Procĩcta classis dicebat̃: cũ exercit⁹ cĩct⁹ erat gabino

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

cinctu cõfeſtim pugnatur⁹: uetuſti⁹ enĩ fuit multi tudinem hominum quam nauium claſſẽ appellari
Procitãt ꝓuocitãt: citare eĩ uocitare ẽ: vñ ꝓcet & ꝓiecet
Proccat dicebant pro poſcit.
Procalare prouocare ex grẽco caleo. i. uoco: vñ Kalẽdę: calũnia: calones: & calculę: & calatores.
Procera ꝓlyxa & in lõgũ producta q̃ſi ex cera ob eius facultatem.
Procitũ: cũ ꝑma ſyllaba corripitur: ſignificat petitũ Liuius matrem procitum plurimi uenerunt.
Procitum teſtamentũ dicebatur: uelut procatum ideſt prouocatum. ideſt irritum ac ruptum.
Proceſtria dicũt̃: quo ꝓcedit̃ in muro. Elius ꝓceſtria ędificia dixit eſſe extra portã. Artorius proceſtria: quę ſunt ante caſtra: etiam qui non habent caſtra: Propugnacula: quib⁹ pro caſtris utunt̃: ędificant.
Proſapia ꝓgenies. i. porro ſparſis & q̃ſi iactis liberis quia ſuperare ſignificat iacere & diſiicere
Proſitium: quod preſecatum. proiicitur.
Proſeqũ a ꝓſequendo. Obſeqũ ab obſequẽdo dictũ.
Proſedas meretrices Plautus appellat: quę ante ſtabu la ſedeant eędem & proſtibulę.
Proſẽtẽtia ac ſi dicat̃ ĩ ſnĩa ut ꝓ roſtris ideſt in roſtris
Proſumia gen⁹ nauigii ſpeculatorium paruum.
Proſita propoſita.
Priuoſ ꝑuaſq;: q̃ ãtiq dicebãt ꝓ ſingulis: ob quã cãꝫ & ꝑuata dicũt̃: q̃ uniuſcuiuſcũq; ſint. hĩc & ꝑuilegiũ & ꝑuat⁹. dicim⁹ tñ & priuatũ: cui quid ẽ ademptũ
Priuignus dict⁹: quod ante q̃ mater ſecũdo nuberet:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

est progenitus.pri enim antiqui dixerunt pro prę.
Pręuaricatores a prętergrediendo sunt uocati.
Prisci latini ꝑpe appellati sūt hi: q ꝑusquā conderet roma fuerunt.
Prisc⁹ tarq⁹nius ē dict⁹:q ꝑus fuit q̄ supb⁹ tarq⁹nius
Pristinum ab eo uenit quod ē pri⁹:pari modo & ꝑor.
Proletarium capite censum dictum.quod ex his ciuitas cōstet quasi proles progenie. Itē & proletanei.
Procitare sępe prolicere idest producere.
Prologium .principium.proloquiū.Pacuuius quid ē nam me examinasti prologio tuo.
Prolugere dicūt:qui solito diutius lugent.
Pręliares dies appellātur: quibus fas est hostē bello lacessere:erant enim quedam ferię publicę:quibus nephas fuit id facere.
Prouicię appellāt:q populꝰ. R.eas ꝑuicit.i. añ uicit.
Protinā ꝑtinꝰ.Terētius.ꝑtinā coniciam me in pedes.
Pruina dicta:quod fruges ac uirgulta perurat.
Prugnum prorunnum.
Propages progenies:a propagando:ut faciūt rustici: cū uitē uetulā supprimūt:ut ex ea una plures faciāt
Propetrare mandare quid perficiatur:naꝫ impetrare exorare & pertractare perficere.
Propudium dicebant:cū maledicto nudare turpitudinē uolebāt q̄si porro pudēdā.quidā ꝑpudiū putāt dici a quo pudor & pudicitia procul sint.
Propatulum late patens atq; apertū: & patuli boues: quorum cornua in diuersum patent.
Properus:celer:unde aduerbium propere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Prophetas dicebant uetẽs antiſtites phanoꝝ oraculo rũq; interpretes.
Profecturi uiam herculi aut Iano ſacrificabant.
Prodigere eſt conſumere: unde & prodigus fit.
Prodinũt ꝓdeũt. Enni⁹ ꝓdinũt famuli: tum candida lumina lucent.
Probrum: ſtuprum: flagitium.
Probi uelut probibi. qui ſe a delinquendo proíbent.
Prodigiatores prodigiorum interpretes.
Pater patrim⁹ dr̃: q. eũ ipe pater ſit adhuc patrẽ habet
Porticulus ẽ: q ĩ portu modũ dat claſſi. ẽ aũt malleus.
Proſcapulis cũ dixit cato: ſignificauit ꝓ iiuria ꝛberũ
Priman⁹ tribun⁹ erat: q ꝑmę legioni tributũ ſcribebat
Properare alid ẽ: alid feſtinare: q. unũ qd mature tñſi git: is ꝓpat: q. mꝑta ſiꝑ incipit: neq; ꝓficit: is feſtinat
Prorſus porro uerſus.
Peregrina ſacra dicta ſũt quę ab aliis urbibus religionis gratia ſunt aduecta.
Peculatus ideſt furtũ publicum dici cępit a pecore tũc cum romani pręter pecudes nihil haberent.
Plebeię pudicitię ſacellũ romę: ut ſacra cętera colebat
Primigeni⁹ ſulcus dicitur: qui in condenda noua urbe tauro & uaca deſignationis cauſa imprimitur.
Parilibus romulus urbem condidit: quem diem feſtũ: pręcipue habebant minores.
Prętexta pulla nꝑli alii licebat uti quã ei q. fũ⁹ faciebat
Pilates gen⁹ lapidis. Cato lapis cãdidior quã pilates.
Pile effigies uiriles & muliebres ex lana: cõpitalibus ſuſpendebãtur in cõpitis: qd ẽ deoꝝ íferiorũ quos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

uocãt lares:putarent:quib⁹ tot pilę quot capita ser
uorũ tot effigies:quot eẽnt liberi: põebãt ut uiuis
parcerent:& essent his pilis & simulachris otenti.
Ploti appellãtur qui sunt planis pedibus: unde & poe
ta acti⁹:quia umber sarsinas erat a pedũ planicie
initiũ plotus:postea:Plaut⁹ est dictus:soleas quoq;
dimidiatas: q bus utebantur in uenãdo:quo plani⁹
pedem ponerent:semiplotia appellabant.
Porcas:q̃ i agris fiũt:ait uarro dici p porrigãt frumtũ
Punici dicuntur non poeni qui a phenice sint oriũdi.
Portun⁹:qui et palęmon:a romanis iter deos colebat
Poenas pẽdere proprie dicit:qui ob delictũ pecuniã
soluit quia penso ęre utebantur.
Pullariam Plautus dixit manum dextram.
Procedẽ dicebãt it dũ p succedere:it dũ p porro cedere
Pertusũ dolium dicitur:cũ uentrem significat.
Pollit pila ludit.
Pelliculatiõez Cato a pellicẽdo dixit.
Pręmiosa pecuniosa.
Pascales oues Cato posuit pro pascuales.
Petreia uocabatur:q̃ põpã p̃cedẽs i coloniis aut mũici
piis imitabatur anum ebriaz ab agri uitio.s. petris
appellatam.
Periculatus sum .Cato est ũsus in dicendo .
Parsi Cato idem dixit pro peperci.
Prędonulos hypocoristicos ides
diminutiue idem Cato posuit p prędonibus
Precem singulariter.
Pulchralibus pro pulchris.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Punitariolas leues pugnas idem tidem ipſe dixit.
Pro ędificatū dī q̄ ex p̄uato loco ꝓceſſit in publicum ſolum.
Prodidiſſe tempus: longius feciſſe.
Pauimēta poenica hoc eſt marmore numidico ſtrata
Prolato ęre apud Enniū ſignificat ſcuto añ ſe ꝓtēto
Priuatę uocabāt ferię ſacroꝝ ꝑp̄orū uelut dies natales
Pudicitię ſignū romę colebat: qđ nefas erat attingi: niſi ab ea: quę ſemel nupſiſſet.
Patrū & matrū pueri tres adhibebāt ī nuptiis: unꝰ q̄ facē p̄ferret ex ſpina alba: q̄ noctu nubebāt: duo q̄ nubentem tenebant.
Prima et ſcd'a diei hora cā omnis ſpōſis tribuebatur
Pronubę adhibentur nuptis: quę ſemel nupſerunt cā auſpitii: ut ſingulare perſeueret matrimonium.
Prętextatis. Nefas erat oſcoeno ꝟbo uti: ideoq; p̄textū
Prodit memorię dat et fallit. Itē ex ĩteriore loco ꝓcedit
Itē pdit: ut Enniꝰ. Nō inſperādo cupidi rē ꝓdē nlla3
Punicū genus libi tñflatū a poenis: id etiā appellabāt probum. quia erat cęteris ſuauiſſimum.
Pro ſignificat in: ut pro roſtris: pro ędę. pro tribunali
Progenerū appellat anus neptis ſuę uirum.
Profanum id: quod non eſt ſanctum. Plautus ſanctū an profanum habeas paruipenditur.
Pro ponitur etiā ꝓ āplificādo ac palā faciēdo ut prodi ꝓuoca. ꝓtrahe. ꝓpelle. alias ꝓ p̄uandi facultate: ut ī ꝓpudio. prohibēdo: q̄ utrūq; abnuit in his eē pudo rem ptātēq;. alias alicđ alio: ut pecūia ꝓ pedio ꝺfule alias. ꝓ admiratiōe: ut ꝓ iupiter. alias pro añ: ut pro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

hostio al's ꝓ ímittere & ꝓ mittere barbā & capillū.
Profundum: quod longe habet fundum.
Profesti dies procul a religione numinis diuini.
Profusus sup modū sūptuosus. Terētiꝰ ꝓfūdat: ꝑdat pereat. nihil ad me attinet. alias abiectus iacens.
Pacuuius profusus gemitu murmuro.
Plaudi appellantur canes: quorū aures languidę sunt ac flaccidę: & latius uidentur patere.
Plantę fęminao learum: quod plana sunt: ut appellātᵗ etiam ex simili plantę nostrorum pedum.
Plancę tabulę planę: ob quam causam & plāci appellantur: qui supermodum pedibus plani sunt.
Plebeiū magistratū nemiuē capę l3: nisi q ex plebe est.
Plutei crates corio crudo ítentę: q̄ solebāt opponi militibus opꝰ faciētibꝰ: & appellabātᵗ militares: nūc etiā tabulę quibꝰ quid pręsepitur eodē noíe significātur
Plebei ędiles dissidente plebe a patribus sunt creati.
Plexa colligata inde perplexa.
Plenur antiqui etiam sine prępositionibus dixerūnt.
Ploxinū capsā dixerunt.
Pax dicta est a pactione.
Penē caudā uocabāt: unde & offā porcinā cū cauda offā penitā dicebant. hinc & peniculos dicimus q bus calciamenta tergūtᵗ: q de caudarū extremitate fiūt
Penis deniq; a pendendo uocata est.
Propius sobrino mihi est consobrini mei filius: & patris mei consobrinus.
Possessio ē usꝰ agri q dā: aut ędificii: ñ ip̄e fūdꝰ: aut ag̃
Portum frequenter maiores pro domo posuerunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Patrocinia appellari cępta ſunt: cum plebs diſtributa eſt inter patres: ut eorum opibus tuta eſſet.

Poſtica linea ī agris diuidendis ab oriente ad occaſum ſpectat.

Pontina tribus apontia urbe eſt dicta.

Papyria tribus a papyrio uocata.

Pupina tribus ab agro pupino.

Popilla tribus a progenitrice traxit uocabulum.

Prorſi limites appellantur in agrorum menſuris: qui ad orientē directi ſunt.

Pugio dictus eſt eo: quod punctim pugnatur

Prębia remedia.

Pręmetium: quod prælibationis cauſa ante p̄mittitur

Protelare longe ꝓpellere: ex greco uidelicet telothi: quod ſignificat longe.

Priuato ſūptu ſe alebant milites. r. poene id tempus. q̄ roma eſt capta a gallis.

Porci effigies inter militaria ſigna quintum locum obtinebat: quia cōfecto bello inter quos pax fieret cęſa porca foedus firmare ſolebant.

Polimenta teſticuli porcorum dicuntur: cum caſtrāt̄ a pollitione ueſtimētorū: quod ſimilit̄ ut illa curāt̄ appellabant ſermonem: q̄ nihil oſcoenitatis habēt

Palatialis flamen ad ſacrificandum ei deę conſtitutuſ erat in cuius tutela palatium eſſe putabant.

Puer qui oſcoene ab aliquo amabat̄ ci⁹: a quo amat⁹ cēt pull⁹ uocabat̄ vnde. q. tabi⁹: cui eburno cognomen erat propter candorem quod eiuſ natis fulmine icta eſſet pull⁹ iouis appellatus eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Publica ſacra: quę pro populo fiebant Priuata quę p ſingulis omnibus familiis appellabant.

Prodit non ſolum in apertum exit ſignificat: ſed etiã porro it.

Portenta ſerũ fieri dicuntur: cũ ſolita raro ſe oſtendũt ut cometę. turbines. baratra ſereno cęlo fcã tõitrua.

Puls potiſſimũ dabatur pullis in auſpitiis: qa ex ea neceſſe erat aliqd decidẽ: qđ tripudiũ faceret. ideſt terripuuium.

Pauire enim ferire eſt: bonum enim augurium cum pulli: per qnos auſpicabantur: comediſſent: p̃ſertĩ ſi eis edentibus aliquid ab ore decidiſſet: Sin autẽ omnino ñ ediſſent arbitrabãtur piculũ imminere

Pedeſtria auſpitia arbitrabant̃. quę dabãtur a uulpe. lupo. ſerpẽte. equo cęteriſq; animalib⁹ q̃drupedib⁹

Piacularia auſpitia appellabant: quę ſacrificantib⁹ triſtia portendebant. cum aut hoſtia ab ara pfugiſſet aut percuſſa mugitum dediſſet: aut in aliam partẽ corporis q̃ oporteret: cecidiſſet.

Peſtifera auſpitia eſſe dicebant: cum cor in extis: aut caput in iocinere non fuiſſet.

Prępetes aues dicuntur: quę ſe ante auſpicantes ferũt nam prępetere dicebant pro anteire.

Pecunia ſacrificiũ fieri dicebatur: cũ fruges fructuſq; offerebantur: quia ex his rebus cõſtat: quam nunc pecuniam dicimus.

Polubrum: pelluuium uas: quod nos peluim uocam⁹

Patres ſenatores ideo appellati ſunt. quia agroꝝ ptes attribuerant tenuioribus ac liberis propriis.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Pecuū. Cato dixit genitiuū pluralē ab eo: quod ē pecu
Procare poſcere ē: unde & proci: & meretrices ꝓcaces
& uerbum procas ideſt poſcis.
Peculiū ſeruoꝝ a pecore dictū: ſicut et pecunia nobiliū
Puelli pueri per diminutionem. Ennius poenis ſolitis
ſacrificare puellos.
Pręciamitatores dicebātur: q flamini diali ideſt ſacer
dotionis antecedebāt clamantes: ut homines ſe ab
opere abſtinerent: quia his opus facientem uidere
irreligioſum erat.
Pedum paſtorale baculum incuruum dictū: quia illo
oues a pedibus comprehenduntur:
Pone graui ſono ponitur pro loci ſignificatione.
Purelautum aqua pura lauatum.
Pura ueſtimenta ſacerdotes ad ſacrificiū abebant. i. ñ
obſita. ñ fulgurita. nō funeſta. non maculā habētia
Proculato prouocato.
Pręfericulum uas ęneum ſine anſa patēs ſummum
uelut peluis: quo ad ſacrificia utebantur.
Patellę uaſa picata parua ſacrificiis faciendis apta.
Pantices frux uentris.
Perimit adimit: tollit: unde & peremptus interfectus
Procinctam claſſem. ideſt paratam ad bellū: et militū
multitudinem diali flamini uidere non licuit.
Poſimurium pontificale pomerium: quaſi ꝓmurū
ideſt proximum muro.
Penus uocabatur locus in ęde ueſte intimus.
Pubes puer: qui iam generare poteſt: is incipit eſſe ab
annis quatuordecim: foemina uiri potēs a duodecī.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Prandicula ientacula.
Prodiguę hostię uocantur: q̄ ɔsumūt̄: unde homines q̄q; luxuriosi ꝓdigi. Petronia nomen amnis in thyberim defluentis.
Penetrale sacrificium dicebatur: quod in interiore ꝑte conficiebatur: unde et penetralia cuiusq; dicūtur: et penes nos: quod in potestate nostra est.
Puri. probi. sui auri dicebat̄ in manumissione sacroꝝ causa ex quib⁹ puri significat: quod in usu spurco non fuerit. probi: quod recte excoctum purgatūq; fuerit sui. quod alienū non fuerit.
Pacionem antiqui dicebant: quā nūc dicim⁹ pactionē unde & pacisci adhuc & paceo in usu remansere.
Pateram proplouere proplouerēt cū dicerent: significabant pertusam esse. Pastillū in sacris libi gen⁹ rotundi.
Paludati armati ornati: omnia enī militaria ornamēta paludamenta dicebant.
Prox bona uox: ut ęstimo quasi proba uox.
Penates alii uolunt: ut habeant nominatiuū singularē penas alii penatis.
Proculiunt promittunt.
Profestū diem dicebant: qui festus non erat.
Profanū dicit̄ qd̄: fani religione non tenetur.
Procubitores dicūt̄: qui noctu custodię causa ante castra excubant: cum castra hostiū in ꝓpinquo sunt.
Properam celerem strenuamq; significat.
Pręcidere antecidere idest ante immolare.
Pube pręsēte est populo pręsente: ab his: qui puberes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſunt omnem populum ſignificans.
Priueras mulieres priuatas.
Promellere litem promouere.
Purime tetinero: puriſſime tenuero.
Priſtina uelut priuſtina dictum eſt.
Preſagitio dicta: quod p̄ſagire eſt acute ſentire: unde ſagę dictę anus: quę multa ſciunt: & ſagaces canes qui ferarum cubilia preſentiunt.

QVIRINALIS porta dicta: ſiue qđ ea in collem quirinalem itur: ſeu quod ꝓxime eam ē quirini ſacellum. quirinalia dies quo quirino fiebant ſacra eadē & ſtultorū ferię ſunt appellata.
Quirinalis collis dictus eſt: quia in eū cōmigrarūt ſabini a curib⁹ ueniētes: quanuis alii a templo quirini dictum putent.
Quiritium foſſę dictę: quod eas ancus martius: cum urbem circundedit: quiritium opera fecit.
Quiſpiam ſignificat aliquem: ſed unde ſequens pars eius uſurpari coeperit inueniri non poteſt.
Quinquatrus feſtiuus dies dict⁹ quod poſt diē qntū iduū celebraretur: ut triatrus. & ſexatrus. & ſeptē/atrus & decēatrus.
Quinquertium greci uocant pentatblon quo dic qnq; genera artium ludo exercebāt̄: ipſos quoq; atbletas liuius quinquertiones appellat.
Quiſquilię putant̄ dici: quicquid ex arboribus minutis ſurculoru; foliorumq; cudit: uelut quicqd cadit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Quintipor ſeruile nomen frequens aput antiquos a prēnōie dñi dictū: ut marcipor. ſ. a qnto et. marco

Quippe ſignificat qiud ni.

Quia nam pro quare & cur ponitur. Ennius. quia nā dictis ueſtris ſententia flexa eſt.

Quietalis dicebatur ab antiquis orcbus.

Quintia prata: tñſtyberim a quintio ciuen to: cuius fuerant dicta.

Quintana appellatur porta in caſtris poſt prętorium ubi rerum utenſilium forum ſit.

Querqueram frigidam cuȝ tremore a gręco certum eſt dici: vñ & carcer. Lucilius. iactans me ut febris querquera. & alibi querquera cōſequitur capitiſqȝ dolores. Plautus is meierat bilis querqueratus.

Quercus dicitur: quod id genꝰ arboris graue ſit ac durum: tum etiam in ingentem cuadat āplitudinem. querquerā enȝ grauem & magnā qdā putāt dici.

Quadruplatores dicebātur: qui eo quęſtu utebantur ut eas res perſequerentur: quarum ex legibus quadrupli erat. actio

Quando berus comitiauit fas: in faſtis notari ſolet: et hoc uidetur ſignificare: quando rex ſacrificulus diuinis rebus perfectis in comitium uenit.

Quando ſtercus delatum fas: eodem modo in faſtis notatur dies: quo ſtercus purgatur ab ędeueſtę.

Quando cum graui uoce pronuntiatur: ſignificat: qdꝰ quoniam: & eſt coniūctio. quando acuto accentu ē temporis aduerbium.

Quatrurbem athenas actius appellauit: qdꝰ ex q̄tuor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

urbibus in unā illam ciuitatem se homines ɔtulere.
Quęso significat id:quod rogo.quęsere tamē Enni⁹ pro quęrere posuit.
Quadrantal uocabant autiqni amphoram:quod uas pedis quadrati octo & q̄draginta sextarios capiat. Plautus.annus hęc sitit. quantillum sitit: modica ē capit quadrantali.
Quaxare ranę dicunrur:cum uocem mittunt.
Quartarios appellabant muliones mercenarios: qđ quartam partem capiebant quęstus.
Quatenus significat qua: ut hacten⁹ hac fine:quatin⁹ uero quoniam:sed antiqui quatenos dicebant.
Quande pro quando dicebant antiqui.
Quam mox significat quaʒ cito: sed si per se ponas mox:significat postea:uel paulo post.
Quatere suspensum: & uicinum rei alicui⁹ mortuū significat ut interdum concutere:cū & id ipsum uerbum cōcutere & quatere sit compositum quassare autem est sępe quatere.
Querquetulanę dicebantur nymphę.querqueto uirescenti pręsidentes.
Querquetularia porta romę dicta:quod querquetum intra muros urbis iuxta se habuerit.
Quoniaʒ significat non solum id:quod quia:sed etiaʒ id:quod post quam:hac de causa:quod gręcum epi utriusqʒ significationem optinet
Quod significat aliqd pręt' q̄ quod in usu fere est & gręci dicunt hoti.
Quinqʒ genera signorum obseruant augures ex cęlo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ex auibus ex tripudiis.ex quadrupedibus.ex diris.

RVFVLI appellabantur tribuni militum a conſule facti:non a populo: de quorum iure:quod rutilius rufus legem tulerit: rufuli ac poſt rutili ſunt uocati.

Runa genus tęli ſignificat; Ennius runata recedit.i. pręliata.

Ructare non ructari dicendū eſt flacc9. Videte alios ructare ac reſpuere pulcherrima ſuper uia: Cicero tamen ructaretur dixit.

Reſperſum uinum dixerunt: quia uino ſepulchrum ſpargebatur.

Rubid9 apud plautum. panis uocat̃ parū coct9 item ſcortęę ampullę rugoſę rubidę dici ſolent

Romana porta apud romam a ſabinis appellata eſt quod per eam proximus eis aditus eſſet.

Rutabulum a proruendo igne uocatū : quo panes coquantur:Inuenitur tamen poſitū & ꝑ uirili mēbro

Rutiliū rufum ſignificat: cuius coloris ſtudioſe etiaꝫ antiquę mulieres fuerunt:unde & rutilię dictę ſunt

Rutrum dictum quod eobarena eruitur.

Rotundam faciebāt ędem ueſtę : ad pilę ſimilitudinē quod eandem credebant terram eſſe .

Rupitia damnum dederit ſignificat.

Rudus uel raudus cum dicitur: res rudis & ĩperfecta ſignificatur. hominem quoq; ĩperitū rudē uocam9

Rudentes reſtes nauticę:& aſini eū uocem mittunt.

Ruſpari eſt crebro quęrere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Ruſtica uinalia quartodecimo kalendas ſeptembris celebrabāt: quo die p̄mū in urbē uinū deferebant.

R. pro .S. littera ſaepe antiqui poſuerunt: ut maioſibus melioſibus laſibus.feſis pro maioribus. melioribus.laribus feris.

Rorarios milites uocabant: qui leui armatura primi prelium cōmittebāt:q̄ ut ante imbrem fere rorare ſolet:ſic illi:ante grauem armaturam quod prodibant:rorarii dicti

Robum rubro colore:& quaſi rufo ſignificari:ut bouem quoq; ruſtici appellant:manifeſtum eſt: unde & materia: quę plurimas uenas eius coloris habet: dicta eſt robur:hinc & homines ualētes & boni coloris robuſti.robuſ quoq; in carcere dicitur is locus qui quo precipitatur maleficiorum genus:qđ ātē areis robuſteis includebatur.

Robigalia dies feſtus ſeptimo kalendas maias: quo robigo deo ſuo:quem putabāt rubiginem auertere ſacrificabant.

Rorarum uinum quod rorarijs dabatur.

Rogario eſt cum populus conſulitur de uno plurib9 ue hominibus: quod nō ad omnes pertineat: & de una pluribuſq; rebus:de quibus omnibus ſantiat̃: nā qđ in oēs hoīes reſq; popul9 ſciuit lex appellat̃

Romulus ac remus a uirtute.i.robore appellati ſunt.

Romam romulus de ſuo nomine appellauit:ſed ideo Romā non romulam:ut ampliori uocabuli ſignificatu proſperiora patrię ſuę nominaretur.

Romula tribus dicta: quod ex eo agro cenſebantur:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quem Romulus ceperat ex uenientibus.
Rumex genus teli ſimile ſpari gallici.
Rumitant rumigerant. Neuius ſimul alius aliũde rumitant inter ſeſe.
Ruminalis dicta eſt ficus: qđ ſub ea arbor lupa mãmam dedit remo & Romulo: māma autem rumis dicitur: unde & ruſtici appellant bedos ſubrumos: qui adhuc ſub māmis habentur.
Rumen eſt pars colli: qua eſca deuoratur: unde rumare dicebatur: quod nunc ruminare.
Rumentum abruptio.
Regiũ appellatur id municipiũ: quod in freto ſiciliæ eſt quoniam id ab rumpendo dictum eſt.
Redibitur tum id proprie dicitur: quod redditum eſt íprobatumq;: & qui dedit: rurſus coactꝰ eſt habere id quod ante habuit.
Rediuia ſiue rediuium dicit: cum circa ungues cutis ſe ſoluit: quia dure eſt ſoluere.
Redboſtire eſt gratiã referre: nã et boſtire pro æquare poſuerunt.
Rediuiuum eſt ex uenuſto renouatum.
Reus dictus a re: quam promiſit ac debet: reus ſtipulando eſt ideſt qui ſtipulatur: reus promittendo eſt qui ſuo nomine alteri quid pro altero promiſit.
Ritus mos uel conſuetudo rite autem ſignificat bene ac recte.
Retractare eſt rurſus tractare.
Rabidus a rabie: qui morbus caninus eſt.
Raui coloris appellãt q. ſũt int' flauos & cæſios: quos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Plautus appellat rauiſtellos. Quis inquit hęc mu
lier & ille rauiſtellus:qui uenit.
Rates uocāt ligna colligata: quę ꝑ aquā agūtur: quo
uocabulo interdum etiam naues ſignificantur.
Rabula dr̄ ī mlt̄is ītēt⁹ negotiis paratuſq; ad radēdū
q̄d auferēdūq;: uel q̄ ē in negotiis agēdis acrior q̄ſi
rabioſus.
Rodaſculana porta appellata : quod rudis & īpolita
ſit relicta uel raudo ideſt ęre iuncta.
Raſores fidicines dicti:q̄ uidēt̄ chordas ictu radere .
Ratitum quadrantem dictum putant:qd̄ in eo & tri
ente ratis fuerit effigies.ut nauis in aſſe.
Rauiū dicebāt ꝓ raucitate: unde & ꝟbuꝫ rauio rauias .
Ratus ſū ſignificat put o:item ratus cert⁹ ac firmus
Rauilię a rauis ocul̄: quēadmodum a cęſijs cęſulę ſic
appellatę.
Ratumēna porta a noīe cuiuſdā aurigę ſic appellata .
Reciperacia eſt.cū īter ciuitates peregrinas lex cōuenit
ut res priuatę reddantur ſingulis reciperenturq;.
Reciprocare pro ultro citroq; poſcē :uſi ſūt ātiq̄ q̄ ꝓ
care ē poſcē;unde equę gremiis ſb̄lectare ac figere.
Recellere reclinare:excellere in altum extollere.
Reciniū oē ueſtimētū quadratū:unde reciniati mimi
Ricę & riculę uocant̄ parua ricinia:ut paiolla ad uſū
capitis facta.
Rectę appellant̄ ueſtimenta uirilia. quę aſtātibus in
altitudinem texuntur.
Rienes antiqui uocabant nefrundines. quia gręci eos
nefrus renes dicūt.Plautus glaber eat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

tanquam rien.
Refriua dicebant: quę ex ſegete cauſa auſpitii domũ ad ſacrificium referebant.
Remeare redire: ut cõmeare ultro citroq; ire: vñ cõmeat⁹ dari dr̃. ideſt tẽpus quo ire & redire qs poſſit.
Remeligenes & remorę a morando dcẽ. Plaut⁹. quid illę nunc tã diuti⁹ remorant̃ remeligenes. & Lucili⁹ quę nam uox ex te reſonans meo g̃du remorã fecit.
Remurinus ager dict⁹: quia poſſeſſus eſt a remo: & habitatio remiremona. ſed & loc⁹ in ſũmo auẽtino remoria dicitur ubi. Remus de urbe condenda fuerat auſpicatus.
Remores aues ĩ auſpitio dicũt̃ q̃ actuꝝ aliqd remorari compellunt.
Rimari eſt ualde quęrere. ut in rimis quoq;.
Remillum dicitur quaſi repandum.
Remorbeſcat in morbum recidat.
Refutare redarguere ɔpoſitũ a fãdo ꝟſa. a. littera in. u
Renanciſcit̃ ſignificat rep̃henderit: unde adhuc nos dicimus nanciſcitur. & nactus ideſt adeptus.
Reor exiſtimo. & quęcunq; ab eo declinantur.
Remulco eſt: cũ ſcaphę remis nauis magna trahit̃.
Rigidũ & p̃termodũ frigidũ ſignificat & durum.
Regifugiũ ſacꝝ dicebant. q̃ die rex tarquinius fugẽit e Roma
Regia domus. ubi rex habitat.
Regieſcit apud Plautum ſignificat creſcit.
Reapſe ẽ re ipſa. Pacuui⁹ ſi nõ eſt ĩg̃tũ reapſe qd̃ feci.
Repotia poſtridie nuptias apud nouũ maritũ cęnat̃ quia quaſi reficitur potatio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Repagula ſunt: quę patefaciendi gratia ita fingũtur ut contrario pangantur hęc & repages dicũtur.
Repudium. quod fit ob rem pudendam appellatum
Repedare recedere.
Repaſtinari ager is dicit᷑: cuius natũ fodiẽdo mutat᷑
Reluere ſoluere repignerare.
Reſignare antiqui dicebant pro reſcribere: ut adhuc ſubſignare dicimus pro ſubſcribere.
Reſidiare ſępe reſilere.
Riſtĩbil᷑ ager fit: q̃ biẽnio ꝯtinuo ſerit᷑ farreo ſpico. i. ariſtato: qđ᷑ ne fiat: ſolent: q̃ p̃dia locant: excipere.
Reſes ignauus: quia reſidet.
Reſecrare ſoluẽ: religiõe utiq; eũ reus populũ comitiis orauerat p̃ deos: ut eo piculo liberaret᷑: iubeat magiſtrat⁹ eũ r̃ſecrare: Plautus reſacroq; mr̃: qđ᷑ dudum obſecraueram.
Res ꝯperẽdinata ſignificat iudiciũ ĩ diẽ t᷑tiũ ꝯſtitutũ
Raua uox rauca & paꝝ liq̃da ꝓxime canũ latratũ ſonãs: vñ etiã cauſidic⁹ pugnaciter loquens rauilla.
Roſea in campo reatino camp⁹ appellat᷑: quod in eo arua rore humida ſemper ſeruntur.
Rediculi fanũ eẍ portã capena fuit: q̃ accedẽs ad urbẽ ãnibal ex eo loco redierit quibuſdaꝫ perterrit⁹ uiſis
Referari a ſera dictum eſt.
Ridiculus qui in rebus turpibus ridet.
Remant repetant. Ennius riuos campoſq; remant.
Retricib⁹ eumã. cato aquam eo noĩe ſigĩficat q̃ horti irrigantur.
Receptícius ſeruus eſt: qui ob uitiũ redibetur.
Rogat ẽ conſulit p̃p̃m: p̃petit ab eo ut id ſiſcat: qđ᷑ ferat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Reſtat Ennius poſuit pro diſtat.
Ruri eē ñ rure dicēdū ē:teſtis eſt Terēti⁹:cū ait ruri ſe continebat.
Rętiario pugnāti adūſ⁹ myrmillonē cātat᷑:ñ te peto: piſcē peto qd me fug⁹ galle.q; myrmillōicū gen⁹ ar maturę gallicū ē:ipſiq; myrmillōes añ galli appel labāt᷑:ī q̄ galeis piſcī effigies ierat: qđ ge⁹ pugnę iſtitutū ē a pittaco uno ex ſeptē ſapiētib⁹: q adūſ⁹ pbrittonē dimicatur⁹ ꝓpt᷑ ꝯtrouerſias finiū q̄ erāt inter atticos & mitylenęos Ręti occultato ípediuit pbrionem.
Reſignatū ęs dicitur militi·cū ob delictū aliqđ iuſſu tribuni militū:ne ſtipendiū ei det᷑:ī tabulas refert᷑ ſignare enim dicebant pro ſcribere.
Rituales noīant᷑ ethruſcoꝝ libri:ī q̄bus ſęptū ē q̄ ritu urbes ꝯdāt:arę ędeſq; ſacrēt᷑:curię: trib⁹ et centurię diſtribuantur
Redinunt redeūt.
Regium eſt:quod eſt aut fuit regis.
Regale eſt dignū rege.
Req; eapſe re ipſa.
Recipie recipiam.
Redemptitauere:ut domitauere.
Repulſior Cato dixit comparatiue a repulſo.
Ratiſſima quoq; ab his: quę dicim⁹ rata.vñ etiā rōes dictę
Rapi ſiī᷑ uirgo ex gremio mrīs:aut ſi ea ñ ē ex ꝓxima neceſſitudīe: cū ad uiꝝ tdit᷑:qđ uidelicet ea res feliciter Romulo ceſſit.
Rapi ſolet fax:qua prędlucente noua nupta deducta ē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ab utriuſq; amicis:ne aut uxor eaꝫ ſub lecto uiri ea nocte ponat: aut uir in ſepulchro cõburendã curet quo utroq; mors ꝓpinq̃ alterutrius captari putat᷑.

Recept⁹ mos ẽ:quẽ ſua ſpõte ciuitas alienũ adſciuit.

Regalia exta appellabant: q̃ petentibus inſperarũ pol licebantur honorem humiliorib⁹ hereditates:filio familię dominationem.

Roſii appellabãt᷑ ĩ oĩb⁹ perfecti: qđ Roſius qdã pfe ctus unuſ in arte ſua ideſt comoedia iudicatus ſit.

Rica eſt ueſtimentũ quadratuꝫ fimbriatũ purpureũ quo flaminicę pro palliolo utebãtur. Alii dicũt:qđ ex lana fiat ſuccida alba qđ ꝺficiũt uirgies ĩgenuę patrimę matrimę ciues:& inficiatur ceruleo colore

Repertum dicitur:quaſi repartum & reparatum.

Rictus rixę rixioſę ringitur dici uidentur:quia ĩ diuer ſum rũpantur:contrariaq; ſint recto:quod uocabu lum dictum uidetur a regendo.

SVSQVE deq; ſignificat plus minuſue Soniuio ſonanti.

Suppũ ãtiq dicebãt:ꝙ nũc ſupinũ dicimus

Seruilius lacus Romę a conditore uocat⁹

Sonticum iuſtum.Nęuius ſonticam eſſe oportet cau ſam:quam obrem perdas mulierem.

Sacra uia in urbe Roma appellat᷑:quod in ea foedus ictum ſit inter Romulum ac Tarium.

Sollitauralia boſtiarum trium diuerſi generis ĩmola tionem ſignificat tauri.arietis.uerris. qũod omnes ſolidi integriq; ſunt corporis. ſolum enim lingua oſcoꝝ ſignificat totuꝫ & ſolidũ vñ tęla q̃dã ſollifer rea uocãt᷑ tota ferrea:& homo bõaꝝ artiũ ſollers:&

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quę nulla parte laxata cauaq; ſolida nominātur.
Secordiā q dā ꝑ ignauia poſuerūt: Cato ꝑ ſtulticia po
ſuit:cōpoſitū autē uidet᷑ ex ſi:quod eſt ſine et corde
Semis. ſemodi⁹.ſemūcia ex greco trahūt᷑:ſicut et alia
nō nulla:quę .s. litteram ꝑ aſpiratione eorū habēt
ut hepta:ſeptē. ſilua:ſic iſta ab eo:quod illi
dicunt declinata ſunt.
Superuacaneum ſuperuacuum.
Serufertarios dicebāt:q q̄dā ſacrificia ad arbores fulgo
ritas faciebāt:a ferto ſcilicet quodā ſacrifici genere.
Silicernium erat genus farciminis:quo flętu familia
purgabatur dictum autem ſilicernium:quia cuius
nomine ea res inſtituebatur: is iam ſilētiū cerneret
Cecilius:credidi ſilicerniū eius me eſſe eſurum.
Sudum.ſiccum:quaſi ſeudum.ideſt ſine udo.
Securus ſine cura.
Subleſta īfirma & teuuia.Plaut⁹ grauior patūptas fit
fides ſubleſtior.i.infirmior: idē ait uinu; ſ̄bleſtiſſi-
mum. quia infirmos faciat uel corpore uel animo.
Secus aliter:haud ſecus nō aliter.
Stipē eē nūmū ſignatu;:teſtimonio ē:& id:qđ dat᷑ in
ſtipēdiū militi:et cū ſpōdet᷑ pecuīa:qđ ſtipulari dr.
Sobrin⁹ eſt patris mei cōſobrini filius & matris męę
cōſobrinę filius.
Sororiare māmę dicūt᷑ puellaę cū p̄mū tūmeſcūt ut.
Suregit & ſortus pro ſurrexit:& quaſi poſſit fieri ſur
rectus:frequenter poſuit Liuius.
Sors & patrimoniū ſignificat: unde cōſortes dicimus
& dei reſponſum: & quod cuiq; accidit ī ſortiēdo .

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Soracum est quo ornamenta portantur scęnicorum.
Sobrium uicum Romę dictum putant: uel quod in eo tabna nulla fuerit: uel ꝙ in eo mercurio lacte ñ uino supplicabatur.
Sons nocens. insons innocens.
Sodales dicti: quod una sederēt: & essent: uel quod ex suo datis uesci soliti sunt: uel qnod inter se inuicem sua darent: quod utile esset.
Sodes: si audes: ut sis pro si uis: & illico pro in loco. Terentius in andria: dic sodes: qs heri chrysidē habuit.
Surum dicebant: ex quo ꝑ diminutiōeꝫ fit surculꝰ. Enniꝰ unus surus surum ferret: tamen defēdere possēt
Surremit sumpsit. uiqꝫ manu surremit hastam.
Surrempsit. sustulerit.
Sūmussi murmuratores. Nęuiꝰ odi īquit sūmussos: proinde aperte dice: quid sit. Terentiꝰ. mussare pro tacere posuit: cū ait sile cela. occulta. tege. tace. mussa
Sum pro cum usus est Ennius.
Sollon osce dicitur id: quod nos totum uocamꝰ. Liuiꝰ Solliferreū genꝰ tęli. i. totū ferreū: sollers etiā ī omni re prudēs: & solēne. quod omnibꝰ ānis p̄stare debꝫ
Sola sedilia: in quibꝰ singuli tātū possūt sedere. ideoqꝫ soliar sternere dicuntur: qui sellisternium habent & solaria uocāt̃ babylonica. in quibus eadeꝫ sternūt̃
Solum terram dicunt.
Solea uel ea dicitur: quę solo pedibus subiicitur. uel genus piscis. ul' materia robustea. super quam paries craticius extruitur.
Solox lana crassa: uel pecus lana cōtextum Titinnius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

lana ſoloci ad purpuram data:& Lucili⁹.paſcali pe
core ac montano hirco atq; ſoloce.

Sos pro eos antiqui dicebant:ut .Enni⁹ conſtitit inde
loci propter ſos deas dearũ. Sos interdum ꝓ ſuos
ponebant per datiuu3 caſũ idẽ. Enni⁹ effert: poſtq̃
lumina ſis oculis pro ſuis.

Sultis ſi uultis. Plaut⁹ ſequimini me ac ſultis:& Ca
to audite ſultis milites.

Solatum morbi genus.

Solipugna genus boſtiolę maleficę:quod ſit acri⁹ cõ
tatiuſq; feruore ſolis:unde etiam nomen traxit.

Soſpes ſaluus.Enni⁹ tñ ſoſpitem pro ſuatore poſuit.

Soſpitare bona ſpe afficere:aut bonã ſpem nõ fallere

Succotrilla uox tenuis & alta. Titinnius foemina fa
bula ſuccotrilla uocula.

Succingulum balteum.

Sucerda ſtercus ſuillum. Titinnius. quid habes: niſi
unam arcam ſine claui eo condis ſucerdas.

Sciſcito.ſententiam dico.

Succidania boſtia dicebatur:quę ſecũdo loco cędebat̃
ſcilicet ſic appellata eſt a ſuccedendo.

Suggillatum dicitur ex greco:quod ea pars. quę ſub
collo eſt ab eis dicitur.

Sycophãtas appellatos hac de cã dicũt̃ atticos quõda3
iuuenes ſolitos aiũt ĩ hortos irrũpẽ ficoſq; deligẽ :
quam ob cauſam lege eſt conſtitutum: ut qui id fe
ciſſet capita trũcaret̃ ;quam poenam:qui pſeq̃rẽt̃
ob paruula detrimenta ſycophantas appellatos.

Solcus dictus a gręco:qui abilis appellat̃

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Suaſum color appellatus: q fit ex ſtillicidio fumoſo ĩ ueſtimento albo. Plautus ſuaſo infeciſti ꝓpudioſa pallulam: ſunt qui omnem colorem ſuaſum uelint appellare: quod quaſi pſuadentur in alium ex albo tranſire.

Supereſcit ſuperit. Ennius dum quidem unus homo Romę ſupereſcit.

Subiugum mitti dicuntur hoſtes: cum duobus haſtis in terra defixis: tertiaq; ſupligata inermes ſub eas cogũtur tranſire.

Subices Ennius pro ſubiectis poſuit.

Supereſtites antiquitus appellati ſunt teſtes.

Superuaganea dicebatur ab auguribus auis: quę ex ſũmo cacumine uocem emiſiſſet: dicta ita: q a ſuper omnia uagatur aut canit.

Supercilia in Iunonis tutela eẽ putabãt: quod his ꝓtegãtur oculi: per quos luce fruimur: quã tribuere putabant iunonem unde & lucina dicta eſt.

Supernati dicuntur: qb⁹ ſęmina ſunt ſucciſa in modũ ſuillorum pernarum. Ennius bis pernas ſuccidit iniqua ſuperuia poeni.

Supremũ modo ſignificat ſũmuꝫ: modo extremum modo maximum.

Subſillos dicebãt q̃dam lamellę ſacrificiis neceſſarię.

Sororium tigillum appellabatur locus ſacer ĩ honore iunonis: quem: Horatius quidam ſtatuerat cauſa ſororis a ſe interfectę ob ſuam expiationem.

ſubſtillum tempus ante pluuiã poene & p⁹ pluuiã nõ per ſiccuꝫ: qđ iam ſtillaret aut nondum deſiſſet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Subſcudes appellantur tabellę:quibus tabulę inter ſe ꝯfigũtur quia quo immittunt̃ ſucciditur.Pacuui⁹ nec ulla ſubſcus probibet compagem.

Sub corona uęnundari dicuntur captiui:quia uerecũ / dabãt̃ coronati Cato ut populus poti⁹ ob rẽ bñ geſtã ſupplicatũ eat:q; re male geſta coronat⁹ ueneat

Sublimen eſt in altitudinem elatum id autem dicitur a limine ſuperiore:quia ſuper nos eſt

Succenturiare ẽ explendę centurię gratia ſupplere.Cęcilius.nunc meę malitię aſtutia op⁹ eſt ſuccenturia

Subromari dicuntur będi: cũ ad mãmã admouẽt̃: q; ea; rumis uocat̃.uł q; rumine trabũt lac ſuggẽtes

Subulo tuſce tibicen dicitur.

Subura regio Romę a pago ſuccuſane uocabulũ traxit quod ei uicinum fuit.

Subuerbuſtam:uerubus uſtam ſignificat.

Soboles ab oleſcendo ideſt creſcendo dictę ut adoleſcentes:& adultę & indoles Lucreti⁹ ſiue uirũ ſoboles:ſiue eſt muliebris origo.

Subucula eſt genus libi:dicit̃ & alica:ex oleo:& melle & genus ueſtimenti. Sub uos placo ſupplico.

Suffiſcus.folliculus teſtiu; arietinorum : quo utebãt̃ pro marſupio. a fiſci ſimilitudine dictus.

Subact⁹ mõ ſignificat mollitus:mõ uict⁹:mõ opulſ⁹ ut cũ dicim⁹ pec⁹ ſub arbore ſubactũ: mõ coact⁹.

Supplicia ueteres q̃dã ſacrificia a ſupplicãdo uocabãt.

Sufes.conſul lingua poenorum:calidi⁹.ſenat⁹.inquit. cenſuit referentibus ſufetis.

Subuitẽ haſtas iacẽ dicit̃ ueles:cũ eas ſub manu ſurſũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

mittit. Lucilius. ut ueles bonꝰ ſubuitem: q ſũmiſit haſtas: ueles autem uelitis facit.

Sub uitem prẽliari dicuntur milites: cũ ſub uinea militari pugnant. Lucilius. neq; prodire in altum. ꝑliari procul ſub uite.

Sub uineam iacere dicũtur milites: cũ aſtantibus cẽturionibus iacere coguntur ſudes.

Suparum ueſtimentũ puellare lineu3: qđ & ſubula. i. camyſia dr̃. Affraniꝰ puella ñ ſũ ſuparo ſi iduta ſũ

Sipat iacit: unde diſſipat diſiicit: & obſtipat obiicit. & inſapit hoc eſt inicit.

Sutelę doloſę aſtutię a ſimilitudine ſuentium dictę.

Suſpectus & a ſuſpicor uenit & a ſuſpicio.

Suopte ſuo ipſius: ut meopte meo ipſius: tuopte tuo ipſius: es genera librorum erant di coniuncto4 ſimilia q ꝺtinẽt̃ ĩ tñ ſuerſu3 ecta panicula

Struitiones dicebant omnium rerum inſtructiones.

Struere antiqui dicebant pro augere: vñ induſtria.

Stropus quod grẽce ſtrophion dicitur pro inſigni ponebat̃ ĩ capitibꝰ ſacerdotũ: alii id corona3 eſſe dixerũt.

Struteum membrũ uirile a ſalacitate aſſeris: q grẽce dicitur animus pre appellat̃ renam appellabant dabatur dicere oſo hominis boni a numero ſignificatur alterum tertiu3 quę uenturum ſimilis commodi: uelut trena3 ꝑpo ſita. ſ. littera: ut antiquis frequens uſus erat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Strebl'a lĩgua ꝟboꝝ appellabãt ꝑteſ carniũ ſacꝛficataꝝ
Stlata genus nauigii latũ magis q̃ altum & a latitudi
ne ſic appellatuꝫ: ſed ea conſuetudine quo ſtlocum
prolocum & ſtlitem pro litem dicebant.
Stlembus.grauis.tardus.ſicut lucilius pedibus ſtlẽbũ
dixit equum pigrum & tardum.
Stipatores corporis cuſtodes: quos antiqui latrones
uocabant:ſtipati enĩ ferro circundant corpora regũ
Stipes fuſtis terrę defixus.
Stritauum antiqui dicebant pro tritauo.
Strigores denſarum uirium homines.
Stigę appellantur ordines rerũ inter ſe cõiunctę colo
catorum.a ſtringendo dictę.
Status dies uocatur iudicii cauſa conſtitutus.
Satyra & genus cibi dicitur ex uariis rebus conditum
& lex multis aliis cõferta legib⁹:& genus carminiſ
ubi de multis rebus diſputatur.
Statę martis ſimulacrum in foro colebatur.
Stalagmium genus in aurium: Cęcilius. exaure eius
ſtalagmium domi habeo.
Stolidus ſtultus.
Stuprum pro turpitudine antiqui diexrunt:unde eſt ĩ
carmine:foede ſtupre quę caſtigor quottidie.
Stura flumen in agro laurenti eſt.
Steriliam ſterilem.
Stultorũ ferię appellabantur quirinalia: quod eo die
ſacrificãt hi: qui ſolenni die aut nõ potuerunt rem
diuinam facere aut ignorauerunt.
Sanqualis auis:quę oſſifraga dicitur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Sacrima appellabāt.mustū qd̄ libero sacrificabant ꝓ uineis & uasis & ipso uino conseruādis:sicut p̄me tiū de spicis:q̄s p̄mū messuissēt: sacrificabāt cereri

Sacrificulus rex appellatus est:qui ea sacra:quę reges facere assueuerant:fecisset.

Sacella dicuntur loca diis sacrata sine tecto.

Sacrosanctum dicebat̄:quod iureiurando int̄posito erat īstitutū:ut si q̄s uiolasset:morte ponas pēderet

Sacratę leges dicebantur: quibus sancitum erat:ut si q̄s aduersū eas fecisset:sacer alicui deorum esset cū familia pecuniaq;.

Seclusa sacra dicebāt:q̄ greci misteria appellāt

Scęna siue sacena dolabra pontificalis.

Sarissa hasta macedonica.

Sacer mons trans anienem fluuium ultra tertiū miliarium appellatur.quia ioui fuerat consecratus.

Sacerani appellati sunt reate orti:qui ex septimontio ligures siculos quę exegerunt :dicti sacerani:quod uere sacro sint nati.

Sagmina dicebāt herbas uerbenas:quia ex loco sācto arcebantur legatis proficiscentibus ad foedus faciēdū bellumq; indicendum:uel a santiendo idest ɔfirmando. Nęuius scabos atque uerbenas sagmina sumpserunt.

Sagaces appellantur sollertis acuminis:ut etiaꝫ canes indagatores sagaces sunt appellati.

Saga quoq; dicitur mulier perita sacrorum: & uir sapiens producta prima syllaba propter ābiguitateꝫ euitandam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Sarpa uineta pũtata ideſt pura facta: unde & uirgulę abſciſſę ſarmẽta: ſarpẽ enĩ ãtiq̃ p purgare põebãt.
Sarte ponebant pro integre: ob quam cauſam opera publica: quę locant᷑ ut integra preſtent᷑ ſarta tecta locantur: & enim ſarcire eſt integrũ facere.
Sarra epiros inſula.
Sardare intelligere. Nęuius. quod bruti nec ſatis ſardare queunt.
Sarcito damnum ſoluito.
Sargus piſcis genus in mari ęgyptio.
Sateurnus ſaturnus.
Sas ſuas. Ennius uirgines nã ſibi qſq; domi roman⁹ habet ſas.
Sam eã id ẽ. Ennius. ne q̃ſquã philoſophia in ſomnis uidit priuſquã ſam diſcere cępit.
Sapſa ipſa. idem Ennius. Quo res ſapſa ſeſe oſtendat
Scęua res dicitur mala quaſi ſiniſtra: enim gręce ſiniſtrum dicitur.
Saperda genus peſſimi piſcis.
Sãdaraca gen⁹ coloris. Nęui⁹. merula ſãdaracino ore.
Sambuca organi genus: a quo ſambiciſtrię dicuntur machina quoq; qua urbs expugnatur: ſimiliter uocatur. Nã ut in organo chordę: ſic in machina intẽduntur funes.
Samnites ab baſtis appellati ſunt: quas greci appellant: bas enim ferre aſſueti erant: ſiue a colle ſãnio: ubi ex ſabinis aduentantes conſederunt.
Salaria uia romę eſt appellata: q̃ per eam ſabini ſal a mari deferebant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Salaciam dicebant deam aquę: quam putabant ſalū ciere: hoc ē mare mouere: unde Ouidius nymphęq; ſalaces: quo uocabulo poetę pro aqua uſi ſunt. Pacuuius. hinc ſęuiciam fallacię fugimus.

Salutaris porta appellata ē ab ęde ſalutis: qūę ei proxima fuit.

Spōdē putat dictū: qđ ſpōte ſua. i. uolūtate ꝓmittat.

Salentini a ſalo ſunt appellati.

Sęculares ludi apud romanos poſt cētū annos fiebāt quia ſęculum centum annos extēdi exiſtimabant.

Scutylū tenue & macrū & i q̄ tātū exiſt pellicula cernit

Squalidum incultum & ſordidum: quod proxime ſimilitudinem habet ſquamę piſcium ſic appellatū

Squaroſi ab eadem ſquamarū ſimilitudine dicti: q̄rū cutis exurgit ob aſſiduam illuuiem. Lucilius. uaronum ac rapicū ſquaroſa incondita roſtra

Schoeniculę appellātur meretrices propter uſum unguenti ſchoeni: quod eſt peſſimi generis

Scorta appellātur meretices quia ut pelliculę ſbigātur omnia nanq; ex pellibus facta ſcorta appellantur

Scortes. i. pelles teſtium arietinoꝝ ab eiſdē pellib⁹ dcī

Scandulaca genus herbę frugibus inimica: quod eas uelut hedera implicando necat.

Scatenſula locus. ubi argentū effoditur in macedonia dictus a fodiendo ſcaptin nāq; grece fodere dicitur. Lucreti⁹: quales expiret ſcaptenſula ſubter odores

Spara minimi generis iacula a ſpargendo dicta. Lucretius Tuꝫ ſpara tū murices portāt tragula porro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Spira dicitur & baſis columnę unius thori aut duorū & genus piſtorii operis: & funis nauticus in orbem conuolutus ab eadem omnes ſimilitudine Ennius uero hominum ſimilitudinē ſpiram uocauit.

Specto ſine prępoſitione Pacuuius poſuit.

Specile caro q̄dā p̄pii cuiuſdā habit⁹ ſfra ūbilicū ſuis

Spicit quoq; ſine prępoſitione dixerunt antiqui.

Spirilum barba caprę appellatur.

Spintirnis genus auis turpis figurę: ea grece dicit̃

Sartę nugatorię ac deſpiciendę mulieres.

Sartutillus uenter ſuillę condito farre expletus.

Spinter armillę genus: quo mulieres utebantur brachio ſummo ſiniſtro.

Scrupi dicuntur aſpera ſaxa & diſtātia a tractu: unde ſcrupuloſam rē dicimus: quę aliqd in ſe bēt aſperi.

Scranteū pelliceū: in quo ſagittę recūdunt̃ appellatū ab eadem cauſa: qua ſcortum.

ſcytos enim grece pellis dicitur: unde ſcuticę & ſcuta: quia non ſine pellibus ſunt.

Sceleratus campus appellatur p̄ximę portā collinā: in quo uirgines ueſtales: q̄ inceſtū fecerūt: defoſſę ſūt

Sceleratus uicus Romę appellatur: quod cū Tarqni⁹ ſuperbus interficiendum curaſſet ſeruium regem ſocerum ſuum: corpus eius iacens filia carpento ſubuecta ſit properans in poſſeſſionem domus paternę.

Scelerata porta: quę & carmentalis dicitur uocata: q̄ per eā ſex & tricenti fabii cū clientibus millib⁹ q nq; egreſſi aduerſ⁹ ethruſcos ad amnem cremerā oēs

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſunt interfecti

Schedia: genus nauigii inconditū. i. trabib⁹ tātū iter ſe nexis factū: vnde mala poemata ſchedia appellāt

Sexus natura uł habit⁹ ex greco hex uocat

Simpludearia funera: quibus ludos adhibebant

Seſtertium dicitur quarta pars denarii: quo tēpore is decuſſis ualebat ideſt dupondius & ſemis.

Sex millium & ducentorū hominū Prim⁹. C. marius deſcripſit legionē: cū antea quatuor milliū fuiſſet: unde etiam appellabatur quadrata.

Sibus calidus uel acutus.

Sed pro ſiue inueniuntur poſuiſſe antiqui.

Sibinam appellant illirii tęluz uenabuli ſimile. Enni⁹ illirii reſtant ſicis ſibiniſq; fodentes.

Sedienculam. ſedile.

Seduculū gen⁹ flagelli dictū: qđ uapulātes ſudātes facē

Sectarius ueruex: qui gregem agnoz prędecedens ducit

Seceſpitā alii ſecurim: alii dolobrā ęneā: alii cultellum putāt.

Silicum dictum: quod ſemunciam ſecet.

Seceſſiones narrationes.

Sicilices haſtaruz ſpicula lata. Enni⁹ incedit ueles uulgo ſicilicibus latis.

Sectio perſecutio iuris.

Secunde res nō a numero dicūt: ſi qa ūt uelim⁹: ſeq̄t

Sincinia cantionem ſolitariam.

Sectores & q ſecāt dicūt: & q ēpta ſua perſecuntūr.

Sicyonia genus calciamenti. Lucilius et pedibus lęua ſicyonia demit boneſta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Simultas ideſt odium: dicta ex contrario: qa minime ſũt ſimul. poteſt & a ſimulatione dicta exiſtimari quia ſimulata loquuntur adinuicem.

Sementine ferie fuerant inſtitute quaſi ex his fruges grandeſcere poſſint.

Simpulum uas paruũ nõ diſſimile cyatho: quo uinu3 in ſacrificiis libabatur: unde & mulieres rebus diui nis dedite ſimpulatrices dicuntur.

Senaculum locus ſenatorum.

Sẽtinare ſatagere dictũ a ſẽtina nauis: quã q3: ũt aqua liberet: euacuare contendit: itaq; ſentinare ſubtiliter piculũ uitare. Cecili⁹ capit ꝺ filiũ: poſtq̃ ſẽtinat ſatt

Sentes ſpine. Afrani⁹: q̃ ſenticoſa ẋba ptorquet turba.

Scenas ſabini cenas: que autẽ nũc prãdia ſũt: cenas ha bebant: & pro cenis ueſpernas appellabant.

Senitia dicitur: qd̃ ſit ſine nitẽdo utile aut bõeſtũ. Te rẽti⁹. enĩ ẋo daue nihil loci ẽ ſegnitie: neq; ſecordie.

Signare ſignificat mõ ſcribẽ: mõ a nulo ſigna ipmẽ modo pecora ſignis notare.

Septimentium appellabant diem feſtum: quod in ſe ptem locis faciebãt ſacrificium palatio. uelia fagu talia: ſabina: Cermalo. Celioppio. & Ciſpio.

Siparium genus ueli inimicum.

Seliquaſtra genus ſedilium.

Silus appellatur naſus ſurſum uerſus & repãdus: vñ galee quoq; a ſimilitudine ſile dicte ſunt.

Serilla nauigia biſtrica: que lino ac ſparto cõdenſant̃: a cõſerendo & contexendo dicta.

Sulũs ſi uult Enni⁹. pãdite ſulti genas et corde relĩq te

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſomnum.

Serius:actius a ſero cõparauit:ait enĩ ne ſi forte paulo quã tu ueniam ſerius.

Spondere ponebaẽ ꝓ dicere:unde & reſpõdere adhuc manet:ſed poſtea uſurpari coeptum eſt in ꝓmiſſu

Subditus dicit̃ iudex:qui loco mortui datur iis:qui cũ habuerat iudicem in aliqua re:uel lite.

Scaptia tribus a nomine urbis ſcaptie appellatur.

Sabatina a lacu ſabate dicta.

Sabinia cultura deoꝝ dicti ideſt apo toy ſebein

Silere tacere ſignificat ficto ☞bo: ab.ſ. littera: q̃ nota ſilẽtii ẽ Sãqualis porta appellat̃ ꝓxima ꝯdis ancꝰ

Stiricidium quaſi ſtillicidium:cũ ſtillę cõcretę frigore cadunt: Stiria enim principale ẽ:ſtilla diminutiuũ.

Seruorum dies feſtus erat idibus auguſti: quia eo die rex Tullus filius ancillę natus eſt.

Sacramẽtũ dr̃:qd̃ iuriſiurãdi ſacratiõe ít̃poſita geriẽ

Sirẽps dicit̃.q̃ſi ſimilis res ipſa.bẽt̃in liberis catonis

Spatiatorem pro erratorem Cato poſuit.

Stata dicebãt̃ ſacrificia quę certis diebus fiebant: Cato.ſacra ſtata ſolenna ſancta deſeruiſti.

Solennia ſacra dicunt̃:quę certis temporibus fiunt.

Sacra pręliari dicit̃ cũ aſſidue accedit̃ recediturq; neq; ullo conſiſtitur tempore.

Sacramentũ ęs ſignificat:quod poene nomine pẽdit̃.

Scholę dictę ſũt ex gręco uaco a uacatione quod cęteris rebus omiſſis uacare liberalibus ſtudiis pueri debent.

Silatum antiqui pro eo: quod nunc ientaculũ dicim9 :

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

appellabāt: ꝙ ieiuni uinū ſili cōditū ante meridiem abſorbebant.

Struppi uocabantur in puluinaribus faſciculi de ꝟbenis facti: quia pro deorum capitibus ponebantur.

Seceſpita cultrū ferreū ob longū manubrio eburneo rotūdo ſolido iuncto ad capulū auro argētoq; fixo clauis ęneis ęre cyprio: quo flamines flāminicę uirgines pontificeſq; ad ſacrificia utebant: dicta autē eſt ſeceſpita a ſecando.

Secium libum eſt: quod ſeceſpita ſecatur.

Suffimēta dicebant: quę faciebāt ex faba milioq; mollito mulſo ſparſo: ea diis eo tempore dabātur: quo uuę calcatę pilo pręmebantur.

Serpſit antiqui pro ſerpſerit uſi ſunt: unde ſerpulę dictę: quas nunc ſerpentes dicimus: ex gręco quod illi hex hepta nos ꝓ aſpiratione eorū. ſ. littera poſita ꝓferimus ut ſex ſeptem.

Suffibulum ueſtimētū albū pręteſtum quadrāgulū ob longum: quod in capite ueſtales uirgines ſacrificantes habebant: idq; fibula comprehendebatur.

Sumanalia liba farinacia in modum rotę ficta.

Sanates dicti ſunt: q ſupra infraq; romā habitauerūt qd nomē ideo eſt indictū: quia cū defeciſſent a romanis: breui p⁹ ī amicitiā q̄ſi ſanata mēte redierūt

Sexueſtę ſacerdotes conſtitutę erāt: ut populus ꝓ ſua quiſq; parte haberet miniſtram ſacroruꝫ: quia ciuitas romana in ſex erat diſtributa partes: in primos ſecundoſq; titienſes. ramnes luceres.

Sublucare arbores eſt ramos earū ſupputare: & ueluti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

subt⁹ lucem mittere: cõlucare aũt succisis arboribꝰ locum luce implere.

Spurcũ uinum dicebant: cum aqua admixta aut igne tactum erat: mustumue antequã deferuescat.

Sacrificiũ: qd fiebat romę in mõte pallatio palatuar dicebatur.

Sistere fana cum dicerent significabatur lectisternia certis in fano locis componere.

Serpula serpserit cum legit apud massalam: significat serpens irrepserit.

Solino intelligitur consulo.

Stipatores idest custodes cuiusq; corporis dicti sunt a stipe: quam accipiebant mercedis nomine.

Solicitare est .solo citare idest ex suo loco mouere: solũ autez quin significet locum quis dubitat: cũ exules quoq; dicantur loco patrię suę pulsi.

TERENTVS locꝰ in cãpo martio dictꝰ: qd eo loco ara ditis prís í terra occultaret Tauri appellabantur ludi in honorẽ deoꝝ inferorum facti: instituti autem uidentur hac de causa regnãte tarquinio superbo cũ magna ícidisset pestilẽtia in mulieres grauidas: quę fuerat facta ex carne diu uendita populo taurorũ: ob hoc: diis inferis instituti & tauri uocati sunt.

Talassionem in nuptiis uarro ait signuz esse lanificii talassionẽ enim uocabant quassillum: qui alio mõ appellatur calathus uas utiq; lanificiis aptum.

Tauras uaccas steriles dici existimãt hac de causa: qd non magis quam tauri pariant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Todi genus auium puarum. Plau. cũ extortis talis cũ todis crustulis.
Tibilustria dies appellabãt: ĩ q b⁹ agna tubas lustrabãt
Tuditantes significant negotiũ tũdentes. i. agentes. Lucretius nec tuditantia rem cessãt extrinsec⁹ ullã.
Tudites malei a tũdẽdo dicti: inde & cuidã cognomẽ tuditano fuit: quod caput maleo simile habuerit.
Tullios alii dixerũt eẽ syllanos: alii riuos: alii uehemẽtes ꝓiectores sãguinis artuatim fluentis: quales sũt tyburi in aniene. Enni⁹ sãguine tepido tulli efflãtes uolant.
Topp cito: ut illd' Nelei: topp fortunę ɔmutãt' hõibus
Torrens & participium & nomen.
Torrum torridum aridum
Turma equitũ dicta quasi terina: qd' terdeni equites ex tribus tribubus ticiensium rãnium. lucerũ fiebat Itaq; primi singularum decuriaꝝ decuriones dicti: qui ex eo singulis turmis sunt & nunc trini.
Torreri a torreo deductũ ꝓprie significat siccare atq; arefacere: sed usurpatũ est iã ꝓ eo: qd' sit ignescere.
Turanni ethrusci dicti a tyrrheno duce lydoꝝ a cuius gentis perpetua crudelitate etiam tyranni sũt dicti
Toruitas a ferocia tauroꝝ q̃si tauri acerbitas ẽ uocata
Turbelas apud Plautum turbam significat.
Tutulũ dicebant flaminicaꝝ capitis ornamẽtũ uicta purpurea in nexa crinibus & in altitudine extructũ Ennius. fictores algeos & tutulatos.
Tuor uideo. Tueor defendo.
Tuscus uicus romę est dictus: quod ibi habitauerunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

tuſci:q recedente ab obſidiõe porſenna remãſerũt.

Tuſci a tuſco rege filio Herculis ſunt dicti; a ſacrifi/cando ſtudioſe ex greco thyo:uelut tuſculũ dictum quod aditũ difficilẽ habeat ideſt thomicos greco nomine appellabãt canabi ipolito & ſparto leuiter torte reſtis:ex quibus funes fiunt: puluilli quoq; quos habent:ne areſti lędant thonicos uocãt

Tongere noſſe eſt: nam pręneſtini tongionem dicũt notionem:Ennius alii rhetorica tongent.

Toſca loca augurio deſignata: Cicero aſpera ait eẽ & difficilia.

Tonſilla pall9 dolatus in acumẽ & cuſpide ꝑferrat9: qui nauis religandę cauſa in littore figitur: Actius tacete & tonſillas littore ędite.

Tonſa rem9: quod quaſi tondeatur ferro.Ennius po ne petunt:exin referunt ad pectora tonſas.

Tymbręus Appollo a mõte tymbreo dictus qui eſt i agro troiano.

Toles tumor fauciũ: q̃ per diminutionẽ dicũt tonſillę

Taxat & taxatio a uerbo tãgo dicũt unde et taxatores a ſcęnicis dicũt: qui alterutrum maledictis tangũt

Tagit ſimplicit dicit qd attigit: tigit facit cõpoſitũ.

Tablinũ locus proximus atrio a tabulis appellatus.

Tagax furunculus a tangẽdo dictus. Lucili9 perſcribẽ poſſem tagacem mutonis manu.

Taminia uua ſilueſtris dcã: qd tã mira ſit quã miniũ

Talus pręnomen erat ſabinorum.

Tãne eouſq; Affrani9:tãne arcula tua plena ẽ araneay.

Talipedare eſt uacillare pedib9 & quaſi talis inſiſtere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Tammodo antiqui dicebant pro modo.
Talia folliculum cępe
Tarmes genus uermiculi canem exedens.
Taepocon appellarunt greci genus ſcribendi deorſū uerſus:ut nunc dextrorſum uerſus ſcribimus.
Tartarino horrendo & terribili.
Tā ſignificationē hēt poſitiuā: cui ſbiungim⁹ q̄: ut tā bon⁹ choerul⁹q̄ bon⁹ Homer⁹:tā etiā ꝓ tñ uſi ſunt.
Tandem cum ſignificet aliquando: interdum tamen pro ſupuacuo ponitur:ut Terentius.Ita ne tandem uxorem duxit. Cicero etiam duplicat temporalem ſignificationem.cum ait tandem aliquando.
Tama dicitur:cū labore uię ſanguis ī crura deſcēdit:et tumorē facĕ.Lucre. Inguen ne exiſtat papule tama ne boa noxit.
Tedulum faſtidioſum:ſiue quod omnibus eſt tędiū.
Tapulla dicta eſt lex quędam de conuiuiis.
Termonem.Ennius. terminum dixit.
Terſum diem ſerenū.Teres rotūd⁹ & in lōgitudine.
Tormentum apud Plautum detrimentum.
Tempeſtatem pro tempore frequenter dixerunt.
Tempeſta:tempeſtiua.Tinia uaſa uinaria.
Thenſa uehiculū argēteū: quo exuuię deorum ludis circenſibus in circum ad puluinar uehebantur.
Temerare uiolare ſacra & cōtaminare dictum uidelicet a temeritate.
Temetum uinum:unde temulentus & temulenta.
Tintinare et titinabāt Nęui⁹dixit ꝓ ſonitu tintinabuli
Tentipellū gen⁹ calciamenti ferratū q̄ pelles extēdūt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Tegillũ cuculli uinculum ex ſirpo factum. Plautus te
gillum mihi aret: id ſi uis: dabo.
Thyberi fluui⁹ dict⁹ a Thyberino rege albanoꝝ ꝙ ĩ eo
Thyberis a thyberi rege tuſcorum. (cecidiſſet.
Tibicines in ędificiis dicti exiſtimãt̃ a ſimilitudine ti-
biis canẽtiũ: qui ut cãtãtes ſuſtineãt: ita illi ędificia.
Tippula beſtiolę genus ſex pedes habẽtis: ſed tantę le
uitatis ut ſuper aqua currens non decidat. Plautus.
neq; tippulę: leuius pondus eſt quam fides lenonia.
Teſticulari eſt iumentis marib⁹ foeminas: uel mares.
foeminis admouere licet alii dicant teſcilari.
Tifata iliceta. romę autem tifata curia: tifata etiã loc⁹
iuxta capuam.
Tituli milites appellãtur. quaſi tutuli: quod patriam
tuerẽtur: unde & titi pronomen ortum eſt.
Tiaſitas ſodalitas.
Titienſis tribus a ꝓnoĩe titii regis appellata uidetur.
Titia quoq; curia ab eodem rege eſt dicta.
Tetini pro tenui.
Threces gladiatores a ſil̃itudine ꝑmulaꝝ thraciarũ.
Tittiuilliciũ nullius ſignificationis ẽ: ut apd̃ gręcos
Pla. non ego iſtd̃ ꝟbũ dẽpſi cũ titiuillicio.
Trabs proprie dicitur duo ligna compacta.
Tragus genus conchę mali ſaporis.
Trabica nauis: ꝙ ſit trabibus cõfixa. Pacu. labit̃ t̃bica
in alueos.
Trachali appellãt̃ muri ac purpurę ſupiores ꝑtes ũde
ariminẽſes maritimi hõies cognomẽ t̃xerũt t̃chali.
Troia & regio ꝑami & luſ⁹ pueroꝝ eq̃ſtris dr̃: & loc⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

in agro laurẽte:quo ꝑmũ italię ęneas cũ ſuis ꝯſtitit
Trifax tęlũ lõgitudinis triũ cubitoꝝ.qd' catapulta mit
titur.Ennius aut ꝑmaceret paries ꝑcuſus trifaci.
Tributum quia ex priuato in publicum tribuitur.
Trochum genus ſellę habetur apud plautum.
Trogenia minerua a ripa tritonis fluminis dicta:qd'
ibi primitus ſit uiſa.
Truo auis onocrotal⁹.Cęcilius irridens magnitudinẽ
naſi:proh dii immortales unde prorepſit truo.
Trepit uertit:unde trepido & trepidatio:qa turbatiõe
mens uertitur.
Triũphales coronę ſũt:q̃ ĩpatori uictori aureę ꝑferũt'
q̃ tẽporib⁹ ãtiquis ꝓpter pauꝑtatẽ laureę fuerunt.
Templum ſignificat & ędificium deo ſacratum & ti-
gnum:quod in ędificio tranſuerſum ponitur.
Tranſtra et tabulę nauium dicuntur et tigna:quę pro
pariete in parietem porriguntur.
Tromentina tribus a campo tromenta dicta.
Tragula genus tęli dicta: quod ſcuto infixa trahatur
Themin deã putabant eſſe: quę pręciperet hominib⁹
id petere:quod fas eſſet:eamq; id eſſe exiſtimabant
quod & fas eſt.
Termes ramus direptus ex arbore:nec foliis repletus
nec minus glaber.
Tenus ſignificat finẽ:ut cũ dicim⁹ hacten⁹.
Troſſulę equites dicti.quod oppidum tuſcorum troſ
ſulum:ſine opera peditum ceperint.
Taciturnus qui facile tacet.
Tacitus argutus etiam:quia poteſt tacere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Tenirę credebantur eſſe ſortium deę: dictę quod tenē di haberent poteſtatem.

Termino ſacra faciebant: qđ in eiꝰ tutela fines agroꝝ eſſe putabāt: deniq; Numa pompiliꝰ ſtatuit eum: q terminum exaraſſet & ipſum & boues ſacros eſſe.

Terminus quo loco colebaꝫ ſuper eū foramē patebat ítecto: qđ nefas eē putarēt t́minū ítra tectū ꝯſiſtē.

VICINIA uicinorum conſeruatio.

Veſperna apud Plautum cęna intelligitur

Veſticeps puer: qui iā ueſtitꝰ ē pubertate ecoñ íueſticeps: q nec dū pubertate ueſtitꝰ ē

Veia apđ oſcos dicebaꝫ plauſtrū: inde ueiari ſtipites í plauſtro: & uectura ueiatura.

Vrbanas tribus appellabāt: í q̄s urbs erat diſpartita a ſuio tullo rege. i. ſ̄burana: palatina: ęſq̄lina: collina

Veſtis generaliꝫ dicitꝫ: ut ſtragula forēſis muliebris.

Veſtimentū pars aliqua: ut palliū: tunycha: penula.

Veſcus faſtidioſus: uc enim propuſillo utebāt Lucretius ueſcū dixit edacem: cum ait: nec mare: quę ípendent: ueſco ſale ſaxa pereſa.

Veſcor paſcor.

Veſpugo ueſp ſtella Plautꝰ nec ueſpugo: nec uergilię

Veſpę et ueſpiliones dicūtꝫ q funerādis (occidūt corporibus officiū gerūt. nō a minutis illis uolucribꝰ: ſi q ueſpertino tēpore eos efferūt q funebri pōpa duci ꝓpter ſopiā neq̄ūt: bi etiā ueſpiliones nocātꝫ Martialis qui fuerat medicꝰ: nunc eſt ueſpilio daulus.

Veſpices fructeta dēſa dicta a ſimilitudine ueſtis.

Velati appellantꝫ ueſtiti & ſermes: q exercitū ſeq̄bātꝫ:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

quiq; in mortuorum mīlitū loco ſubſtituebāt ipſi ſūt & referētarii qui fūdis ac lapidibus pugnabāt q̄ tela ferūt nō tenēt: Cato eos ferentarios dixit: q. tela ac potiones militibus pugnātib⁹ miniſtrabant

Velitatio dicta ē ultro citroq; probro⁹ obiectatio ab exēplo uelitaris pugnę. Plau. neſcio q.d uelitati eſtis inter uos.

Veternoſus dicit: qui graui premitur ſomno. Cato ueternoſum hydropicum intelligi uoluit: cum ait ueternoſus quā plurimū bibit. tam maxime ſitit.

Veteratores callidi dicti a multa reruz gerēdaz uetuſtate Gannius mulieri nō aſtutę facile perſuaſit.

Veterinam beſtiā iumētū Cato appellauit a uehēdo: Opili⁹ ueterinā dici uoluit: quaſi uaterinā: uelut uterinam: quod ad uentrem onus religatum gerat.

Vitulās lętans gaudio ut partu. Enni⁹ habet is coronā uitulans uictoria.

Viduertas calamitas dicta. quod uiduet bonis.

Vitiligo in corpore hominis macula alba: quā greci alphon uocāt: a quo nos albū: ſiue a uitio dicta: etiā ſi non lędit: ſiue a uitulo propter eius membranę cādorem. qua naſcitur inuolutus. Lucilius. hęc odioſa mihi uitiligo eſt. num dolet inquit.

Vel colligatio quidem eſt diſiunctiua: ſed earum rerū quę natura diſiunctę ſūt: in quibus aut cōiūctione recti⁹ utimur: ut aut dies aut nox ſed earuz quę nō ſūt contrarię: cū ligāt nil intereſt ut. Ennius. uel dictator uel equorum equitūq; magiſter eſto uel cōſul.

Vibices plagę ὠβες in corpore hūano dcē q̄ ui fiunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Vibrissę ĩ narib⁹ hoĩm dcĩ: ꝙ his euulſ caput uibrat̃:
Vibrisso est uocem in cantãdo crispare. Titinnius. Si erit tibi cantandum facito usq; exuibrisses.
Viget dictuꝫ a uigendo: sed in agendis hostilib⁹ reb⁹: uerũ iis: qui concitato animo ad boum tendunt.
Viatores appellantur: q magistratib⁹ parebãt eo: qđ plerũq; ex agris homines euocabãt̃ a magistratib⁹ & frequens eorũ ab agris ad urbem uia.
Verticulas cũ dixit. Lucilius: articulus intelligi uoluit
Volę uestigium medii pedis concauum: sed & palma manus uola dicitur.
Volones sunt milites: qui post cãnenseꝫ cladẽ usq; ad octo millia cũ eẽnt: ſui uolũtarie ſi ad militiã obtulẽ
Versuti dicũt̃: quoꝝ mẽtes crebro ad malitiã uertũt̃.
Vernę appellant̃ ex ancillis ciuiũ romanoꝝ uere nati: quod tempus anni maxime naturalis foeturę est.
Vergilię dictę: quod earũ ortu uer finem facit.
Veritanus ager dicitur: q uiritim populo distribuit̃.
Veruncẽt uertant. Pacuui⁹ dii mouerint meliora: atq; amentiam aueruncassent tuã idest uertissent.
Vastuꝫ pro magnũ ponit̃: tñ & pro inani. Acti⁹ hãc urbẽ ferro uastã faciet: unde uastitas & uastitudo.
Vegrande significat male grande: & uecors uesanus malicordis malesanus: alii paruũ siue minutũ intelligũt: ut uegrande frumentũ.
Vecors est turbati ac mali cordis.
Vacerram dicunt stipitem: ad quem equos solebant religare: alii dicũt maledictũ significari hoc nomĩe acerbitatis magnę: ut sit uecors & uesanus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Vagorem pro uagitu Ennius posuit.
Valuoli folliculi fabę.
Valgos Aurelius ītelligi uult:q diuersas suras bñt: sicut econtrario uari dicuntur ícurua crura bñtes.
Viere allegare:unde uimina & uasa uiminea.
Vermina dicūt dolores corporis:cū q̄dā minuto motu:q̄si a uermib⁹ scídat:hic dolor gręce dr̄.eruta pila dicūt:qd uelut uerua habent p̄fixa.
Vngulum oscorum lingua significat anulum.
Vinalia dię festū bębāt:q̄ die uinū nouū Ioui libabāt.
Venerari uerbum compositum ex uenia & orando.
Vętabāt dicebāt antiqui:vnde prępositiōe adicta fit aduentabant.
Viminalis porta & collis appellabantur: quod ibi uiminum fuisse silua uidet.
Viuatus & uiuidus a ui magna dicuntur.
Vmbrę uocabāt neptunalib⁹ casę frūdęę p tabernaculis
Vallessit perierit:a uallo militari:quod fit circa castra quod qui eo eiiciuntur pro perditis habentur.
Vexillum diminutiuum est a uelo.
Vinul⁹ dr̄ mollit se gerēs & minime q̄d uirilit faciēs
Victus languidus sine ui·& naturalibus p̄uat uirib⁹
Vngustus fustis uncus.
Vadem sponsorem significat datum in re capitali.
Vecticularia uita dicitur eorū q uectib⁹ parietis pfodiunt alienos furādi gratia. Cato.uecticularią uitā uiuere repente largiter habere.repente nihil.
Viritim dicitur dari: quod datur per singulos uiros. Cato prędą:quę capta est:uiritim diuisa.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Vxorium pependiſſe dicitur: qui quod uxorem non habuerit: res populo dedit.

Vis Cato pro ultra poſuit.

Volturnalia uolturno deo ſua ſacra faciebant.

Veſculi male curati et ḡciles boſes ne eſ ſyllabā rei puc ꝓpōebāt: vñ ueiouē et uegrādē fabā mīutā dicebant

Vatican⁹ collis appellatus eſt: quod eo potitus ſit populus roman⁹ uatum reſponſo expulſis etbruſcis

Viuiſſimus ſuperlatiuus a uiuido.

Vngulatos ūgues magnos atq; aſpos cato appellauit

Verberitare idē. Cato frequētatiuū ab eo qđ ē ⁊bero dixit.

Vopte pro uoſipſi Cato poſuit.

Verſacrū uouēdi mos fuit italis. magnis enī piculis adducti uouebāt q̄cūq; ꝓximo uere nata cēt apđ ſe animalia īmolaturos: ſi cū crudele uideret pueros ac puellas innocētes interficere: pductos ī adultā ętatē uelabant: atq; ita extra fines ſuos exigebant.

Verſurā facere mutuā pecūiaꝫ ſumere ex eo dictū eſt q ꝑ initio q mutuabāt ab aliis: nō ut domū ferrent ſed ut alii ſoluerent: uelut uerterent creditorem.

Ve uobis dicebat ab antiquis: & ni nobis.

Vinciam dicebant continentem.

Verniſera menſalia auguria.

FINIS

Feſti Pōpei liber ꝓptime emēdat⁹ explet⁹ē: ac īpēſ Iohānis de Colonia nec nō Iohānis māthē de Gber reꝫē q una fidelit degūt īpſſioni dedit⁹ Anno a natali chriſtiano. M.cccc.lxxiiij die xxiiij decēbris.

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

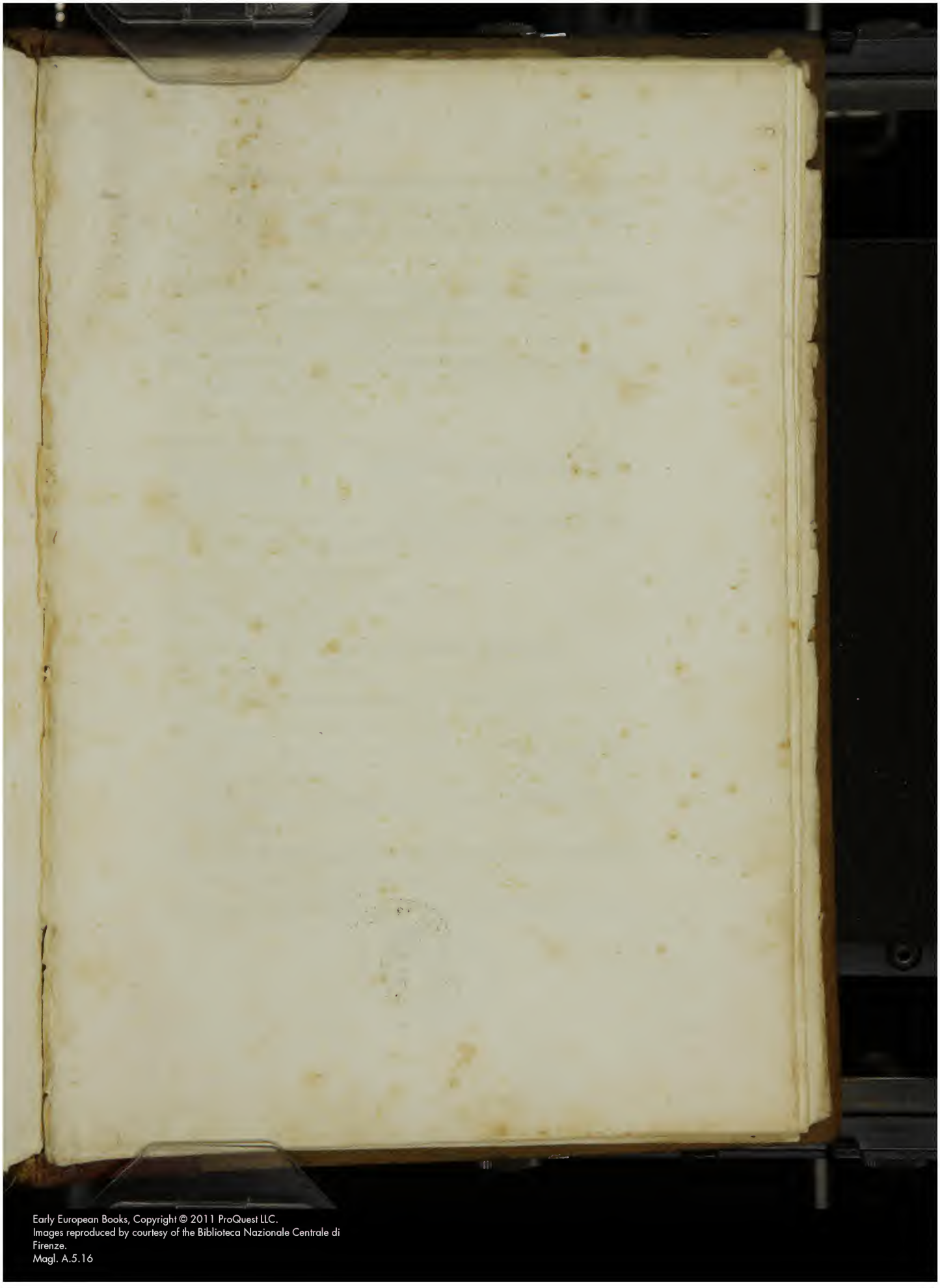

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

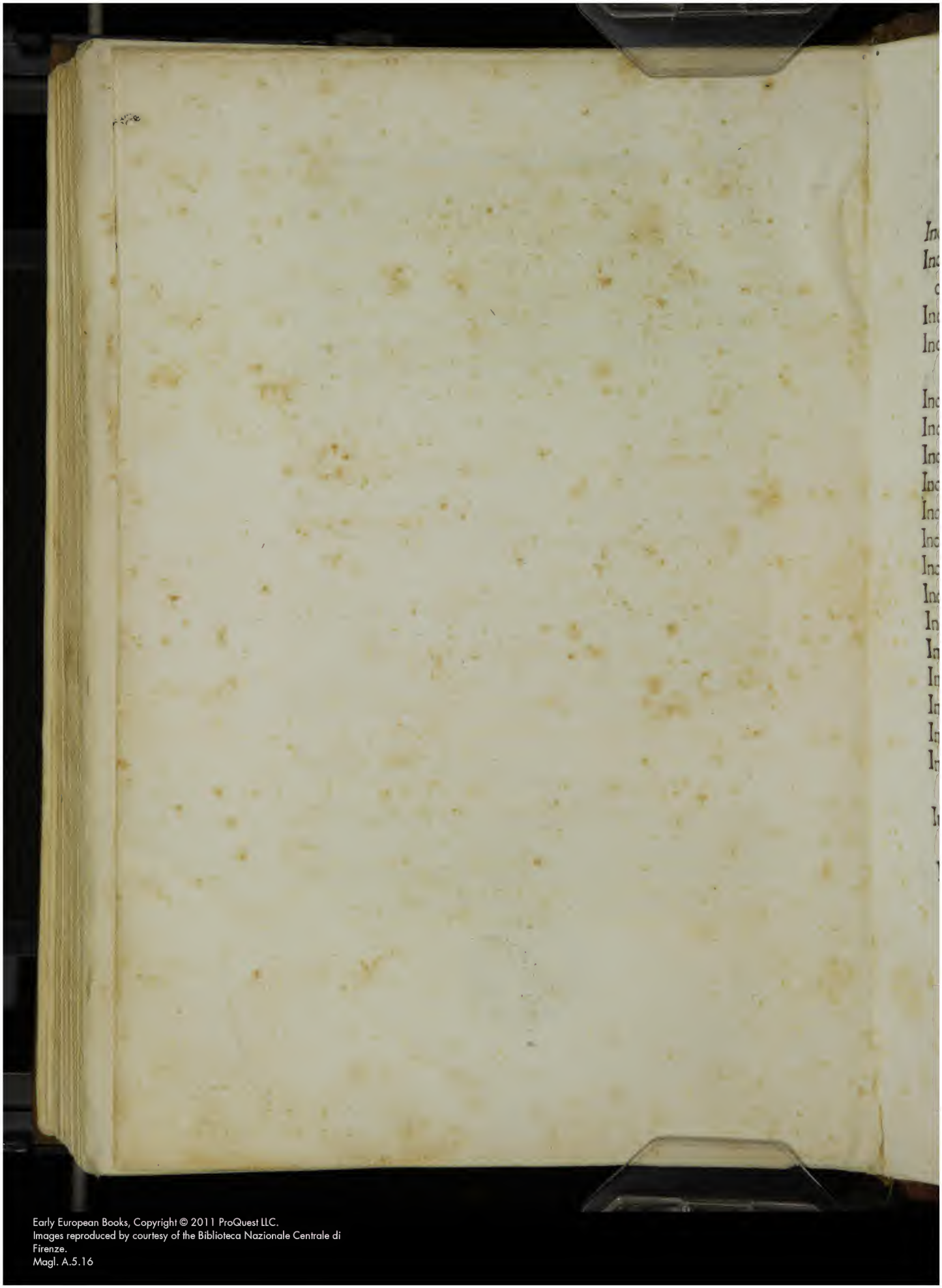

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Ncomiciare significat tale comitiũ facere ꝑ quo necesse sit in comitiũ hoc ẽ in cõuentum uenire. Plautꝰ. queso ne me incomities.

Incita incitata.

Incboare uidet̃ ex gręco originẽ trahere: qd̃ hesiodus omniũ reꝝ initium dixerit chaos.

Increpitare arguere cõuitiari.

Incõciliasti imcõparasti cõmendasti uł ut antiqui per dolũ decepisti.

Inclitus nobilis clarus.

Inceps deinceps.

Incestus a gręco trahit̃. Nã illi facinus dicũt auiceston

Incũspretum nõ ĩprobratũ.

Incoctę dicebant̃ mulieres plus ęquo calamistris usę

Incauillatio per despectũ irrisio.

Incalationes ĩuocationes.

Inconditũ nõ ordinate cõpositum.

Incuria negligentia.

Incensit incẽderit. sicut hic incoepsit incoeperit.

Incomitem sine comite.

Incessere ĩmittere. ac iactu uel uerbis petere.

Inclamare cõuitijs & maledictis insectari.

Incicorem ĩmansuetũ & feꝝ. Pacuuiꝰ repit me in cicorem iracũdiam.

Interdũ cicur pro sapiente ponit̃. ut idẽ Pacuuiꝰ consiliũ cicur.

Impolitias censores facere dicebantur quom equiti ęs obnegabãt ob equum male curatũ.

Impages dicunt̃: quĩ a fabris in tabulis figuntur quo

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

firmius cobereant a pangendo.i.figere:unde & po
etę pāgere uersus dicūt.& agricolę pāgere plātas.
Innon semp abnuitionē significat:sed interdū etiam
abnuēdo ponit ut inuolādo īclamādo īuocādo.
Imporcitor qui porcas in agro facit arando. Porca
aūt est inter duos sulcos terra eminēs.
Impetritū impetratū.
Impcito pcito futuy ab impatiuo.
Improlus uel improlis qui nōdum esset ascriptus in
ciuitate.
Impelimēta īpedimēta dicebant.
Impluuiū qua aqua īpluit collecta de tecto.Complu
uiū quo de diuersis tectis aqua pluuialis cōfluit in
eūdem locū.
Impensa stipē & sacy quod nōdū erat pensū.
Impescere in lętā segetē pascēdi gratia īmittere.
Impomēta quasi īponimēta quę post cęnā mēsis īpo
nebant.
Importunū in quo nullū est auxilium uelut esse sol3
portus nauigantibꝰ.
Impilatū nōdū purgatū.putū enī ē puy unde putare
uites dicimus. boc est detrabere. quę impedimēto
sūt ad fructū.
Imbrica tēpestate pluuiā uidet significare.
Imparentē nō parentē boc est obedientē q ea arbor
plurimoy sit remedioy.huic gallinę īmolabantur.
Implorare inclamare ad auxiliū īuocare.
Impudicat? stupratus īpudicus factus.
Impos est qui animi sui potens nō est qui animum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

ſuum in poteſtate nō habet.
Imbarbeſcere barbā fieri.
Improcinctu facti teſtiū dicunt qđ miles pugnatur⁹ nūcupat pñtibꝰ cōmilitonibꝰ.
Imbutū eſt qđ cuiuſpiā rei ſuccūbat. unde infantibus an uelint bibere dicētes bu ſillaba ꝺtenti ſumus.
Impenetrale cuius ultimū penetrale ītrare nō licet.
Implexū implicatum qđ greci empleſnon dicūt.
Immun⁹ dicebāt antiqui cum aliquid in promptum eſſe.
Imbrex nomē cuiuſdam comici.
Impares tibię numero foraminū diſcrete uolebant intelligi.
Imparem numeꝝ antiqui ꝑſperiorē hominibus eſſe crediderunt.
Impetix impetigo.
Impiatus ſcelaratus.
Impite impetum facite.
Inhibere iniūgere: ſed melius cohibere.
Inebrę aues quę in augurijs aliquid fieri probibent & prorſus oía inebra appellāt quę tardāt uel morāt.
In prępoſitio ſignificat modo quod nō ut inimic⁹ mō auectionē ut inclamauit mō ubi quo tendat ut incurrit modo ubi qui ſit ut inambulat agentē.
Immunis uacans munere. aliquotiēs pro ꝑprobo ponit ut apud Plautū.
Immune eſt facinus.
Iniurium periurium.
Ineopte eo ipſo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Immolare eſt mola.i.farre mollito & ſale boſtiã pſp/
ſam ſacrare.
Inicium eſt principiũ. ſed alias quo quid incipiat ut
uia:aſpia porta capena. Alias ex quo qd conſtet ut
aqua terra aer.
Increta indiuiſa.
Iners ignauus uel ſine arte.
Inigere pecus agere id eſt numerare.
Init ponit᷑ interdũ pro cõcubitu. Interdũ pro inuenit.
ut iniit tationẽ. Interdũ pro introit. ut Plaut9 iniit
te unq̃ febris.
Inermat armis ſpoliat.
In inſula ęſculapio facta ędes fuit qđ egroti a medi
cis a qua maxie ſuſtentet᷑. eiuſdẽ eſſe tutela draco
conẽ qđ uigilantiſſimũ ſit animal quęrens ad tuẽ
dam ualitudinẽ egroti maxie apta eſt. canes adhi
bent᷑ eius templo: q9 is uberib9 canis ſit nutritus.
bacillũ habet nodoſuz quod difficultatẽ ſignificat
artis. laurea coronat᷑.
Interregnũ appellat᷑ ſpaciũ tẽporis quouſq; in loco
mortui alius ordinet᷑.
Intempeſtã noctem dicim9 pro incertiore tempore:
quia nõ tã facile noctis borę q̃ diei poſſent ĩtelligi.
tempeſtatẽ enĩ ãtiq pro tẽpore poſuere.
Intergerim parietes dicunt᷑ qui inter cõfines ſtruunt᷑
& quaſi intergerũt᷑.
Internecio uitę priuatio.
Interfectio a nece denominato uocabulo.
Intercutem flagitatos dicebãt antiqui mares q ſtuprã

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

passi essent.
Interduati & interatim dicebāt antiqui quod nūc interdū & interim.
Intrabere est cōtumeliam intorquere.
Intercapedo temp⁹ interceptum cū scilicet mora est capiendum.
Instaurari ab instar dictū cū aliquid ad pristinā similitudinē reficit᷑.
Insulę dicte proprie qui nō coniūgūt᷑ coībꝰ parietibꝰ cum uicinis circuitu qui publico aut priuato cingūtur a similitudine uidelicet earum terrarum quae fluminibus ac mari imminent sūtq; in salo.
Instigare incitare.
Insimulare crimē in aliquē cōfingere.
Insursum appellabāt colorem similē luteo qui fiebat ex fumo subsillicidio.
Insitum ab inserendo tractū sed aliquotiēs significat impositum.
Inseque apud Ennium dic insexit dixerit.
Insignis tam ad laudem q̄ ad uituperationē inflecti potest.
Inseptum nō septū. ponitur tamē & pro nō edificatū.
Insecta ñ secta significat & aliquotiēs significat sectā.
Insupare iniicere. unde fit dissipare.
Insons extra culpā a quo dici morbꝰ quoq; existimat᷑ sontire quia perpetuo noceat.
Inscitia stulticia.
Incessores latrones qd᷑ cū uias insidiāt᷑ sedentes.
Immanis ferus siue magnus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Imago ab imitatiõe dicta. binc & ígluuioſus & gluto gulogumia guttur guttu gutturioſus & gurgulio
Illuuies a gula dicta.
Immuſcilꝰ auis geꝰ quã alij regulũ alij oſſifragã dñt.
Infúdere ítercipere interponere.
Inferię ſacrificia quę dñs manibꝫ fiebãt.
Infectores: qui alienũ colorem in lanam coijciũt: offectores qui ꝓprio colori nouum efficiũt.
Infrequẽs appellabat᷑ miles qui abeſt a ſignis.
Inuoluus uebiculi genus qui ſe inuoluit pãpino.
Infit incipit. ſi diuerſę ſignificationis eſt ab eo quod ẽ fit nam fit agentis eſt patiẽtis.
Infateri nõ fateri.
Inficiari creditũ fraudare.
Inferiũ uinũ id q̃ ſ̃ í ſacrificãdo ífra patẽ labꝫ põebat᷑
Infulę ſunt filamẽta lanea quibꝫ ſacerdotes & boſtię templaq; uelant᷑.
Inlici ũ antiq dicebãt ad cõditionẽ uocare.
Inlicies cãnales in quos aqua cõfluit inuiꝫs lapide ſtratis ab elicięndo dictis.
Inlex ꝓducta ſequẽti ſilꝑa ſignificat q̃ legi nõ paret.
Inlex correpta ſequẽti ſilꝑa ſignificat inductor ab ílicięndo. Plautus eſta eſt meretrix pectus inlex.
Inlitterata pax eſt quę litteris cõprenſa nõ eſt.
Inlaqueatũ alij ꝓ uicto utunt᷑ alij pro ſoluto.
Incõuentione incõtione.
Iuſtum uadẽ idoneũ ſponſorem.
Infra claſſem ſignificat qui minore ſũma q̃ centum & uigíti militũ çris cẽſi ſũt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Inlicitator emptor.
Intercutitus uehemēter cutitus.i.ualde stupratus.
Infibuliati sacrificabāt flamīcs ꝓpter usū ęris antiquissimū ęreis fibulis.
Immussulus ales ex genere aquilaꝝ est. sed minoruꝫ uiriū q̄ aquile: quę raro & nō fere pręterq̄ uere apparet quia ęstū algorēq; metuit. Appellat̄ aūt ita ꝙ subito & inexpectata se īmutat.
Inarculuꝫ uirgula erat ex malo punico īcuruata quā regina sacrificans ī capite gestabat.
Iniuges boues qui sub iugo nō fuerīt.
Insanum ꝓ ualde magnū usus est Plautꝰ.
Ircei genus farciminis in sacrificijs.
Inrelatiue uocatiue.
Indigitādo imprecādo.
Icilicibum dicit̄ cum populus ad contionem dicitur.i. euocatur unde excollitię tegulę per quas aqua in uas defluere potest.
Indigamēta īcantamēta uel iudicia.
Insignes appellent̄ boues qui in foemore & in pede album habēt quasi insigniti.
Internecinum testamentū est propter quod dominꝰ eius necatus est.
Increpitando ferito.
Increpitam clamam maledicē.
Inbelliam belli inscientiam.
Incunanum uictuarium.
Inori minores.
Incalonco inuolanto.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Ingens dicit augēdi cōsuetudine ut īclamare īuocare quia enim gens populi est magnitudo: ingētem p cōpositionē dicimus quod significat ualde magnū.

Impelle lanata noua nupta consedere solet uel ꝓpter morem uetustū: quia antiquitus homīes pellibus erāt īduti uel quod testetur lanificij officium se prę statam uiro.

Agnos ludos romanos ludos appellabant quos in bonore louis quem principē deorum putabāt faciebāt.

Meltom meliorem dicebāt.

Matrē matutā antiqui ob bonitatem appellabant &

Maturum idoneū usui & mane principiū diei. & īferi dij manes ut suppliciter appellati bono essent & in carmine saliari cerusinanus intelligitur creator bonus.

Minutū & minuere ex greco miū dictū uideri pōt.

Minores & maiores īter cognomīa foeminarum ponī solebant.

Minam elius uocitatā ait māmam alterā lacte defici cientē quasi minorem factū.

Mimirtirriones appellāt auiū minorum cātus.

Minidę dicti argonāte ꝙ pleriq; eorum ex filijs mimie fuerāt orti.

Minutia porta Romę est dicta ab ara minuci quem deū putabāt.

Minorē delū puteolos esse dixerūtq; delos aliqñ maximū īpiū fuit totius orbis terrarum cui successit postea

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

puteolanū quod municipiū grecū antea diriarchia uocitatū ē unde Lucilius inde dici archi cū populos delūq; minorem.

Militē Elius a mollitia cata antiphrasim dictū putat eo q̄ nihil molle sed potius asperū quid gerat sic ludū dicimus in quo minime ludit᷑.

Minerrimus pro minimo dixerūt.

Minisci᷑ pro reminisci᷑ antiquitus dicebat᷑.

Minerua dicta q̄ bene moneat. Hāc enim pagani p̄ sapientia ponebāt. Cornificius uero quod fingatur pingat᷑ quē imitans armis eandē dictā putant.

Minime gentium dicebāt pro eo quod est omnium gentiū iudicio minime esse faciendū.

Miluina genus tibię acutissimi soni.

Miracula quę nūc digna admiratione dicimus antiq. in rebꝰ temporalibꝰ utebant᷑.

Mirior dicebant compatiuū a miro Titinnius mirior iñ tibi uideor.

Mistilliones appellant᷑ qui nō certe sūt sententię sed uarioꝝ mixtoꝝq; iudicioꝝ sūt.

Miseuum promontoriū a miseno tubiciue ęneę ibi sepulto est appellatū.

Miserat᷑ is qui cōquerit᷑ aliena īcommoda.

Miseretur is qui miseꝝ subleuat. miseret me eadē forma dicit᷑ qua piget & tedet.

Mirachiton primę adolescētię.

Metus foemino genere dicebāt. Ennius uiuat an moriar uulla in me est met9.

Metari castra dicunt᷑ q̄ metis dirigūtnr.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Meddix apud oſcos nomẽ magiſtratꝰ eſt Ennius. Sũmus ibi capitẽ meddix occiditẽ alter.

Meditrinalia dicta hac decauſa. Mos erat latinis populis: quo die quis primũ guſtaret muſtũ dicẽ oís gratia uetꝰ nouum uinũ bibo: ueteri nouo morbo medeor. A quibꝫ uerbis etiã meditrinę deę nomẽ cõceptũ. eiuſq; ſacra meditrinalia dicta ſũt.

Medioximũ mediocre.

Medullitus ex intimis medullis.

Meditullium dicitẽ nõ mediũ terre: ſed ꝓcul a mari quaſi meditelliũ ab eo quod eſt tellus.

Medibile medicabile.

Merendam antiq dicebant pro prandeo quod ſcilicꝫ medio die caperetẽ.

Mediterream melius q̃ mediterraneaꝫ Siſenna dici putat.

Mergę furculę quibꝫ acerui frugũ fiũt. dictę a uolucribꝫ mergis q̃ ut illi rem aquã mergũt dũ piſces perſequuntẽ ſic meſſores eas in fruges dimergũt ut elcuare poſſint manipulos.

Mercurius a mercibus eſt dictus. Hũc etenĩ negocioꝫ omniũ feſtinabant eſſe deũ.

Meꝫ antiqui dicebãt ſolum. Vnde & auis merla nomẽ accepit q̃ ſoli uaga & ſolitaria paſcitẽ. Ac nũc meꝫ puꝫ appellemus.

Mercedenos dixerũt a mercede ſoluẽdo.

Medialẽ appellabant boſuã arãrã quã nũdie ĩmolabãt

Mercedituũ mercenariũ q̃ mercede ſe tueatẽ.

Mertat pro merſat dicebant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Melicę gallinę ꝙ a media id genus auium corporis ampliſſimi fiat. l. littera p. d. ſubſtituta.
Melos inſula dicta eſt a melo qui ex phœnice ad eandem fuerat profectus.
Melo nomine alio nilus uocat⁹.
Meloas baſta a ligno mali dicta.
Meloboca purpura a nomine inſulę in qua tingitur eſt dicta.
Melancoriphi genus auium: quę latinę uocant⁹ atrica pille eo ꝙ ſūma earū nigra capita ſint.
Memorā ſignificat nūc dicere nūc memorię mādare
Menſari uelū qđ in prora poſit⁹
Mentū dicebāt quod nos commētū.
Memorioſus memorioſior & memorioſius & memorioſiſſime facit.
Menſa frugibuſq; iurato ſignificat per menſam & fruges.
Megaleſia ludos matris magne appellabant.
Meſancilum teli miſſili genus.
Meatus a meādo dictus.
Me caſtor & me hercules iuſiurandū ē quaſi diceret⁹ ita me caſtor ita me hercules ut ſubaudiat⁹ iuuet.

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

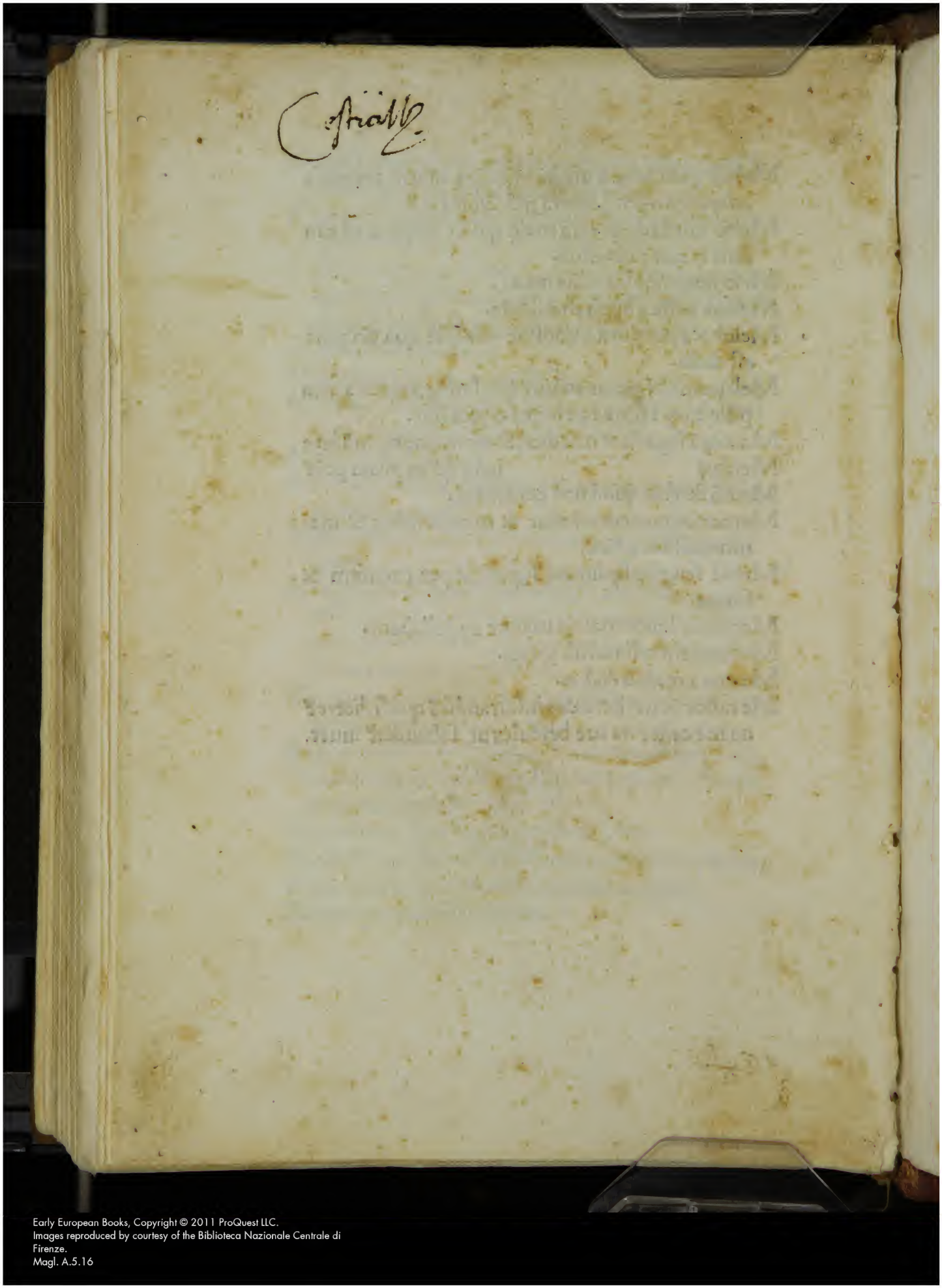

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

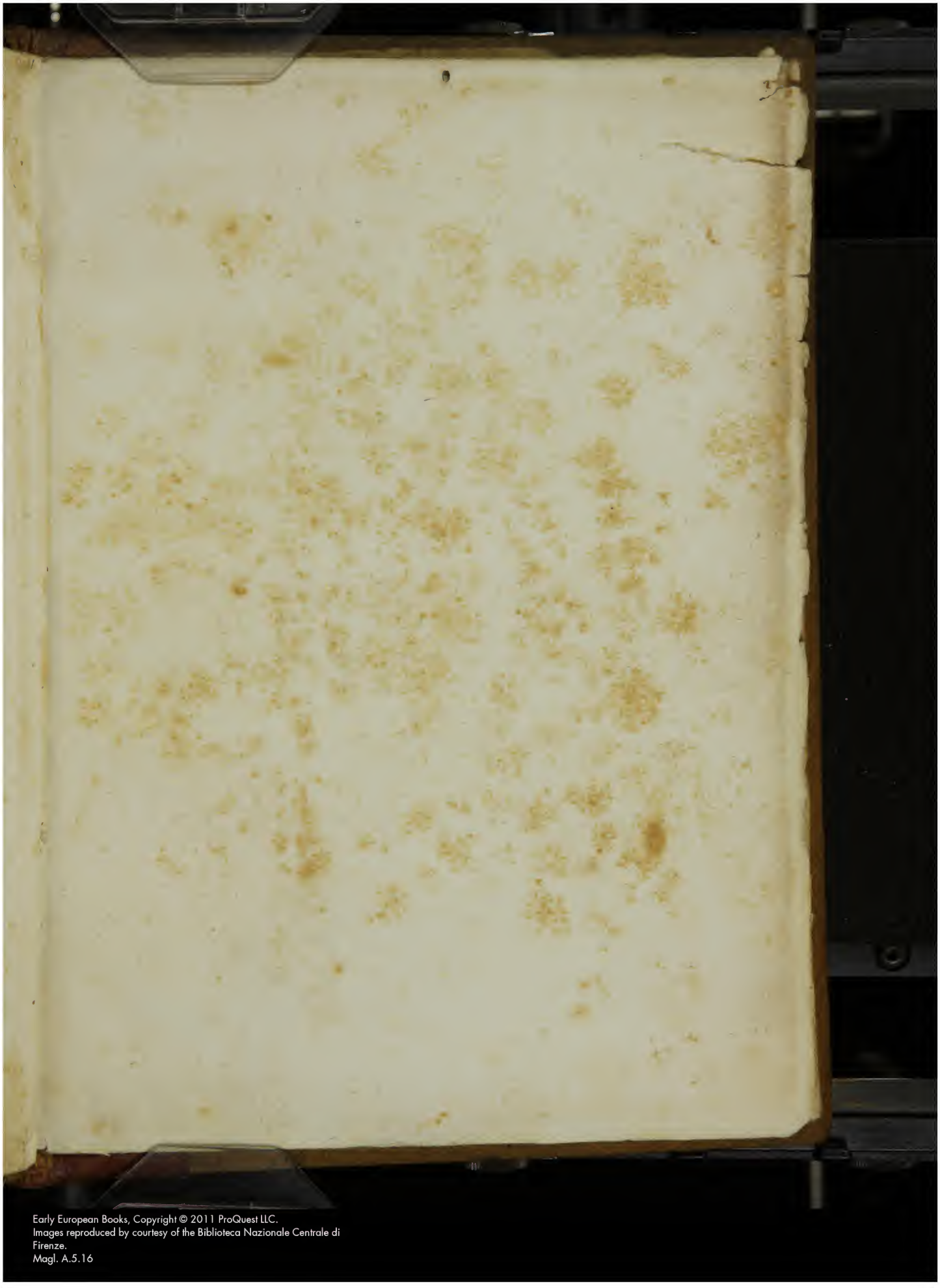

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

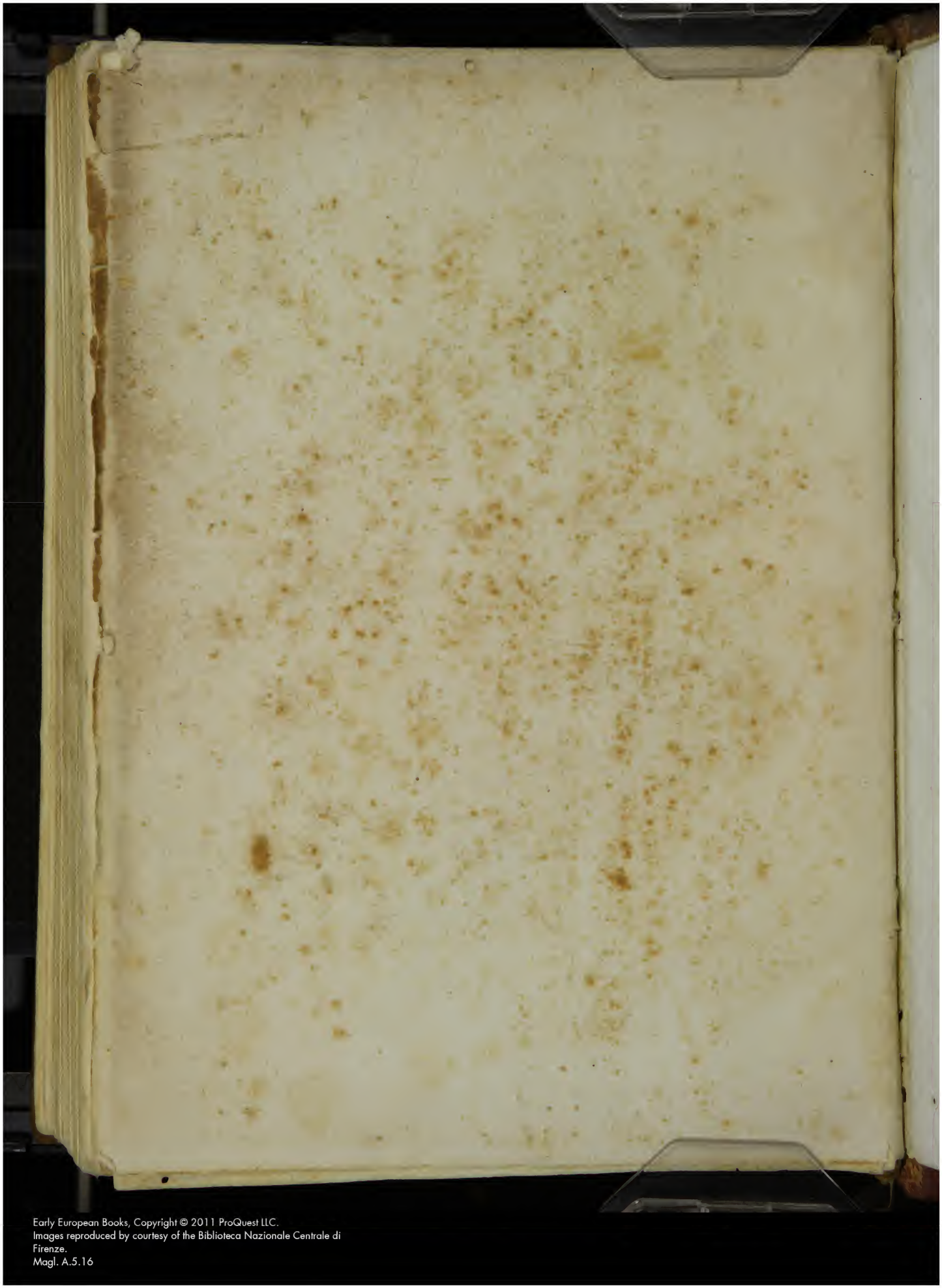

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

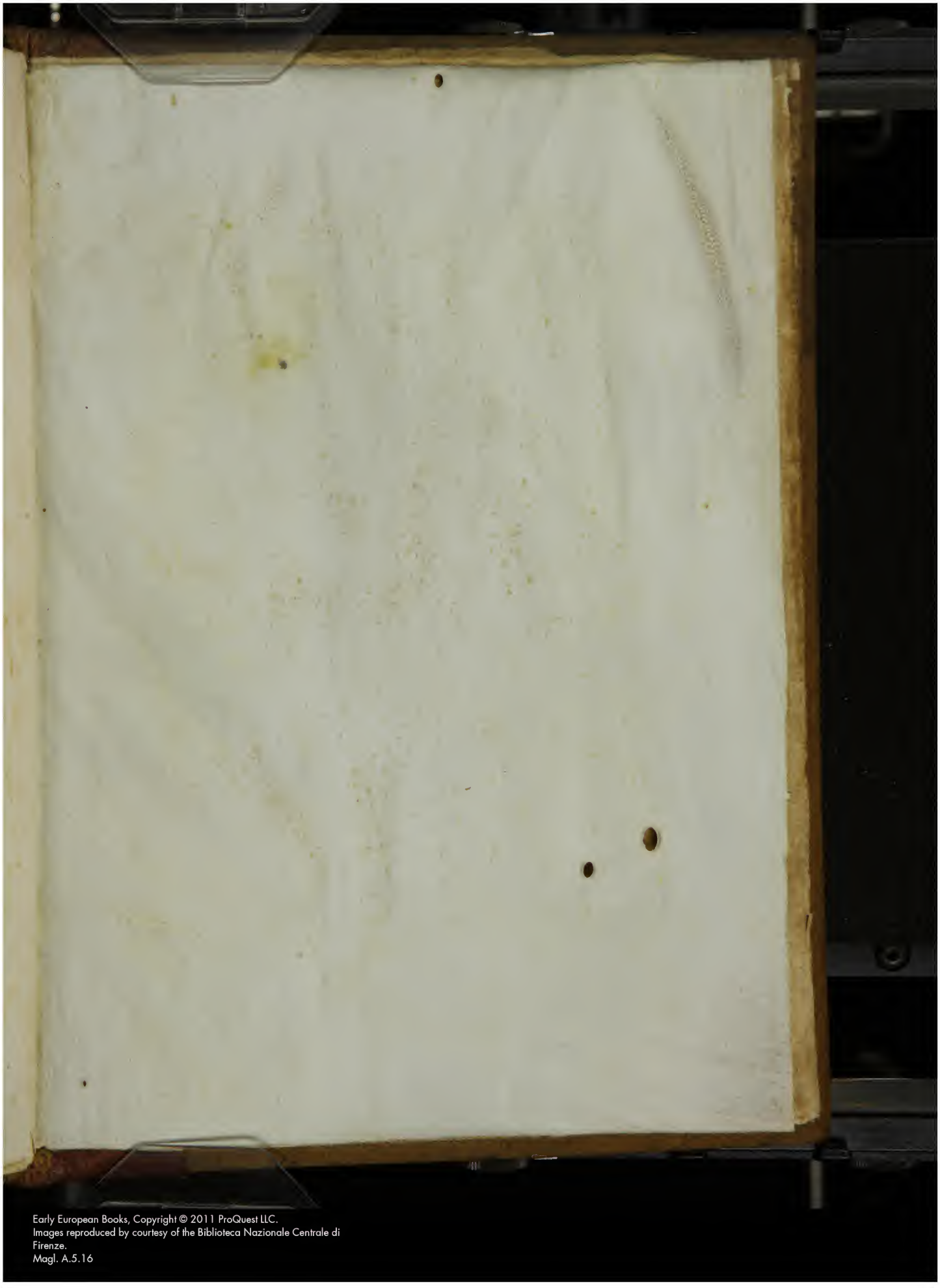

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

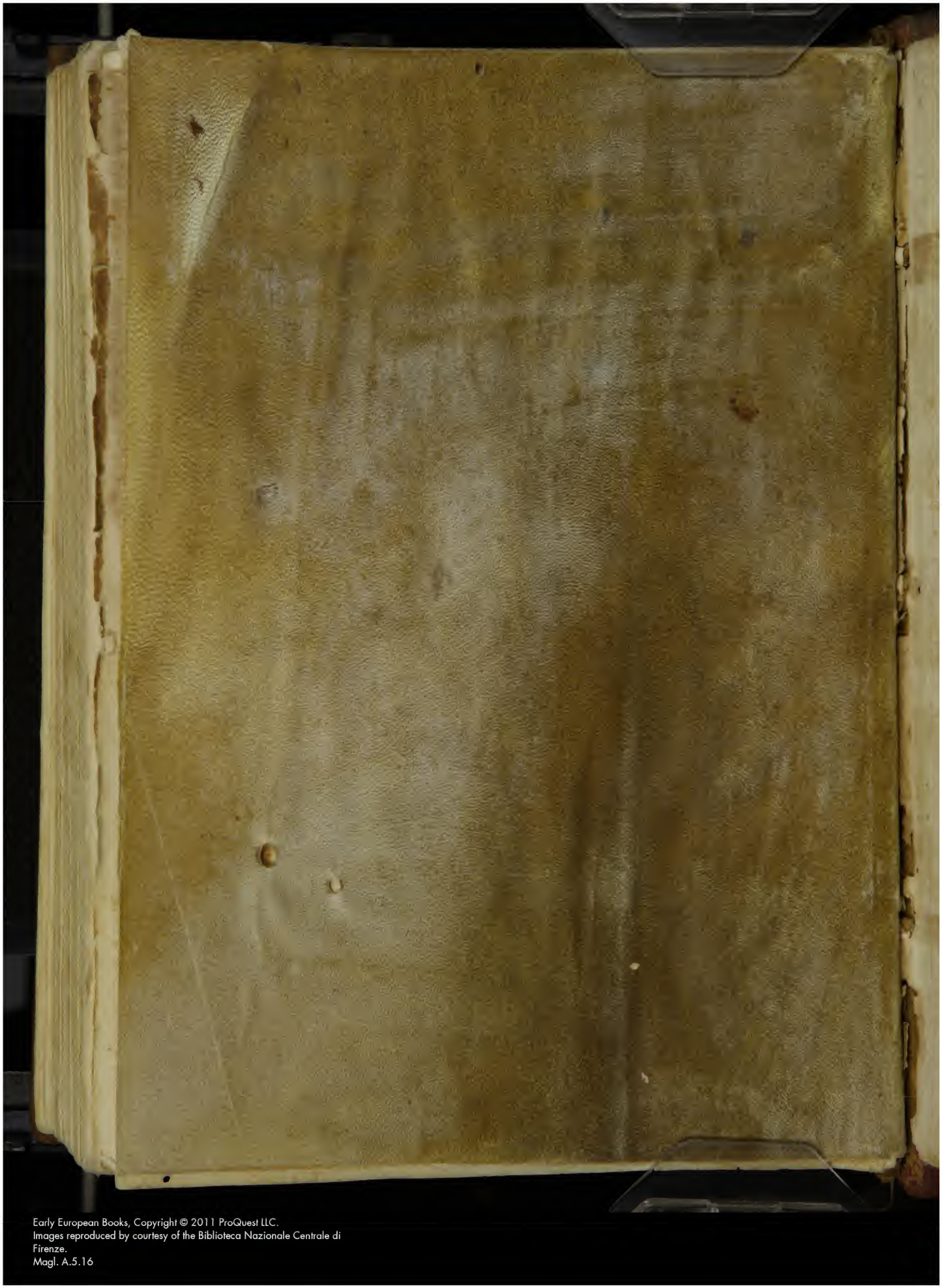

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.5.16